

סדר השכמת הבוקר

כשיקום בבוקר יאמר :

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם
שֶׁהַחַיּוֹת בֵּי נִשְׁמָתִי בְּחַמְלָה •
רַבָּה אֲמוּנָתְךָ :

כשלוכבש ציצית יאמר :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצּוֹת צִיצִית :
יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי נַאֲלֵהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּהֵא חֲשׂוּבָה
מִצּוֹת צִיצִית לְפָנֶיךָ כְּאֵלוֹ קִימָתֶיהָ בְּכֹל פְּרָטֶיהָ
וְדַקְדָּקֶיהָ וּכְבוֹדֶיהָ וְתַרְיָג מִצּוֹת הַתְּלוּיִם בְּהָ אֱמֵן סְלָה •

סדר לבישת טלית גדול

בשעת נדיקת לויית של טלית גדול קודם נכרתו יאמר אלו פסוקים :

בְּרַכֵּי נַפְשֵׁי אֶת יי יי אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מַאֲד הַזֶּה וְהַרְדֵּךְ
לְבָשֶׁת : עֲזֻמָּה אֲזֹר כִּשְׁלֵמָה נוֹטָה שָׁמַיִם כִּירִיעָה :

וקודם עטיפת טלית גדול יאמר זה :

לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנֵתוֹה בְּדַחֲלוֹ וְדַחֲמוֹ לַיְחִיד שֵׁם יְהוָה
בְּיַחְדָּא שְׁלָיִם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הַרְיֵנִי מִתְּעַטָּף גּוֹפִי בְּצִיצִית כֹּן תְּתַעַטָּף
גְּשָׁמַתִּי וְדַמִּיח אֲבְרִי וְשִׁסָּה גִדִּי בְּאֹר הַצִּיצִית הָעוֹלָה תְּרִיג וְכִשֵּׁם שְׁאֲנִי
מִתְּבַסָּה בְּטִלִית בְּעוֹלָם הַזֶּה כִּי אֲזַכֶּה לַחֲרוּקָא דְרַבָּנָן וְלְטִלִית נְאֻה לְעוֹלָם
הַבָּא בְּנֵן עֲדָן . וְעַל יְדֵי מִצּוֹת צִיצִית תִּנְצֵל נַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי וְתַפְלִתִּי מִן
יַחְזָצוּנִים וְהַטְּלִית יִפְרוֹשׁ בְּנַפְזִי עֲלֵיהֶם וְנִצִּילֵם בְּנֶשֶׁר יַעֲרִיד קַנּוֹ עַל גּוֹזְלָיו יִרְחֹף
וְתֵרָא חֲשׂוּבָה מִצּוֹת צִיצִית לְפָנֶי תְּקַדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלוֹ קִימָתֶיהָ בְּכֹל פְּרָטֶיהָ
וְדַקְדָּקֶיהָ וּכְבוֹדֶיהָ וְתַרְיָג מִצּוֹת הַתְּלוּיִם בְּהָ אֱמֵן סְלָה :

ייברך קודם עטיפתו :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ
בְּמִצּוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהִתְעַטָּף בְּצִיצִית :

ויכסה ראשו בטלית ויאמר ד' פסוקים אלו :

מִה יִקַּר חֲסִדֶךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנַפְיֶךָ יִחְסִיִּן : יְדוּיִן מִדָּשָׁן
יִתֶּךָ וְנִחַל עֲרַנְיֶךָ תִּשְׁקֶם : כִּי עֲיָךְ מְכוּר חַיִּים בְּאוֹרֶךָ נִרְאָה
אֵיר : מִשְׁךְ חֲסִדֶךָ לִידְעֶיךָ וְצַדִּיקֶךָ לְיִשְׂרָאֵל לֵב :

סדר הנחת תפלין

קודם הנחת תפלין יאמר זה :

לשם יהוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדרהלו ורחימו ליחד שם יה בזה
ביחדא שלים בשם כל ישראל. הנני מכון בהנחת תפלין לקים מצות
פוראי שצוננו להניח תפלין ככתוב בתורתו וקשרתם לאות על ידך והיו
לטמטפת בין עיניך והם ארבע פרשיות אלו. שמע. והיה אם שמע. קדש.
והיה כי יביאה. שיש בהם יחוד ואחדותו יתברך שמו פעולם ושגבור נסים
ונפלאות שעשה עמנו בהוציאנו ממצרים. ואשר לו הכח והממשלה
בעליונים ובתחתונים לעשות בהם כרצונו. וצוננו להניח על תרד לזכרון ורוע
הנטויה ושהיא נגד הלב לשעבד בזה תאור ומחשבות לבנו לעבודתו יתברך
שמו. ועל הראש נגד הקוץ שהנשמה שבמחוי עם שאר חושי וכחותי פקם
יהיו משעבדים לעבודתו יתברך שמו. ומשפע מצות תפלין יתמשה עלי
להיות לי חיים ארוכים ושפע קדש ומחשבות קדושות בלי הרתור חטא ועון
פלל ושלא יתנו ולא יתגרה בנו יצר הרע ויניחנו לעבוד את יי באשר עם
לבבנו. והיו רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא חשוכה מצות
הנחת תפלין לבני הקדוש ברוך הוא כאלו קימתיה בכל פרטיה ודקדוקיה
ובנוחיה ותרי ג מצות התלויים בה אמן סלה :

יניח תחלה על יד שמאל על הכסר הגבוה שזרועו. וקודם הקטילה יצדק :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצוננו להניח תפלין :

ותיקף יכרוך ו' כריכות על הזרוע. ואח"כ יניח תפלין של ראש וקודם שמהדק יצדק :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצוננו על מצות תפלין :

ותיקף יאמר ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

מחבתך אל עליו תאציל עלי. ומבינתך תבינני. ובחסדך
תגדיל עלי. ובגבורתך תצמיח איבי וקמי. ושמן הפזיב
תריק על שבעה קני המנורה להשפיע טובה לבריותיה : פותח את
ידך ומשביע לכל חי רצון :

ואח"כ יכרוך שלש כריכות על האצבע האמצעי ויאמר פסוקים אלו :

וארשתיה לי לעולם : וארשתיה לי בצדק ובמשפט ובחסד
וברחמים : וארשתיה לי באמונה וידעת את יי :

לאחר הנחת תפלין יאמר זה :

וידבר יי אל משה לאמר : קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל
באדם ובבהמה לי הוא : ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה
אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחוק יד הוציא יי אתכם מזה ולא
יאכל חמץ : היום אתם יצאים בחדש האביב : והיה כי יביאה יי אל ארץ
הכנעני והתתי והאמרי והחוי והיבוסים אשר נשבע לאבותיה לתת לך ארץ זבת
חלב ודבש ועבדת את העבדה הזאת בך ש הזה : שבעת ימים תאכל מצה

סדר הגחת תפלין

זכיום השביעי תג ליי: מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך חמץ
 ולא יראה לך שאר בכל גבולך: והגדת לבנה ביום ההוא לאמר בעבור זה
 עשה יי לי בצאתי ממצרים: והיה לך לאות על ידך ולזכרון בין עיניך למען
 תהיה תורת יי בפיך כי ביד חזקה הוציאך יי ממצרים: ושמת את החקה
 הזאת למועדה מימים ימימה: והיה כי יביאך יי אל ארץ הפנעני כאשר
 גשבע לך ולאבתיה ונתנה לך: והעברת כל פטר רחם ליי וכל פטר שגר
 בהמה אשר יהיה לך הזכרים ליי: וכל פטר חמר תפדה בששה ואם לא תפדה
 וערפתו וכל בכור אדם בבניה תפדה: והיה כי ישאלך בנה מחר לאמר מה
 זאת ואמרת אליו בחוק יד הוציאנו יי ממצרים מבית עבדים: והי כי תקשה
 פרעה לשלחנו ויהרג יי כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד בכור בהמה
 על בן אני זבח ליי כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפדה: והיה לאות
 על ידכה ולמוטפת בין עיניך כי בחוק יד הוציאנו יי ממצרים:

תפלת שחרית

מהטבו אהלך יעקב משכנתך
 ישראל: ואני ברב חסדך
 אבא ביתך אשתתוה אל היכל
 קדשך ביראתך: יי אהבתי מעון
 ביתך ומקום משכן כבודך: ואני
 אשתתוה ואברעה אברכה לפני
 יי עשי: ואני תפלתי לך יי עת
 רצון אלהים ברב חסדך ענגי
 באמת ישעך:
 ארון עולם אשר מלך • בפרם

כָּל יְצִיר נִבְרָא : לַעֲת נַעֲשֶׂה
 בְּחַפְצוֹ כֹּל . אֲזִי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא :
 וְאַחֲרַי כְּכֹלֹת הַכֹּל . לְבַדּוֹ יִמְלֹךְ
 נִוְרָא : וְהוּא הָיָה וְהוּא הוֹדָה . וְהוּא
 יִהְיֶה בְּתַפְאֲרָה : וְהוּא אֶחָד וְאֵין
 שְׁנַי . לְהַמְשִׁיל לּוֹ לְהַחֲבִירָה : בְּלִי
 רֵאשִׁית בְּלִי תְּכֵלִית . וְלֹא הָעִז
 וְהַמְשָׁרָה : וְהוּא אֵלֵי וְחֵי גֵּאֵלֵי .
 וְצוֹר חֲבֵלֵי בְּעֵת צָרָה : וְהוּא
 נֶסִי וּמְנוּס לִי . מְנַת כּוֹסֵי בְּיוֹם
 אֶקְרָא : בְּיָדוֹ אֶפְקִיד רוּחֵי . בְּעֵת
 אֵישָׁן וְאַעִירָה : וְעַם רוּחֵי גְּוִיָּתִי .
 יי לִי וְלֹא אֵירָא :

יגדל אלהים חי וישתבח . נמצא ואין עת אל
 מציאותו : אחד ואין יהוד כיהודו . נעלם
 וגם אין סוף לאחדותו : אין לו דמות הגוף ואינו
 גוף . לא נערוה אליו קדשותו : קדמון לכל דבר

אשר נברא. ראשון ואין ראשית לראשיתו: הנו
 ארון עולם לכל נוצר. יזרה גדלתו ומלכותו:
 שפע נבואתו נתנו. אל אנשי סגלתו ותפארתו:
 לא קם בישראל כמשה עוד. נביא ומביט את
 תמונתו: תורת אמת נתן לעמו אל. על יד נביאו
 נאמן ביתו: לא יחליף האל ולא ימיר דתו.
 לעולמים לזולתו: צופה ויודע סתרינו. מביט
 לכזה דבר בקדמתו: גומר לאיש חסד כמפעלו.
 נותן לרשע רע כרשעתו: ישלח לקץ הימין
 משיחנו. לפדות מחכי קץ ישועתו: מתים יהיה
 אל ברב חסדו. ברוך עדי עד שם תהלתו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
 קדשנו במצותיו וצונו על נטילת ידים:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר יצר
 את האדם בחכמה וברא בו נקבים
 נקבים חלולים חלולים גלוי וידוע לפני כסא
 כבודך שאם יפתח אחד מהם או יסתם אחד
 מהם אי אפשר להתקיים ולעמוד לפניך: ברוך
 אתה יי רופא כל בשר ומפליא לעשות:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
 במצותיו וצונו לעסוק בדברי תורה: והערב נא
 יי אלהינו את דברי תורתך בפנינו ובפי עמך בית
 ישראל ונהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל
 בלנו יודעי שמך ולומדי תורתך לשמחה: ברוך אתה
 יי המלמד תורה לעמו ישראל:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת
 תּוֹרָתוֹ: בְּרוּךְ אַתָּה יי נוֹתֵן הַתּוֹרָה:
 יְבָרְכֵךָ יי וַיִּשְׁמְרֵךָ: יָאֵר יי | פָּנָיו
 אֵלֶיךָ וַיִּחַנֵּךְ: יִשָּׂא יי | פָּנָיו
 אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שָׁלוֹם:

אֱלֹהֵינוּ דְּבָרִים שְׂאִין לָהֶם שְׁעוֹר הַפֶּאֶה וְהַבְּכוּרִים
 וְהַרְאוֹן וְגַמְלוֹת חֲסָדִים וְתַלְמוּד תּוֹרָה:
 אֱלֹהֵינוּ דְּבָרִים שְׂאֵדָם אוֹכֵל פְּרוֹתֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה
 וְהַקָּרֵן קִיּוּמָת לְעוֹלָם הַבָּא וְאֵלֵינוּ הֵן כְּבוֹד אָב
 וְאָם וְגַמְלוֹת חֲסָדִים וְהַשְׁכָּמָת בֵּית הַמִּדְרָשׁ
 שְׁחָרִית וְעֶרְבִית וְהַכְּנֶסֶת אֲרָחִים וּבִקּוּר חוֹלִים
 וְהַכְּנֶסֶת כְּלָה וְלוֹיִת הַמָּת וְעִיּוֹן תַּפְלָה וְהַבָּאָת
 שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לְחֵבֵרוֹ וְתַלְמוּד תּוֹרָה כְּנֶגֶד כָּלֶם:

אֱלֹהֵינוּ. נִשְׁמָה שְׁנַתָּת בִּי מְהוֹרָה הִיא אַתָּה בְּרֵאתָ
 אַתָּה יִצְרָתָה אַתָּה נִפְחָתָה בִּי וְאַתָּה מְשַׁמְרָה
 בְּקִרְבִּי וְאַתָּה עֵתִיד לְטָלָה מִמֶּנִּי וּלְהַחְזִירָה בִּי לְעֵתִיד
 לָבֵא. כָּל זְמַן שֶׁהַנְּשָׁמָה בְּקִרְבִּי מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ
 וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתַי רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת: בְּרוּךְ
 אַתָּה יי הַמַּחְזִיר נְשָׁמוֹת לְפָגְרִים מֵתִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 אֲשֶׁר נָתַן לָשֶׁכֶׁן בֵּינָה לְהַבְּחִין בֵּין
 יוֹם וּבֵין לַיְלָה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
שלא עשני גוי :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
שלא עשני עבד :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
שלא עשני אשה :

בשם אומרות ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשני ברצוני:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
פוקח עורים :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
מלביש ערמים :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
מתיר אסורים :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
זוקק כפופים :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
זוקק הארץ על המים :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
שעשה לי כל צרכי :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
 המכין מצעדי גבר :
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
 אוזר ישראל בגבורה :
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
 עוזר ישראל בתפארה :
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
 הנותן ליעף כח :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המעביר שנה מעיני
 ותנומה מעפעפי ויהי רצון מלפניך יי אלהינו
 ואלהי אבותינו שתרגילנו בתורתך ודבקנו במצותיך
 ואל תביאנו לא לידי חטא ולא לידי עברה ועון ולא לידי
 נסיון ולא לידי ביוזן ואל תשלט בנו יצר הרע והרחיקנו
 מאדם רע ומחבר רע ודבקנו ביצר הטוב ובמעשים
 טובים וכוף את יצרנו להשתעבד לך ותננו היום ובכל
 יום לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואינו
 ותגמלנו חסדים טובים: ברוך אתה יי גומל חסדים
 טובים לעמו ישראל :

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי
 שתצילני היום ובכל יום מעיו פנים ומעזות
 פנים מאדם רע ומחבר רע ומישכון רע ומפגע רע
 ומשטן המושחית מדין קשה ומבעל דין קשה בין
 שהוא בן ברית ובין שאינו בן ברית :

אלהינו ואלהי אבותינו וזכרנו בזכרון טוב לפניך ופקדנו בפקדת
 ישועה ורחמים משמי שמי קדם וזכר לנו יי אלהינו
 חסד

אהבת הקדמונים אברהם יצחק וישראל עבדיך את הברית ואת
 החסד ואת השבועה שנשבעת לאברהם אבינו בחד המדיה ואת
 העקדה שעקד את יצחק בנו על גפי המזבח כפתוב פתורתך:
 יהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם
 ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני: ויאמר קח נא את
 בנה את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ
 המדיה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר
 אליך: וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח את
 שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך
 אל המקום אשר אמר לו האלהים: ביום השלישי וישא
 אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק: ויאמר אברהם
 אל נעריו שבו לכם פה עם החמר ואני והנער נלכה עד
 כה ונשתחוה ונשובה אליכם: ויקח אברהם את עצי
 העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת
 המאכלת וילכו שניהם יחדו: ויאמר יצחק אל אברהם
 אבי ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים
 ואיה השה לעלה: ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה
 לעלה בני וילכו שניהם יחדו: ויבאו אל המקום אשר אמר
 לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח ויערך את העצים
 ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח ממעל לעצים:
 וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו:
 ויקרא אליו מלאך מן השמים ויאמר אברהם אברהם
 ויאמר הנני: ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו
 מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשבת
 את בנה את יחידך ממני: וישא אברהם את עיניו וירא
 והנה איל אתר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את
 האיל ויעלהו לעלה תחת בנו: ויקרא אברהם שם המקום
 ההוא יראה אשה ויאמר היום בחר יראה: ויקרא מלאך
 י אל אברהם שנית מן השמים ויאמר בי נשבעתי נאם י
 כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשבת את בנה את

יחידה: כי בָּרַךְ אֲבִרְכֶךָ וְהִרְבֵּה אֲרֵבָה אֶת זִרְעֶךָ כְּכֹזְבֵי
 הַשָּׁמַיִם וּכְחֹל אֲשֶׁר עַל שֶׁפֶת הַיָּם וַיִּרְשׁ זִרְעֶךָ אֶת שְׂעֵר
 אֵיבִיו: וְהִתְבָּרְכוּ בְּזִרְעֶךָ כֹּל גֹּיֵי הָאָרֶץ עִקֵּב אֲשֶׁר שִׁמְעֵת
 בְּקִלִּי: וַיֵּשֶׁב אֲבִרְהֵם אֶל גַּעְרֵיו וַיִּקְמוּ וַיִּלְכוּ יַחְדָּו אֶל
 בְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּשֶׁב אֲבִרְהֵם בְּבֵאֵר שֶׁבַע:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁהַזְכוּר
 לָנוּ בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ כְּמוֹ שֶׁכָּבַשׁ אֲבִרְהֵם אֲבוֹתֵינוּ אֶת רַחֲמֵי מִן
 יַחֲדָו וְרִצָּה לְשַׁחֵט אוֹתוֹ כְּדִי לַעֲשׂוֹת רִצּוֹנֶךָ כִּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת
 בְּעֶסֶק מַעֲלֵינוּ וַיִּגְלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מַחֲזִיקֶיךָ וְתַפְנֵם אֲחֵנוּ לַפְּנִים מִשׁוֹרֵת
 דִּינֶךָ וְתִתְנֶהנּוּ עֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד וּבְמִדַּת הַרְחָמִים וּבְטוֹבֶךָ
 הַגָּדוֹל יֵשׁוּב חֲרוֹן אַפֶּיךָ מֵעַמֶּיךָ וּמֵעִירֶיךָ וּמֵאֲרָצֶיךָ וּמִחֻלְתֶּיךָ וּקְיָם לָנוּ יי
 אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ. כְּאִמּוֹר וְזָכַרְתִּי
 אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי אֲבִרְהֵם
 אֲזַכֵּר וְהָאָרֶץ אֲזַכֵּר:

לְעוֹלָם יְהִי אָדָם יֵרָא שָׁמַיִם בְּסִתְרָם וּבְגִלּוֹי וּמוֹדָה עַל
 הָאֱמֶת וְדוֹבֵר אֱמֶת בְּלִבָּבוֹ וַיֵּשְׁכֶם וַיֹּאמֶר:

רְבוּן כֹּל הָעוֹלָמִים לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים
 תַּחֲנוּגֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי יֵל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. מָה אֲנַחְנוּ

מָה חֵינּוּ מָה חֲסֵדוֹ. וְהַ צְדָקוֹתֵינוּ מָה יִשׁוּעַתְנוּמָה כַּחֲנוּ
 מָה גְבוּרַתְנוּ מָה נֹאמֵר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 הֲלֹא כֹל הַגְּבוּרִים כְּאִין לְפָנֶיךָ וְאֲנָשִׁי הַשֵּׁם כֹּלֹא הָיוּ
 וְחַכְמַיִם כְּבִלִי מִדַּע וּנְבוּגִים כְּבִלִי הַשֵּׁבֶל כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם
 תָּלוּ וַיְמִי תִיָּהֶם הֵבֵל לְפָנֶיךָ. וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה
 אִין כִּי הֵבֵל הֵבֵל:

אַבֵּל אֲנַחְנוּ עִמָּךְ בְּנֵי בְרִיתְךָ. בְּנֵי אֲבִרְהֵם
 אֶהְבֶּךָ שְׁנֵשְׁבַעְתָּ לּוֹ בְּהַר הַמֹּרִיָּה. זִרְעֵךָ

יִצְחָק יַחֲדָו שְׁנֵעַקֵד עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ עֲדַת יַעֲקֹב
 בְּנֶיךָ בְּכוֹרֶיךָ שְׁמֵאֶהְבְּתֶךָ שְׁאֶהְבְּתָ אוֹתוֹ
 וּמִשְׁמַחְתֶּךָ שִׁשְׁמַחְתָּ בוֹ קִרְאתָ אֶת שְׁמוֹ
 יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂרוּן:

לפניך אֲנַחֲנוּ תִיבִים לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְשַׁבַּחְךָ וּלְפָאֲרֶךְ
 וּלְבָרֶךְ וּלְקַדְּשׁ וּלְתַת שְׁבַח וְהוֹדִיָּה לְשִׁמְךָ :
 אֲשֶׁרֵינוּ מֵה פֶזֶב חֲלַקְנוּ וּמֵה נְעִים גִּזְרַלְנוּ וּמֵה יָפֵה
 יִרְשָׁתֵנוּ. אֲשֶׁרֵינוּ שְׁאַנְחֵנוּ מִשְׂכִּימִים וּמִעֲרִיבִים עֲרֵב
 וּבִקֵּר וְאוֹמְרִים פְּעָמִים בְּכָל יוֹם :

שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד :

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

אַתָּה הוּא עַד שְׁלֹא נִבְרָא הָעוֹלָם
אַתָּה הוּא מִעַיְנֵנִבְרָא הָעוֹלָם
אַתָּה הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאַתָּה הוּא
לְעוֹלָם הַבָּא. קִדְּשׁ אֶת שִׁמְךָ עַל
מִקְדְּשֵׁי שִׁמְךָ וּקְדֵשׁ אֶת שִׁמְךָ
בְּעוֹלָמְךָ וּבִישׁוּעַתְךָ תְּרִים וְתַגְבִּיָּה
קִרְנֵנוּ : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִקְדֵּשׁ אֶת
שִׁמְךָ בְּרַבִּים :

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבְשָׁמַי הַשָּׁמַיִם
הָעֲלִיּוֹנִים. אֵמֶת אַתָּה הוּא רֵאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא
אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדִיָּה אֵין אֱלֹהִים : קִבֵּץ קוּיָּה מֵאַרְבַּע כְּנֻפּוֹת
הָאָרֶץ. יִבְרִו וְיִדְעוּ כָּל בְּאֵי עוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים
לְבַדְּךָ לְכֹל מְמַלְכוֹת הָאָרֶץ. אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת
הָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם וּמִי בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדְךָ
בְּעֲלִיּוֹנִים אוֹ בְּתַחֲתוֹנִים שִׁי אָמַר קָךְ מֵה תַעֲשֶׂה. אֲבִינוּ
שְׁבַשָּׁמַיִם עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד בְּעִבּוֹר שִׁמְךָ הַגָּדוֹל שֶׁנִּקְרָא

תפלת שחרית

עלינו וקיים לנו יי אלהינו מה שכתוב בעת ההיא אביא
אתכם וביעת קבצי אתכם כי אתן אתכם לשם ולתהלה
בכל עמי הארץ בשובי את שבוטיכם לעיניכם אמר יי:
וידבר יי אל משה לאמר: ועשית כדור נחשת
וכנו נחשת לרחצה ונתת אתו בין אהל
מועד ובין המזבח ונתת שמה מים: ורחצו אהרן
ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם: בבאם אל
אהל מועד ירחצו מים ולא ימתו או בגשתם אל
המזבח לשרת להקטיר אשה ליי: ורחצו ידיהם
ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חק עולם לו
ולזרעו לדורתם:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתרחם עלינו ותמחל
לנו על כל חטאתינו ותכפר לנו את כל עונותינו ותסלח לכל
פשעינו ותבנה בית המקדש במחרה בימינו ונקריב לפניך קרבן
תמיד שיכפר בעדנו כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה
עבדך מפי כבודך כאמור:

וידבר יי אל משה לאמר: צו את בני ישראל ואמרת
אלהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו
להקריב לי במועדו: ואמרת להם זה האשה אשר
תקריבו ליי כבשים בני שנה תמימם שנים ליום עלה
תמיד: את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני
תעשה בין הערבים: ועשירית האיפה סלת למנחה
בלולה בשמן כתית רביעת ההין: עלת תמיד העשיה
בחר סיני לריח ניחח אשה ליי: ונסכו רביעת ההין
לכבש האחד בקדש הסך נסך שכר ליי: ואת הכבש
השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר ונסכו תעשה
אשה ריח ניחח ליי:

ושחט אתו על ידה המזבח צפנה לפני יי וזרקו בני אהרן
הכהנים את דמו על המזבח סביב:

יְהוָה רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁהָיָה אִמִּידָה זוֹ חֲשׂוֹבָה
וּמִקְבֵּלָה וּמְרַצֶּה לְפָנֶיךָ כְּאֵלֹהֵי הַקְּרָבָנוּ קְרִבְּנוּ הַתָּמִיד בְּמוֹעֵדוֹ
וּבְמִקְוָמוֹ וּכְהִלְכָתוֹ :

אֲתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים
בְּזִמְנוֹ שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קַיָּם כְּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל יַד מֹשֶׁה
נְבִיאֲךָ כִּפְתוּב בְּתוֹרָתְךָ :

וַיֹּאמֶר יי אֵל מֹשֶׁה קַח לָךְ סַמִּים נְטֹף וְשַׁחֲלֵת וְחַלְבֵּנָה
סַמִּים וְלִבְנֵה זָכָה בַד בְּבַד יִהְיֶה : וְעֲשִׂיתָ אֹתָהּ
קְטֹרֶת רִקַּח מַעֲשֵׂה רִקַּח מִמֶּלֶח טָהוֹר קָדֹשׁ : וְשַׁחֲקֵתָ
מִמֶּנָּה הַדֶּק וְנִתְתָּה מִמֶּנָּה לְפָנֶי הָעֵדוּת בְּאֵהֶל מוֹעֵד
אֲשֶׁר אֵינְךָ לָךְ שִׁמְחָה קָדֹשׁ קְדוּשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם : וַנֹּאמֶר
וְהִקְטִיר עָלֶינוּ אֶהְרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בְּבִקְרָב בְּבִקְרָב בְּהִיטִיט
אֶת הַנְּרוֹת יִקְטִירָנָה : וּבְהֵעֵלַת אֶהְרֹן אֶת הַנְּרוֹת בֵּין
הָעֲרָבִים יִקְטִירָנָה קְטֹרֶת תָּמִיד לְפָנֶי יי לְדוֹרֵיכֶם :

תָּנוּ רַבָּנָן פְּטוּם הַקְטֹרֶת כִּי צַד . שְׁלֹשׁ מְאוֹת וְשִׁשִּׁים
וְשִׁמוֹנֶה מְנִים הָיוּ בָּהּ . שְׁלֹשׁ מְאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחֲמִשָּׁה
בְּמִנֵּי יְמוֹת הַחֲמָה . מִנָּה לְכָל יוֹם פָּרַם בְּשַׁחֲרִית וּפָרַם
בֵּין הָעֲרָבִים וְשִׁלְשָׁה מְנִים יִתְרִים שְׁמֵהֶם מְכַנִּים כַּחַן
גְּדוֹל מְלֵא חֲפָנָיו בְּיוֹם הַכְּפוּרִים . וּמְחֹזֵרִם לְמִכְתֶּשֶׁת
בְּעֶרְבַיּוֹם הַכְּפוּרִים . וְשׁוֹחֲקֵן יָפָה יָפָה כְּדִי שֶׁתִּהְיֶה דָקָה
מִן הַדָּקָה . וְאַחַד עָשָׂר סַמִּים הָיוּ בָּהּ . וְאֵלֶּי הֵן הַצָּרִי
וְהַצָּפֹרֵן הַחֲלִבָּנָה וְהַלְּבֹנָה מִשְׁקַל שֶׁבַע עִים שֶׁבַע עִים מִנָּה .
מוֹר וְקִצִּיעָה שֶׁבֵּלֶת נִרְדָּו וְכִרְכָּם מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה
עָשָׂר מִנָּה . הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עָשָׂר וְקְלוּפָה שִׁלְשָׁה וְקִנְמוֹן
תִּשְׁעָה בְרִית כְּרִשִׁינָה תִשְׁעָה קִבִּין . יי קְפָרִיסִין סֵאִין
תִּלְתָּא וְקִבִּין תִּלְתָּא . וְאִם לֹא מְצָא יי קְפָרִיסִין מְבִיא חֲמֹר
חֹרִין עֲתִיק . מֶלֶח סְרוּמִית רוֹבַע הַקָּב מְעֵלָה עֵשֶׂן כָּל
שָׁהוּא . רַבִּי נִתָּן אוֹמֵר אֵף כִּפְתַת הַיִּרְדֵּן כָּל שָׁהוּא וְאִם נִתָּן
בָּהּ דְּבִשׁ פְּסִלָה וְאִם חֲסֵר אַחַת מִכָּל סַמִּינָה חֵיב מִיתָה :
רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הַצָּרִי אֵינוֹ אֵלָּא שְׂרָף הַנוֹטָף

מעצמי הקמץ ברית כרשינה למה היא באה כדי ליפות בו
את הצפרן כדי שתהא נאה. יין קפריסין למה הוא בא כדי
לשרות בו את הצפרן כדי שתהא עזה והלא מי רגלים
יפין לה אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני
הכבוד: תניא רבי נתן אומר כשהוא שוחק אומר הרי
היטב היטב הדג מפני שהקול יפה לבשמים. פטמו
לחצאין כשרה לשליש ולרביע לא שמענו: אמר רב
יהודה זה הכלל אם במדתה כשרה לחצאין ואם חסר
אחת מכל סמניה חייב מיתה: תניא בר קפרא אומר אתר
לששים או לשבעים שנה היתה באה של שירים לחצאין
ועוד תני בר קפרא אלו היה נותן בה קורטוב של דבש
אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה ולמה אין מערבין בו
דבש מפני שהתורה אמרה כי כל שאר וקר דבש לא
תקטירו ממנו אישה ליי:

גם י צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה
גם י צבאות אשרי אדם בטח בה: גם י
הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: אתה סתור
לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה
וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולב
וכשנים קדמוניות:

אביי היה מסדר סדר המערכה משמא דגמרא ואלבא
דאבא שאול מערכה גדולה קודמת למערכה
שניה של קטרת. ומערכה שניה של קטרת קודמת
לסוד שני גזרי עצים וסוד שני גזרי עצים קודם לדשון
מזבח הפנימי ודשון מזבח הפנימי קודם להטבת חמט
גרות והטבת חמש גרות קודמת לדם התמיד ודנ
התמיד קודם להטבת שתי גרות והטבת שתי גרות
קודמת לקטרת וקטרת קודמת לאברים ואברית
לצדה

למנחה ומנחה לתהיין וחתהיין לנסכין ונסכין למוספין
 ומוספין לבזיכין ובזיכין קודמין לתמיד של בין הערבדים
 שנאמר וערך עליה העלה והקטיר עליה חלבי
 השלמים עליה השלם כל הקרבנות כלם :

אנא בקח גדלת ימינה פתיר צרורה : קבל רנת עמך
 שגבנו מחרנו נורא : נא גבור דורשי יחודה כבבת
 שמרם : ברכם טהרם רחמם צדקתך תמיד גמלם : חסן
 קדוש ברוב טובך נהל עדתך : יחיד גאה לעמך
 פנה . זוכרי קדשתך : שועתנו קבל ושמע צעקתנו
 זרע תעלמות : ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :
 רבון העולמים אתה צויתנו להקריב קרבן התמיד במועדו ולהיות
 פתנים בעבודתם . ולוים ברוכנם . וישראל במעמדם . ועתה
 בעוננו חיי ארוב בית המקדש ובטל התמיד ואין לנו לא כהן בעבודתו .
 ולא לוי ברוכנו . ולא ישראל במעמדו . ואתה אמרת ונשלמה פרים
 שפתינו : לכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיהא שוח
 שפתותינו חשוב ומקבל וטרצה לפניה באלו הקרבנו קרבן התמיד
 במועדו . ועמדנו על מעמדו :

^{לשבת}
 וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני
 עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו : עלת
 שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה :

ובראשי חדשיכם תקריבו עליה ליי פרים בני בקר
 שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה
 תמימים : ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן
 לפר האחד ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן
 לאיל האחד : ועשרון עשרון סלת מנחה בלולה בשמן
 לכבש האחד עליה ריח ניחח אישה ליי : ונסכיהם חצי
 ההין יהיה לפר ושלישת ההין לאיל ורביעת ההין לכבש
 וכן את עלת חדש בחדשו לחדשי השנה : ושעו עזים
 אחד לחטאת ליי על עלת התמיד יעשה ונסכו :

איזהו מקומן של זבחים קדשי

קדושים שחיתתן בצפון פר ושעיר של
 יום הכפורים שחיתתן בצפון וקבול
 דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון הזיה
 על בין הכבדים ועל הפרכת ועל מזבח
 הזהב מתנה אחת מהן מעכבת: שירי
 הדם היה שופך על יסוד מערב של
 מזבח החיצון אם לא נתן לא עכב:
 פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים
 שחיתתן בצפון וקבול דמן בכלי
 שרת בצפון ודמן טעון הזיה על
 הפרכת ועל מזבח הזהב מתנה אחת
 מהן מעכבת: שירי הדם היה שופך
 על יסוד מערב של מזבח החיצון אם
 לא נתן לא עכב. אלו ואלו נשרפין
 בבית הקדש: חטאת הצבור והיחיד
 אלו הן חטאת הצבור שעירי ראשי
 חדשים ושל מעדות שחיתתן בצפון
 וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן
 טעון ארבע מתנות על ארבע קרנות:

כִּי צַד עָלָה בְּכַבֵּשׁ וּפְנָה לְסוּבָב וּבֹא
 לֹו לְקָרֵן דְּרוּמִית מְזַרְחִית. מְזַרְחִית
 צְפוּנִית. צְפוּנִית מְעַרְבִית. מְעַרְבִית
 דְּרוּמִית. שִׁירֵי הַדָּם הִיָּה שׁוֹפֵךְ עַל
 יְסוּד דְּרוּמִי. וְנֹאכְלִין לְפָנִים מִן
 הַקִּלְעִים לְזִכְרֵי כְהֵנָה בְּכָל מֵאכֵל
 לְיוֹם וּלְלַיְלָה עַד חֲצוֹת:

הַעוֹלָה קִדְשׁ קִדְשֵׁים שְׁחִיטָתָהּ בְּצִפּוֹן וְקָבוֹל דְּמָה בְּכָלִי
 שְׂרַת בְּצִפּוֹן וּדְמָה טַעוֹן שְׁתֵּי מִתְנּוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע
 וְטַעוֹנָה הַפִּשְׁטָה וְנִתּוּחַ וְכִלְיֵי לְאִשִּׁים: זְבָחֵי שְׁלָמֵי צְבוּר
 וְאִשְׁמוֹת. אֱלוֹהֵי הֵן אִשְׁמוֹת אֱשֵׁם גִּזְלוֹת אֱשֵׁם מְעִילוֹת
 אֱשֵׁם שְׁפָחָה חֲרוּפָה אֱשֵׁם נְזִיר אֱשֵׁם מְצוֹרֵעַ אֱשֵׁם תְּלוּי.
 שְׁחִיטָתוֹ בְּצִפּוֹן וְקָבוֹל דְּמָן בְּכָלִי שְׂרַת בְּצִפּוֹן. וְדָמָן
 טַעוֹן שְׁתֵּי מִתְנּוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֹאכְלִין לְפָנִים מִן הַקִּלְעִים
 לְזִכְרֵי כְהֵנָה בְּכָל מֵאכֵל לְיוֹם וּלְלַיְלָה עַד חֲצוֹת:

הַתּוֹרָה וְאֵיל נְזִיר קִדְשֵׁים קָלִים שְׁחִיטָתוֹ בְּכָל מְקוֹם
 בְּעֶזְרָה וְדָמָן טַעוֹן שְׁתֵּי מִתְנּוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע.
 וְנֹאכְלִין בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מֵאכֵל לְיוֹם וּלְלַיְלָה
 עַד חֲצוֹת: הַמּוֹרֵם מֵהֵם כִּיּוֹצֵא בָהֶם אֵלֶּא שְׁהַמּוֹרֵם
 נֹאכֵל לְכַהֲנָיִם לְנִשְׁיָהֶם וּלְבָנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם:

שְׁלָמוֹת קִדְשֵׁים קָלִים שְׁחִיטָתוֹ בְּכָל מְקוֹם בְּעֶזְרָה
 וְדָמָן טַעוֹן שְׁתֵּי מִתְנּוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֹאכְלִין
 בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מֵאכֵל לְשְׁנֵי יָמִים וּלְלַיְלָה
 אַחֲדָה: הַמּוֹרֵם מֵהֵם כִּיּוֹצֵא בָהֶם אֵלֶּא שְׁהַמּוֹרֵם נֹאכֵל
 לְכַהֲנָיִם לְנִשְׁיָהֶם וּלְבָנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם:

תפלת שחרית

הבכור והמעשר והפסח קדשים קלים שחיטתן בכל
מקום בעזרה ודמן טעון מתנה אחת ובלבד
שיהיו בנגד היסוד. שנה באכילתן הבכור נאכל לכהנים
והמעשר לכל אדם. ונאכלין בקר העיר בכל מאכל
לשני ימים ולילה אחד: הפסח אינו נאכל אלא בקילה
ואינו נאכל אלא עד חצות ואינו נאכל אלא למנויו ואינו
נאכל אלא צלי:

רבי ישמעאל אומר בשלש עשרה מדות
התורה נדרשת: מקל וחמר ומגזרה
שזה. מבנין אב מכתוב אחד. ומבנין אב
משני כתובים. מכלל ופרט ומפרט וכלל.
כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא בעין הפרט.
מכלל שהוא צריך לפרט. ומפרט שהוא צריך
לכלל: כל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל
ללמד לא ללמד על עצמו יצא אלא ללמד על
הכלל כלו יצא: כל דבר שהיה בכלל ויצא
לטעון טוען אחד שהוא כענינו יצא להקל ולא
להחמיר: כל דבר שהיה בכלל ויצא לטעון
טוען אחר שלא כענינו יצא להקל ולהחמיר.
כל דבר שהיה בכלל ויצא לדון בדבר החדש
אי אתה יכול להחזירו לכללו עד שיתזירנו
הכתוב לכללו בפרוש. דבר הלמד מענינו.
ודבר הלמד מסופו. וכן שני כתובים
המכתיבים זה את זה עד שיבא הכתוב
השלישי ויכריע ביניהם:

היי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו
ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדה ביראה בימי עולם ושנים קדמוניות:

מזמור שיר הנפת הבית לדוד: ארוממך יי
 כידליתני ולא שמחת איבילי: "אלהי
 שועתי אליה ותרפאני: "העלית מן שאול נפש
 הייתי מירדי בור: זמרו ליי חסידיו והודו לזכר
 קדשו: כי רגע באפו חיים ברצונו בערב ילן
 בכי ולבקר רנה: ואני אמרת בשלוי כל אמוט
 לעולם: " ברצונה העמדתה להררי עז
 הסתרת פניי הייתי נבהל: אליה " אקרא ואל
 אדני אתחנן: מה בצע בדמי ברדת אל שחת
 היודה עפר הוגיד אמתך: שמע " והנני " יהיה
 עזר לי: הפכת מספרי למחול לי פתחת שקן
 ותאזרני שמחה: למען יזמרה כבוד ולא ידם "
 אלהי לעולם אודה:

תריני מומן את פי להזחזח ולהלל ולשבח את פוראי לישם יחוד קודישא
 ברוך הוא ושכינתיה על ידי תהוא סמיר ונעלם בשם כל ישראל:

ברוך שאמר והיה העולם. ברוך.
 הוא. ברוך עשה בראשית.

ברוך אומר ועשה. ברוך גזיר
 ומקים. ברוך מרחם על הארץ.
 ברוך מרחם על הבריות. ברוך
 משלם שכר טוב ליראיו. ברוך

חי לעד וקיים לנצח. ברוך פודה
 ומציל ברוך שמו: ברוך אתה יי
 אלהינו מלך העולם האל האב
 הרחמן מהלל בפי עמו משבח
 ומפאר בלשון חסידיו ועבדיו.
 ובשירי דוד עבדך נהללך יי
 אלהינו בשבחות ובזמרות נגדלך
 ונשבחך ונפאריך ונזכיר שמך
 ונמליכך מלכנו אלהינו. יחיד חי
 העולמים מלך משבח ומפאר
 עדי עד שמו הגדול: ברוך אתה
 יי מלך מהלל בתשבחות:

הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים
 עלילתיו: שירו לו זמרו לו שיהו
 בכל נפלאתיו: התהלכו בשם קדשו
 ישמח לב מבקשי יי: הרשו יי ועזו

בִּקְשׁוּ פָנָיו תָּמִיד : זְכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו
 אֲשֶׁר עָשָׂה מִפְתָּיו וּמִשְׁפָּטֵי פִיהוּ : זָרַע
 יִשְׂרָאֵל עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו : הוּא
 יי אֱלֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו : זְכְרוּ
 לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צְוֶה לְאַלְפֵי דוֹר :
 אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ
 לְיִצְחָק : וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֶק לְיִשְׂרָאֵל
 בְּרִית עוֹלָם : לֵאמֹר לֵךְ אִתָּן אֶרֶץ כְּנָעַן
 חֲבֵל נַחֲלָתְכֶם : בְּהִיזוֹתְכֶם מִתִּי מִסְפָּר
 כְּמַעַט וְגָרִים בָּהֶן : וַיִּתְּחֶלְכוּ מִגּוֹי אֶל
 גּוֹי וּמִמַּלְכָּה אֶל עַם אֲחֵר : לֹא הִנִּיחַ
 לְאִישׁ לַעֲשֹׂקֶם וַיִּזְכַּח עֲלֵיהֶם מְלָכִים :
 אֶל תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחֵי וּבְנַבִּיאֵי אֵל תִּרְעוּ :
 שִׁירוּ לַיְי כָּל הָאָרֶץ בְּשִׁירוֹ מִיּוֹם אֶל יוֹם
 יִשׁוּעָתוֹ : סִפְרוּ בְּגוֹיִם אֶת כְּבוֹדוֹ בְּכָל
 הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו : כִּי גָדוֹל יי וּמְהֻלָּל
 מְאֹד וְנוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים : כִּי
 כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וַיְי שָׁמַיִם
 עָשָׂה : הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו עוֹ וְהַדְוָה

במקמו: הִבּוּ לִי מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הִבּוּ
לִי כְבוֹד וְעוֹז: הִבּוּ לִי כְבוֹד שְׁמוֹ שֶׁאֵל
מִנְחָה וּבָאוּ לְפָנָיו הַשְׁתַּחֲוּוּ לִי
בְּהַדְרַת קִדְשׁ: חִירוֹ מִלְּפָנָיו כָּל הָאָרֶץ
אֵף תִּכּוֹן תִּבְלֶה בְּלֹ תִמּוֹט: יִשְׁמַח
הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם
מִלֶּדֶד: יִרְעַם הַיָּם וּמַלְאֵוֹ יַעֲלֶץ הַשָּׁדַד
וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ: אִזּוּ יִרְנְנוּ עַצֵּי הַיַּעַר
מִלְּפָנָיו כִּי בָא לְשִׁפּוֹט אֶת הָאָרֶץ
הַזֹּאת לִי כִי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חִסְדּוֹ
וַיֹּאמְרוּ הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְקַבְּצֵנוּ
וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשִׁמְךָ
קִדְשֵׁךָ לְהִשְׁתַּבַּח בְּתֵהֱלִיתֶךָ: בְּרוּךְ
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם
וַיֹּאמְרוּ כָּל הָעָם אָמֵן וְהִלֵּל לִי: רוֹמְמֵ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְהַדָּם רַגְלָיו קְדוֹת
הוּא: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְהַדָּם
קְדוֹשׁ כִּי קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא אֲרַחֲמוּ
יִכְפֹּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְתִרְבֶּה לְהַשְׁתַּחֲוֹת

אָפּוּ וּלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ: אֶתָּה יי לֹא
תִכְלֵא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חֶסְדְּךָ וְאַמְתֶּךָ
תָּמִיד יִצְרוּנִי: זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יי וְחֶסְדְּךָ
כִּי מֵעוֹלָם הָמָּה: תָּנוּ עֵז לְאֱלֹהִים עַל
יִשְׂרָאֵל נִאֲוֹתוֹ וְעֵזוֹ בְּשִׁחְקִים: נוֹרָא
אֱלֹהִים מִמְּקוֹדְשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוֹאֲנוֹתָן
עֵז וְתַעֲצֻמוֹת לָעַם בְּרוּךְ אֱלֹהִים: אֵל
נִקְמֹת יי אֵל נִקְמֹת הוֹפִיעַ: הַנְּשֵׂא
שִׁפְט הָאָרֶץ הַשֵּׁב גְּמוּלָה עַל גֹּאֲוִים: לִי
הִישׁוּעָה עַל עַמֶּךָ בִּרְכָתְךָ סֵלָה: יי
צְבֹאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁנֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
סֵלָה: יי צְבֹאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם בִּטַּח בְּךָ:
יי הוֹשִׁיעָה הַמַּלְךְ יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם קָרָאנוּ:
הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלֶתְךָ
זָרַע וְנִשְׂאֵם עַד הָעוֹלָם: נַפְשֵׁנוּ
חִבְתָּה לִי עֲזָרְנוּ וּמִגִּנְנוּ הוּא: כִּי בּוֹ
יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ בִּטַּחְנוּ:
יְהִי חֶסְדְּךָ יי עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:
תִּרְאֵנוּ יי חֶסְדְּךָ וַיִּשְׁעֶךָ תִּתֵּן לָנוּ: קוּמָה

עֲזַרְתָּהּ לָנוּ וּפָדָנוּ לְמַעַן חֶסֶדְךָ: אָנֹכִי
 יי אֱלֹהֵיךָ הַמַּעֲלֶךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הַרְחֹב
 פִּיךָ וְאָמַלְתָּהוּ: אֲשֶׁר־י הָעַם שִׁכְבָה
 לוֹ אֲשֶׁר־י הָעַם שִׁי אֱלֹהֵיו: וְאֲנִי
 בְּחֶסֶדְךָ בְּטַחְתִּי יָגֵל לִבִּי בִישׁוּעַתְּךָ
 אֲשִׁירָה לִי כִי גָמַל עָלַי:

א"ל מזמור לתודה לא בערב ססח ולא בחוב"ע של ססח ולא בעריו"ב

מִזְמוֹר לְתוֹדָה הִרְיֵעוּ לִי כָל הָאָרֶץ: עֲבַדוּ אֶת
 בְּשִׁמְתָהּ בְּאוֹ לִפְנֵי בְרִנְנָה: דַּעוּ כִּי יי הַיְיָ
 אֱלֹהִים הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ עִמּוֹ וְצֹאן מִרְעֵיתוֹ: בְּאוֹ
 שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חִצְרָתָיו בְּתַהֲלֵה הוֹדוּ לוֹ בָּרוּכוּ שְׁמוֹ:
 כִּי טוֹב יי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ וְעַד דֹּר וָדוֹר אֲמוּנָתוֹ
 וְכִהְיֶה עֲנַף רֵנָה לְאוֹמְרִים כֹּהֵן לְמַנְצַח הַשָּׁמַיִם מִסַּפְרִים:

יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם יִשְׂמַח יי
 בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יי מְבָרָךְ מֵעַתָּה
 וְעַד עוֹלָם: מִמְזֶרְח שֶׁשֶׁשׁ עַד
 מְבוֹאוֹ מִהַלֵּל שֵׁם יי: רַם עַל כָּל
 גּוֹיִם יי עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: יי שֶׁמֶךְ
 לְעוֹלָם יי זְכָרְךָ לְדוֹר וָדוֹר: יי בְּשָׁמַיִם
 הַכִּיֹן כְּסָאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מַשְׁלָה:

שִׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ
 וְאָמְרוּ בְּגוֹיִם יְיָ מֶלֶךְ: יְיָ מֶלֶךְ יְיָ
 מֶלֶךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: יְיָ מֶלֶךְ
 עֹלָם וָעֶד אָבְדוּ גוֹיִם מֵאֶרֶצוֹ: יְיָ
 יִפְיֶר עֲצַת גוֹיִם הִנֵּיא מַחְשְׁבוֹת
 עַמִּים: רַבּוֹת מַחְשְׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ
 וְעֲצַת יְיָ הִיא תִקּוּם: עֲצַת יְיָ לְעֹלָם
 תִּעֲמַד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדָר וָדָר:
 כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי הוּא צִוְהוּ וַיַּעֲמֵד:
 כִּי בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן אֹדֶה לְמוֹשֵׁב לוֹ:
 כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה יִשְׂרָאֵל
 לְסִגְלָתוֹ: כִּי לֹא יִמָּשׁ יְיָ עִמּוֹ
 וְנִחַלְתּוֹ לֹא יַעֲזֹב: וְהוּא רַחוּם יִכַּפֵּר
 עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשְׁיֵב
 אִפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמָּתוֹ: יְיָ
 הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאָנוּ:

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה: אשר
העם שככה לו אשרי העם שיי אלה
תהלה לדוד ארוממה אלהי המלך ואברך
שמך לעולם ועד: בכל יום אברך ואהלל
שמך לעולם ועד: גדול ומהלל מאד ולגדלו
אין תקר: הוד לדוד ישבח מעשך וגבורתי
גידו: הדר כבוד הודך ודברי נפלאתי
אשחה: ועוז נוראותך יאמרו וגדלת
אספרנה: זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו
תצן ורחים " ארך אפים וגדל חסד: טוב " לפ
ורחמו על כל מעשיו: יודוך " כל מעשיו
וחסדיך יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו
וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורת
וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כ
עולמים וממשלתך בכל הר ודר: סומך " לכ
הנפלים וזקק לכל הכפופים: עיני כל אלו
ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו: פות
את ידך ומשביע לכל חי רצון: צדיק " בכ
הרכיו וחסיד בכל מעשיו: קרוב " לכל קרא
לכל אשר יקראה באמת: רצון יראיו יעשו
ואת שועתם ישמע וישועם: שומר " את כ
אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת
ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד
ואגתנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה

הַלְלוּיָהּ הַלְלֵי נַפְשֵׁי אֶת יי: אֶהְלֵלָהּ
בְּחַיֵּי אֲזַמְּרָהּ לֵאלֹהֵי בְּעוֹדֵי: אֵל
תִּבְטַחַו בְּנְדִיבִים בְּכֵן אָדָם שְׂאִין לוֹ
תִּשׁוּעָה: תִּצַּא רוּחוֹ יֵשֶׁב לְאֲדָמָתוֹ
בַּיּוֹם הַהוּא אֲבָרוּ עֲשֵׂת־נִתְיוֹ: אֲשֶׁר־י
שָׂאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שִׁבְרוּ עַל יי אֱלֹהֵיו:
עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל
אֲשֶׁר בָּם הַשֹּׁמֵר אֶמֶת לְעוֹלָם: עֲשֵׂה
מִשְׁפָּט לְעֹשׂוֹקִים נִתֵן לָחֵם לְרַעֲבִים
יי מִתִּיר אֲסוּרִים: יי פִּקַּח עוֹרִים יי זִקֵּף
בְּפוֹפִים יי אֲהַב צְדִיקִים: יי שֹׁמֵר
אֶת גֵּרִים יָתוֹם וְאֶלְמָנָה יַעֲזֹדֵד וְדָרַךְ:
רְשָׁעִים יַעֲזוֹת: יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ:
צִיּוֹן לְדָר וְדָר הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב זְמִרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי נָעִים נֶאֱמָה
תְּהַלֵּה: בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יי נְדַח
יִשְׂרָאֵל יִכְנָס: הָרוּפָא לְשִׁבּוּרֵי לֵב וּמַחֲבֵשׁ
לְעֵצְבוֹתָם: מוֹנֵה מִסְפָּר לְכוֹכְבֵימָלְאָךְ שְׁמוֹת
יְקָרָא: גְּדוֹל אֲדֹנָינוּ וְרַב כַּח לְתַבּוּנָתוֹ אִין מִסְפָּר:
מְעוֹדֵד עֲנוּיִם יי מִשְׁפִּיל רְשָׁעִים עֲדֵי אָרֶץ: עֲנוּ

לִי בְתוֹדָה זָמְרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר : הַמְכַסֵּה
 שָׁמַיִם בְּעָבִים הַמְכִּין לָאָרֶץ מִטֶּר הַמְצַמֵּחַ
 הָרִים הַצֵּיִר : נוֹתֵן לְבִהְמָה לַחֲמָה לְבִנְי עֵרֶב
 אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: לֹא בְגִבּוֹרַת הַסּוּס יִחַפֵּץ לֹא בִשְׁוֹת
 הָאִישׁ יִרְצֶה: רוֹצֶה יי אֵת יִרְאוּ אֵת הַמִּיחֲלִי
 לְחַסְדּוֹ: שִׁבְחֵי יְרוּשָׁלַיִם אֵת יי הַלְלֵי אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן
 כִּי הִזְקַ בְּרִיחֵי שַׁעֲרֶיךָ בִּרְךָ בְּנִיךָ בְּקֶרְבֶּךָ: הַשֶּׁנִּי
 גְּבוּרֶךָ שְׁלוֹם הַלֵּב חֲטִיִּים יִשְׁבִּיעֶךָ: הַשְׁלַח אִמְרַת
 אָרֶץ עַד מִתְרָה יְרוּץ דְּבָרוֹ: הַנִּתֵּן שְׁלַג כְּצִמּוֹ
 כְּפֹר כְּאֶפֶר יִפּוֹר: מִשְׁלִיךְ קָרְחוֹ כַפְתִּים לִפְנֵי
 קָרְתוֹ מִי יַעֲמֵד: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֵם יִשְׁבֵּ רֹחוֹ יִלְוֶה
 מִיָּם: מִגִּיד דְּבָרוֹ לִיעֲקֹב חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל
 לֹא עָשָׂה כֵּן לְכָל גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בְּלִידְעוֹס הַלְלוּיָהּ
 הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵת יי מִן הַשָּׁמַיִם
 הַלְלוּהוּ בַמְרוֹמִים: הַלְלוּהוּ כָּל
 מַלְאֲכָיו הַלְלוּהוּ כָּל צְבָאוֹ: הַלְלוּהוּ
 שֶׁמֶשׁ וַיְרַח הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכָבֵי אֹר
 הַלְלוּהוּ שָׁמַי הַשָּׁמַיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר
 מֵעַל הַשָּׁמַיִם: יְהַלְלוּ אֵת שֵׁם יי כִּי הוּא
 צוּה וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לְעֵד לְעוֹלָם חֲנֻן
 נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר: הַלְלוּ אֵת יי מִן הָאָרֶץ
 תְּנִינִים וְכָל תְּהוֹמוֹת: אִשׁ וּבָרָד שֶׁלֹּ

קִיטוֹר רוּחַ סְעָרָה עֲשֵׂה דְבָרוֹ: הַהָרִים
 כָּל גְּבוּעוֹת עֵץ פָּרִי וְכָל אֲרָזִים: הַחִיָּה
 כָּל בְּהֵמָה רֶמֶשׁ וְצִפּוֹר כָּנָף: מַלְכֵי
 אֶרֶץ וְכָל לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל שֹׁפְטֵי
 אֶרֶץ: בַּחֲוָרִים וְגַם בְּתוֹלוֹת זְקָנִים עִם
 גְּעֵרִים: יִהְלְלוּ אֶת שֵׁם ייִ כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ
 וְיִבְדּוּ הַזּוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמַיִם: וַיֵּרָם קָרֵן
 לְעַמּוֹ תִּהְלֶה לְכָל חֲסִידָיו לְבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ שִׁירוּ לַיי שִׁיר חֲדָשׁ תִּהְלְתוּ בְּקֹהֶל
 חֲסִידִים: יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשׂוֹ בְנֵי
 צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמַלְכֵם: יִהְלְלוּ שְׁמוֹ בְּמַחֲוֹל בְּתֶרֶף
 וּבְנֹר יִזְמְרוּ לוֹ: כִּי רוּצָה ייִ בְּעַמּוֹ יִפְאַר עַנּוּיִם
 בְּיִשׁוּעָה: יַעֲלוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יִרְנְנוּ עַל
 מִשְׁכַּבּוֹתָם: רוּמְמוֹת אֵל בְּגֵרוֹנָם וְחָרֵב פִּיפְיוֹת
 בְּיָדָם: לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּגוֹיִם תּוֹכְחוֹת כָּל אֻמִּים:
 לְאַסֵּר מַלְכֵיהֶם בְּזִקִּים וּנְכַבְּדֵיהֶם בְּכַבֵּל
 בְּרֹזֶל: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כְּתוֹב הַדָּר הוּא
 לְכָל חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקֹדֶשׁ הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עוֹז:
 הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֵתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדֻלוֹ: הַלְלוּהוּ
 בְּתִקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנִבְל וּבְנֹר: הַלְלוּהוּ בְּתֶרֶף וּבְמַחֲוֹל

הַלְלוּ

י"ה א'

הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֹנֵב׃ הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שְׁמַע הַלְלוּהוּ
 בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה׃ כֹּל הַנְּשָׁמָה תְהַלֵּל יְיָ הַלְלוּיָהּ׃ כֹּל
 הַנְּשָׁמָה תְהַלֵּל יְיָ הַלְלוּיָהּ׃

בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן׃ בְּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֶׁכֵּן
 יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּיָהּ׃ בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵים אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ׃ וּבְרוּךְ שֵׁם כְבוֹדוֹ
 לְעוֹלָם וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן׃

וַיְבָרֶךְ דָּוִד אֶת יְיָ לְעֵינָיו כָּל
 הַיּוֹמָם וַיֹּאמֶר דָּוִד בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ. מֵעוֹלָם וְעַד
 עוֹלָם׃ לֵךְ יְיָ הַגְדֵּלָהּ וְהַגְבֹּרָהּ
 וְהַתְפָּאָרֶת וְהַנְּצַחַת וְהַהוֹדוֹת כִּי כָל
 בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לֵךְ יְיָ הַמְמַלְכָהּ
 וְהַמְתַּנְשֵׂא לְכֹל לְרֵאשִׁי׃ וְהַעֲשֵׂה
 וְהַכְבֹּד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁה
 בְּכָל וּבִידֶךָ כֶּתֶב וּגְבוּרָהּ וּבִידֶךָ
 לַגִּדּוֹל וּלְחֹזֶק לְכָל׃ וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ
 מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם

הַתְּפִאֲרֹתֶיךָ : אֶתְּהָ הוּא יי לְבַדְּךָ
 אֶתְּהָ עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם שָׁמַי
 הַשָּׁמַיִם וְכָל עֲבָאֵם הָאָרֶץ וְכָל
 אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר
 בָּהֶם וְאֶתְּהָ מְחִיָּה אֶת כָּלָם
 וְעָבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִיִּים :
 אֶתְּהָ הוּא יי הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בְּחִרְתָּ
 בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׁדִּים
 וְשָׁמַתְּ שְׁמוֹ אַבְרָהָם . וּמָצֵאתָ
 אֶת לָבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ

וְכִרְוֹת עֲמוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי תַחְתִּי הָאָמֹרִי וְהַפְּרִזִּי
 וְהִיבֹסִי וְהַגְּרִנְשִׁי לָתֵת לְזִרְעוֹ וְתָקַם אֶת דְּבָרֶיךָ כִּי צַדִּיק
 אָתָּה : וְתִרָא אֶת עֲנִי אֲבוֹתַיִנוּ בְּמִצְרַיִם וְאֶת זַעֲקָתָם שְׁמַעְתָּ עַל
 יַם סוּף : וְתִתֶּן אֶתֶּת וּמִפְתִּים בְּפִרְעֹה וּבְכָל עַבְדָּיו וּבְכָל עַם אֲרָצוֹ
 כִּי יִדְעָתָ כִּי הִזִּירוּ עֲלֵיהֶם וְתַעַשׂ לָךְ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה : וְהַיּוֹם בְּקִעְתָּ
 לְפָנֵיהֶם וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ הַיָּם בְּיַבְשָׁה וְאֶת רַדְּפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בַּמַּצּוֹלֹת
 כְּמוֹ אֲבֹן בְּמַיִם עֲזִים :

וַיִּוְשַׁע יי בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם
 וַיִּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם מֵעַל עֲזַפְתָּ

הַיָּם: וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה
 יי בְּמִצְרַיִם וַיֵּרָאוּ הָעַם אֶת יי וַיֹּאמְרוּ בְּיַד
 וּבְמִשְׁחֵה עֲבָדָיו:

אִז יִשִּׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיי וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר
 אֲשִׁירָה לַיי כִּי גָאָה גָאָה סוּס וּרְכָבוֹ רָמָה בָּיָם: עֲזִי וּזְמַרְתָּ יְהוָה
 וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה זֶה אֱלֹהֵי וְאֵנֹכֶהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וְאֶרְמָמְנָהוּ: יי אִישׁ מִלְחָמָה
 יי שָׁמוּ: מִרְכַּבַת פָּרֹעַה וַחֲלוּ יָדָה בָּיָם וּמִבְּתַר שְׁלֹשֵׁי שָׁבְעוּ בָּיָם
 סוּף: תַּהֲמַת יִכְסִּימוּ יָרְדוּ בְּמִצְוֹת כָּמוֹ אָבִן: יי מִיִּנְהָ יי נֶאֱדָרִי בְּכַף
 יי מִיִּנְהָ יי תִרְעֵץ אֹיֵב: וּבָרַב גְּאוּנְהָ תִתְהַרֵם קַמִּיָה תִשְׁלַח חֲרֹנְהָ
 יֵאכְלָמוּ בְּקֶשׁ: וּבְרוּחַ אַפִּיָה גַעְרָמוּ מִיָם נִצְבוּ כָמוֹ נֵד נֹזְרִים קָפְאוּ
 תַהֲמַת בְּרָב יָם: אָמַר אֹיֵב אֶרְדֶּף אֲשִׁיג אֲחַלֵּק שְׁלָל תִּמְלֹאמוּ נַפְשֵׁי
 אַרְיֵק חֲרָבִי תֹדְרִישְׁמוּ יָדֵי: נִשְׁפָּת בְּרוּחָה כָּסְמוּ יָם צָלְלוּ כַעֲזוּפָרַת
 בְּמִים אֲדִירִים: מִי כְּמָכָה בְּאֵלִים יי מִי כְּמָכָה נֶאֱדָר בְּקֶדֶשׁ נֹרָא
 תַהֲלַת עֲשָׂה פְלֹא: נְטִיַת יִמִּינְהָ תִבְלַעְמוּ אֶרֶץ: נְחִיַת בְּחִסְדָה עִם זֶה
 גְּאֵלָה נְהַלַת בְּעִזָה אֵל גִּוָה קִדְשָה: שְׁמַעוּ עַמִּים יִרְגְּזוּן חֵיל אֲחֹזֵי יִשְׁבִי
 פְּלִשְׁתִּי: אִז נִבְהָלוּ אֱלוֹפֵי אֱדוֹם אֵילֵי מִזָּאָב יֵאֲחֻזְמוּ רַעַד נִמְזֹגוּ כֹל
 יִשְׁבִי כְנַעַן: תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפְחַד בְּגֹדֶל זְרוּעָה יָדָמוּ כְּאָבִן עַד
 יַעֲבֹר עִמָּה יי עַד יַעֲבֹר עִם זֶה קִנִּיַת: תִּבְאָמוּ וְתִטְעֲמוּ בְּחַר נְהַלְתָה
 מְכוּן לְשִׁבְתָהּ: פְּעֵלָהּ יי מִקֶּדֶשׁ אֲדָנִי כֹונְנוּ יָדֵיהָ: יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
 יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יי מִלְכוּתָהּ קָאֵם לְעֵלְם וּלְעַלְמֵי עֲלַמִּיא: כִּי בָא
 סוּס פָּרֹעַה בְּרָכְבוֹ וּבְפָרְשָׁיו בָּיָם וַיִּשָּׁב יי עֲלֵהֶם אֶת מִי הַיָּם וּבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בִיבְשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם: כִּי לַיי הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בְּגֹזִים:
 וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּחַרְצִיוֹן לְשַׁפֵּט אֶת חַר עֲשׂוֹ וְהִיָתָה לַיי הַמְּלוּכָה:
 וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וַיִּשְׁמוּ אֶחָד:

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֵהּ לְעַד מְלַכְנוּ הָאֵל הַמְּלֹךְ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ בְּשִׁמְיִם וּבְאֶרֶץ. כִּי
 לָהּ גָאָה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וְשִׁבְחָה הַלֵּל וּזְמִרָה עֹז
 וּמְשִׁלָּה גִצַח גְּדֹלָה וּגְבוּרָה תַהֲלָה וְתִפְאָרַת קִדְשָה וּמְלִכוּת. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
 מְעַתָּה וְעַד עוֹלָם: בְּרוּךְ אַתָּה יי אֵל מְלֶכֶךְ גְּדוֹל בְּתִשְׁבָּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת
 אֲדוֹן הַנְּפִלְאוֹת הַבוֹרֵךְ בְּשִׁירֵי וּזְמִרָה מְלֶכֶךְ אֵל חֵי הָעוֹלָמִים: ח"פ

חזן בָּרְכוּ אֶת יְהוָה הַמְּבָרֵךְ :

קהל וחזן בָּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

יְיָ אֱתָהּ יי אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא
הַשֶּׁקֶט עֹשֶׂה שְׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל :

מְאִיר לְאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים •
וּבְטוֹבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תְּמִיד

עֹשֶׂה בְּרֵאשִׁית : מָה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ יי כָּלֵם

חֲכָמָה עֹשֶׂת מְלָאָה הָאָרֶץ קִנְיָנְךָ : הַמְּלֶכֶךְ

גְּרוֹמָם לְבָדוֹ מֵאִז הַמְּשַׁבַּח וְהַמְּפָאֵר

מִתְנַשֵּׂא מִימּוֹת עוֹלָם • אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ

רַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֲזֹנוּ צוֹר מִשְׁגָּבֵנוּ מִגֵּן

יָעֲנוּ מִשְׁגָּב בְּעַדְנוּ: אֵל בָּרוּךְ גְּדוֹל דַּעַה • הַבִּין

עַל זְהָרֵי חֲמָה: טוֹב יֵצֵר כְּבוֹד לְשִׁמוֹ מְאֹרֹת

גֵּן כְּבִיבוֹת עֲזוֹ • פְּנוֹת צְבָאוֹ קְדוּשִׁים רוֹמְמֵי

יְיָ תְּמִיד מִסְּפָרִים כְּבוֹד אֵל וְקֹדֶשׁ: תְּתַבְּרֶךְ

אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ • וְעַל מְאֹרֵי

אוֹר שֶׁעֲשִׂיתָ יִפְאָרוּךְ פֶּלָה :

תְּבָרֵךְ צוֹרְנוּ מִלִּכְנוּ וּגְאֻלְנוּ בּוֹרֵא קְדוּשִׁים יִשְׁתַּבַּח

שִׁמְךָ לְעֵד מִלִּכְנוּ יוֹצֵר מִשְׁרָתִים וְאֲשֶׁר

שָׂרְתִיו כָּלֵם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם וּמִשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה

דְּבָקוֹל דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלֶכֶךְ עוֹלָם: כָּלֵם אֶתְהוֹבִים

יָם בְּרוּרִים כָּלֵם גְּבוּרִים וְכָלֵם עֹשִׂים בְּאִמָּה וּבְיִרְאָה

גֵּן קוֹנֵם • וְכָלֵם פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בְּקֹדֶשׁ וּבְטָהֳרָה

שִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֵרִים

ומְעַרְיָצִים וּמְקַדְיָשִׁים וּמְמַלְיָכִים: אֵת שֵׁם הָאֵל הַגָּדוֹל
 הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא: וּכְלָם מִקְבֵּל
 עֲלֵיהֶם עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה וְנוֹתְנִים רְשׁוֹת
 לָזֶה לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנִחַת רוּחַ בְּשִׁפְהַ בְּרוּךְ
 וּבְנִעִימָה: קְדוּשָׁה כָּלָם כְּאַחַד עוֹנִים וְאוֹמְרִים בּוֹרָא
 קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹד
 וְהַאֲוִפְנִים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ בְּרַעֲשׁ גְּדוֹל מִהַנְּשָׂאִים לְעַמַּת שָׁמַיִם
 לְעַמַּתָּם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים: בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְקוֹמוֹ
 לְאֵל בְּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְגַּדֵּל לְמַלְךְ אֵל חַי וְקַיִם זְמֵרוֹת יֹאמְרוּ וְתִשְׁבַּח
 יִשְׁמִיעוּ: פִּי הוּא לְבָדוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בְּ
 מַלְחָמוֹת זוֹרַע צְדָבוֹת מְצַמֵּחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרָא רְפוּאוֹת נוֹרָא תְהִי
 אֲדוֹן הַנְּפִלְאוֹת הַמְּחַדְּשׁ בְּטוֹבוֹ בְּכָל זֶם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשׁוֹת
 בְּאִמּוֹר לַעֲשֵׂה אֲזֵרִים גְּדוֹלִים פִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: אֲזֵר חֲדָשׁ עַל
 תְּאִיר וְנִזְקָה כְּלָנוּ מִהֲרָה לְאוּרוֹ: בְּרוּךְ אַתָּה יי יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת
 אֲהַבָּה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ חֲמֵלָה גְּדוֹלָה וְיִתְרָה חֲמֵלָת עַל
 אֲבִינוּ מִלְּכָנוּ בְּעִבּוֹר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבְטָחוּ בָהּ וְתִלְמָדְם חֲקִי חֲ
 כֵן תִּחַנְּנוּ וְתִלְמָדְנוּ: אֲבִינוּ הָאֵב תְּרַחֵם הַמְּרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ
 בְּלִבְנוּ לְהַבִּין וְלִהְיוֹת שְׂכִיר לְשִׁמּוֹעַ לְלַמּוֹד וְלִלְמַד לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וְלִלְבֹּשׁ
 אֵת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ וְהָאֵר
 לִבְנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְיִחַד לִבְנוּ לְאַהֲבָה וְלִירְאָה אֵת שְׁמֶךָ וְלֹא נִבְּ
 לְעוֹלָם וָעַד: פִּי בְשֵׁם קְדוּשָׁתְךָ הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא בְּטָחוּנוּ נִגְלִיָּה וְנִשְׁמַח
 בְּיִשׁוּעָתְךָ: וְהַבִּיאֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאֲרָבַע כְּנַפּוֹת הָאָרֶץ: וְתוֹלֵד
 קוֹמָמוֹת לְאֲרָצְנוּ: פִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אַתָּה: וּבְנוּ בְּחַרְתָּ מִ
 עַם וְלִשׁוֹן: וְקִרְבְּתָנוּ לְשִׁמּוֹךְ הַגְּדוֹל סֵלָה בְּאַמַּת לְהוֹדוֹת לָךְ וְלִית
 בְּאַהֲבָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי תְּבוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

חיי אדם אל מלך נאמן:

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

וְאֶהְבֶּתָּ אֶת יי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְכֶּךָ וּבְכָל
 נַפְשֶׁךָ וּבְכָל מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם עַל לִבְכֶּךָ:
 וְשָׁנַנְתָּם לְבָנֶיךָ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
 וּבְלִכְתֶּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּקְשַׁרְתָּם
 לְאוֹת עַל יָדְךָ וְהָיוּ לְטֹטְפוֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם
 עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ שִׁמְעוּ אֶל מְצֻוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם
 לְאֶהְבֶּתָּ אֶת יי אֱלֹהֶיכֶם וּלְעַבְדוֹ בְּכָל לִבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם:
 וְעָתִידִי מִטֶּר אֲרַצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפֶּתֶּה הַגֶּזֶף וְתִירֶשֶׁה
 וְיִצְתָרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדֶךָ לְבַהֲמֹתֶךָ וְאִכְלֹתָ וּשְׂבַעְתָּ: הַשְּׁמֵר
 לְכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסָרְתֶם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
 לָהֶם: וְחָרָה אַף יי בְּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מִטֶּר וְהָאֲדָמָה
 לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ וְאִבְדֶּתֶם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יי נָתַן
 לָכֶם: וּשְׁמַתֶּם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל לִבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם
 אֹתָם לְאוֹת עַל יָדְכֶם וְהָיוּ לְטֹטְפוֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדֹתֶם אֹתָם אֶרֶץ
 בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתֶּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ:
 וּכְתַבְתָּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי
 בְּנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יי לְאַבְתֵּיכֶם לָתֵת לָהֶם פְּרִי
 הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יי אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
 וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל כַּנְּפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וּנְתַנּוּ עַל צִיצִית
 הַכַּנֶּף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת
 כָּל מְצֻוֹת יי וְעָשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לִבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם
 אֲשֶׁר אֹתָם זָגִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְעָשִׂיתֶם אֶת כָּל מְצֻוֹתַי
 וְהָיִיתֶם קֹדְשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם:

אמת וידיב ונכון וקיים וישר ונאמן ואהוב ותכיב ותהמד ונעים ונוקד
 ואדיר ומתקן ומקבל וטוב ויפה הדבר הזה עלינו לעולם ועד
 אמת אלהי עולם מלבנו צור יעקב מגן ישענו לדור ודור הוא קים ועל
 קים וכסאו נכון ומלכותו ואמונתו לעד בימת: ודבריו חיים וקיימים נאמן
 ונהמדים לעד ולעולמי עולמים. על אבותינו ועלינו על בנינו ועל דורות
 ועל כל דורות ובע ישראל עבדיך:

על כדאשונים ועל האחרונים דבר טוב וקים לעולם ועד. אמת ונאמן
 חזק ולא יעבור. אמת שאפה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו. מלך
 מלך אבותינו. נואלנו נואל אבותינו. יוצרנו צור ישועתנו. פורנו ומצ
 מעולם יימה. אין אלהים זולתה:

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם מגן ומושיע לבנינו
 אחריהם בכל דור ודור: ברום עולם מושג

ומשפטיה וצדקתה עד אפסי ארץ: אשרי איש שישג
 למצותיה ותורתה ודברך ישים על לבו: אמת אתה ה
 ארון לעמך ומלך גבור לריב ריבם: אמת אתה ה
 ראשון ואתה הוא אחרון ומבלעדך אין לנו מלך נוא
 ומושיע. ממצרים גאלתנו יי אלהינו ומבית עבד
 פדיתנו. כל בכוריהם הרגת ובכורה גאלת וים ס
 בקעת וזדים טבעת וידידים העברת ויכסו מים צריה
 אחד מהם לא נותר: על זאת שבחו אהובים ורוממו
 ונתנו ידידים ומרות שירות ותשבחות ברכות והודא
 למלך אל חי וקים: רם ונשא גדול ונורא משפיל גא
 ומגביה שפלים מוציא אסירים ופודה עניים ועוזר דל
 ועונה לעמו בעת שועם אליו. תהלות לאל עליון בר
 הוא ומברך. משה ובני ישראל לה ענו שיר
 בשמחה רבה ואמרו כלם:

מי כמכה באלים יי מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלות עשה פלא
 שירה חדשה שבחו גאולים לשמה על שפת הים יחד כלם התק
 והמליכו ואמרו: יי ימלך לעלם ועד:

יְהוָה יִשְׂרָאֵל קוֹמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדָה כְּנָאֲמֹךְ
יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל . גְּאֲלָנוּ יי זְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל : בְּרוּךְ אַתָּה יי גְּאֵל יִשְׂרָאֵל :

רכוסף ולמנחה כי ישם יי אקרא הבו גדל לאלהינו :
אדני שפתי הפתח ופי יגיד תהלתך :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל

הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲדִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים
יְחֻסִּים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא
גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וכתבנו בספר החיים למענה אלהים חיים :
הַמֶּלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן : בְּרוּךְ אַתָּה יי
מְגַן אֲבֹרָהֶם :

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מְחִיָּה מְתִים אַתָּה
רַב לְהוֹשִׁיעַ : בשיר משיב הרוח ומוריד הגשם :

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחִיָּה מְתִים בְּרַחֲמִים
רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתוֹרֵם
אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמוּנָתוֹ לַיּוֹשֵׁב עִפְרָיִם . מִי כְמוֹךָ
בְּעַל גִּבּוֹרוֹת וּמִי הוֹמָה לְךָ מֶלֶךְ מִמִּית וּמְחִיָּה
וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה :

בעשיית מי כמוך אב הרחמים זוכר יצוריו לחיים ברחמים :

יְהוָה אַתָּה לְהַחְיֹת מְתִים : בְּרוּךְ אַתָּה יי
מְחִיָּה הַמְתִים :

בחזרת הש"ץ ואמרים כולן נקדש

הַנְּקַדֵּשׁ אֶת שְׁמֹךְ בְּעוֹלָם כְּשֵׁם שְׁמֵךְ יְשׁוּעָה אֲוֹתוֹ בְּשֵׁם מְרוֹם .
כְּפָתוּחַ עַל יַד גְּבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר : קוּיָה קְדוֹשׁ

שחרית

קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו: יי לעמיתם
 אמרו: קיי ברוך כבוד יי ממקומו: יי וברברי קדשך
 לאמר: קיי ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:
 ליי לדר ודר נגיד גדלה ולנצח נצחים קדשתך נקדיש. ושבתך אלהינו מפני
 יבוש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה: ברוך אתה יי האל הק
 (בעשיה המלך הקדוש):

אתה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכל
יהללוך סלה: ברוך אתה יי ה
הקדוש: (בעשיה המלך הקדוש):

אתה הונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינ

כמוצאי שנה וכמוצאי יום אפילו מיוס לחול כמספר למורים זה:

אתה חוננתנו למדע התורה והלמדנו לעשות (בהם) חקי רצונך ותב
 אלהינו בין קדוש לחול בין אור לחשך. בין ישראל לעמים בין
 השביעי לששת ימי המעשה. אבינו מלכנו החל עלינו הימים ה
 לקראתנו לשלום. השוכים מכל חטא ומנקים מכל עון ומדבקים בידא
 ו) הנינו מאתך דעה בינה והשכל: ברוך את
 יי חונן הדעת:

השיבנו אבינו לתורתך וקרבתנו מל

לעבודתך והחזירנו בתשוב

שלמה לפניך: ברוך אתה יי הרוצה בתשוב

סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו

פשענו. כי מוחל וסולח אתה: ב

אתה יי חנון המרבה לסלוח:

ראה נא בענינו וריבה ריבנו וגאלנו מיד

למען שמך כי גואל חזק אתה: ב

אתה יי גואל ישראל:

בשמיית נבחר לומר כפי כל ענינו המלא ספר שמע קלטו:

רפאנו יי ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו
 אתה. והעלה רפואה שלמה לכל
 מכותינו. כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה:
 ברוך אתה יי רופא חולי עמו ישראל:

ברך עלינו יי אלהינו את השנה הזאת
 ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן
 ברכה בקיץ (בחורף טל ומטר לברכה) על פני האדמה
 ושבענו מטובה וברך שנתנו בשנים הטובות:

ברוך אתה יי מברך השנים:
תקע בשופר גדול לחרותנו ושא גם לקבץ
 גליותינו וקבצנו יחד מארבע כנפות
 הארץ: ברוך אתה יי מקבץ נדחי עמו ישראל:
השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו
 כבתחלה והסר ממנו יגון ואנחה
 ומלוד עלינו אתה יי לברך בחסד וברחמים
 וצדקנו במשפט: ברוך אתה יי מלך אוהב
 צדקה ומשפט: (בשנת המלך המשרט):

ולמלשינים אל תהי תקוה וכל הרשעה
 כרגע תאבד וכל איביה
 מהרה יכרתו והזדים מהרה תעקר ותשבר
 ותמגר ותכניע במהרה בימינו: ברוך אתה יי
 שובר איבים ומכניע זדים:

על הצדיקים ועל החסידים ועל זקני עמך ביה
 ישראל ועל פליטת סופריהם ועל גרי הצדק
 ועלינו יהמו נא רחמיה יי אלהינו ותן שכר טוב
 לכל הבוטחים בשמך באמת. ושים חלקנו
 עמך לעולם ולא נבוש כי בך בטחנו: ברוך
 אתה יי משען ומבטח לצדיקים:

ולירושלים עירך ברחמים תשוב ותשכן
 בתוכה כאשר דברת ובנה
 אותה בקרוב בימינו בנין עולם. וכסא דוד
 מהרה לתוכה תכין: נמצע במנחה ואמרים כל נחם ברוך אתה

יי בונה ירושלים:

לפי מנחה

נחם יי אלהינו את אבלי ציון ואת אבלי ירושלים ואת געיר האבלה והחכמה והבונה
 והשוממה. האבלה מפלי בגיה. והחכמה מפעולותיה. והבונה מכבודה. והשוממה
 סאץ יושב. והיא יושבת וראשה ספוי פאשה עקרה שלא ילדה. ויבלעה לגזנות
 בירשונה עובדי גרים. במילוי את עמך ישראל לתרב. ויהרנו בודון חסידי עליון. על
 ציון בסוד תבנה. וירושלים תמנו קולה. לפי לפי על חלליהם. פעי פעי על חלליהם. פ
 אמה יי באש הצמה. ובאש אמה עתיד לבנותה. באמור נאני אהיה לה נאם יי חומר
 אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה: ברוך אתה יי מנחם ציון ובונה ירושלים:

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח. וקרנו
 תרום בישועתך. כי לישועתך קוינו כל
 היום: ברוך אתה יי מצמיח קרן ישועה:
שמע קולנו יי אלהינו חיים ורחם עלינו וקבל
 ברחמים וברצון את תפלתנו. כי אנ
 שומע תפלות ותחנונים אתה. ומלפניך מלכנו
 ריקם אל תשיבנו:

בברכת שבע קולנו קודם מסיים כי אתה שומע ותודע בהכנסה ובסגרון לנו :
אָנָּה יי הַמָּאֲתִי עֲנִיתִי וּפָשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ מִיּוֹם הַיּוֹתֵי עַל הָאָדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה. אָנָּה יי עֲשֵׂת
 לְמַעַן שִׂמְךָ הַגָּדוֹל וְתִכְפֹּר לִי עֲוֹנֵי וְהִמָּאִי וּפָשַׁעֵי שְׁחָמָתִי וְשַׁעֲוִיתִי וְשִׁפְשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ
 מִנְעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה . וְתַמְלֵא כָּל הַשְּׂמֹטוֹת שִׁפְנָמָתִי בְּשִׂמְךָ הַגָּדוֹל :

עֲנֵנוּ יי עֲנֵנוּ בַּיּוֹם צוֹם תַּעֲנִיֵנוּ כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ . אֵל הַפֶּן אֵל רִשְׁעֵנוּ
 וְאֵל תְּסַתֵּר פְּנֵיךָ מִמֶּנּוּ וְאֵל תַּתְּעַלֵּם מִתַּחַתְּנוּ הִיּוּה גַּא קְרוֹב לְשׁוֹעֲתֵנוּ .
 יְהִי גַא חֲסִדְךָ לְנַחֲמֵנוּ . מָרָם נִקְרָא אֵלֶיךָ עֲנֵנוּ . בְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמַר וְהִיּוּה מָרָם
 יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱה . עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֲשַׁמַּע . כִּי אַתָּה יי הַעֲוֹנָה בַּעַת
 צָרָה . פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל עַת צָרָה וְצוּקָה : (למיד כי אתה וכו' וסוף מסיים ברוך אתה
 יי העונה ולעמו ישראל) בַּעַת צָרָה :

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תִּפְלֵת עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים :
בְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה :

רִצָּה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעִמָּךְ יִשְׂרָאֵל וּבַתְּפִלָּתָם .
 וְהַשֵּׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ וְאִשֵּׁי
 יִשְׂרָאֵל . וְתִפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרִצּוֹן . וְתִהְיֶה
 לְרִצּוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :

בראש חודש ובחודש לומדים זס :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וַיִּבָּא וַיִּגִּיעַ וַיִּרְאֶה וַיִּרְצָה וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקַד וַיִּזְכֹּר
 זְכוֹרֵנוּ וּפְקֻדוֹתֵנוּ וּזְכוֹרֵן אֲבוֹתֵינוּ . וּזְכוֹרֵן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבִדְךָ וּזְכוֹרֵן
 יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָּׁה . וּזְכוֹרֵן כָּל עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפִלִיטָה לְטוֹבָה לְחַן
 וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בַּיּוֹם לַיְהִי רֵאשִׁי הַחֹדֶשׁ הַזֶּה : לַחֹדֶשׁ חַג הַמִּצּוֹת
 הַזֶּה : לַחֹדֶשׁ חַג הַסִּפּוֹת הַזֶּה : זְכוֹרֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה . וּפְקֻדָנוּ בּוֹ לְבִרְכָה .
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים . וּבְדָבָר יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּן . וְרַחֵם עָלֵינוּ
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ . כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ . כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה :

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים :
בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּחַזֵּיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן :

מודים דרבנן
 מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי
 אבותינו אלהי כל בשר ויצרנו ויצר
 בראשית ברכות והודאות לשמך הגדול
 והקדוש על שהחיייתנו וקמתנו בן תחינו
 ותקמתנו ותאסוף גלותינו לתצרות קדשך

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ
שְׂאֵת הַ
הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי

אבותינו לעולם ועד.
צור חיינו מגן ישענו

לשכר חסדך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב ש
על שאנחנו מזדים לך ברוך אל ההודאה

אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך
על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו
הפקודות לך ועל נסיה שבכל יום עמנו וע
נפלאותיה וטובותיה שבכל עת. ערב ובק
וצהרים. המזב כי לא כלו רחמיה והמרת
כי לא תמו חסדיך מעולם קוינו לך:

פוסקה וטורים אומרים אל הנסים. ולא טכה אינו הוזר. ולא נזכר קודם סיים הנכחה אפי' נזכר בין אלה לספס חז
על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל המלחמ
שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

^{לחנכה} בימי מתתיהו בן יוחנן בהן גדול חשמונאי
ובניו פשעמדה מלכות יון על עמך
ישראל להשכיחם תורתך ולהעבירם מחקי
רצונך. ואתה ברחמיה הרבים עמדת להם
בעת צרתם רבת את ריבם הנת את דינם
נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים
ורבים ביד מעטים וטמאים ביד טהורים
ורשעים ביד צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך
ולך עשית שם גדול וקרויש בעולמך ולעמך
ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום
הזה ואחר בן באו בגיה לדביר ביתך ופנו
את היכלך וטהרו את מקדשך והדליקו גרות
במצרות קדשך וקבעו שמונת ימי חנכה אלו
להורות ולהלל לשמך הגדול:

^{לפניהם} בימי מרדכי ואסתר
בשושן הבית
כשעמד עליהם המן הרשע
בקש להשמיד להם
ולאבד את כל היהודים
מבער ועד זקן טף ונשי
ביום אחד בשלשה עשר
לחדש שנים עשר הו
חדש אדר ושללם לבו
ואתה ברחמיה הרב
הפרת את עצתו וקלקל
את מחשבתו והשבות
גמולו בראשו ותלו אות
ואת בניו על העץ:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו
תמיד לעולם ועד:

בעשית וכתוב לתים טובים כל בני בריהך:

**וְכָל הַחַיִּים יִזְדְּרוּ סֶלָה וַיְהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ
בְּאַמְתֵּי הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ וְעִזְרַתָּנוּ סֶלָה: בְּרוּךְ
אַתָּה יי הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלִךָ נֶאֱדָה לְהוֹדוֹת:**

לשון
אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המושלשת בתורה הכתובה על ידי משה עבדך
האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושה באמור: יברכה יי וישמרה: יאר יי
פניו אליך ויחנה: ישא יי פניו אליך וישם לך שלום:

למנחה ולמעריב

**שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד | שְׁלוֹם רַב עַל
וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
עֲמֶךָ בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר
שְׁנִיךָ כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתְּתָה לָנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד | הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן
וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם • לְכָל הַשְּׁלוֹם
וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל
שָׁעָה בְּשִׁלּוּמֶךָ: כִּסְפָּר בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:**

בעשרה

**בְּסִפְּרֵי חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרִיָּסָה טוֹבָה נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יי עֹשֶׂה הַשְּׁלוֹם:**

יהי רצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי ונואלי

**אֱלֹהֵי • נִצְזָר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וּשְׁפַתִּי מִדְּבַר מַרְמָה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם וְנַפְשֵׁי
כְּעֶפֶר לְכָל תְּהִיָּה פֶתַח לְבִי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשֵׁי וְכָל
הַחוֹשְׁבִים עָלַי רַעַה מְהֵרָה הִפֵּר עֲצָתָם וּמְלִקְלֵי מַחֲשָׁבָתָם: עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ •
עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתֶּךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ • לְמַעַן יִחַלְצוּן
יְדִידֶיךָ הַוְשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְגִּי: יְהִי לְרִצּוֹן אֲמַרִּי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי
וְנוֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
וְאֲמָרוּ אָמֵן:**

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן
חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי עולם וכשנים קדמוניות: ועדכה ליי
מנחת יהודה וירושלים בימי עולם וכשנים קדמוניות:

לתענית צבור ולעשרת ימי תשובה

אָבִינוּ מִלְּבָנוּ חָטְאָנוּ לְפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ אֵין לָנוּ מַלְאָךְ אֱלֹהֵי אֲתָהּ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ עִשָּׂה עֲמָנוּ לְמַעַן שְׂמֵךְ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ בְּרָךְ (בְּעֵשִׂי"מ חֲדָשׁ) עָלֵינוּ
 שְׁנָה טוֹבָה :
 אִי"מ בְּהַל מַעֲלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ בְּהַל מַחְשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ הִפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ :
 אִי"מ פָּדָה כָּל צָר וּמְשֻׁמִּין מֵעֲלֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ סְהוּם פִּיּוֹת מְשֻׁמֵּינוּ
 וּמְקַטְרֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ פִּלְה דְּבָר וְחָרַב וְרָעַב
 וְשִׁבִי וּמִשְׁחִית וְעוֹן מִבְּנֵי בְרִיתְךָ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ מִנַּע מִגְּפָה מִנְּחָלְתְךָ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ סִלַּח וּמַחֵל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ מָחָה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ
 וְחַטֵּאתֵינוּ מִגֵּד עֵינֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ מַחֹק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
 כָּל שְׂמֵרֵי חוֹבוֹתֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ הַחֲזִירָנוּ בְּתַשׁוּבָה
 שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ :
 אִי"מ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלָמָה לְחוּלֵי עַמְּךָ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ קַרַע רוּע גִּזְרֵי דִינְנוּ :
 אִי"מ זְכַרְנוּ בְּזַכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ :
 לַח"צ אוֹמְרִים זְכַרְנוּ : לַעֲשׂוֹת כַּחֲבֹנוּ לְנַעֲלֵה חַתְמוּנוּ
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ זְכַרְנוּ אִי"מ כְּתִבְנוּ (חַתְמוּנוּ)
 לַחֲטִים טוֹבִים : בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ זְכַרְנוּ אִי"מ כְּתִבְנוּ (חַתְמוּנוּ)
 לְגֵאֱלָה וַיִּשׁוּעָה : בְּסֵפֶר גֵּאֱלָה וַיִּשׁוּעָה :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ זְכַרְנוּ אִי"מ כְּתִבְנוּ (חַתְמוּנוּ)
 לְפָרְנֶסָה וּכְלָפָלָה : בְּסֵפֶר פָּרְנֶסָה וּכְלָפָלָה :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ זְכַרְנוּ אִי"מ כְּתִבְנוּ (חַתְמוּנוּ)
 לְזִכְיוֹת : בְּסֵפֶר זִכְיוֹת :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ זְכַרְנוּ אִי"מ כְּתִבְנוּ (חַתְמוּנוּ)
 לְסִלִּיחָה וּמַחִילָה : בְּסֵפֶר סִלִּיחָה וּמַחִילָה :

אִי"מ הִצְמַח לָנוּ יִשׁוּעָה בְּקָרוֹב :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ הִרַם קָרַן יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ הִרַם קָרַן מִשִּׁיחָךְ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ מִלֵּא יָדֵינוּ כִּבְרֻכּוֹתֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ מִלֵּא אֲחֵכֵינוּ שָׁבַע :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ שָׁמַע קוֹלְנוּ חוּם וְרַחֵם
 עָלֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ קָבַל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן
 אֶת הַפְּדָתְנוּ :
 אִי"מ פָּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְתַפְלָתְנוּ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ זָכוֹר כִּי עָפַר אָנַחְנוּ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ נָא אֵל תִּשְׁיָבְנוּ רִיקִם
 מִדְּפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ הִיא הַשְׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת
 רַחֲמִים וְעַת רְצוֹן מִדְּפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ חֲמוּד עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ
 וּמִפָּנוּ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ עִשָּׂה לְמַעַן הַרוּגִים עַל
 שֵׁם קְדוֹשְׁךָ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ עִשָּׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל
 יְחֻדְךָ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ עִשָּׂה לְמַעַן בָּאֵי כְּאֵשׁ
 וּבְמִים עַל קְדוּשַׁת שְׂמֵךְ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ נִקּוּם נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ
 הַיְשָׁפוּךְ :
 אִי"מ עִשָּׂה לְמַעַנָּה אִם לֹא לְמַעַנָּה :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ עִשָּׂה לְמַעַנָּה וְהוֹשִׁיעֵנוּ :
 אִי"מ עִשָּׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ עִשָּׂה לְמַעַן שְׂמֵךְ הַגְּדוֹל
 הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ הִנְנוּ וְעַנְנוּ כִּי אֵין בָּנוּ
 מַעֲשִׂים עִשָּׂה עֲפָנוּ צְדָקָה
 וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ :

הוּא רַחוּם יִכַּפֵּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה
 לְהַשִּׁיב אִפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ: אַתָּה
 לֹא תִכְלֵא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנּוּ חֲסִדְךָ וְאַמְתָּךְ תָּמִיד
 וְרוּנוֹ: הוֹשִׁיעֵנו יי אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם
 הַזֹּדוֹת לְשֵׁם קְדֻשָּׁךְ לְהִשְׁתַּבַּח בְּתִהְיֶיךָ: אִם
 זָנַת תִּשְׁמַר יְהִי אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד: כִּי עִמָּךְ הַסְּלִיחָה
 מִעֵן הַנּוֹרָא: לֹא כַחֲטָאֵינוּ תַעֲשֶׂה לָּנוּ וְלֹא
 עֲוֹנוֹתֵינוּ תִגְמֹל עָלֵינוּ: אִם עֲוִינֵנוּ עָנוּ בָנוּ יי
 שֶׁהַ לְמִעַן שְׁמֶךָ: זָכַר רַחֲמֶיךָ יי וְחֲסִדְךָ כִּי
 עוֹלָם הָיָה: יַעֲנֵנוּ יי בְּיוֹם צָרָה יִשְׁגָּבֵנוּ שֵׁם
 הַיְיָ יַעֲקֹב: יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרֹאֵנוּ:
 בָּנֵינוּ מַלְכֵנוּ חָנּוּן וְעַנּוּן כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים
 דְּרָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמִעַן שְׁמֶךָ: אֲדוֹנֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
 שָׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ וְזָכַר לָנוּ אֶת בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ
 הוֹשִׁיעֵנוּ לְמִעַן שְׁמֶךָ: וְעַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר
 יוֹצֵאת אֶת עַמְּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה
 תַעֲשֶׂה לָּךְ שֵׁם כִּיֹּם הַזֶּה חָטְאוּ אֲנֹרְשָׁעֵנוּ: אֲדֹנָי כִּכְל
 דְּקוֹתֶיךָ יִשָּׁב נָא אִפְּךָ וְחַמְתָּךְ מֵעִירְךָ יְרוּשָׁלַיִם
 וְקְדֻשָּׁךְ: כִּי בַחֲטָאֵינוּ וּבְעֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵינוּ
 יְרוּשָׁלַיִם וְעַמְּךָ לְחַרְפָּה לְכָל סְבִיבוֹתֵינוּ: וְעַתָּה
 שָׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֵל הַתְּפִלָּה עֲבֹדְךָ וְאֵל תַּחֲנוּנָיו
 וְהֵאָר פְּנֶיךָ עַל מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם לְמִעַן אֲדֹנָי:

פְּתַח אֱלֹהֵי אֲזוּקָה וְשָׁמַע פְּקַח עֵינֶיךָ וְרָאָה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר גִּבְרָא

שְׁמָה עֲלֶיהָ כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי
 רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים: אֲדֹנָי שְׁמֶעָה אֲדֹנָי סִלְחָה אֲדֹנָי הַקְּשִׁיכָה וְעֲשֵׂה אֵל תֵּא
 לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִי שְׁמָה נִקְרָא עַל עִירָךְ וְעַל עַמְּךָ: אֲבִינוּ הָאֵב הַרְחֵם הַ
 אוֹת לְטוֹבָה וְקִבֵּץ נְפוּצוֹתֵינוּ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ: יִכְיֶרוּ וַיִּדְעוּ כָּל הַ
 כִּי אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ: וְעַתָּה יי אֲבִינוּ אַתָּה אֲנַחְנוּ הַחוֹמֶר וְאַתָּה יוֹצֵרֵנוּ וּמַעַ
 יִדְּךָ כָּלֵנוּ. הוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמָה צִוְּנוּ מַלְכֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ: חוֹסֵה יי עַל עַמְּךָ
 תִּתֵּן נַחֲלָתְךָ לְחַרְפָּה לְמִשְׁלַל בָּם גּוֹיִם לָמָּה יֹאמְרוּ בְעַמִּים אִיִּה אֱלֹהֵיהֶם
 יִדְּעוּ כִּי חֲטֵאוּ וְאִין מִי יַעֲמֵד בְּעַדְנוּ שְׁמָה הַגָּדוֹל יַעֲמֵד לָנוּ בְּעַת צָרָה
 יִדְּעוּ כִּי אִין בָּנוּ מַעֲשִׂים צְדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמָה: כְּרַחֵם אָב עַל
 כִּן תִּרְחַם יי עֲלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמָה: חֲמוּל עַל עַמְּךָ רַחֵם עַל נַחֲ
 חוֹסֵה נָא כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ חַנּוּן וְעֲנֵנוּ כִּי לָךְ יי הַצְדָקָה עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת בְּכָל

הַבֵּט נָא רַחֵם נָא עַל עַמְּךָ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמָה בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים יי אֱלֹהֵינוּ חוֹסֵם וְרַחֵם וְהוֹשִׁיעָה צֵאן מֵרַעֲיוֹנֵינוּ

וְאֵל יִמְשַׁל בָּנוּ קִצְף כִּי לָךְ עֵינֵינוּ תְלוּיּוֹת הוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן
 שְׁמָה: רַחֵם עֲלֵינוּ לְמַעַן בְּרִיתְךָ הַבְּרִיטָה וְעֲנֵנוּ בְּעַת צָרָה
 כִּי לָךְ יי הַיְשׁוּעָה. בָּךְ תּוֹחַלְתֵנוּ אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת אֲנָא סְלִיחוֹת
 נָא אֵל טוֹב וְסִלַּח כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

אֲנָא מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם זְכוֹר וְהַבֵּט לְבָרִית בֵּין הַבְּתָרִים וְתִרְאֵה לְפָנֶיךָ עַמְּךָ
 יְחִיד לְמַעַן יִשְׂרָאֵל: אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ חַנּוּן וְעֲנֵנוּ כִּי שְׁמָה הַגָּדוֹל נִקְרָא עַל
 עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת בְּכָל עַת עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּחַסְדֵּךָ חַנּוּן וְרַחוּם הַבְּרִיטָה וְעֲנֵנוּ בְּעַת צָרָה
 כִּי לָךְ יי הַיְשׁוּעָה: אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ מַחֲסֵנוּ אֵל תַּעֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּרוּעַ מֵעַלְלֵינוּ
 רַחֲמֶיךָ יי וְחַסְדֵּךָ וְכְרוֹב טוֹבָה הוֹשִׁיעֵנו וְחַמֵּל נָא עֲלֵינוּ כִּי אִין לָנוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 סִבְלַעְדֵּיךָ צוּרֵנוּ. אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֵל תִּרְחַק מִמָּנוּ כִּי נִפְשָׁנוּ קִצְרָה מִתּוֹ
 וּמִשְׁכִּי וּמִקְבֵר וּמִמַּגְפָּה וּמִכָּל צָרָה וְיִגּוֹן הַצִּילֵנוּ כִּי לָךְ קוִיֵנוּ וְאֵל תִּכְלִימֵנוּ
 אֱלֹהֵינוּ וְהָאֵר פְּנֵיךָ בָּנוּ: וְזָכַר לָנוּ אֵת בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמָה
 רֵאֵה בְצַרוֹתֵינוּ וְשִׁמְעַע קוֹל הַתְּפִלָּתוֹנוּ כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה:

אֵל רַחוּם וְחַנּוּן רַחֵם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל מַעֲשִׂיךָ כִּי אִין בָּנוּ
 יי אֱלֹהֵינוּ אֲנָא שָׂא נָא פְשַׁעֵינוּ: אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ צוּרֵנוּ
 וְגוֹאֲלֵנוּ אֵל חַי וְקַיִם הַחֲסִין בְּכַח חֲסִיד וְטוֹב עַל כָּל
 מַעֲשִׂיךָ: כִּי אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ אֵל אֲרָךְ אַפִּים וּמְלֵךְ

רחמים

רחמים עשה עמנו כרוב רחמיה והושיענו למען שמך :
 שמע מלכנו תפלתנו ומיד אויבינו הצילנו • שמע מלכנו
 תפלתנו ומכל צרה ויגון הצילנו : אבינו מלכנו אתה
 ושם עלינו נקרא אל תניחנו א תעזבנו אבינו וא תמשנו
 בוראנו ואל תשכחנו יוצרנו כי אל מלך חנוּן ורחום אתה :

אין כמות חנון ורחום יי אלהינו אין כמות אל ארץ אפים ורב חסד ואמת
 הושיענו ברחמיה הרבים מרעש ומרגז והצילנו : זכור לעבדיך לאברהם
 ליצחק וליעקב אל תפן אל קשינו ואל רשענו ואל חטאתנו : שוב מחרון אפה
 והתם על הרעה לעמך : והסר ממנו מפת המות כי רחום אתה כי בן הרקה
 עשה חסד חנם בכל דור ודור : חוסה יי על עמך והצילנו מזעמך והסר ממנו
 מפת המצפה וגזרה קשה כי אתה שומר ישראל : לה אדני הצדקה ולנו בשה
 הננים : מה נתאוונן מה נאמר מה נדבר ומה נצטרק . נחפשה דרכינו ונחקרה
 ותשובה איה כי ימינה פשוטה לקבל שבים : אנא יי הושיעה נא אנא יי הצליחה
 נא : אנא יי עננו כיום קראנו : לה יי חכינו לה יי קוינו לה יי נחל אל תחשה
 ותעננו כי נאמי טים אברהם תקותם כל ברה וכל קומה לה לבר תשתתה :

הפֹתֵחַ יָד בְּתִשׁוּבָה לְקַבֵּל פִּישׁוּעִים
וְחַטָּאִים נִבְחָלָה נַפְשֵׁנוּ מִרֹב
 עֲצֹבוֹנֵנוּ אֵל תִּשְׁכַּחֵנוּ נִצַּח קוֹמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי
 חֲסִינוּ בָּהּ : אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ אִם אֵין בָּנוּ צְדָקָה
 וּמַעֲשִׂים טוֹבִים זָכַר לָנוּ אֶת בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ
 מַעֲדוֹתֵינוּ בְּכָל יוֹם יי אַחַד : " הַבִּיטָה בְּעֵינֵינוּ
 כִּי רַבּוּ מִכְּאוֹבֵינוּ וְצָרוֹת לְבָבֵנוּ . חוֹסֶה יי עֲלֵינוּ
 בְּאַרְץ שְׁבִינוּ וְאֵל תִּשְׁפֹּךְ חֲרוֹנְךָ עֲלֵינוּ כִּי אֲנִי
 עֲמָךְ בְּנֵי בְרִיתְךָ : אֵל הַבִּיטָה דַּל כְּבוֹדֵנוּ בְּגוֹיִם
 וְשִׁקְצוֹנוּ כְּטַמְאֹת הַנְּדָה עַד מְתֵי עֵזָה בְּשִׁבִי
 וְתִפְאַרְתְּךָ בְּיַד צָר . עוֹרְרָה גְבוּרְתְּךָ וְקַנְיֵאתְךָ

על אויבך. הם יבועו ויחתו מגבורתם
 ואר ימעטו לפניך תלאותינו. מהר יקדמונו
 רחמך ביום צרתנו. ואם לא למעננו למענך
 פער ואר תשהית זכר שאריתנו. וחזן און
 המיחדים שמך פעמים בכל יום תמיד באהבו
 ואומרים. שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

מן אומרים תהנו לא כר"ח ובתנוכה וסוריס דסן וסוריס גדול כ' ימים ולא ככל תודס ניסן ולא כג"כ כעומר
 מר"ח סיון עד אחר א"ח ולא כס"ו כשנס ולא כחשבה כחב ולא כס"ו כחב ולא כע"ה ולא כע"כ עד אחר א"ח :
 תאמר דוד אל גד צר לי מאד נפלה גא ביד יי כי רבים רחמיו וכיד אדם אל אפולה
 רחום ורחמן תמאתי לפניך יי מלא רחמים רחם עלי וקבל תחנוני
 יי אל באפק תזכיתני ואל בחמתך תיפרני : תנני יי כי אמר
 אני הפאני יי כי נבהלו עצמי : ונפשי נבהלה מאד ואתה יי ע
 סתי : שובה יי חלצה נפשי חושיעני למען חסדך : כי אין במו
 זכך בשאל מי יזדה לך : יגעתי באנחתי אשהה בכל לילה מטה
 בדםעתי ערשי אמסה : עששה מפעם עיני עתקה בכל צוררי
 סדו ממני כל פעלי און כי שמע יי קול בכיי : שמע יי תחנתי
 תפלתי יקח : יבשו ויבהלו מאד כל איבי ישבו יבשו רגע :

כשואמרים והוא רחום אומרים זכ :
 יי אלהי ישראל שוב מתרון אפק והנחם על הרעה לעמך
 הַבַּט משמיסוראה כי היינו לעג וקלס בגוים נחשכנו כצאל לטבת וכל להת
 ולאבד ולמכה ולתרהפה: ובכל זאת שמך לא שכתנו נא אל תשכתנו:
 צרים אומרים אין תוחלת ותקונה • תון אום לשמך מקנה • מהור ישועת
 קרבה • יגענו ולא הונח לנו • רחמך יכבשו את פעסך מעלינו
 אנא שוב מתרונה ורחם סגלה אשר בחרת :

תוספה יי עלינו ברחמך • ואל תתננו בידי אכזרים • לקמה יאמר הנו
 איה נא אלהיהם • למענה עשה עמנו חסד ואל האחר : אנא ש
 מתרונה ורחם סגלה אשר בחרת :
 קולנו תשמע ותחזן ואל תפושנו ביד איבינו למחות את שמנו • זכ
 אשר נשבעת לאבותינו ככוכבי השמים ארבה את זרעכם • ועת
 נשארנו מעט מתרבה • ובכל זאת שמך לא שכתנו נא אל תשכתנו :

בנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך : יי אלהי ישראל שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעפק :

כימים שלח והוא רחום מחילין כאן

ישראל . שמור שארית ישראל ואל

יאבד ישראל . האמרים שמע ישראל :

גוי אחד . שמור שארית עם אחד .

ואל יאבד גוי אחד . המיוחדים שמך

יי אלהינו יי אחד :

גוי קדוש . שמור שארית עם קדוש .

ואל יאבד גוי קדוש . המשקשים

בש לש קדשות לקדוש :

תרצה ברחמים . ומתפיים בתחנונים . התרצה והתפיים לדור עני אין עוור : אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים עשה

עמנו צדקה וחסד והושיענו :

בחננו לא גרע מה נעשה כי עליה עינינו : זכר רחמיה יי וחסדיה כי מעולם הטה : יהי חסדה יי עלינו כאלו יחלנו לה : אל תזכר לנו עונות

לנו כי יקדמונו רחמיה כי ד' ונו מאד : חננו יי חננו כי רב שכענו בח : רחם תזכור . כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו : עזרנו אלהי ישענו

על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך : ח"פ

ארה אפים ורב חסד ואמת אל באפה תוכיחנו . חוסה יי על עפק והושיענו מכל רע חטאנו לה אהיו קלה נא פרוב רחמיה אל :

כשפסחן כאלון קודם יאמר זה :

בנסוע הארון ויאמר משה קומה יי ויפצו איבה ויגסו משנאיה מפניה : כי מציון תצא תורה ודבר יי מירושלים : ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדשותו :

יה שמה דמרא עלמא . ברה בתרה ואתרה . יהא רעותה עם עמיה ישראל לעלם . ופרקו ימינה אחזי לעפק בבית מקדשה . ולאמסוי

כשוב גהורה . ולקבל צלותהא ברחמין . יהא רעוא קדמה דתורה לן בטיבותא ולחזי אנא פקודא בנו צדיקיא . למרחם עלי ולמנטר יתי נית

די לי ודי לעמך ישראל . אנת הוא זן לקלא ומפרנס לקלא אנת הוא שליט

שחרית

שליט על בלא. אנה הוא דשליט על מלכיא. ומלכותא דילך היא. א
 עבדא דקודשא בריה הוא דקגידנא קמה ומקפא דיקר אורייתא בכל ע
 ועין. לא על אנש דהיצנא ולא על בר אלהין סמיכנא. אלא באלהא דשמיא
 דהוא אלהא קשום. ואורייתא קשום. ונביאיה קשום. ומסגא למעבד טב
 וקשום. בה אנה רחיץ. ולשמה קדישא יקרא אנה אמר תושבחו. יח
 כענא קדמך דתפתח לפי באורייתא. ותשלים משאלין דלבי ולבא דק
 עמך ישראל לטב ולחיין ולשלם. אמן :

לשבת וירש ח"פ **שמע ישראל יי אלהינו יי אחד :**

ח"פ אחד (הוא) אלהינו גדול אדונינו קדוש (בר"ה ר"כ וגורא) שמו .

כחול מחילין כאן. חזן גדלו ליי אהי וגרוכמה שמו יחדו :

מקל ענין לך יי הגדלה והנבונה והתפארת והנצח וההוד פי כל בשמים ובארץ : ל
 יי המפלקה והסתנשא לכר לראש : רוסמו יי אלהינו והשתחוה להדם רגלי
 קדוש הוא : רוסמו יי אלהינו והשתחוה להר קדשו פי קדוש יי אלהינו

כחול מחילין כאן אכ כחמים וכשכח ווי"ט לומרים זכ :

על הכל יתגדל ויתקדש וישתבח ויתפאר ויתרום ויתנשא שמו של מלך מלכי המלכים
 הקדוש ברוך הוא : בעולמות שפרא העולם הזה והעולם הבא : כרצונו וכרצון
 יראיו וכרצון כל בית ישראל : צור העולמים ארון כל הפריות אלוה כל הנפשות : היושב
 במרחבי מרום השוכן בשמי שמי קדם : קדשתו על החיות וקדשתו על כפא הכבוד :
 וקבו יתקדש שמו בננו יי אלהינו לעיני כל חי. ונאמר לפניו שיר חדש ככתוב .
 שירו לאלהים זמרו שמו סלו לרוכב בערכות ביה שמו ועלו לפניו : ונראהו עין בעין
 קשובו אל נהו ככתוב . פי עין בעין יראו בשוב יי ציון : ונאמר ונגלה כבוד יי ונרא
 כל בשר יחדו פי פי יי דבר :

אב הרחמים הוא ירחם עם עמוסים ויזכור ברית איתנים ויציל נפשותינו מן השעות
 הרעות ויגער ביצר הרע מן הנשואים ויחון אותנו לפליטת עולמים . וימלא
 משאלותינו במדה טובה ושועה ורחמים : וקרוין בתורה ג' גברי . ח"פ

חזן יהללו את שם יי כי נשגב שמו לבדו :

מקל אומרים הודו על ארץ ושמים . וירם קרן לעמו ההלה לכל חסידיו לבני
 ישראל עם קרובו הללויה : כחול לדוד מזמור וכו' וכשכח מזמור לדוד הבו וכו'

כשמכניסין הספר חזקם להיכל לומרים זכ :

ובנחה יאמר שובה יי רבבות אלפי ישראל : קומה יי למנוחתך אתה וארון עזך : כהנהך
 ילבשו צדק וחסידך ירננו : בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך : פי לקח
 מוכ נתתי לכה תורתך אל תעזבו : עין חיים היא למחויקים ביה ותומכיה מאשר : דרכיה
 דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום : השיבנו יי אליך ונשובה חדש ימינו בקדם : אשרי וכו'
 פ"א למנצח נר"ח ותנוכה וסורים קטן כ' ימים וסורים גדול כ' ימים ולא כע"ס ולא כחוכ"מ ולא כאלכו חג ולא
 כס"כ ולא כעיו"כ . אכל כל"ג כשומר וכערכ שכושות וכע"ו כאלכ וכע"ו כשכח לומרים :

למנצח מזמור לדוד : יענה יי ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב : ישלח

עורד

א

עודה מקדיש ומציון יסעדה : יזכור כל מנחותיה ועולתה ידשנה
 סלה : יתן לה כלבבה וכל עצתה ימלא : גרננה בישועתה ובשם אלהינו
 גדגול ימלא יי כל משאלותיה : עתה ידעתי כי הושיע יי משיחו יענה
 משמי קדישו בגבורות ישע ימינו : אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם
 יי אלהינו נזכיר : קמה פרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעורר : יי הושיעה
 המלך יעננו ביום קראנו :

ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יי : ואני זאת
 בריתי אתם אמר יי רוחי אשר עליה ודברי אשר
 שמתי בפיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרעה
 אמר יי מעתה ועד עולם : ואתה קדוש יושב תהלות
 ישראל : וקרא זה אל זה ואמר . קדוש קדוש קדוש יי
 צבאות מלא כל הארץ כבודו : ומקבלין דין מן דין
 ואמרין קדיש בשמי מרומא עלאה בית שכינתה קדיש
 על ארעא עובר גבורתה קדיש לעלם ולעלמי עלמיא :
 יי צבאות מליא כל ארעא זיו יקרה : ותשאני רוח
 ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יי ממקומו :
 ונמלטני רוחא ושמעת בתרי קל זיע סגיא דמשבחין
 ואמרין בריך יקרא דיי מאתר בית שכינתה : יי ימלך
 לעולם ועד : יי מלכותה קאם לעלם ולעלמי עלמיא : יי
 אלהי אברהם יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם
 ליצד מחשבות לבב עמך והיכן לבבם אליך : והוא רחום
 יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפן ולא יעיר כל
 חמתו : כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך :
 צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת : תתן אמת ליעקב
 חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם :
 ברוך אדני יום יום יעמם לנו האל ישועתנו סלה :
 יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה : יי
 צבאות אשרי אדם בוטח בך : יי הושיעה המלך יעננו

ביום קראנו : ברוך (הוא) אלהינו שבראנו לכבודו
 והבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת וחיי עולם
 נטע בתוכנו הוא יפתח לבנו בתורתו וישם בלבנו
 אהבתו ויראתו ולעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם למען
 לא ניגע לריק ולא נלד לבהלה : יהי רצון מלפניך יי
 אלהינו ואלהי אבותינו שנשמור תקיך בעולם הזה ונזכה
 ונחיה ונראה ונירש טובה וברכה לשני ימות המשיח
 ולחיי העולם הבא : למען יזמרה כבוד ולא ידם יי אלהי
 לעולם אודה ברוך הגבר אשר יבטח ביי והיה יי מבטחו :
 בטחו ביי עדי עד כי ביה יי צור עולמים : ויבטחו בך
 יודעי שמך כי לא עזבת דורשיך יי : יי תפץ למען
 צדקו יגדיל תורה ויאדיר :

ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר : זכור רחמיה יי ויחזיקה כי פעולם הפה :
 יתגדל ויתקבש שמה רבא בעלמא די ברא ברעותה וימליך מלכותה בתיכון
 וביומיו ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן : יהא שמה רבא
 סברך לעלם ולעלמי עלמאי : יתברך וישתבח ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתהדר ויתעלה
 ויתהלל שמה דקודשא בריך הוא . לעלא (בעשי : כוסליו ולעלא) מן כל ברכתא ושירתא
 תשבתתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן קהל קבל ברחמים וברצון את תפלתנו :
 חזו תתקבל צלותהון ובעתהון דכל בית ישראל קדם אבוהון די בשמיא ואמרו אמן :

קהל יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם :
 חזו יחא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן :
 קהל עורי מעם יי עשה שמים וארץ :

חזו עשה שלום במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן :
 עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדלה ליוצר בראשית
 שלא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות
 האדמה . שלא שם חלקנו בהם ונורלנו בכל המונם :
 ואנחנו כורעים ומשתחיים ומזדים לפני מלך מלכי
 המלכים הקדוש ברוך הוא . שהוא נוטה שמים ויוסד
 ארץ . וכסא כבודו בשמים ממעל ושכינת עוזו בגבהי
 מרומים . הוא אלהינו אין עוד : אמת מלכנו אפס זולתו

ככתוב

* כעס מסן טורט

ככתוב בתורתו. וידעת היום והשבות אל לבבך כי יי
הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

על בן נקמה לה יי אלהינו לראות כהנה בתפארת ענה להעביר גלולים
מן הארץ והאלילים פרות יפרחון. לתמן עולם במלכות שדי וכל
בני בשר יקראו בשמחה להפנות אליה כל רשעי ארץ. יכירו וידעו כל יושבי
חבל כי לה תברע כל ברה תשבע כל לשון. לפניה יי אלהינו יכרעו
ויפלו ולקבד שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם את עול מלכותך ותמלך עליהם
מהנה לעולם ועד: כי המלכות שלך היא ולעולם עד תמלך בבכוד:
בכתוב בתורתך יי ימלך לעולם ועד: ונאמר ויהי יי למלך על כל הארץ
ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד: קדיש יתם

אל תירא תפחד פחאם ומשואת רשעים כי תבוא: קצו מצח ותפר דברו דבר ולא יקם כי עשנו אל: נדד וקצת אני
והא נדד שיבה אני אסבול אני עשיתי ואני אשא ואני אסבול תאמרו:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא
כרעותה וימליך מלכותה בחייכון
וביזמיכון ובתי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן
קריב ואמרו אמן:

יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא:
יה תברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתגשא
ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה
דקודשא בריך הוא. לעלא (בעשיית ולעלא מכל)
מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא
דאמרו בעלמא ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו
ועל כל ישראל ואמרו אמן:

עשה שלום במרומו הוא יעשה שלום עלינו
ועל כל ישראל ואמרו אמן:

כשחזרתי קדיש דרבנן חזרתי יתגדל כו' עד יהא שלמא רבא וכו' חזרתי זה :

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן. וְעַל תַּלְמֵי־דִיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמֵי־
תַּלְמֵי־דִיהוֹן. וְעַל כָּל מָאן דְּעַסְקִין בְּאוֹרֵיתָא. הִי
בְּאַתְרָא הָרִין וְדִי בְּכָל אַתְרֵי וְאַתְרֵי. יְהִיא לְהוֹן וְלִכְוֹן שְׁלַמָּא
רַבָּא תְּנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמִין וְחַיִּין אֲרִיכִין וּמְזוּנָא רוּחִי
וּפּוֹרְקָנָא מִן קַדָּם אֲבוּהוֹן דְּבִשְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן:
יְהִיא שְׁלַמָּא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עֲלֵינוּ. וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה
בְּרַחֲמָיו שְׁלוֹם עֲלֵינוּ. וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

שיר של יום

(בראשון בשבת) היום יום ראשון בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש :

לְדוֹד מְזוֹר לִי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהָ תִּבְלֵי וְיֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי הוּא עַל יָמִים יִסְדָּה וְעַל נְהִרֹת יִכּוֹנְנֶנָּה:
מִי יַעֲלֶה בְּהַר יְיָ וְמִי יָקוּם בְּמִקְוֹם קִדְשׁוֹ: נָקִי כַפַּיִם וּבֵר לִבִּי אֲשֶׁר לֹא נִשְׂא
לְשׂוֹא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: יֵשׂא בְרַכָּה מֵאֵת יְיָ וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה הוּא
דוֹרְשׁוֹ מִבְּקִשֵׁי פְּנִידָה יַעֲקֹב סֵלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וְהַנְּשׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיְבֹא מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְיָ עֲזוֹ וְנִבְּוֹר יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וְשׂאוּ
פִתְחֵי עוֹלָם וַיְבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:

(בשני בשבת) היום יום שני בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש :

שִׁיר מְזוֹר לִבְנֵי קִרְחָה: גְּדוּלֵי וּמְהַלֵּל מֵאֵד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הֵר קִדְשׁוֹ: יִפֶּה נֹזֶף מִשׁוֹשׁ כָּל
הָאָרֶץ הֵר צִיּוֹן יִרְכְּתֵי צִפּוֹן קִרְיַת מֶלֶךְ רַב: אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נֹדַע לְמַשְׁבֵּב: כִּי
הִנֵּה הַמַּלְכִּים נֹדְעוּ עִבְרוּ וַיְהִי: הִמָּה רָאוּ בֵּן תִּמְהוּ נִבְהִלוּ נִחְפְּזוּ: רַעְדָה אַחֲזֹתָם שָׁם
חֵיל בְּיֹלְדָהּ: בְּרוּחַ קָדִים תִּשְׁפֹּר אֲנִיּוֹת תִּרְשִׁישׁ: כַּאֲשֶׁר שָׁמְעֵנוּ כֵּן רָאִינוּ בְּעִיר יְיָ צְבָאוֹת
בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יְכּוֹנְנֶנָּה עַד עוֹלָם סֵלָה: דְּמִינוּ אֱלֹהִים חֲסִדָּה בְּקִרְבֵי תִיכְלֶד: כַּשְׁמַד
אֱלֹהִים בֵּן תִּהְלֶתֶךָ עַל קִצּוֹי אֶרֶץ צִדְקָה מְלֹאָה יְמִינֶךָ: יִשְׁמַח הֵר צִיּוֹן וְתִגְלַגֵּה בְּנוֹת יְהוּדָה
לְמַעַן מִשְׁשַׁמִּיד: סִבּוּ צִיּוֹן וְהִקְיֹפוּהָ כִּפְרוּ מִגְּדֻלָּתָהּ: שְׂוִיתוּ לְבַבְכֶם לְחִילָה פִּסְגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ
לְמַעַן תִּסְפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן: כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד הוּא יִנְהַגֵּנוּ עַל כּוֹת:

(בשלישי בשבת) היום יום שלישי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש :

מְזוֹר לְאַחַף אֱלֹהִים נֹצֵב בְּעֵדַת אֵל בְּקִרְבֵי אֱלֹהִים יִשְׁפּוּט: עַד כִּתִּי תִשְׁפּוּטוּ עוֹל וּפְנֵי
רְשָׁעִים תִּשְׂאוּ סֵלָה: שְׁפּוּטוּ דָד וְיִתּוֹם עֲנִי וְרֵשׁ הַצְּדִיקוֹ: פִּלְטוּ דַל וְאֲבִיוֹן מִיַּד
רְשָׁעִים הַצִּילוּ: לֹא יִדְעוּ וְלֹא יִבְיִנוּ בַּחֲשֵׁכָה וְתִהְלְכוּ יִמּוּטוּ כָּל מוֹסְדֵי אֶרֶץ: אֲנִי אֲמַרְתִּי
אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֲלִיוֹן כָּלְכֶם: אֲכֹן כְּאֵדָם תִּמּוֹתוֹן וּכְאֶחָד הַשָּׂרִים תִּפְלוּ: קוּמָה אֱלֹהִים
שְׁפֹטָה הָאָרֶץ כִּי אַתָּה תִּגְחַל בְּכָל הַגּוֹיִם:

(ברביעי בשבת) היום יום רביעי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש

אל נקמות יי אל נקמות הופיע הנשוא שופט הארץ השב גמול על גאים : עד סתי רשעים
 יי עד סתי רשעים יעזו: יביעו ידברו עתק יתאמרו כל פועלי און : עמד יי ידבאו
 ונתתק יענו: אלמנה וגר יחרונו ויתומים ירצחו: ויאמרו לא יראה יה ולא יבין אלהי יעקב:
 כינו בערים בעם וכסילים מתי תשפילו: הגזע און הלא ישמע אם יוצר עין הלא יביט :
 היומר נזים הלא יוכיח המלמד אדם דעת : יי יודע מחשבות אדם פי המה הבל: אשרי
 הנבר אשר תיפרנו יה ומתורתך תלמדנו : להשקים לו מימי רע עד יפרה לרשע שחת :
 כי לא יטוש יי עמו ונחלתו לא יעזוב : כי עד צדק ישוב משפט ואחריו כל ישרי לב :
 מי יקום לי עם מרעים מי יתיצב לי עם פועלי און : לולי יי עזרתה לי כמעט שכנה דומה
 נפשי : אם אמרתי כטה הנלי חסדך יי יסעדני : ברוב שרעפי בקרבך תנחומיך ישעשעו
 נפשי : היחכך כסא הוות יוצר עמל עלי חוק : יגודו על נפש צדיק ודם נקי ירשיעו :
 ניהי יי לי למשגב ואלהי לצור מחסי : וישב עליהם את אונם וברעתם יצמיתם יצמיתם
 יי אלהינו : לכו נרננה לוי נריעה לצור ישענו : נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו :
 כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים :

(במישי בשבת) היום יום חמישי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש :

למנצח על הגתית לאסף : הרנינו לאלהים עזנו הריעו לאלהי יעקב : שאו זמרה ותנו
 תף כנור נעים עם נבל : תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו : כי חק לישראל
 הוא משפט לאלהי יעקב : עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים שפת לא ידעתי
 אשמע : הסירותי מסבל שכמו כפיו מדוד תעבורנה : בצרה קראת ואחלצה אענה בסתר
 רעם אכחנה על מי מריבה סלה : שמע עמי ואעידה בך ישראל אם תשמע לי : לא
 יהיה בך אל זר ולא תשתחוה לאל נכר : אנכי יי אלהיך המעלה מארץ מצרים תרחב
 פיך ואמלאהו : ולא שמע עמי לקולי וישראל לא אבה לי : נאשלקהו בשרירות לבם
 ילכו במועצותיהם : לו עמי שמע לי ישראל בדרך יתלכו : כמעט אויביהם אכניע
 ועל צריהם אשיב ידי : משנאי יי יכחשו לו ויחי עתם לעולם : ויאכילהו מחלב חטת
 ומצור דבש אשביעך :

ששי בשבת) היום יום ששי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש (יי מלך נאות לבש ותר
 בשבת) היום יום שבת קדש שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש (מוסור שיר ליום השבת ותי)

מן ר"ח אלול עד אחר שמיני עזרת אחר סיר של יום וכמעריב אחר עליו: אומרים זכ כמזמור :

לדוד יי אורי נושעי ממי אירא יי מעוז חני ממי אפקח : בקרוב עלי מרעים לאכול את
 בשרי צרי ואויבי לי המה כשלו ונפלו : אם תחנה עלי מחנה לא יירא לפני אם תקום
 עלי מלחמה בזאת אני בוטח : אחת שאילתי מאת יי אותה אבקש שכתתי בבית יי כל
 ימי חיי לחזות בנעם יי ולבקר בהיכלו : כי יצפני בסבו ביום רעה יסתירני בסתר אהלו
 בצור ירוסקני : ועתה ירום ראשי על אויבי סביבותי ואזכחה באהלו זכחי תרועה
 אשירה ואזמרה ליי : שמע יי קולי אקרא וחנני וענני : לד אמר לפי בקשו בני את פניך
 יי אבקש : אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי תיית אל תישני ואל
 תעזבני אלהי ישעי : כי אבי ואמי עזבוני ויי יאספני : הורני יי דרכך ונחני בארח
 סישור למען שוררי : אל תתנני בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפס חסם : וילא
 זאמנתי לראות בטוב יי בארץ חיים : קנה אל יי חוק גיאסן לבד וקנה אל יי

שלשה עשר עקרים

אני מאמין באמונה שלמה שכל התורה
 המצויה עתה בידינו היא התנונה
 למשה רבנו עליו השלום :
 אני מאמין באמונה שלמה שזאת
 התורה לא תהא מחלפת ולא תהא
 תורה אחרת מאת הבורא יתברך שמו :
 אני מאמין באמונה שלמה שהבורא
 יתברך שמו יודע כל מעשה בני אדם
 וכל מחשבותם שנאמר היוצר יחד לבם
 הפכין אל כל מעשיהם :
 אני מאמין באמונה שלמה שהבורא
 יתברך שמו גומל טוב לשומרי מצותיו
 ומעניש לעוברי מצותיו :
 אני מאמין באמונה שלמה בביאת
 המשיח ואף על פי שיתממה עם כל
 זה אחכה לו בכל יום שיבא :
 אני מאמין באמונה שלמה שיהיה
 תחית המתים בעת שיעלה רצון מאת
 הבורא יתברך שמו ויתעלה זכרו לעד
 ולנצח נצחים :

אני מאמין באמונה שלמה שהבורא
 יתברך שמו הוא בורא ומנהיג לכל
 הברואים והוא לבדו עשה ועשה
 ויעשה לכל המעשים :
 אני מאמין באמונה שלמה שהבורא
 יתברך שמו הוא יחיד ואין יחידות
 כמוהו בשום פנים והוא לבדו אלהינו
 הנה הנה ויהיה :
 אני מאמין באמונה שלמה שהבורא
 יתברך שמו אינו גוף ולא ישוגהו
 משוגי הגוף ואין לו שום דמיון בכלל :
 אני מאמין באמונה שלמה שהבורא
 יתברך שמו הוא ראשון והוא אחרון :
 אני מאמין באמונה שלמה שהבורא
 יתברך שמו לו לבדו ראוי להתפלל
 ואין לזולתו ראוי להתפלל :
 אני מאמין באמונה שלמה שכל דברי
 נביאים אמת :
 אני מאמין באמונה שלמה שנובאות
 משה רבנו עליו השלום היתה אמתית
 ושהוא היה אב לנביאים לקודמים
 וקצתו ונביאים אחריו :

לישועתך קנותי יי לישועתך קנותי יי לישועתך קנותי יי
 לישועתך קנותי יי לישועתך קנותי יי לישועתך קנותי יי

שש זכירות

- (א) למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך :
- (ב) רק הישמר לך וישמור נפשך מאד פן תישכח את הדברים אשר ראו עיניך
 ופן יסורו מדבבך כל ימי חייך וחובעתם לבניך ולבני בניך : יום
 אשר עמדת לפני יי אלהיך בחרב :
- (ג) זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים : אשר קרה בדרך
 וינגב בך כל הנחשלים אתריך ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים : והיה
 בקניח יי אלהיך לך מקל אויבך מסביב בארץ אשר יי אלהיך נתן לך
 נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח :
 זכור אל תשכח את אשר הקצפת את יי אלהיך בפרבר :
- (ד) זכור את אשר עשה יי אלהיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים :
 זכור את יום השבת לקדשו :

שיר השירים אשר לשלמה : ישכני משקות פיהו בִּרְמוֹבִים דְּדִיד מִיָּוֶן : לְרִיחַ שְׁמֵנֶךָ
 מוֹבִים שָׁמֶן תוֹרֵךְ שְׁמֶךָ עַל־בֶּן עֲלֹמֹת אֶהְבֹּד : מִשְׁכְּנֵי אַחֲרֶיךָ נְרוּצָה הִבִּיאֵנִי הַמֶּלֶךְ
 חֲדָרָיו נְגִילָה וְנִשְׁמַחַח בְּךָ נִזְכִּירָה דְּדִיד מִיָּוֶן מִיִּשְׂרָאֵל אֶהְבֹּד : שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֶאֱוָה בָנוֹת
 יְרוּשָׁלַם כְּאֵהֲלִי קָדֵר בִּירֵיעוֹת שְׁלֹמָה : אֶל־תֵּרְאֵנִי שְׂאֵנִי שְׁחֹרָתִי שְׁשׁוּפְתַי הַשֶּׁמֶשׁ
 בָּנִי אִפִּי נְחֹר־כִּי שְׁמֵנִי נִטְרָה אֶת־הַכְּרָמִים בְּרִמִּי שְׁלִי לֹא נִמְרָתִי : הַנִּידָה לִּי שְׂאֵהֲבָה
 נִפְשִׁי אֵיכָה תִרְעָה אֵיכָה תִרְפִּיץ בְּצֹהֲרִים שְׁלֹמָה אֵהִיָּה כְּעֵמִיָּה עַל עֲדָרֵי חֲבָרִיק : אִם־לֹא
 תִדְעִי לֶךְ הַיִּפָּה בְּנָשִׁים צְאִי־לֶךְ בְּעַקְבֵי הַצֹּאן וְרַעֲיִ אֶת־גְּדֵי־תֶיֶד עַל מִשְׁבָּנוֹת הָרָעִים :
 לִסְמֵלִי בְּרַכְבִּי פָרְעָה דְּמִיתֶיךָ רַעֲיָתִי : נֶאֱוָו לְחִיֶּיךָ בַּתוֹרִים צֹאֲרֶךְ בְּחֹרוֹזִים : תוֹרֵי זֶה ב
 גַּעֲשֵׂה־לֶךְ עִם נְקֻדֹת הַכֶּסֶף : עַד־שֶׁהַמֶּלֶךְ בְּמִסְבּוֹ נִרְדֵּי נִתָּן רִיחוֹ : צִוֹר הַמַּדִּי דוֹדִי לִי
 בֵּין שְׂדֵי יִדִּין : אֲשַׁבֵּל הַכֶּפֶר דוֹדִי לִי בְּבִרְמֵי עֵין גְּדִי : הַגֵּד יָפָה רַעֲיָתִי הַגֵּד יָפָה עֵינֶיךָ
 יוֹנִים : הַגֵּד יָפָה דוֹדִי אֶף־נָעִים אֶף־עֲרָשְׁנוֹ רַעֲנָנָה : קָרוֹת בְּתִינוֹ אֲרֻזִים רְהִיטְנוּ בְרוֹתִים :
 ב אֲנִי חֲבַצְלֵת הַשָּׁלוֹן שׁוֹשַׁנֹּת הַעֲמֻקִּים : כְּשׁוֹשַׁנָּה בֵּין הַחֹחִים בֵּין רַעֲיָתִי בֵּין הַבָּנוֹת : כַּתְּפוּחַ
 בְּעֵצֵי תֵיעַר בֵּן דוֹרֵי בֵּין הַבָּנִים בְּצֹלֹ חֲמֹדֵי וְיִשְׁכְּתִי וּפְרִיז מִתּוֹק לַחֲכִי : הִבִּיאֵנִי אֶל־
 בֵּית הַיָּוֶן וְדָגְלוֹ עָלַי אֶהְבָּה : סִמְכוֹנִי בְּאִשִּׁישׁוֹת רַפְדוֹנִי בַּתְּפוּחִים כִּי־חֹלֶת אֶהְבָּה אֲנִי :
 שְׂמָאלוֹ פִתַּח לְרֹאשִׁי וַיִּמְיָנוּ תַחְבֻּקְנִי : הַשְּׁבַעֲתִי אֶתְכֶם בָּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבָּאוֹת אוֹ בְּאֵילוֹת
 הַשָּׂדֶה אִם־תַּעֲרִוּוּ וְאִם תַּעֲזוּרֻוּ אֶת־הָאֶהְבָּה עַד שֶׁתַּחֲפִץ : קוֹל דוֹדִי הִנְהִיחָה בְּאֵ מְדַל
 עַד־תִּהְיֶה מְקַפֵּץ עַל־הַנְּבֻעוֹת : דוֹמָה דוֹדִי לְצִבִּי אוֹ לְעַפְרַי הָאֵילִים הִנְהִיחָה עוֹמֵד אֶת־
 בְּתֵלְנוּ מִשְׁנֵיחַ מִן־הַחֲלֹנוֹת מִצִּיץ מִן־הַחֲרָבִים : עֲנָה דוֹדִי וְאָמַר לִי קוֹמִי לֶךְ רַעֲיָתִי יָשְׁתִּי
 וְלִכְיֶלֶךְ : כִּי־הִנֵּה הִסְתִּיו עֲבַר הַגֶּשֶׁם חֲלָף הַלֵּךְ לוֹ : הַנְּצַנִּים נִרְאוּ בְּאֶרֶץ עֵת הַזִּמְרִי הַנִּיעַ
 וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאֶרְצֵנוּ : הַתֵּאֵנָה חֲנֻמָּה פְּנִיָּה וְהַנְּפָנִים סְמֹדֵר נִתְּנוּ רִיחַ קוֹמִי לֶךְ רַעֲיָתִי
 יָשְׁתִּי וְלִכְיֶלֶךְ : יוֹנָתִי בְּחִנּוֹן הַסֶּלַע בַּסֶּתֶר הַמְדֻרְגָּה הִרְאִינִי אֶת־מִרְאֵיךָ הַשְּׁמִיעֵנִי אֶת־
 קוֹלֶךָ כִּי־קוֹלֶךָ עֲרַב וּמִרְאֵיךָ נֶאֱוָה : אַחֲזוּ־לֵנוּ שְׁעָלִים שְׁעָלִים קַמְנִים מַחְבְּלִים בְּרַמִּים
 וּכְרַמִּינוּ סְמֹדֵר : דוֹרֵי לִי וְאֲנִי לוֹ הָרַעָה בְּשׁוֹשָׁנִים : עַד שִׁיפּוּחַ הַיּוֹם וְנִסּוּ הַצִּלְלִים סֹב
 דְּמַהֲלֶךְ דוֹדִי לְצִבִּי אוֹ לְעַפְרַי הָאֵילִים עַל־הָרֵי בְּתֵר : ג עַל־מִשְׁכְּבִי בְּלִילוֹת בְּקִשְׁתִּי אֶת
 שְׂאֵהֲבָה נִפְשִׁי בְּקִשְׁתִּיו וְלֹא מִצְאָתִיו : אֶקוּמָה גָּא וְאֶסֹבְבָה בְּעִיר בְּשׁוֹקִים וּבְרַחֲבוֹת
 אֲבַקֶּשֶׁה אֶת שְׂאֵהֲבָה נִפְשִׁי בְּקִשְׁתִּיו וְלֹא מִצְאָתִיו : מִצְאֹנֵי הַשְּׁמָרִים הַסְּבָבִים בְּעִיר אֶת
 שְׂאֵהֲבָה נִפְשִׁי רֵאִיתִם : כַּמַּעַט שְׁעֵבְרָתִי מֵהֵם עַד שֶׁמִּצְאָתִי אֶת שְׂאֵהֲבָה נִפְשִׁי אֶחֱזִיתִי
 וְלֹא אֲרַפְנוּ עַד־שֶׁהִבִּיאֵתִיו אֶל־בֵּית אִמִּי וְאֶל־חֲדָר הַזֹּרְתִי : הַשְּׁבַעֲתִי אֶתְכֶם בָּנוֹת יְרוּשָׁלַם
 בְּצַבָּאוֹת אוֹ בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה אִם־תַּעֲרִוּוּ וְאִם תַּעֲזוּרֻוּ אֶת־הָאֶהְבָּה עַד שֶׁתַּחֲפִץ : מִי
 זֹאת עֲלָה מִן־הַמִּדְבָּר בְּתִימְרוֹת עֲשֵׂן מְקַטְרֶת מִזֶּר וּלְבִינָה מִפֶּלֶ אֲבַקֶּת רֹזְבֵל : הִנֵּה מִטְמוֹ
 שֶׁלִּשְׁדֵּמָה שְׁשִׁים גְּבָרִים סְבִיב לָהּ כַּנְּבָרִי יִשְׂרָאֵל : כָּלֵם אַחֲזִי וְזָכַב מִלְּמַדִּי מִלְּחָמָה אִישׁ
 חֲרָבוֹ עַל־יָרְכוֹ סַפְחָד בְּלִילוֹת : אֲפָרִיז עֲשֵׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמָה מַעֲצֵי תְלַבְנוֹן : עֲמוּדָיו עֲשֵׂה
 כֶּסֶף רַפִּידָתוֹ זָהָב מְרַכְבוֹ אֲרָגְמָן תּוֹכוֹ רְצוּף אֶהְבָּה מִבָּנוֹת יְרוּשָׁלַם : צְאִינָה וּרְאִינָה בָּנוֹת
 צִיֹּן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמָה בְּעֵטְרָה שְׁעֵטְרָה־לּוֹ אִמּוֹ בָּיוֹם חַתְּנָתוֹ וּבְיוֹם שְׂמֵחַת לִבּוֹ : ד הַגֵּד יָפָה
 רַעֲיָתִי הַגֵּד יָפָה עֵינֶיךָ יוֹנִים מִבְּעַד לְצִמְתֶּךָ שְׁעָרֶךָ בְּעֵדֵר הָעֵזִים שְׁגִלְשׁוֹ מִתֵּר גִּלְעָד :
 שְׂבִיד בְּעֵדֵר הַקְּצוּבוֹת שְׁעָלוּ מִן־הַרְחָצָה שְׁכָלֵם מִתְאִיִּמוֹת וּשְׁכָלָה אֵין בָּהֶם : כַּחוֹט הַשְּׁנִי
 שֶׁפִּתוּתֶיךָ וּמִדְּבָרֶךָ נֶאֱוָה כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רַקְתֶּךָ מִבְּעַד לְצִמְתֶּךָ : כַּמְגֵּדֵל דְּוִיד צֹאֲרֶךְ בָּנוֹי
 לַתְּלַפְיוֹת אֶלֶף הַסֵּנֶן תְּלוּי עֲלִיו כָּל שְׁלֹמִי הַנְּבוֹרִים : שְׁנֵי שְׂדֵיךָ כְּשֵׁנֵי עֲפָרִים תְּאוּמִי

שיר השירים

צביה הרעים בשושנים : עד שיפוח היונים הצללים אלה לי אל תר המור ואל גבעת
הלבונה : בלד יפה רעיתי וסוס אין בך : אתי מלבנון בלה אתי מלבנון תבואי תשוריי
מראש אמנה מראש שניר וחרמון מסענות אריות סהררי נמרים : לבכתני אחתי בלד
לבכתני באחת מעיניך באחד ענק מצורניך : מה יפיו דודי אחתי בלה מה טבו דודי
סיון וריח שמניך סכל בשמים : נפת תטפנה שפתותיך בלה דבש וחלב תחת לשונך
דריח שלמתיך בריח דבנון : גן געול אחתי בלה גלוגעול מעין חתום : שלתיך פרחים
דמונים עם פרי מגדים פפרים עם נרדים : נרד וברכס קנה וקנמון עם כל עצי לבונה מר
ואחלות עם כל ראשי בשמים : מעין נלים באר מים חיים וגזלים מן לבנון : עורי צפון
זבואי תיסן הפיחי נני ידו בשמי יבא דודי לגנני ויאכל פרי מגדיו : ה באתי לגני אחתי
בלה אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי שתיתי יוני עם חלבי אכלו רעים שתי
ושכרו דודים : אני ישנה ולבי ער קול דודי דופק פתחי לי אחתי רעיתי יונתי תמתי
שראשי נמלא מל קוצתי רסיסי לילה : פשטתי את כתנתי איככה אלבשנה רחצתי את
רגלי איככה אמנם : דודי שלח ידו מן החור ומעי המו עליו : קמתי אני לפתח לדודי
ודדי נטפו מור ואצבעתי מור עבר על בפות המנעול : שתחתי אני לדודי ודודי חמק
עבר נפשי יצאה בדברו בקשתיתו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני : מצאני השמרים
הסבכים בעיר הבוני פצעוני גשאו את דודי מעלי שמרי החמות : השבעתי אתכם
בנות ירושלים אסיתמצאו את דודי מה תגידו לו שחולת אהבה אני : מה דודך מדוד
תפה בנשים מה דודך מדוד שפכה השבעתנו : דודי צח ואדום דגול מרובה : ראשו
נתם פו קוצותיו מלתלים שחרות בעוזר : עיניו ביונים עד אפיקי מים רחצות בחלב
ישבות על מלאות : לחיו בערונת הפשם מגדלות מרקחים שפתותיו שושנים נטפות מור
עבר : ידיו גלילי זהב סמלאים בתרשיש מעיו עשת שן מעלפת ספירים : שוקיו עמודי שש
מיסדים על אדני פו מראתו בלבנון בחור בארזים : חכו מסתקים וכלו מחמדים זה דודי
זוה רעי בנות ירושלים : ו אנה הלך דודך תיפה בנשים אנה פנה דודך ונבקשנו עמך :
דודי ירד לגנו לערנות הבשם לרעות בננים וללקט שושנים : אני לדודי ודודי לי הרועה
בשושנים : יפה את רעיתי בתרצה נאווה כירושלים אימה כנדגלות : תספי עיניך מנגדי
שהם הרחיבני שערך בעדר העזים שגלשו מן הגלעד : שגור בעדר הרחלים שעלו מן
הרחצה שכלם סתאימות ושכלה אין בהם : כפלה הרמון רמתך מבעד לצמתך : ששים
המה מלכות ושמים פילגשים ועלמות אין מספר : אחת היא יונתי תמתי אחת היא
לאמה ברה היא לילדתה ראווה בנות ויאשרוה מלכות ופילגשים ויתללות : מי זאת
הנשקפה כמו שחר יפה בלבנה ברה בחמה אימה כנדגלות : אל גנת אגוז ירדתי לראות
באבי הנחל לראות הפרחה הנפן הנצו הרמנים : לא ידעתי נפשי שמתני מרובות עמי
צדיק : ז שובי שובי השולמית שובי שובי ונחזה בך מה יתחוו בשולמית כמחלת המהנים :
מה יפיו פעמיד בנעלים בתגדיב חמוקי ורכיך כמו חלמים מעשה ידי אמן : שררך אגן
חפחר אלי יחסר המוג במנד ערמת חפים סוגה בשושנים : שני שגור בשני עפרים תאמן
צביה : צוארך בסגבל השן עיניך ברכות בחשבון על שער בת רבים אפק בסגבל הדבנון
צופה גני דמשק : ראשך עליך בצרמל ודלת ראשך בארמון סלך אסור ברחמים : מה
יפית ומה נעמת אהבה בתענוגים : זאת קומתך דמתה לתמר ושדך לאשכולות : אמרת
אעלה בתמר אתה בסנסני ויהיו נא שדך באשכולות הגפן וריח אפק בתפוחים : ותבד

שיר השירים

כִּי־נָסַב הוֹלֵךְ לְדוֹדֵי לְמִישְׁרָיִם דּוֹכֵב שִׁפְתַי יִשְׁנִים : אֲנִי לְדוֹדֵי וְעָלִי תִשׁוּקְתוּ : לִכְהַ
 דְּדוֹדֵי נִצָּא תִשְׁרָה נְלִינָה בְּכַפְרָיִם: נִשְׁפִּימָה לְכַרְמִים נִרְאָה אִם־פָּרְחָה הַנֶּפֶן פִּתַח הַסְּמִדָּר
 הַנִּצְצו הַרְמַנִים שָׁם אֲתָן אֶת־דוֹדֵי לָךְ : הַדּוֹדָאִים נִתְנוּ־לִי וְעַל־פִּתְחֵינוּ כָּל־מַנְדִּים חֲדָשִׁים
 גַּם־יִשְׁנִים דוֹדֵי צָפַנְתִּי לָךְ : ח מִי יִתְנֶה כָּאֵךְ לִי יוֹנֵק שְׂדֵי אִמִּי אִמְצָאֵךְ בַּחוּץ אֲשַׁקֶּךָ גַּם
 לֹא־יָבוֹז לִי : אֲנִתְנֶה אֲבִיאֵךְ אֶל־בֵּית אִמִּי תִלְמְדֵנִי אֲשַׁקֶּךָ מִגִּיז הִרְקָה מַעֲסִים רַמְנִי :
 שִׁמְאֵלוּ תַחַת רֵאשִׁי וְיִמִּינוּ תַחְבֵּקֵנִי : הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם מִהֲתַעֲרוּ וְמִהֲ
 תַעֲרֹו אֶת־הָאֵהָבָה עַד־שֶׁתַּחֲפֵץ : מִי זֹאת עָלָה מִן־הַמְדַבֵּר סִתְרַפְקָה עַל־דוֹדָה תַחַת
 הַתְּפִילָה עוֹרֶתֶיךָ שָׁמָּה תִבְלַתְךָ אִמְךָ שָׁמָּה תִבְלַתְךָ יִלְדֶתְךָ : שִׁמְנִי כַחֲוֹתֶם עַל־לִפְךָ כַחֲוֹתֶם
 עַל־זוֹרְעֵךְ כִּי־עוֹהָ כַמוֹת אֵהָבָה קִשָּׁה כִשְׂאוֹל קִנְיָה רִשְׁפִיה רִשְׁפִי אִשׁ שְׁלֵהֲבַתְיָה : מִיִּם
 רַבִּים לֹא יוֹכֵלוּ לִכְבוֹת אֶת־הָאֵהָבָה וְנִהְרֹות לֹא יִשְׁטֹוהָ אִם־יִתֵּן אִישׁ אֶת־כָּל־הוֹן בֵּיתוֹ
 בְּאֵהָבָה בּוֹז יִבוֹזוּ לוֹ : אַחֲוֹת לָנוּ קִטְנָה וְשָׂדִים אֲנִי לָהּ מִהֲנַעֲשֶׂה לְאַחֲוֹתֵנוּ בְּיוֹם
 שִׁדְּבִרְבָּה : אִם־חֹמְסָה הִיא נִבְנָה עָלֶיהָ טִירֵת בְּסֶף וְאִם־דָּלֵת הִיא נִצְוֹר עָלֶיהָ לֹחַ אֶרֶז :
 אֲנִי חוֹמְסָה וְשָׂדֵי בַמְּגִדְלוֹת אֲזִי הֵינִי בְּעֵינָיו כְּמוֹצֵאת שְׁלוֹם : בָּרַם הָיָה לְשִׁלְמָה בְּבַעַל
 הַמֶּזֶן נָתַן אֶת הַכֶּרֶם לְנֹטְרִים אִישׁ יָבֵא בְּכַרְוֹ אֶלֶף כֶּסֶף : כְּרָמִי שְׁלִי לִפְנֵי הָאֵלֶף לָךְ
 שְׁלֹמָה וּמֵאתִים לְנֹטְרִים אֶת־כְּרָוֹ : הִיוּ־שֹׁבֵת בְּנָנִים חֲכָרִים מְקַשְׁיָבִים לְקוֹלְךָ הַשְּׁמִיעֵנִי :
 בְּרַחֲוֹדוֹדֵי וְדַמְהִלְךָ לְצִבִּי אֲזִי לְעַפְר הָאֵילִים עַל הַרִי בְּשָׁמִים :

רבונו של העולם יחי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שמנכות שיר השירים אשר קריתי ולבדתי שראו
 קדש קדשים בזכות פסקיו ובזכות תבואתו ובזכות אוֹתֵייתו ובזכות נְקֻדָּתוֹ ובזכות סְעִיָּו ובזכות שְׁבוּתוֹ
 וְדִמְיוֹ וְרַמְזוֹ וּסְדוּרָתוֹ הַקְּדוּשִׁים וְהַסְּדוּרִים הַנּוֹרָאִים הַיּוֹצֵאִים כִּמְנוּ שֶׁתָּהָא שְׁעָה שֶׁעַת רַחֲמִים שְׁעַת הַקְּשֵׁבָה
 שְׁעַת הַאֲוָנָה וְהַקְּרָאָה וְהַעֲנָנָה וְהַעֲתִיר לָךְ וְהַעֲתֵר לָנוּ שִׁיְהִיָּה עוֹלָה רַחֲמֶיךָ קְרִיאַת וְלַמּוֹד שִׁיר הַשִּׁירִים בְּאֵלֵי הַשְּׁנָנוּ כָּל
 הַמַּדּוֹת הַנִּבְלָאוֹת וְהַנּוֹרָאוֹת אֲשֶׁר הֵם תַּחֲמִים בּוֹ כָּל תַּנְאִיו וְנִזְבָּה לְמַקּוֹם שֶׁתְּרוֹחוֹת וְתַנְשִׁבוֹת נִתְּצוֹת מִשָּׁם וְכֵאלֵּו
 עֲשִׂינוּ כָּל מַה שְׁמוּסָל עָלֵינוּ לְהַשִּׁיג וְלִהְיוֹת מִן הָעוֹלָם וְהַזְּכוּיִם לְעוֹלָם הַבָּא עִם שְׂאֵר צְדִיקִים וְחַסִּדִּים וְכֵלֵא כָּל מַשְׁאֵלוֹת לְבָנוּ
 לְמִטְבָּה וְתַהֲרִיָּה עִם לִבְבֵנוּ וְאִמְרֵי מִינוּ בַעַת מִדְּשִׁבוֹתֵינוּ וְעִם יְדֵינוּ בַעַת מַעֲבָדֵינוּ וְתִשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה וְהַרְוָחָה בְּכָל
 מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ וּמַעֲשֵׂר תְּקִימָנוּ וּמַאֲשֵׁפוֹת דְּלוֹתֵנוּ תְּרוֹמְמָנוּ וְתִשָּׁב שְׁכִינְתְּךָ לְעִיר קְדֻשָּׁה בְּתַרְבֵּה בְּמִינֵנוּ אָמֵן :

סדר קבלת שבת

לְכוּ נִרְנְנָה לִי נְרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ: נִקְדְּמָה פָּנֵינוּ בְּתוֹדָה
 בְּזִמְרוֹת נְרִיעָה לוֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל יִי וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל
 אֱלֹהִים: אֲשֶׁר בִּידוֹ מַחְקְרֵי אֶרֶץ וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ: אֲשֶׁר
 לוֹ הַיָּם וְהוּא עֹשֶׂהוּ וַיִּבְשֵׁת יָדָיו יִצְרוּ: בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה
 וְנִכְרַעַה נִבְרַכָּה לְפָנֵי יי עֵשְׂנוּ: כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאֲנַחְנוּ
 עִם מְרַעִיתוֹ וְצֵאן יָדוֹ הַיּוֹם אִם בְּקִלוֹ תִשְׁמַעוּ: אֵל תִּקְשׁוּ
 לְבַבְכֶם כְּמַרְיָבָה כִּיּוֹם מָסָה בַמְדַבֵּר: אֲשֶׁר נִסּוּנִי
 אֲבוֹתֵיכֶם בְּחַנּוּנֵי גַם רָאוּ פְעָלֵי: אַרְבָּעִים שָׁנָה אָקוּמ
 כְּדוֹר וְאָמַר עִם תַּעֲי לִבְב הֵם וְהֵם לֹא יָדְעוּ דַרְכֵי: אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי אִם יִבְאוּן אֵל מְנוּחָתִי:

סדר קבלת שבת

שִׁירוּ לִי שִׁיר חֲדָשׁ שִׁירוּ לִי כָּל הָאָרֶץ: שִׁירוּ לִי בָּרְכוּ שְׁמוֹ בְּשִׁירוֹ מִיּוֹם
 לְיוֹם יִשׁוּעָתוֹ: סִפְרוּ בְּגוֹיִם כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יְיָ
 וּמַהֲלָל מְאֹד נֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים: כִּי כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים כַּאֲשֶׁר צִוֶּה לְחַפְסִיק.
 וַיִּי שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהִדָּר לְפָנָיו עִז וְתַפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ: הָבוּ לִי מִשְׁפָּחוֹת
 עַמִּים הָבוּ לִי כְבוֹד וְעִז: הָבוּ לִי כְבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְחַצְרוֹתָיו:
 הִשְׁתַּחֲווּ לִי בְּהִדְרַת קִדְשׁ חִילוֹ מִפְּנֵי כֹל הָאָרֶץ: אָמְרוּ בְּגוֹיִם יְיָ מֶלֶךְ אֶרֶץ
 תִּכּוֹן תִּבְלָל כָּל תַּמּוּט יָדִין עַמִּים בְּמִישְׁרָיִם: יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וְיִרְעַם
 הַיָּם וּמְרָאוּ: יַעֲלֶז שָׂדֵי וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ אֵז וְרִנְנוּ כָּל עֵצֵי יַעַר: לִפְנֵי יְיָ כִּי בָּא
 כִּי בָּא לְשִׁפְטֵי הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תִּבְלָל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּאִמוּנָתוֹ:

יְיָ מֶלֶךְ הַגָּל הָאָרֶץ יִשְׁמְחוּ אִיִּם רַבִּים: עֲנֵן וְעַרְפֶּל סָבִיבוֹ צֶדֶק וּמִשְׁפָּט
 מְכוֹן בְּסֹאוֹ: אֵשׁ לְפָנָיו תִּלְגֵּה וְתִלְהַט סָבִיב צִרְיֹן: הֵאִירוּ בְּרָקָיו תִּבְלָל רְאֵתָהּ
 וְתַחַל הָאָרֶץ: תָּרִים כִּדְוֹנֵג גִּמְסוֹ מִלִּפְנֵי יְיָ מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כֹּל הָאָרֶץ: הַגִּידוּ
 הַשָּׁמַיִם צֶדֶק וְרֹאוּ כָּל הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ: יִבְשׁוּ כָּל עֲבָדֵי פֶסֶל הַמִּתְהַלְלִים
 בְּאֱלִילִים הִשְׁתַּחֲווּ לוֹ כָּל אֱלֹהִים: שְׁמַעַה וְהִשְׁמַח צִיּוֹן וְהִגְלָנָה בְּנוֹת יְהוּדָה
 לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיהָ: כִּי אִתָּהּ יְיָ עֲלִיּוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ מְאֹד גְּעֻלִית עַל כָּל אֱלֹהִים:
 אֲהַבִּי יְיָ שְׁנֵאוֹ רַע שְׁמֵר נִפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד רָשָׁעִים יִצִּילֵם: אֹזֶר וְרַע לְצַדִּיק
 וּלְיֹשְׁבֵי לֵב שְׁמֵחָה: שְׁמְחוּ צַדִּיקִים בְּיְיָ וְהוֹדוּ לְזִכְרֵךְ קִדְשׁוֹ:

מִזְמוֹר שִׁירוּ לִי שִׁיר חֲדָשׁ כִּי נִפְלְאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה לוֹ יְמִינוֹ וּזְרַע קִדְשׁוֹ:
 הוֹדִיעַ יְיָ יִשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גְּלָה צֶדֶקְתוֹ: זָכַר חֲסִדוֹ וְאִמוּנָתוֹ
 לְבֵית יִשְׂרָאֵל רָאוּ כָּל אֶפְסֵי אֶרֶץ אֵת יִשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: הִרְעִינוּ לִי כָּל הָאָרֶץ פִּצְחוּ
 וְרִנְנוּ וּנְמָרוּ: נִמְרוּ לִי בְּכַנּוֹר בְּכַנּוֹר וְקוֹל זְמֵרָה: בְּחַצְצֹרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הִרְעִינוּ
 לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: יְיָ יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאֵהוּ תִּבְלָל וַיִּשְׁבִּי בָּהּ: גְּהִירוֹת יִמְחֹאוּ כַּף יְהוָה תָּרִים
 יִרְנְנוּ: לִפְנֵי יְיָ כִּי בָּא לְשִׁפְטֵי הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תִּבְלָל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּמִישְׁרָיִם:
 יְיָ מֶלֶךְ יִרְגַּז וְעַמִּים יִשָּׁב כְּרוּבִים תִּנּוּט הָאָרֶץ: יְיָ בְּצִיּוֹן גָּדוֹד וְרָם הוּא עַל כָּל הָעַמִּים:
 יוֹדוּ שִׁמְךָ גָּדוֹל וְנֹרָא קִדּוּשׁ הוּא: וְעִז מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אֲהַב אִתָּהּ כּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָאֵל
 מִשְׁפָּט וְצֶדֶקָה בִּיַעֲקֹב אִתָּהּ עֲשִׂית: רֹמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדוּם רַגְלָיו קִדּוּשׁ
 הוּא: מִשָּׁה וְאַתְרֵן בְּכַתְנֵיו וּשְׂמוֹ אֵל בְּקוֹרְאֵי שְׁמוֹ קְרֹאִים אֵל יְיָ וְהוּא יַעֲנֵם: בְּעַמּוּד
 עֲנֵן יִדְבֵּר אֲלֵיהֶם שְׁמֵרוּ עֲדוֹתָיו וְחַקְנֵתֵן לְמוֹ: יְיָ אֱלֹהֵינוּ אִתָּהּ עֲנִיתֵם אֵל נִשְׂא הִיִּית
 קִהֵם וְנָקַם עַל עֲלִיזוֹתֵם: רֹמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲרַקִּישׁוּ כִּי קִדּוּשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

מִזְמוֹר לְהוֹדוֹ הָבוּ לִי בְּגִי אֱלִים הָבוּ לִי כְבוֹד וְעִז: הָבוּ לִי כְבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לִי
 בְּהִדְרַת קִדְשׁ: קוֹל יְיָ עַל הַמַּיִם אֵל תִּכְבֹּד הָרַעִים יְיָ עַל מַיִם רַבִּים: קוֹל יְיָ
 בְּפִתְחֵי קוֹל יְיָ בְּהִדְרַת: קוֹל יְיָ שִׁבְרֵ אֲרָזִים וַיִּשְׁבֵּר יְיָ אֶת אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיִּרְקִידֵם כְּמוֹ עֵצֵי
 לְבָנוֹן וַיִּשְׂרִיזֵן כְּמוֹ בֵּן רֵאמִים: קוֹל יְיָ הִצִּיב לְהַכּוֹת אֵשׁ: קוֹל יְיָ יַחִיל מִדְּבַר יָחִיד יְיָ
 מִדְּבַר קִדְשׁ: קוֹל יְיָ יַחֲלֵל אֵיגֻלוֹת וַיַּחֲשִׁיב יַעֲרוֹת וּבְהִיכָלָו כָּלוּ אִמֵּר כְּבוֹד: יְיָ לְמַבְרַח

ישב

א

סדר קבלת שבת

ישב וישב יי מקד לְעוֹלָם : יי עז לְעַמּוֹ יִתֵּן יי יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם : אָמֵן בְּכֹחַ יְסֵד
לְכֹה דוֹרֵי לְקִרְאָת כְּלָה פְּנֵי שַׁבָּת נִקְבְּלָה :

כְּבוֹד יי עֲלֶיךָ נִגְלָה :
אֵת תְּבִשִׁי וְלֹא תִקְלְמִי מֵהַתְּשׁוּתוֹתֶיךָ
וּמֵהַתְּהַמִּי . בְּךָ יִחַסוּ עֵינַי עָמִי .
וּנְבַנְתָּה עִיר עַל תְּלָה :
הָיוּ לְמִשְׁפָּה שְׂאֵסֶיךָ . וְרַחֲמוּ כָל
כּוֹבְלֵי עֵיךָ . יִשִּׁישׁ עֲלֶיךָ אֱלֹהֶיךָ .
כְּמִשׁוֹשׁ חֲתָן עַל כְּלָה :
כִּי־ן וְשִׂמְאֵל תִּפְרֹצִי . וְאַתְּ יי
תִּפְרֹצִי . עַל יַד אִישׁ בֶּן פְּרָצִי .
וְנִשְׁמַחָה וְנִגְיִלָה :
בּוֹאֵי בְּשָׂרוֹם עֲמֻרְתָּ בְּעֵלְהֵינָם בְּשִׁמְחָה
וּבְצִהְלָה . הַיּוֹךְ אֲמוּנֵי עִם סִגְדָה .
בּוֹאֵי כְלָה בּוֹאֵי כְלָה :

שִׁי מוֹר וְזָכוֹר בְּדַבְּרוֹ אֶחָד . הַשְּׂמִיעֵנוּ
אֵל תְּמִיּוֹחָד . יי אֶחָד וְיִשְׁמוּ אֶחָד .
לְשֵׁם וְלִתְפָאֳרָת וְלִתְהִלָּה :
לְכֹה קִרְאָת שַׁבָּת לְכוּ וּנְלַכְהָ . כִּי הִיא
מְקוֹר הַבְּרָכָה . מֵרֵאשִׁית מִקְדָּם גְּסוּכָה .
סוּף מַעֲשֵׂה בְּמַחְשָׁבָה תִּחְתְּקָה :
מִקְדָּשׁ מְלֶךְ עִיר מְלוּכָה . קוּמִי צְאִי
מִתּוֹךְ הַתְּפִכָה רַב לְךָ שַׁבָּת בְּעַמְּקֵי
הַבְּקָא . וְהוּא יִחְמַל עֲלֶיךָ חֲמֻלָה :
הַתְּנַעֲרִי מֵעַפְרֵי קוּמִי . לְבִשִׁי בְּגָדֵי
תְּפָאֳרָתְךָ עָמִי . עַל יַד בֶּן יִשִּׁי בֵּית
הַחֲתָמִי . קִרְבָּה אֵל גִּפְשִׁי גְּאֱלֹהֵי :
הַתְּעוֹדֵדִי הַתְּעוֹדֵדִי . כִּי בָא אֲנִיךְ .
קוּמִי אֲדִי . עֲתִי עֲתִי שִׁיר בְּבָרִי .

תפלת ערבית

כחול וְהוּא כְתוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אִפְסוֹ וְלֹא יַעֲדֵר כִּי
תִּמְחוּ : יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲגֵנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ :

פְּנִיחַ ווִי'עַ פְּתִיחֵינִי כִּסֵּף חוֹן בְּרַכּוּ אֶת יי הַמְּבָרֵךְ
פִּי' בְּרוּךְ יי הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֵד :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדַבְּרוֹ מְעַרִיב
עַרְבִים בְּחֻכְמָה פּוֹתַח שְׁעָרִים וּבְתַבּוּנָה מְשַׁנֶּה
עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים
בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ בְּרָצוֹנוֹ . בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה גּוֹלֵל
אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר . וּמַעֲבִיר יוֹם וּמְבִיא
לַיְלָה וּמְבַדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יי צְבָאוֹת שְׁמוֹ : אֵל
חַי וְקַיִם תָּמִיד יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֵד : בְּרוּךְ אַתָּה
יי הַמְּעַרִיב עַרְבִים :

אֲהַבֵּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אֲהַבֵּת . הַתּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ

למדה

ישכנו

ה

תפלת ערבית

למדת. על בן יי אלהינו בשכבנו ובקומנו נשיח פתקיה וגשמח בדרבך
תורתך ובמצותיך לעולם ועד. כי הם חיינו וארך ימינו. ובהם נהגה יומם
ולילה: ואהבתך אל תסיר ממנו לעולמים: ברוך אתה יי אלהי עמו ישראל:
יחיד אומר אל מלך גאמן שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

בלחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר
אנכי מצוה היום על לבבך: ושננתם לבניך ודברתם בשבתך בביתך
ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות על ירך והיו לטטפת בין עיניך:
וכתבתם על מזוזת ביתך ובשערך:

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יי
אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה
ומלקוש ואספת דגך ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת ושבעת:
השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועברתם אלהים אחרים והשתחיתם להם: ותרה
אף יי בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יכולה ואבדתם
מהרה מעל הארץ הטבה אשר יי נתן לכם: ושמרתם את דברי אלה על לבבכם ועל
נפשכם וקשרתם אתם לאות על ירכם והיו לטוטפת בין עיניכם: ולפדתם אתם את
בניכם לדבר גם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וכתבתם על מזוזות
ביתך ובשערך: למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יי לאבותיכם
לתת להם כימי השמים על הארץ:

ויאמר יי אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על
כנפי בגדיהם לדורתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצת
וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יי ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי
עיניכם אשר אתם זנים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים
לאלהיכם: אני יי אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
אני יי אלהיכם:

אמת ואמונה כל זאת וקום עלינו כי הוא יי אלהינו ואין זולתו ואנהנו ישראל
עמו הפורנו מיד מלכים מלכנו הגואלנו מבחף כל העריצים האל הנפרע
לנו מצרינו. והמשלם גמול לכל איבי נפשנו. העושה גדולות עד אין חקר נסים
ונבלאות עד אין מספר. הישב נפשנו בחיים ולא נתן למוטרגלנו. המדריכנו על
במות אויבינו ויורם קרננו על כל שנאינו. העושה לנו נסים ונקמה בפרעה אתות
ומפתים באדמת בני חם. המכה בעברתו כל בכורי מצרים ויוצא את עמו ישראל
מתוכם לתרות עולם: המעביר בנו בין גזריים סוף את רודפיהם ואת שונאיהם
בתהומות טבע וראו בנוי גבורתו שפחו והודו לשמו: ומלכותו ברצון קבלו
עליהם משה ובני ישראל לה ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם:

מי כמכה באלים יי מי כמכה נאדר בקדש נזרא תהלת עשה פלא: מלכותך
ראו בגנה בוקעים לפני משה וזה אלי ענו ואמרו: יי מלוך לעולם ועד: ונאמר

תפלת ערבית

כי פדה יי את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו : ברוך אתה יי גאל ישראל :
 השכיבנו יי אלהינו לשלום והעמידנו מלפני לחיים . ופרוש עלינו סבת
 שלומך . ותקננו בעצה טובה מלפניך . והושיענו למען שמך .
 והגן בעדנו . והסר מעלינו אויב דבר וחרב . ורעב ויגון . והסר שטן מלפנינו
 ומאחרינו . ובצל כנפיק תסתירנו . כי אל שומרנו ומצילנו אתה . כי אל מלך
 חנון ורחום אתה . וישמור צאתנו ובואנו לחיים ולשלום מעתה ועד עולם : ויש
 ברוך אתה יי שומר עמו ישראל לעד :

לשבת וי"ם ופרוש עלינו סבת שלומך : ברוך אתה יי הפורש סבת שלום
 עלינו ועל כל עמו ישראל ועל ירושלים :

לשבת וישמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדורותם ברית עולם :
 ביני ובין בני ישראל אות היא לעולם כי ששת ימים עשה יי את
 השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש : ח"ק

לשש הנלים וידבר משה את מועדי יי אל בני ישראל : ח"ק
 לר"ה תקעו בחדש שופר בפקה ליום חגנו : כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב : ח"ק
 ליום כפור כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מפל חטאתיכם לפני יי תטהרו : ח"ק
 ברוך יי לעולם אמן ואמן : ברוך יי מציון שכן ירושלים הללויה : ברוך יי
 אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו : וברוך שם כבודו לעולם
 וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן : יהי כבוד יי לעולם ישמח יי במעשיו :
 יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם : כי לא יטש יי את עמו בעבור שמו
 הגדול כי הוא יי לעשות אתכם לו רעים : וירא כל העם ויפלו על פניהם
 ויאמרו יי הוא האלהים יי הוא האלהים : והיה יי למלך על כל הארץ ביום
 ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד : יהי חסדך יי עלינו כאשר יחלנו לך : הושיענו
 יי אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך : כל
 גוים אשר עשית יבאו וישתחוו לפניך אדני ויכבדו לשמך : כי גדול אתה
 ועשה נפלאות אתה אלהים לברכה : ויאנחנו עמך וצאן מרעיתך נודה לך
 לעולם לדור ודור נספר תהלתך : ברוך יי ביום . ברוך יי בלילה . ברוך יי
 בשכבנו . ברוך יי בקומנו : כי בידך נפשות החיים והמתים אשר בידו נפש
 כל חי ורוח כל בשר איש . בידך אפקיד רוחי פקידה אותי יי אל אמת אלהינו
 שבשמים יחד שמך וקנים מלכותך תמיד ומלוק עלינו לעולם ועד :

יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמור לציון מלך
 אלהיך : יי מלך יי מלך יי ימלוך לעולם ועד : כי המלכות שלך היא
 ולעולמי עד תמלוך בכבוד כי אין לנו מלך אלא אתה : ברוך אתה יי המלך
 בכבודו תמיד ימלוך עלינו לעולם ועד ועל כל מעשיו : ח"ק שם ע של ואל

מתפללין שמונה עשרה עד האל הקדוש ואח"כ מתחילין כאלו :

אתה קדשת את יום השביעי לשמך . תכלית מעשה שמים וארץ . וברכתו מכל הימים . וקדשתו מכל הזמנים . וכן כתוב בתורתך :

ויקלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות : אלהינו ואלהי זבותינו רצה במנוחתנו קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו מטיבך ושמתנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשה וינוחו בה ישראל מקדשי שמך : ברוך אתה יי מקדש השבת : רצה ומודים ובר

לומדים ויכלו . ולומר כש"ן נדבס טעין שנס וחי"א חוטב כליל חי' של פסח :

יי ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון קונה שמים וארץ :

מ"ה מנגן אבות בדברו מתיה מתים במאמרו האל (בש"ה תפלה) הקדוש שאין כמוהו . המניח לעמו ביום שבת קדשו כי גם רצה להניח להם . לפניו נעבוד ביראה ופחד ונודה לשמו בכל יום תמיד מעין הברכות . אל ההודאות ארון השלום מקדש השבת ומברך שביעי ומניח בקדשה לעם קדשנו ענג וקר למעשה בראשית : כש"ן טענר אלוט וכו' עד קדש השבת . ק"ש

במה מדליקין ובמה אין מדליקין . אין מדליקין לא בלקש ולא בחוסן ולא בבלק . ולא בפתילת האידן . ולא בפתילת הסדפר . ולא בירוקה שעל פני הפנים : לא בגופת . לא בשענה . ולא בשמן קיק . ולא בשמן שרפה . ולא באליה . ולא בקרב . גחום הפדי אומר מדליקין בקרב מבשל . וחכמים אומרים אחד מבשל ואחד שאינו מבשל אין מדליקין בו : אין מדליקין בשמן שרפה ביום טוב . רבי ישמעאל אומר אין מדליקין בעטרן מפני כבוד השבת . וחכמים מתירין בכל השמנים בשמן שמשמן בשמן אגוזים בשמן צנונות בשמן דגים בשמן פקעות בעטרן ובגפס . רבי מרפון אומר אין מדליקין אלא בשמן זית בלבד : כל היוצא מן העץ אין מדליקין בו אלא פשתן . וכל היוצא מן העץ אינו מטמא מטמא אהלים אלא פשתן : פתילת הנגד שקפלה ולא הנהבה . רבי אליעזר אומר מטמא היא ואין מדליקין בה . רבי עקיבא אומר טהורה היא ומדליקין בה : לא יקוב אדם שפופרת של ביצה ויסלצנה שמן ויתנגנה על פי הנר . בשביל שתהא מנמפת . ואפילו היא של תרם . ורבי יהודה מתיר . אבל אם חברה היוצר מתחלה את מפני שהוא כלי אחד : לא ימלא אדם קערה שמן ויתנגנה בצד הנר ויתן ראש הפתילה בתוכה בשביל שתהא שואבת . ורבי יהודה מתיר : המכבה את הנר מפני

ערבית לשבת

שהוא מתירא מפני עובדי כוכבים מפני לקמים מפני רוח רעה או בשביל החולה שישן
 פמור . פחם על הנר פחם על השמן פחם על הפתילה תיב . רבי יוסי פומר בקבין חוץ
 מן הפתילה מפני שהוא עשה פחם : על שלש עברות נשים מתות בשעת לדתן . על
 שאינן זהירות בגדה בחלה ובהדלקת הנר : שלשה דברים צריך אדם לומר בתוך ביתו
 ארב שבת עם השכה . עשותם ערכתם הדליקו את הנר . ספק השכה ספק אינת
 השכה . אין מעשרין את הנדאי . ואין מטבילין את הפלים . ואין מדליקין את תצרות .
 אבל מעשרין את הדמאי . ומערבין . וממנין את החמין :

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם שנאמר וכל בניה למודי
 יי ורב שלום בניה . אל תקרי בניה אלא בונה : שלום רב לאהבי תורתך ואין לטו
 מבשור : יהי שלום בחילך שלום בארמנותיך : למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך : למען
 בית יי אלהינו אבקשה טוב לך : יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום : קריש דרבנן . עלינו קי

כשיבא מניח הכנסת לביתו יאמר זה :

שלום עליכם מלאכי השרת מלאכי עליון ממלך מלכי
המלכים הקדוש ברוך הוא יי : בואכם לשלום
מלאכי השלום מלאכי עליון ממלך מלכי המלכים
הקדוש ברוך הוא יי : ברכוני לשלום מלאכי השלום
מלאכי עליון ממלך מלכי המלכים הקדוש ברוך
הוא יי : צאתכם לשלום מלאכי השלום מלאכי עליון
ממלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא יי :

כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך : יי ישמר צאתך ובאך מעתה ועד עולם :
 אשת חיל מי ימצא ורחוק ספנינים סכרה : במח בה לב בעלה ושלל לא יחסר : ובלתו
 טוב ולא רע כל ימי חייה : דרשה צמר ופשתים ותעש בחפץ כפיה : היתח
 באגוז סוחר מרחק תביא לחמה : ותקם בעוד ליגלה ותתן טרף לביתה וחזק לנערותיה :
 זממה שדה ותקחהו מפרי כפיה וטעה ברום : חגרה בעוז מתניה ותאמץ ורועתיה : מעמה
 כי טוב סחרה לא יכבה בליגה נרה : ידיה שלחה בבישור וכפיה תמכו פלך : כפה פרשה
 לעני וידיה שלחה לאביון : לא תירא לביתה משלג כי כל ביתה לבש שנים : מרבדים
 עשתה לה שש וארגמן לבושה : נודע בשערים בעלה בשבתו עם זקני ארץ : סדין
 עשתה ותמכור וחגור נתנה לכנעני : עוז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון : פיה פתחה
 בחכמה ותורת חסד על לשונה : צופיה הליכות ביתה ולחם עצלות לא תאכל : קמו
 בניה ויאשריה בעלה ויהללה : רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה : שקר החן
 תקבל חיפי אשה יראת יי היא תתהלל : תנו לה מפרי ידיה ויהללה בשערים מעשית :

קידוש ליל שבת

בלח ייהי ערב ויהי בקר

יום הששי ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים

ביום

אשכנז

קידוש ליל שבת

ביום השביעי מלאכתו אשר עשה. וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:

על היין סברו מרבנן ורבנן ורבנתי ^{על הפס} ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן: | ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם תמוציא לחם מן הארץ:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו ורצה בנו וישבת קדשו באהבה וברצון הנחילנו ופרון למעשיו בראשית * כי הוא יום תחלה למקראי קדש וזכר ליציאת מצרים * כי בנו בתורת ואותנו קדשת מכל העמים * וישבת קדשך באהבה וברצון הנחלתנו: ברוך אתה יי מקדש השבת:

זמירות ליל שבת

אהבת תמים. יי אלהי ישראל תשועת עולמים: מנוחה ושמחה אור ליהודים. יום שבתון יום מחמדים. שומריו וזכריו המה מעידים. כי לשה כל בראים ועומדים: שמי שמים ארץ וימים. כל צבא מרום גבוהים ורמים. תנין ואדם וחיית ראמים. כי ביה יי צור עולמים: הוא אשר דבר לעם סגלתו. שמור לקדשו מבואו ועד צאתו. שבת קדש יום חמדתו: כי בו שבת אל מכל מלאכתו במצות שבת אל יחליצך יקום קרא אליו יחיש לאמצך נשמת כל חי וגם נעריצך. אכול בשמחה כי כבר רצה: במשנה לחם וקדוש רבה. ברוב מטעמים ורוח נדיבה. יזכו לרב טוב המתענגים בה. בביאת גואל לחיי העולם הבא: יי רבון עלם ועלמאי. אנת הוא מלכא מלך מלכוא. עובד גבורתך ותמתיא. שפר קדמך להתוא: יי רבין ש בחין אסדר צפרא ורמשא. לך אלהא קדישא. די ברא כל נפשא. עירין קדישין ובני אנשא. חיות ברא ועופי שמיא: יי רבון ר ברבין עובדיה ותקיפין. מכי רמיא ונקוף כפיפין. לו יחיה גבר שגין אלפין. לא יעול גבורתך בחושבנא: יי רבון א להא די ליה יקר ורבוא. פרוק ית ענה

כל מקדש שביעי בראוי לו. כל שומר שבת פדת מחללו. שכרו הרבה מאד על פי פעלו. איש על מחנהו ואיש על דגלו: אוהבי יי המחכים בבנין אריאל. ביום העצת שישו ושמחו כמקבלי מתן נחליאל. גם שאו ידכם קדש ואמרו לאל. ברוך יי אשר נתן מנוחה לעמו ישראל: דורשי יי זרע אברהם אוהבו. המאחרים לצאת מן השבת וממקרים לבא. שמהים לשמרו ולערב ערובו. זה היום עשה יי נגילה ונשמחה בו: זכרו תורת משה במצות שבת גרוסה. חרותה ליום השביעי בכלה בין רעותיה משבצה. מהורים יירשנה ויקדשוה במאמר כל אשר עשה. ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה: יום קדוש הוא מבואו ועד צאתו. כל זרע ועקב וכבדוהו בדבר המלך ודתו. לנות בו ולשמוח בהענוג אכול ושתו. כל ערת ישראל יעשו אותו: משך חסדה ליודעיה אל קנא ונגמם. נוטרי ליום השביעי זכור ושמור להקם. שמחם בבנין שלם באור פנייה תבהיקם. ירוין מדשן ביתך ונחל עדנה השקם: עזור לשובתים בייביעי בתריש ובקציר עולמים. פוסעים בו פסיעה קמנה סועדים בו לברך שלש פעמים. צדקתם תצהיר באור שבעת הימים. יי אלהי ישראל

זמירות לליל שבת

לאֱלֹהֵינוּ • עַל אֶרֶץ חֲסֵדָה (טוֹבָה) שֶׁהִנְחֵל
 לְאֲבוֹתֵינוּ • מִזֶּן וְצִדָּה הַשְּׁבִיעִי לְנַפְשֵׁנוּ • חֲסֵדוֹ
 גָּבַר עָלֵינוּ • וְאַמֵּת יי: צִוֵּר רַחֵם בְּחֶסֶדְךָ עַל
 עַמְּךָ צוֹרֵנוּ • עַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ • זְבוּל בֵּית
 הַפָּאֲרִתָּנוּ • בֶּן הַדּוֹר עֲבָדְךָ • יְבֹא וְיִגְאֲלֵנוּ • רוּחַ
 אֲפִינוּ מְשִׁיחַ יי: צִוֵּר יִבְנֶה הַמִּקְדָּשׁ • עִיר צִיּוֹן
 תִּמְלֵא • וְשֵׁם נְשִׂיר שִׂיר חֲדָשׁ • וּבִרְנָנָה נַעֲלֶה •
 הַרְחֵמֵן הַנִּקְדָּשׁ • יִתְבָּרַךְ וְיִתְעַלֶּה • עַל פִּיּוֹס יִין
 מְלֵא כְּבָרְתָּ יי: צוֹר מִשְׁלוֹ אֶכְלָנוּ • בְּרַבּוֹ
 אֲמוּנֵי שְׁבַעֲנוּ וְהוֹתַרְנוּ כְּדַבֵּר יי:

מִפְּסוּם אֲרוֹחָתָא • וְאַפִּיקִית עַמְּךָ מִזֶּן גְּלוּתָא •
 עַמְּךָ לִי בְּחֶרֶת מִכָּל אֲמִיָּא • יי רַבּוֹן
 לְ מִקְדָּשְׁךָ תוֹב וְלִקְדָּשׁ קוֹדְשֵׁיךָ • אֲתֵר דִּי בַּה
 יַחֲדוּן רוּחִין וְנַפְשֵׁיךָ • וְיִזְמְרוּן לְךָ שִׁירֵיךָ
 וְרַחֲשֵׁיךָ • בִּירוּשָׁלַם קְרִיתָא דְשׁוּפְרָיָא • יי רַבּוֹן
 צוֹר מִשְׁלוֹ אֶכְלָנוּ • בְּרַכּוֹ אֲמוּנֵי • שְׁבַעֲנוּ
 וְהוֹתַרְנוּ כְּדַבֵּר יי: הִזֵּן אֶת עוֹלָמוֹ • רוֹעֵנוּ
 אֲבִינוּ • אֶכְלָנוּ אֶת לַחֲמוֹ • וְיִינוּ שְׁתִּינוּ • עַל כֵּן
 נִזְדָּה לְשִׁמּוֹ • וְנִהְלֵלוּ בְּפִינוּ • אֲמַרְנוּ וְעֵינֵינוּ • אֵין
 קְדוּשׁ כִּיִּי: צוֹר בְּשִׂיר וְקוֹל תוֹדָה נִבְרָךְ

קודם נרכס סמוון של כל סעודות שנת יסול ידיו נמים אחרונים ויחמר זכ:
 יְדֵי אֲסַחֵי אָנָּא • לְגַבֵּי חַר מְנָא • לְסַמְרָא חוֹרִינָא • דְלִית בַּה מְמִשָּׂא:
 אֲזַמֵּן בְּתַלְתָּא • בְּכַסָּא דְבִרְכָתָא • לְעַלְתָּ עַלְתָּא • עַתִּיקָא קְדִישָׂא:

זמירות ליום השבת

בְּמִקְלָטֵי יַעֲצֹר • אֲהַבּוּ אֶת יי כָּל חֲסִידֵי אֲמוּנִים
 נוֹצֵר: יִצְוֶה צוֹר חֲסֵדוֹ קְהִלוֹתֵינוּ לְקַבֵּץ • מֵאַרְבַּע
 רוּחוֹת עֲדֵיו לְהַקְבֵץ • וּבְהַר מְרוֹם הַרִים אוֹתָנוּ
 לְהַרְבֵּץ • וְאַתָּנוּ יֹשֵׁב נְדָחִים קוֹבֵץ • יִשֵּׁב לֵא
 נֹאמֵר כִּי אִם וְשֵׁב וְקַבֵּץ: בְּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ
 אֲשֶׁר טוֹב נִמְלָנוּ • כְּרַחֲמָיו וְכָרוֹב חֲסִידָיו הִגְדִּיל
 לָנוּ • אֱלֹהֵי וְכֹאֲלֵהּ יוֹסֵף עִמָּנוּ • לְהַגְדִּיל שְׁמוֹ
 הַגְּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ: בְּרוּךְ הוּא
 אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְרָאֵנוּ לְכְבוֹדוֹ • לְהַלְלוֹ וּלְשַׁבְּחוֹ וּלְסַפֵּר
 הוֹדוֹ • מִכָּל אוֹם גָּבַר עָלֵינוּ חֲסֵדוֹ • לֵכֵן בְּכָל לַב
 וּבְכָל נֶפֶשׁ וּבְכָל מַאֲדוֹ נִמְלִיכוּ וְנִחַדּוּ: שֶׁהַשְּׁלוֹם
 שְׁלוֹ יִשִּׁים עָלֵינוּ בְּרָכָה וְשְׁלוֹם • מִשְׁמַאל וּמִיָּמִין
 עַל יִשְׂרָאֵל שְׁלוֹם • הַרְחֵמֵן הוּא יְבָרַךְ אֶת עַמּוֹ
 בְּשְׁלוֹם • וְיִזְכֵּנוּ לְרֵאוֹת בָּנִים וּבְנֵי בָנִים עוֹמְקִים
 בְּתוֹרָה וּבְמִצְוֹת עַל יִשְׂרָאֵל שְׁלוֹם • יוֹעֵץ אֵל
 גָּבוֹר אָבִי עַד שֶׁר שְׁלוֹם:
 בְּרוּךְ אֵל עֲלִיוֹן אֲשֶׁר נִתְּנָה לְנַפְשֵׁנוּ פְּדִיּוֹם.
 מִשְׁעַת וְאַנְחָה • וְהוּא יִדְרוֹשׁ לְצִיּוֹן • עִיר
 הַנְּדָחָה • עַד אָנָּה הַיּוֹגִיִן • נֶפֶשׁ נֹאנְחָה: הַשּׁוֹמֵר
 שֶׁבֶת • הֵבֵן עִם הַבֵּת • לֹאֵל יִרְצוּ כְּמִנְחָה עַל
 מַחֲבֵת: רוֹכֵב בְּעֲרֵבוֹת • מִלֶּךָ עוֹלָמִים • אֶת
 עַמּוֹ לְשִׁבוֹת • אֵין בְּנַעֲמִים • נִמְאָכְרֵי עֲרֵבוֹת •
 בְּמִינֵי מִטְעֵמִים • בְּמַלְבוּשֵׁי כְבוֹד וּבַח מִשְׁפָּחָה
 הַשּׁוֹמֵר וְאֲשֶׁרֵי כָּל חוֹכָה • לְתַשְׁלוּמֵי כָּפַל • מֵאֵת
 כָּל סוֹכָה • שׁוֹכֵן בְּעַרְפֵּל • נִחְלָה לוֹ יוֹכָה • בְּהַר
 וּבְשִׁפְלֵי • נִחְלָה וּמְנוּחָה • כְּשֶׁמֶשׁ לוֹ זָרְחָה: הַשּׁוֹמֵר
 כָּל שׁוֹמֵר שֶׁבֶת כְּרַת מַחֲלָלוֹ • הֵן הַכֶּשֶׁר חֲבֵת •
 קְדֵשׁ

בְּרוּךְ אֱדֵנִי יוֹם יוֹם • יַעֲמַם לָנוּ יֵשַׁע וּפְדִיּוֹם
 וּבְשִׁמּוֹ נִגִּיל כָּל הַיּוֹם • וּבִישׁוּעָתוֹ נֵרִים
 רֵאשׁ עֲלִיוֹן • כִּי הוּא מַעֲזוֹ לְהֵל וּמַחֲסֵה לְאֲבִיוֹן:
 שְׁבַטֵי יִהּ לְיִשְׂרָאֵל עֲדוֹת • בְּצַרְתָּם לֹא צָר •
 בְּסִבְלוֹת וּבְעֵבְרוֹת • בְּלִבְנֵת הַסְּפִיר הִרְאָם עוֹז
 יְדִידוֹת • וְנִגְלָה לְהַעֲדוֹתָם מַעֲזוֹק בּוֹר וְדוֹת •
 כִּי עַם יי הַחֲסֵד וְהַרְבֵּה עַמּוֹ פְּדוֹת: מַה יִּקְר
 חֲסֵדוֹ בְּצִלוֹ לְגוֹנְנָמוֹ • בְּגִלוֹת בְּבִלְהַ שְׁלַח
 לְסַעֲנָמוֹ • לְהוֹרִיד בְּרִיחִים נִמְנָה בִּינֵימוֹ • וְיִתְנֵם
 לְרַחֲמִים לְפָנָי שׁוֹבִימוֹ • כִּי לֹא יִשָּׁשׁ יי אֶת עַמּוֹ •
 בְּעֵבוֹר הַגְּדוֹל שְׁמוֹ: עוֹלָם שֶׁת בְּסֵאֵל לְהַצִּיל
 יְדִידָיו • לְהַעֲבִיר מִשֵּׁם מַעֲזֵי מוֹרְדָיו • מַעֲבוֹר
 בְּשִׁלַּח פְּדָה אֶת עֲבָדָיו • קָרַן לְעַמּוֹ יָרִים תְּהִלָּה
 לְכָל חֲסִידָיו • כִּי אִם הוֹגָה וְרַחֵם כְּרַחֲמָיו וְכָרוֹב
 חֲסִידָיו: וְצִפִּיר הַעֲוִים הַגְּדִיל עֲצוּמָיו • וְגַם חֲזוֹת
 אֲרַבְּעַ עוֹלוֹ לְמִרְמוֹי • וּבְלִבָּם דָּמוֹ לְהַשְׁחִית אֶת
 רַחֲמוֹי • עַל יְדֵי כְּהֵנוּ מִגֵּר מִתְקוּמָיו • חֲסִדֵי
 יי כִּי לֹא תִמְנֶנוּ כִּי לֹא כָּלוּ רַחֲמוֹי: נִסְבְּרָתִי
 לְאֲדוֹם בִּיד רַעִי מְדַנֵּי שְׁבַכְּל יוֹם יוֹם מִמְּלָאִים
 בְּרַסֵּם מַעֲדָנִי • עֲזַרְתּוֹ עַמִּי לְכַסּוֹף אֶת אֲדֵנִי •
 וְלֹא נִמְשַׁתְּנִי כָּל יְמֵי עַדְנֵי • כִּי לֹא יִזְנַח לְעוֹלָם
 אֲדֵנִי: בְּבוֹאוֹ מֵאֲדוֹם חֲמוּץ בְּגָדִים • זָבַח לוֹ
 בְּבִצְרָה וּמִבַּח לוֹ בְּבוֹגָדִים • וְיִזְנַח לְעוֹלָם
 לְהַאֲדִים • בְּכַחוֹ הַגְּדוֹל יִבְצוֹר רוּחַ נְגִידִים • הִגָּה
 בְּרוּחוֹ הַקָּשָׁה בְּיוֹם קָדִים: רֵאוֹתוֹ כִּי כֵן אֲדוּמֵי
 הַעוֹצֵר • יִחְשׁוּב לֹא בְּבִצְרָה תִּקְלוֹם כְּבִצְרָה
 וּמִלֵּאָה כְּאֲדָם בְּתוֹכָהּ יִצְרָר • וּמְזִיד כְּעוֹגֵג

זמירות ליום השבת

ויזם השביעי לאלהיה שבת לא תעשה בו
 מלאכה פי כל עשה ששבת ימים: יום זה ראשון
 הוא למקראי קדש יום שבתון יום שבת קדש
 על כן כל איש בוינו יקדש על שתי לחם יבצע
 המיסים: יום זה אכול משמנים שתה מסתקים
 פי אל יתן לכל בו דבקים בגד ללבוש לחם
 חקים בשר ודגים וכל מטעמים: יום זה לא
 תחטר כל בו ואכלת ושבעת וברכת את
 אלהיה אשר אהבת פי ברכה מכל העמים:
 יום זה העמים מספרים כבודו וגם הארץ
 מלאה חסדו ראו פי כל אלה עשתה ידו פי
 הוא הצור בעלו חמים: יום זה מכבד סגל
 ימים פי בו שבת צור עולמים:

קדם נזרלו ואם יצא חובת היום אשרי לו אל
 אל אדון מחוללו מנתה היא שלוחה: השומר
 חסדת הימים קראו אלי צור ואשרי לתמימים
 אם יהיה נצור כתר הלומים על ראשם יצור
 צור העולמים רוחו בס נחה: השומר זכור את
 חט השבת לקדשו קרנו פי גבהה נזר על
 ראשו על כן יתן האדם לנפשו ענג וגם
 שמחה בהם למשתה: השומר קדש היא לכם
 שבת המלכה אל תוף בתיכם להנח ברכה
 בכל מושבותיכם לא תעשו מלאכה בניכם
 ובנותיכם עבד וגם שפחה: השומר
 יום זה מכבד מכל ימים פי בו שבת צור
 עולמים: ששבת ימים קעשה מלאכתה.

שחרית לשבת

מזמור שיר הנפת הבית לדוד: ארוממך פי דליתני ולא שמחת אויבי לי:
 אלהי שועתי אליך ותרפאני: פי העלית מן שאול נפשו חיותני סרדי בור:
 וצרו לי חסידיו והודו לזכר קדשו: פי רגע באפו חיים ברצונו בעת יליו בני ולבך
 רצה: ואני אמרתי בשלוי כל אמוט לעולם: פי ברצונך העמדתה לתורי עז הסתרת
 סגודי הייתי נקהל: אליך פי אקרא ואל אדני אתחנן: מה בצע בדימי ברהתי אל שחת
 תיודך עפר הניגד אמתך: שמע פי וחנני פי היה עוזר לי: הפכת מספדי למחול לי
 פתחת שקי ותאזרני שמחה: למען יזמרה כבוד ולא ידום פי אלהי לעולם אודה: פי

הריני מופן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד קודשא
 בריך הוא ושכינתיה על ידי ההוא ממיר ונעלם בנים כל ישראל:

ברוך שאמר והיה העולם. ברוך הוא. ברוך
עשה בראשית. ברוך אומר ועשה.
ברוך גוזר ומקים. ברוך מרחם על הארץ. ברוך
מרחם על הבריות. ברוך משלם שכר טוב
ליראיו. ברוך חי לעד וקים לנצח. ברוך פודה
ומציל ברוך שמו: ברוך אתה פי אלהינו מלך
העולם האל האב הרחמן המהיל בפני עמו
משבח ומפאר בלשון חסידיו ועבדיו ובשירי דוד
עבדך נהילך פי אלהינו בשבחחות ובזמרות

גְּדִדָּה וְנִשְׁבַּחַהּ וְנִפְאָרָהּ וְנִזְכָּר שְׁמָהּ וְנִמְלִיכָהּ
 מִלְּכֵנוּ אֱלֹהֵינוּ. יְחִיד חַי הָעוֹלָמִים כְּמֶלֶךְ מִשְׁבַּח
 וּמְפָאָר עָדִי עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל: בְּרוּךְ אַתָּה יי
 מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתְּשַׁבְּחוֹת:

הוֹדוּ לַיי קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְעַמִּים עֲלִילוּ תִיו: שִׁירוּ לוֹ וּמְרוּ לוֹ
 שִׁיחוּ בְכָל נִפְלְאוֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְשֵׁם קְדֹשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב מִבְּקִשׁוֹ
 יי: דְרָשׁוּ יי וְעִזּוּ בְּקִשׁוֹ פָּנָיו תָּמִיד: זְכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה
 מִזִּפְתָּיו וּמִשְׁפָּטָיו פִּיהוּ: זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב בַּחִירָיו: הוּא
 יי אֱלֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: זְכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צְוָה לְאַלֶּת
 הַדֹּר: אֲשֶׁר בָּרַת אֶת אַבְרָהָם וְשָׁב וְעָתוֹ לְיִצְחָק: וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב
 לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר יְיָ אֱתָן אֶרֶץ כְּנָעַן חֶבְל נַחֲלָתְכֶם:
 בְּהִיוֹתְכֶם מְתֵי מִסְפָּר כְּמַעֲשֵׂי וּגְרִית בְּהִיוֹתְהֶלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי וּמִמַּמְלָכָה
 אֶל עַם אַחֲרָאֵל הִנִּיחַ לְאִישׁ לְעַשְׂקֶם וַיִּזְכַּח עֲלֵיהֶם מַלְכִים: אֵל תִּגְעוּ
 בְּמִשְׁחֵי וּבִגְבִיאי אֵל תִּרְעוּ: שִׁירוּ לַיי כָּל הָאָרֶץ בְּשִׁירוֹ מִיּוֹם אֵל יוֹם
 יִשׁוּעָתוֹ: סִפְרוּ בְּגוֹיִם אֶת כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יי
 וּמְהֻלָּל מְאֹד וְנוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים: כִּי כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים.
 מִן נִרְד לִסְסִיק וַיִּי שְׁמַיִם עָשָׂה: הוֹדוּ וְהִדְר לְפָנָיו עִזּוּ וְהִדְוּהוּ בְּמִקְוָמוֹ:
 הָבוּ לַיי מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַיי כְּבוֹד וְעִזּוּ: הָבוּ לַיי כְּבוֹד שְׁמוֹ שֵׁאוּ
 מִנְחָה וּבִוּאוּ לְפָנָיו הַשְׁתַּחֲוִי לַיי בְּהִדְרַת קְדֹשׁ: חִילוּ מִלְּפָנָיו כָּל הָאָרֶץ
 אֶף תַּבּוֹן תַּבֵּל בֵּל תַּמוּט: שְׁמַחוּ הַשְׁמַיִם וְתַגֵּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם
 יי מֶלֶךְ: יִרְעַם הַיָּם וּמֵלֵאוּ יַעֲרֵץ הַשְּׂדֵה וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ: אִז יִרְנְנוּ עֲצֵי
 הַיַּעַר מִלְּפָנָי יי כִּי בָּא לְשִׁפּוֹט אֶת הָאָרֶץ: הוֹדוּ לַיי כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם
 חִסְדּוֹ: וַאֲמְרוּ הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וּקְבֹצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם
 לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדֹשׁ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלֻתָהּ: בְּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָּל הָעַם אָמֵן וְהִלֵּל לַיי: רוֹמְמוֹ יי
 אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוִי לְהַדָּם וְגִדְּיוֹ קְדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוִי
 לְהַדָּם קְדֹשׁ כִּי קְדוֹשׁ יי אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא רַחוּם יַכְפִּיר עֵינַי וְלֹא יִשְׁחִית
 וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ וְלֹא יַעִיר עַל חַמְתּוֹ: אַתָּה יי לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ
 מִמִּנֵּי חִסְדֶּךָ וְאַמְתֶּךָ תָּמִיד יִצְרָוֵנִי: זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יי וְחִסְדֶּיךָ כִּי מֵעוֹלָם

שחרית לשבת ויום טוב

הַמָּה : תָּנוּ עֵז לְאֱלֹהִים עַל יִשְׂרָאֵל גְּאוֹתוֹ וְעֵזוֹ בְּשַׁחֲקִים : נוֹרָא
 אֱלֹהִים מִמְּקוֹדְשׁוֹ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נוֹתֵן עֵז וְתַעֲצֻמוֹת לְעַם בְּרוּךְ
 אֱלֹהִים : אֵל נִקְמוֹת יי אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ : הַנְּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ הַשֵּׁב
 גְּמוּלָה עַל גְּאִים : לִי הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בְּרַכְתָּהּ סֵלָה : יי צְבָאוֹת עֲמָנוּ
 מִשָּׁנָב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה : יי צְבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אָדָם פִּטַּח בְּךָ :
 יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קְרָאֵנוּ : הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְּךָ וּבְרַךְ אֶת
 גְּחַלְתְּךָ וְרַעַם וּנְשִׂאֵם עַד וְהַעֲלוֹם נִגְפֵשְׁנוּ חֲכֵתָה לִי עֲזָרְנוּ וּמִגִּנְנוּ הוּא :
 כִּי בּוֹ יִשְׁמַח לְבָנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בְטַחְנוּ : יְהִי חֶסֶדְךָ יי עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר
 יַחֲלֵנוּ לָךְ : הֲרָאֵנוּ יי חֶסֶדְךָ וַיִּשְׁעָה תִתֵּן לָנוּ : קוּמָה עֲזָרְתָה לָנוּ וּפְדֵנוּ
 לְמַעַן חֶסֶדְךָ : אֲנֹכִי יי אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶה מֵאָרֶץ מִצְרַיִם תְּרַחֵב פִּיךָ
 וְאִמְלֵאֲהוּ : אֲשֶׁרֵי הָעַם שִׁכַּח לֹא אֲשֶׁרֵי הָעַם שִׁי אֱלֹהָיו : וְאֲנִי
 בְּחֶסֶדְךָ בְטַחְתִּי יִגַּל לִבִּי בִישׁוּעָתְךָ אֲשִׁירָה לִי כִי גָמַל עָלַי :

לְמַנְצָה מִזְמוֹר לְדָוִד : הַשְּׁמַיִם מִסְפָּרִים כְּבוֹד יי וּמַעֲשֵׂה
 יְדָיו מִגִּיד תְּרַקִּיעַ : יוֹם לְיוֹם יִבְיַע אָמַר וְלַיְלָה
 לְלַיְלָה יִתְהַדָּעַת : אֵין אָמַר וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמַע קוֹלָם :
 בְּכָל הָאָרֶץ יִצְאָ קוֹם וּבְקִצָּה תִבְרַךְ מַלְאָכֵיהֶם לְשִׁמְשׁוֹ שֵׁם אֱהֵל
 בָּהֶם : וְהוּא כִחְתָן יִצְאָ מִחֲפָתוֹ יִשְׁשׁ כְּגִבּוֹר לְרוּץ אָרֶח :
 מְקַצֵּה הַשְּׁמַיִם מוֹצֵאוֹ וְתַקּוּפָתוֹ עַל קִצּוֹתָם וְאֵין נִסְתָר
 מִחֲמָתוֹ : תּוֹרַת יי תְּמִימָה מְשִׁיבַת גַּמְשׁ עֲדוּת יי נְאֻמָּה
 מִחֲכִימַת פִּתִּי : פְּקוּדֵי יי יִשְׂרָאֵל מִשְׁמֹנֵי לֵב מִצּוֹת יי בָּרָה
 מְאִירַת עֵינַיִם : יִרְאֵת יי מְהוֹרָה עוֹמְדַת לְעַד מִשְׁפָּטֵי יי
 אֲמַת צְדָקוֹ יִתְדוּ : הַנְּחַמְדִּים מוֹהַב וּמְפֹרֵב רַב וּמְתוֹקִים
 מְדַבְּשׁ וְנֹפֶת צוּפִים : גַּם עֲבָדְךָ נוֹהֵר בָּהֶם בְּשִׁמְרָם עֲקֹב
 רַב : שְׂגִיאוֹת מִי יִבִּין מִנְּסֻתוֹת נִקְנִי : גַּם מוֹדִים חֲשׂוֹ
 עֲבָדְךָ אֵל יִמְשְׁלוּ בִי אֹז אֵיתָם וּנְקִיטֵי מִפִּשְׁעֵי רַב : יְהִי
 לְרִצּוֹן אֲמַרִי כִּי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי :

לְדָוִד בְּשִׁנּוֹתוֹ אֶת מַעֲמוֹ קִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיִּשְׁחָדוּ וַיִּלְכְּדוּ אֶת יי בְּכָל עֵת
 תָּמִיד תִּהְלֶתוּ בְּפִי : בְּיַי תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲבוּרֵי וַיִּשְׁמַחוּ גִדְלוּ לִי אֲתֵי
 וְתַחֲמָה שְׁמוֹ יִתְדוּ וְדַרְשֵׁתִי אֶת יי וְעֲנֵנִי וּמְכַל מְנוֹרֹתֵי הַצִּיִּקְנִי : הַבְּיָמוֹ אֵלָיו וְנִתְהַדְּרוּ

ופניהם אל יחפרו: זה עני קרא ויי שמע ומכל צרותיו הושיע: חנה מלאך יי סביב
 ליראיו ויחלצם: מעמו וראו כי טוב יי אשרי הגבר יחסה בו: יראו את יי קדשו כי
 אין מחסור ליראיו: כפירים רשו ורעבו ודרשי יי לא יחסרו כל טוב: זכו בנים שמעו
 לי יראת יי אדמדכם: מי האיש החפץ חיים אהב ימים ראות טוב: נצור לשונך מרע
 ושפתך מדבר מרמה: סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו: עיני יי אל
 צדיקים ואזניו אל שועתם: פני יי בעשי רע להכרית מארץ זכרם: צעקו ויי שמע
 ומכל צרותם הצילם: קרוב יי לנשברי לב ואת דכאי רוח יושיע: רבות רעות
 צדיק ומככם יצילנו יי: שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה: תמותת רשע
 רעה ושנאי צדיק יאשמו: פודה יי נפש עבדיו ולא יאשמו כל החוסים בו:
 תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היות לנו כדור ורר: בטרם הרים ילדו ותחולל
 ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה אל: תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני
 אדם: כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה: זרמתם שנה היו
 בבקר כחציר יחלה: בבקר יציץ וחלה לערב ימולל ויבש: כי כלינו באפה ובחמתך נבדלנו:
 שתה שתי כ' עונותינו לנגדה עלמנו למאור פניך: כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו
 קנה: ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בנבירות שמונים שנה ונהבם עמל ואון כי נז
 חיש ונעפה: מי יודע עז אפה וכוראתך עברתך: למנות ימינו פן הודע ונביא לכב
 חכמה: שובה יי עד מתי והנחם על עבדיך: שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל
 ימינו: שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה: יראה אל עבדיך בעלה ונהדרך על
 בניהם: ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידנו כוננה עלינו ומעשה ידנו כוננהו:
 ישב בסתר עיון בצל שדי ותלונן: אמר לוי מחסי ומצודתי אהיו אכטח בו: כי הוא יצילך
 מפח יקוש מדבר הוות: באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסותרה אמתו: לא
 תירא מנחד לילה מחץ יעוף יומם: מדבר באפל יהלך מקטב ישוד צהרם: יפל מצדה אלף
 ורובה מימינה אליך לא יגש: רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה: כי אתה יי מחסי
 עליון שמת מעונך: לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך: כי מלאכיו יצוה לך
 לשמרך בכל דרכיך: על כפים ישאונוך פן תנוף באבן רגלך: על שחל ופתן תדרוך תרמוס
 כפיר ותנין: כי בי חשק ואפלטתו אשגבהו כי ידע שמי: יקראני ואענהו עמו אנכי
 בצרה אחלצתו ואכבדהו: ארך ימים אשביעוהו ואראהו בישועתי: אירד ימים וגו'

הללויה הללו את שם יי הללו עבדי יי: שעומדים בבית יי בחצרות בית אלהינו:
 הללויה כי טוב יי זמרו לשמו כי נעים: כי יעקב בחר לו יה ישראל
 לסגלתו: כי אני ידעתי כי גדול יי ואדנינו ככל אלהים: כל אשר חפץ יי עשה
 בשמים ובארץ בימים וכל תהומות: מעלה נשיאים מקצה הארץ ברכים למטר
 עשה מוצא רוח מאוצרותיו: שהכה בכורי מצרים מאדם עד בהמה: שלח אתות
 ומופתים בתוככי מצרים בפרעה ובכל עבדיו: שהכה גזים רבים וחרג מלכים
 עצומים: רסיחון מלך האמרי ולעוג מלך הבשן ולכל ממלכות כנען: ונתן ארצם
 נחלה נחלת לישראל עמו: יי שמך לעולם יי זכרך לדר ודר: כי ידיו יי עמו ועל עבדיו

שהרית

יתגחם: עצבי הגוים כסף וזהב מעשה ידי אדם: פה להם ולא ידברו עינים להם
ולא יראו: אזנים להם ולא יאזינו אף אין יש רוח בפיהם: כמותם יהיו עשייתם
כל אשר בוטח בהם: בית ישראל ברכו את יי בית אהרן ברכו את יי: בית
תלוי ברכו את יי יראי יי ברכו את יי: ברוך יי מציון שכן ירושלים הללויה:
הודו יי כי טוב: כי לעולם חסדו: והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו:
הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו: ונער פרעה ותילו בים סוף כי לעולם חסדו:
הודו לאדני האדנים כי לעולם חסדו: למוליד עמו במדבר כי לעולם חסדו:
לעשה נפלאות גדלות לבדו כי לעולם חסדו: למפח מלכים גדלים כי לעולם חסדו:
לעשה השמים בתבונה כי לעולם חסדו: ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו:
לרזק הארץ על המים כי לעולם חסדו: לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו:
לעשה אזרים גדלים כי לעולם חסדו: ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו:
את השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו: ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו:
את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כליה: נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו:
למפח מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו: שבשפלנו זכר לנו כי לעולם חסדו:
ניוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו: ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו:
ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו: נתן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו:
לגור ים סוף לגזרים כי לעולם חסדו: הודו לאל השמים כי לעולם חסדו:

רננו צדיקים ביי לישרים נאווה תהלה: הודו ליי בכבוד בנגבל עשור זמרו לו:
שירו לו שיר חדש היטיבו נגן בתרועה: כי ישר דבר יי וכל מעשהו
באמונה: אהב צדקה ומשפט חסד יי מלאה הארץ: בדבר יי שמים נעשו וברוח
סיו כל צבאם: כנס כבוד מי הים נתן באוצרות תהומות: יראו מיי כל הארץ
מקמו יגורו כל ישרי תבל: כי הוא אמר ויהי הוא צנה ויעמד: יי הפיר עצת
גוים תגיא מחשבות עמים: עצת יי לעולם תעמד מחשבות לבו לוד ווד:
אשרי הגוי אשר יי אלהיו העם בחר לגחלה לו: משמים הביט יי ראה את כל
בני האדם: ממכון שבתו השגיח אל כל ישרי הארץ: היצר יחד לבם המבין
אל כל מעשיהם: אין המלה נושע ברב חיל גבור לא ינצל ברב כח: שקר הסוס
לתשועה וברוב חילו לא ימלט: הנה עין יי אל יראוי למיחלים לחסדו: להציל
מקצת נפשם ולחיותם ברעב: נפשנו חפחה ליי עזרנו ומנגנו הוא: כי בו ישלח
לבנו כי בשם קדשו במחננו: יהי חסדך יי עלינו באשר יחלנו לך:

מזמור שיר ליום השבת: טוב להודות ליי ולזמר לשמך עליון: להניד בפקר חסדך
ואמונתך בלילות: עלי עשור ועלי נבל עלי הגיון בכבוד: כי שמתני יי בפעלך
קמעשי ידך ארנן: מה גדלו מעשיך יי מאד עמקו סחשבתך: איש בער לא ידע וכסיל
לא יבין את זאת: בפרח רשעים כמו עשב ויציצו כל פעלי און להשמדם עדי עד: ואתה
סרום לעלם יי: כי הנה איבך יי כי הנה איבך יאבדו: יהפדו כל פעלי און: ותתם בראים
קרני בלתי בשמן רענן: והבט עיני בעורי בקמים עלי מרעים תשמענה אזני: צדיק
בתמד יפרח בארז בלבנון ישנה: שתולים בבית יי בחצרות אלקינו יפריחו: עוד ינובך

בשיבה אשכנזי

דְּשִׁיבָה דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ : לְהַנִּיד כִּי יִשָּׂר יְיָ צוּרֵי הָאָרֶץ עוֹלָתָהּ עֲלֵהָ כִּי בּוֹ :
 יְיָ מֶלֶךְ גְּאוֹת לְבַשׁ לְבַשׁ יְיָ עַז הַתְּאֵזֶר אֶף תַּכּוֹן תַּכּוֹן כָּל תַּטּוֹט : נְכוֹן כְּסֵאֵךְ מֵאֵז מֵעוֹלָם
 אֲתָה : נִשְׂאוּ נְהַרֹת יְיָ נִשְׂאוּ נְהַרֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהַרֹת דְּבָרִים : כְּסִדּוֹת מִים רַבִּים
 אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי יָם אֲדִיר בְּמָרוֹם יְיָ : עֲדִתֶיךָ נֶאֱמְנוּ מֵאֵד לְבֵיתְךָ נֶאֱוָה קִדְשׁ יְיָ לְאֶרֶץ יַמִּים
 יִהְיֶה כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו : יִהְיֶה שֵׁם יְיָ מְבָרָךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם :
 מִמְּזִרְחַ שְׁמֵשׁ עַד מְבֹאֵן מְהַלֵּל שֵׁם יְיָ : רַם עַל כָּר גּוֹיִם יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם
 כְּבוֹדוֹ : יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְיָ זְכָרְךָ לְדוֹר וָדוֹר : יְיָ בְּשָׁמַיִם הַכִּיז כְּסֵאוֹ וּמַלְכוּתוֹ
 בְּכָל מִשְׁלָה : יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יְיָ מֶלֶךְ : יְיָ מֶלֶךְ יְיָ
 מֶלֶךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד : יְיָ מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד אֲבָדוּ גּוֹיִם מֵאֶרֶץ צוֹ : יְיָ הַפִּיר עֲצַת
 גּוֹיִם הִנֵּיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים : רַבּוֹת מַחְשְׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ וְעֲצַת יְיָ הִיא תְּקוּם : עֲצַת
 יְיָ לְעוֹלָם תַּעֲמֵד מַחְשְׁבוֹת לְבוֹ לְדוֹר וָדוֹר : כִּי הוּא אֱמַר וַיְהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֵד : כִּי
 בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן אֹוֶה לְמוֹשֵׁב לוֹ : כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יִהְיֶה יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ : כִּי לֹא יִשָּׁשׁ
 יְיָ עַמּוֹ וְנִחַרְתּוֹ לֹא יַעֲזֹב : וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבֵּה לְהַשְׁבִּיב
 אֶפְסוֹ וְלֹא יַעֲדֵר כָּל חֲמָתוֹ : יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם מְרָאֵנוּ

אֲשֶׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִתְלַוְךָ סֵלָה : אֲשֶׁרֵי הָעַם
 שִׁכְבָּה לוֹ אֲשֶׁרֵי הָעַם שְׁיִי אֲלֵהֶיו : תְּהִלָּה לְדוֹד
 אֲרוֹמְמָה אֲלוֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד : בְּכָל
 יוֹם אֲבָרְכֶךָ וְאֶהְלֵלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד : גְּדוֹל יְיָ וּמְהַלֵּל
 מֵאֵד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר : דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ
 וְגִבוּרְתֶיךָ יִגִּידוּ : הַדָּר כְּבוֹד הוֹדָה וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ
 אֲשִׁיחָה : וְעוֹזוֹ נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וְגִדְלָתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה : זְכָר
 רַב טוֹבָה יִבְיַעוּ וְצִדְקָתְךָ יִרְנְנוּ : חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ אֲרַךְ אַפָּיִם
 וְגִדְלֵ חֶסֶד : טוֹב יְיָ לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו : יוֹדוּךָ יְיָ
 כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְחַסִּדֶיךָ יִבְרַכּוּכָה : כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ
 וְגִבוּרְתְךָ יִדְבְּרוּ : לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גִּבוּרְתוֹ וְכְבוֹד
 הַדָּר מַלְכוּתוֹ : מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים וּמַמְשַׁלְתְךָ
 בְּכָל דוֹר וָדוֹר : סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל הַנְּפִלִים וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים :
 עֵינֵי כָל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲתָה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ :
 פּוֹתַח אֶת יַדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן : צִדִּיק יְיָ בְּכָל
 דְּרָכָיו וְחַסִּיד בְּכָל מַעֲשָׂיו : קְרוֹב יְיָ לְכָל קוֹרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר

יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת: רְצוֹן יִרְאוּ יַעֲשֶׂה וְאֵת שְׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע
 וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יי אֵת כָּל אֲהַבָּיו וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים
 יִשְׁמִיד: תְּהַלֵּת יי יִדְבַר פִּי וַיְבָרֶךְ כָּל בֶּשֶׂר שֵׁם קְדוֹשׁ
 לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְחָנוּ נְבָרֶךְ יְהִי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:
 הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ נַפְשֵׁי אֵת יי: אֶהְלֵלָה יי בְּחַי אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי בְּעוֹדֵי: אֵל תִּבְחָחוּ
 בְּגִדְיָבִים בְּבֶן אָדָם שְׂאֵין לוֹ תְּשׁוּעָה: תִּצְאָה רוּחוֹ יֵשֵׁב לְאֲדָמְתוֹ בְּיוֹם
 הַהוּא אֲבָדוּ עֲשִׂתְנָתוֹ: אֲשֶׁרִי שְׂאֵל יַעֲקֹב בְּעוֹרָו שִׁבְרוּ עַל יי אֱלֹהָיו: עֲשֶׂה
 שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֵת הַיָּם וְאֵת כָּל אֲשֶׁר בָּם הַשְׁמֵר אֵמֶת לְעוֹלָם: עֲשֶׂה מִשְׁפָּט
 לְעֹשִׂיִם גִּתּוֹן לְחָם לְרַעֲבִים יי מִתִּיר אֲסוּרִים: יי פִּקַּח עוֹרִים יי זָקַף כְּפוּפִים יי
 אֲהַב צְדִיקִים: יי שְׁמֵר אֵת גְּרִים יְתוֹם וְאֶלְמָנָה יְעוֹדֵד וְהִרְךָ רְשָׁעִים יַעֲוֹת:
 יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב זְמַרְהָ אֱלֹהֵינוּ כִּי נָעִים נִאֻוָּה תְּהַלֵּה: בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יי נִרְחִי
 יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּם: הַרְוֵא לְשִׁבּוּרֵי לֵב וּמַחֲבֹשׁ לְעַצְבוֹתָם: מוֹנֵה מִסְפָּר
 לְכוֹכְבִים לְכֹלֵם שָׁמַיִם יִקְרָא: גְּדוֹל אֲדֹנָינוּ וְרַב כֹּחַ לְתִבְוֵנָתוֹ אֵין מִסְפָּר: מְעוֹדֵד
 עֲנוּיִם יי מִשְׁפִּיל רְשָׁעִים עֲדֵי אָרֶץ: עֲנֵנו רֵי בְּתוֹרָה זְמַרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר: תִּמְכַּסֶּה
 שָׁמַיִם בְּעָבִים תִּמְכִּין לְאָרֶץ מִטָּר מַצְמִיחַ הַרִים חֲצִיר: גּוֹתֵן לְבִהְמָה לְחֶמְהָ לְבָנֵי
 עֹבֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: לֹא בְּגִבּוֹרֵת הַסּוּם יִחַפֵּץ לֹא בְּשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה: רֹצֵחַ יי אֵת
 יִרְאוּ אֵת הַמִּיחָלִים לְחֶסֶד: שִׁבְחֵי יְרוּשָׁלַיִם אֵת יי הַלְלוּ אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן: כִּי חֲזַק בְּרִיחֵי
 שְׁעָרֶיךָ בְּרֹךְ בְּנֵיךָ בְּמִקְרָב: הַשֵּׁם גְּבוּלָה שְׁלוֹם חֵלֶב חַיִּים יִשְׁבִּיעַ: הַשּׁוֹלֵחַ אֲמָרוֹ
 אָרֶץ עַד מִהֲרָה יְרוּץ דְּבָרוֹ: הַגּוֹתֵן שְׁלֵג בְּצִמְרֵם כְּפֹר כְּאֶפֶר יִפּוֹר: מִשְׁלִיךְ קִרְחַת
 כְּפִתִּים לִפְנֵי קִרְתּוֹ מִי יַעֲמֵד: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמְסַם יֵשֵׁב רוּחוֹ וַיִּזְלוּ מַיִם: מְנַיֵד דְּבָרוֹ
 לְבַעֲקֹב חֲקוּי וּמִשְׁפָּטוֹ לְיִשְׂרָאֵל: לֹא עֲשֶׂה כֵן לְכָל גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בְּלִ יְדָעוּם הַלְלוּיָהּ:
 הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵת יי מִן הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בְּמִרוֹמִים: הַלְלוּהוּ כָּל מְלֵאכֵינוּ
 הַלְלוּהוּ כָּל צְבָאוֹ: הַלְלוּהוּ שְׁמֵשׁ וַיִּרְחַם הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי אוֹר:
 הַלְלוּהוּ שְׁבִי הַשָּׁמַיִם וְחַמִּים אֲשֶׁר מַעַל הַשָּׁמַיִם: יְהַלְלוּ אֵת שֵׁם יי כִּי הוּא
 צוּה וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעַלְמֵם חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר: הַלְלוּ אֵת יי מִן הָאָרֶץ
 תַּנְיִנִים וְכָל תְּהוֹמוֹת: אֵשׁ וּבָרָד שְׁלֵג וּקְיִטּוֹר רוּחַ סַעֲרָה עֲשֶׂה דְבָרוֹ: הַהָרִים
 וְכָל גְּבְעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל אֲרָזִים: הַחֲתִיה וְכָל בְּהֵמָה רִמָּשׁ וְצִפּוֹר כְּנָף: מַלְכֵי
 אָרֶץ וְכָל לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל שְׁפָטֵי אָרֶץ: בַּחֲוָרִים וְגַם בְּתוֹלוֹת וְקַנִּים עִם
 גְּזָרִים: יְהַלְלוּ אֵת שֵׁם יי כִּי גִשְׁבַּב שָׁמַיִם לְבָדוּ הוֹדוּ עַל אָרֶץ וּשְׁמַיִם: וַיִּרְם
 קִרְחַת לְעַמּוֹ תְּהַלֵּה לְכָל חֲסִידָיו לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ שִׁירָו לִי שִׁיר חֲדָשׁ תְּהַלְלוּ בְּקִהֵל חֲסִידִים: יִשְׂמַח
 יִשְׂרָאֵל בְּעֲשׂוֹ בְּנֵי צִיּוֹן יִגְלוּ בְּמִלְכָם: יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְּמִתְוֵל

בְּתָף וּכְבוֹד יִזְמְרוּ לוֹ : כִּי רוּצָה יִי בְּעַמּוֹ יִפְאָר עַנּוּיִם בִּישׁוּעָה :
 יַעֲלִזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יִרְנְנוּ עַל מַשְׁבּוֹתָם : רוּמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם
 וְחָרַב פִּיפְיוֹת בְּיָדָם : לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּגוֹיִם תּוֹכְחוֹת בְּלְאֻמִּים :
 לְאֶסּוֹר מַלְכֵיהֶם בְּזֻקִים וּנְכַבְּדֵיהֶם בְּכַבְּלֵי בְרוֹל : לַעֲשׂוֹת בָּדָם
 מִשִּׁפְט כְּתוֹב הַדָּר הוּא לְכָל חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקְעַ עִזּוֹ : הַלְלוּהוּ בְּגִבוֹרָתוֹ
 הַלְלוּהוּ בְּרַב גְּדָלוֹ : הַלְלוּהוּ בְּתַמְקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹר וּכְבוֹד :
 הַלְלוּהוּ בְּתָף וּמְחוֹל הַלְלוּהוּ בְּכַנִּיִּם וְעַנּוֹב : הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שִׁמְעַ הַלְלוּהוּ
 בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה : כָּל הַנְּשָׁמָה תְהַלֵּל יְהִי הַלְלוּיָהּ : כִּהִתְיָה :

בְּרוּךְ יִי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן : בְּרוּךְ יִי מִצִּיּוֹן שֶׁבֶן יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּיָהּ : בְּרוּךְ
 יִי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֶׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ : וּבְרוּךְ שֵׁם קְבוֹדוֹ
 לְעוֹלָם וָיְמָלָא קְבוֹדוֹ אֵת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן :

וַיְבָרֶךְ דָּוִד אֵת יִי לְעֵינָי כָּל הַקָּהֵל וַיֹּאמֶר דָּוִד בְּרוּךְ
 אַתָּה יִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם :
 לָךְ יִי הַגְּדָלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצִיחַ וְהַהוֹד כִּי כָל
 בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לָךְ יִי הַמְּמַלְכָה וְהַמְּתַנַּשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ :
 וְהַעֲשֵׂר וְהַכְּבוֹד מִדְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל וּבִידֶךָ כַּח
 וּגְבוּרָה וּבִידֶךָ לְגִדְלֵךְ וּלְחֻזְקֵךְ לְכָל : וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים
 אֲנַחְנוּ לָךְ וּמְהֵרָלִים לְשֵׁם תְּפָאֶרְתֶּךָ : אַתָּה הוּא יִי לְבָרְכֶךָ
 אַתָּה עֹשֶׂית אֵת הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאֵם הָאָרֶץ
 וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מְחִיָּה אֵת
 כָּלָם וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לָךְ מִשְׁתַּחֲוִיִּים : אַתָּה הוּא יִי הָאֱלֹהִים
 אֲשֶׁר בְּחֶרֶת בְּאֶבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׁדִּים וְשָׁמַת
 שְׁמוֹ אֲבָרָהֶם : וּמִצָּאת אֵת לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ

וְכָרַת עִמּוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֵת אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחֲתִי הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִי וְהַיְבוּסִי וְהַגְּרָזִישִׁי
 לָתֵת לְזֶרְעוֹ וּתְקַסֵּם אֵת דְּבַר יְהוָה כִּי צִדִּיק אַתָּה וְתִקְרָא אֶת עַנְיֵי אֲבוֹתֵינוּ כְּמִצְרִים
 וְאֵת זַעֲקָתָם שְׁבִיעַת עַל יַם סוּף : וְתַתֵּן אֶתְּךָ וּמִפְתִּים בְּפִרְעֹה וּבְכָל עַבְדָּיִךְ וּבְכָל
 עַם אֶרֶץ כְּנַעַן כִּי יִדְעֶת כִּי הִזִּידוּ עֲלֵיהֶם וּתַעֲשֵׂל לָךְ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה וְהַיּוֹמִים בְּקַעַת לְפָנֶיךָ
 וְעִבְרוּ בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיּוֹם הַזֶּה וְאֵת רַדְפֵיהֶם הַשְׁלַכְתָּ בְּמַצּוֹלֹת כְּמוֹ אֲבִן בְּמַיִם עֲזוּיִם :

וַיִּשְׁעַ יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא
 יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שַׁפַּת הַיָּם׃ וַיֵּרָא
 יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיֵּרָא
 הָעָם אֶת־יְהוָה וַיֹּאמְרוּ בִּיהוָה וּבַמֶּשֶׁה עֲבָדוּ׃
 אִזּוֹ יִשְׂרָאֵל מִשֶּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה
 נִיאָמְרוּ׃ לֵאמֹר אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי־נָאֵה נָאֵה סוּס וּרְכָבוֹ
 רַמָּה בַיָּם׃ עַיִ וְהִמְרַת יְהוָה וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה זֶה אֵלִי וְאֲנִי־הוּ
 אֱלֹהֵי אָבִי וְאַרְמְנָהּ׃ יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָה שְׁמוֹ׃
 מִרְכַּבַּת פְּרָעָה וַחֲלוּ יְרֵה בַיָּם וּמִבְּתַר שְׁלֹשׁוֹ טַבְעוּ בַיָּם
 סוּף׃ תַּהֲמַת יִכְסִימוּ יַרְדּוּ בַמַּצּוֹלֹת כִּמוֹ אֶבֶן׃ יְמִינֶךָ יְהוָה
 נֶאֱדָרִי בַכַּחַ וְיִמִּינֶךָ יְהוָה תִּרְעֵץ אוֹיֵב׃ וּבָרַב נֶאֱמָרָה תִּתְהַרֵם
 קַמִּיךָ תִּשְׁלַח חֲרֹנְךָ יֶאֱבְלֵמוּ בַקֶּשׁ׃ וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ נִעְרַמוּ
 מִיָּם נִצְבּוּ כַמוֹתֵיךָ נִזְלִים קִפְאוּ תַהֲמַת בַּלְבַּיִם׃ אָמַר אוֹיֵב
 אַחֲדָךָ אֲשִׁיג אַחֲלֶקךָ שְׁלַל תִּמְלָאמוּ נַפְשֵׁי אַרְיֵק חֲרָבִי
 תִּזְרִישְׁמוּ יְדֵי־נִשְׁפָּת בְּרוּחְךָ כַּסְּמוּיִם צִלְלוּ כַעֲזוֹפֹרֹת בַּמַּיִם
 אֲדִירִים׃ מִי־כַמְכָה ׀ בְּאֵלֶם יְהוָה מִי כַמְכָה נֶאֱמָרָה בַּקֶּדֶשׁ
 נוֹרָא תִהְלֹת עֲשֵׂה־פִלָּא׃ נְטִיַת יְמִינֶךָ תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ׃
 נְחִית בַּחֲסִידֶיךָ עִם־זֵוֹ׃ נֶאֱלֹת נִהְלֹת בַּעֲזֶיךָ אֶל־נְוָה קִדְשֶׁךָ׃
 שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָזוּן חֵיל אֲחֹזֵי־שִׁבִי פִלְשֵׁת־אִזּוֹ נִבְהָלוּ אֱלֹפֵי
 אֲדוּם אֵילֵי מוֹאָב יֶאֱחֹזְמוּ רַעַר נִמְגּוּ כֹל יֹשְׁבֵי כְנַעַן׃ תִּפֹּל
 עֲלֵיהֶם אֵימַתָּה וּפְתַח בְּגִדְךָ וְרוּעֶיךָ יִדְמוּ כְּאֶבֶן עַד־יַעֲבֹר
 עִמָּךָ יְהוָה עַד־יַעֲבֹר עִם־זֵוֹ׃ קִנִּיתָ׃ תִּבְאָמוּ וְתִטְעֵמוּ בְּתַר
 נְחֹלְתֶךָ מִכּוֹן לִשְׁבָתֶךָ פִּעֲלֹת יְהוָה מִקְדָּשׁ אֲדֹנָי כּוֹנֵנֵנוּ
 יְדִיךָ׃ יְהוָה ׀ יִמְלֶךְ לְעַלְמֵם וְעַד׃ יְהוָה ׀ יִמְלֶךְ לְעַלְמֵם וְעַד׃
 יְהוָה מַלְכוּתָהּ קֵאֵם לְעַלְמֵם וּלְעַלְמֵי עֲלַמֵּי־א׃ כִּי בֹא סוּס
 פְּרָעָה בְּרִכְבוֹ וּבְפִרְשָׁיו בַּיָּם וַיֵּשֶׁב יְהוָה עֲלֵהֶם אֶת־מֵי הַיָּם
 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִיבִשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם׃ כִּי לַיהוָה הַמְּלוּכָה
 וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם׃ וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּתַר צִיּוֹן לְשַׁפֵּט אֶת־הַר
 עֲשׂוּ וְהִיתָה לַיהוָה הַמְּלוּכָה׃ וְהָיָה לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ
 בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְהוָה אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד׃

נשמת כל חי תברך את שמך יי אלהינו ורויח כל בשר
 תפאר ותרום זכרה מלכנו תמיד . מן העולם
 ועד העולם אתה אל . ומבלעדך אין לנו מלך גואל
 ומושיע . פודה ומציל ומפרנס ומרחם בכל עת צרה
 וצוקה . אין לנו מלך אלא אתה . אלהי הראשונים
 והאחרונים . אלוה כל בריות . אדון כל תולדות . המהלל
 ברוב התשבחות . המנהג עולמו בחסד . ובריותיו
 ברחמים . ויי לא ינום ולא ישן . המעורר ישנים והמקיץ
 נרדמים והמשיח אלמים והמתיר אסורים והסומך
 נופלים והזוקף כפופים לה לבדה אנחנו מודים . אלו פינ
 מלא שירה בים ולשוננו רנה כהמון גליו ושפתותינו שבח
 כמרחבי רקיע ועינינו מאירות כשמש וכירח וידינו
 פרושות כנשרי שמים ורגלינו קלות כאילות . אין אנחנו
 מספיקים להודות לך יי אלהינו ואלהי אבותינו ודברך את
 שמך על אחת מאלף אלף אלפי אלפים ורבי רבבות
 פעמים הטובות שעשית עם אבותינו ועמנו . ממצרים
 גאלתנו יי אלהינו ומבית עבדים פדיתנו . ברעב זנתנו
 ובשבע כלכלתנו מחרב הצלתנו ומדבר מלטתנו ומחלים
 רעים ונאמנים דליתנו : עד הנה עזרנו רחמיה ולא עזבונו
 חסדיה . ואל תפישנו יי אלהינו לנצח . על כן אברים
 שפלגת בנו ורויח ונשמה שנפחת באפינו . ולשון אשר
 שמת בפינו . הן הם יודו ויברכו וישבחו ויפארו וירוממו
 ויעריצו ויקדישו וימליכו את שמך מלכנו . כי כל פה לה
 יודה וכל לשון לה תשבע . וכל ברה לה תברע וכל קומה
 לפניה תשתחוה . וכל לבבות יראוה וכל קרב וכליות
 יזמרו לשמך . בדבר שכתוב כל עצמותי תאמרנה יי מי
 כמותך . מציל עני מחוק ממני ועני ואביין מגוזלו : מי ידמה

קָדַשׁ וּמִי יִשְׁוֶה לָּךְ וּמִי יַעֲרֹךְ לָּךְ. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא
 אֵל עֲלִיּוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: נְהַלְלֶךָ וּנְשַׁבַּחֶךָ וּנְפָאֶרֶךָ
 וְנִבְרַךְ אֶת שֵׁם קְדוֹשְׁךָ כְּאִמּוֹר לְהוֹדוֹ בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת יי
 וְכֹל קְרִבֵי אֶת שֵׁם קְדוֹשׁוֹ: ע"כ לשלש רגלים

**הָאֵל בְּתַעֲצוּמוֹת עֵזְךָ • הַגָּדוֹל
 בְּכַבּוֹד שִׁמְךָ • הַגְּבוּר לְנִצָּח
 וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרָאוֹתֶיךָ • הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב
 עַל כַּפֵּי רֶם וְנִשְׂא:**

שׁוֹכֵן עַד מְרוֹם וְקְדוֹשׁ שְׁמוֹ. וּכְתוּב רַנְנוּ צְדִיקִים
 בַּיּוֹם לַיִּשְׂרָאֵל נִאֻוָּה תְהִלָּה: בְּפִי יִשְׂרָאֵל
 תִּתְהַלֵּל. וּבְדַבְרֵי צְדִיקִים תִּתְבָּרַךְ. וּבְרִישׁוֹן
 חֲסִידִים תִּתְרוֹמֵם. וּבְקִרְבֵי קְדוֹשִׁים תִּתְקַדֵּשׁ:
 וּבְמִקְהֵלוֹת רַבּוֹת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַגְוָה וְתִפְאֵר שִׁמְךָ מִלִּפְנֵי כָּל
 דּוֹר וְדוֹר שֶׁכֵּן חוֹבֵת כָּל הַיְצוּרִים. לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבַּח לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדָּר לְבָרֵךְ לְעֹלָה וּלְקַבֵּל עַל
 כָּל דְּבָרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשִׁי עֲבָדֶךָ כִּי־יִשְׁיָהוּ:

**יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעַד מִלִּפְנֵי הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל
 וְהַקְּדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. כִּי לָּךְ
 נִאֻוָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וְשִׁבְחָה הַלֵּל
 וְזִמְרָה עֵז וּמְמִשְׁלָה נִצָּח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְהִלָּה
 וְתִפְאֵרֶת קְדוּשָׁה וּמְלָכוּת. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
 מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: בְּרוּךְ אַתָּה יי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל
 בְּתִשְׁבַּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲרוֹן הַנְּפִלְאוֹת הַבוֹתֵר
 בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל חַי הָעוֹלָמוֹם:**

שחרית לשבת

חזון ברכו את יי המברך: סל יי ברוך יי המברך לעולם ועד:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר אור ובורא חטף עשה שלום ובורא את הכל:
 הכל יודוך והכל ישבחך. והכל יאמרו אין קדוש כפי: הכל ירוממוך סלה
 יוצר הכל. האל הפותח בכל יום דלתות שערי מזרח. ובקע חלוני
 הקיע. מוציא חמה ממקומה ולבנה ממכון שבתה. ומאיר לעולם כלו וליושבי
 שברא במדת רחמים: המאיר לארץ ולדרים עליה ברחמים. ובטובו מחדש בכל
 יום תמיד מעשה בראשית: המלך המן ומס לבדו מאז. המושבח והמפואר
 והמתנשא מימות עולם: אלהי עולם ברחמים הרבים רחם עלינו אדון עזנו צור
 משגבנו מגן ישענו משגב בעדנו: אין בערכך ואין בערכך ואין וולתך. אפס בלתך ומי דומה
 לך. אין בערכך יי אלהינו בעולם הזה. ואין וולתך מלבנו לחיי העולם הבא.
 אפס בלתך נא אלהינו לימות המשיח. ואין דומה לך מושיענו לתחית המתים:
 אל אדון על כל המעשים. ברוך ומברך בפי כל
 נשמה. גדלו וטובו מלא עולם. בעת ותבונה
 סובבים אתו: המתנאה על חיות הקדש. ונהדר בכבוד
 על המרכבה. זכות ומישור לפני כסאו. חסד ורחמים
 לפני כבודו: טובים מאורות שברא אלהינו. יצרם
 בבעת בבינה ובהשכל. כח וגבורה נתן בהם.
 להיות מושלים בקרב תבל: מלאים זיו ומפיקים נונה.
 נאה זיום בכל העולם. שמחים בצאתם וששים בבואם.
 עשים באימה רצון קונם: פאר וכבוד נותנים לשמו.
 צהלה ורנה לזכר מלכותו. קרא לשמש ומרח אור.
 ראה והתקין צורת הלבנה: שבת נותנים לו כל צבא
 מרום. תפארת וגדלה שרפים ואופנים וחיות הקדש:
 לאל אשר שבת מכל המעשים ביום השביעי התעלה וישב על כסא כבוד
 תפארת עשה ליום המנוחה ענג קרא ליום השבת. זה שבת של יום
 השביעי שבו שבת אל מכל מלאכה. ויום השביעי משבח ואמר מזמור
 שיר ליום השבת טוב להודות ליי. לפיכך יפארו ויברכו לאר כל יצור.
 שבת יקר וגדלה יתנו לאל מלך יוצר כל המנוחיל מנוחה לעמו ישראל
 בקדשתו ביום שבת קדש. שמך יי אלהינו יתקדש. וזכה מלבנו יתפאר.
 בשמים ממעל ועל הארץ מתחת: תתברך מושיענו על שבת מעשה גד
 ועל מאתי אור שעשית יפארה סלה:

תתברך צורנו מלכנו ונאלנו בורא קדושים ישתבח שמך לעד מלכנו יוצר
משרתים ואשר משרתיו כלם עומדים ברום עולם ומשמיעים
ביראה יחד בקול דברי אהים חיים ומלך עולם כלם אהובים בדם ברוכים כלם
גבורים וכלם עשים באימה וביראה רצון קונם וכלם פותחים את פיהם בקדושה
ובטהרה בשירה ובזמרה ומברכים ומשבחים ומפארים ומעריצים ומקדישים
וממליכים את שם האל המלך הגדול הגבור והנורא קדוש הוא וכלם מקבלים
עליהם עול מלכות שמים זה מזה. ונותנים רשות זה לזה להקדיש ליוצרם
בנחת רוח בשפה ברורה ובנעימה קדושה כלם כאחד עונים ואמרים ביראה:
קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו:
והאופנים וחיות הקדש ברעש גדול מתנשאים לעמת שרפים
לעמתם משבחים ואמרים: ברוך כבוד יי ממקומו:
לאל ברוך געמות יתנו. למלך אל חי וקים זמרות יאמרו ותשבחת ישמיעו.
כי הוא לבדו פועל גבורות עשה תדשות בעל מלחמות זורע צדקות
מצמיח ישועות בורא רפואות נורא תהלות אדון הנפלאות. המחדש בטובו בכל
יום תמיד מעשה בראשית. כאמור לעשה אורים גדולים כי לעולם חסדו: אור
חדש על ציון תאיר ונגפה כקנו מתרה לאורו: ברוך אתה יי יוצר המאורות:
אהבה רבה אהבתנו יי אלהינו חמלה גדולה ויחיה חמלת עלינו: אבינו מלכנו
בעבור אבותינו שבטחו בה ותלמדם חקי חיים בן תחננו ותלמדנו. אבינו
האב הרחמן המרחם רחם עלינו ותן בלבנו להבין ולהשכיל לשמוע ללמוד
וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה. והאר עינינו
בתורתך ונדבק לבנו במצותיה ויחד ללבנו לאהבה וליראה את שמך ולא גבוש
לעולם ועד. כי בשם קדושה הגדול והנורא בטהרנו נגילה ונשמחה בישועתך.
והביאנו לשלום מארבע כנפות הארץ ותלדינו קוממיות לארצנו. כי אל פועל
ישועות אתה. וקנו בחרת מכל עם ולשון. וקרבנו לשמך הגדול סלה באמת
להודות לך וליתרך באהבה: ברוך אתה יי הבורא בעמו ישראל באהבה:
יחד אושר אל מלך נאמן: שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

בלחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר
אנכי מצוה היום על לבבך: ושננתם לבניך ודברתם בלבבך בביתך
ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאזניך על תהיה להם למזכרת בין עיניך:
וכתבתם על סוזות ביתך ובשעריך:

והיה אם שמע השמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יי
אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי ספר ארצכם בעת יוצא
ישראל מארצ מצרים ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת ושבעת:

שחרית לשבת

השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם : ותרה
 אף יי בכם נעצר את השמים ולא יהיה ממד והאדמה לא תפן את יכולה ואכדתם
 מתרה מעל הארץ הטבה אשר יי נתן לכם : ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל
 נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו למוטפת בין עיניכם : ולפדתם אתם את
 בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך : וכתבתם על מזוזות
 ביתך ובשערך : למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יי לאבותיכם
 לתת להם בימי השמים על הארץ :

ויאמר יי אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על
 כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת : ותיה לכם לציצת
 וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יי ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי
 עיניכם אשר אתם זנים אחריהם : למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים
 לאלהיכם : אני יי אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
 אני יי אלהיכם :

אמת ויציב ונכון וקיים וישיר ונאמן ואהוב ורחיב ונחמד ונעים ונורא
 ואדיר ומתקן ומקבל ומוב ויפה ודבר הזה עלינו לעולם ועד :
 אמת אלהי עולם מלבנו צור יעקב מגן ישענו לדור ודור הוא קים וישמו
 קים וכסאו נכון ומלכותו ואמונתו לעד קימת : ודבריו חיים וקיימים נאמנים
 ונחמדים לעד ולעולמי עולמים . על אבותינו ועלינו על בגינו ועל
 דורותינו ועל כל דורות ידע ישראל עבדיה :

על הראשונים ועל האחרונים דבר טוב וקים לעולם ועד . אמת ואמונה
 חוק ולא יעבור . אמת שאמה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו .
 מלבנו מלך אבותינו . גואלנו גואל אבותינו . יוצרנו צור ישועתנו .
 פודנו ומצילנו מעולם שמה . אין אלהים זולתה :

עזרת אבותינו אמה הוא מעולם מגן ומושיע לבניהם אחריהם בכל דור
 ודור : ברום עולם מושקה ומשפטיה וצדקתה עד אפסי ארץ : אשר
 איש שישמע למצותיה ותורתה ודברה ישים על רבו : אמת אמה הוא ארון
 לעמך ומלך גבור לריב ריבם : אמה אמה הוא ראשון ואמה הוא אחרון
 ומבצעיה אין לנו מלך גואל ומושיע ממצרים גאלתנו יי אלהינו ומבית עבדים
 פדיתנו . כל בכוריהם תרגת ובכורה גאלת וים סוף בקעת וודים טבעת וידידים
 העברת ויכסו מים צריהם אחד מהם לא נותר : על זאת שבחו אהובים
 ורוכמו אל ונתנו ידידים זמרות שירות ותשבחות ברכות והודאות למלך אל
 חי וקים : רם ונשא גדול ונורא משפיל גאים ומגביה שפלים מוציא אסירים
 ופודה עניים ועוזר דלים ועונה לעמו בעת שועם אליו : תהלות לאר עלין
 ברוך הוא ומברך . משה ובני ישראל לה ענו שירה בשמחה רבה ואמרו
 כלם : מי כמכה באלים יי מי כמכה גאיד בקדש נורא תהלות עשה פלא :

שחרית לשבת

שירה חדשה שכתו גאולים לשמך על שפת תים יחד בלם תודו והקליכו ואמרו . יי ימלך לעולם ועד :

צור ישראל קומה בעזרת ישראל ופדה כנאמך יהודה וישראל . גאלנו יי צבאות שמו קדוש ישראל : ברוך אתה יי גאל ישראל :

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל

וזכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בגיהם למען שמו באהבה :

בש"ח זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וכתבנו בספר החיים למענה אלהים חיים :

מלך עוזר ומושיע ומגן : ברוך אתה יי מגן אברהם :

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע :

בתיב משיב רוח ומוריד הגשם :

ס לבל חיים בחדר מחיה מתים ברחמים רבים . סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישני עפר . מי כמותך בעל

גבורות ומי דומה לך מלך במית ומחיה ומצמיח ישועה :

בש"ח מי כמותך אב הרחמים . זכר יצוריו לחיים ברחמים :

וגאמן אתה לתחיות מתים : ברוך אתה יי מחיה המתים :

גקדוש את שמך בעולם בשם שמקדישים אותו בשמי מרום . בכתוב על יד גביאך וקרא זה אל זה ואמר : ש"ח קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא

כל הארץ כבודו : יי אז בקול רעש גדול אדיר ותוק משמיעים קול מתנשאים לעמת שרפים לעמתם ברוך יאמרו : ש"ח ברוך כבוד יי ממקומו : יי ממקומך

מלבנו תופיע ותמלוד עלינו כי מחכים אנחנו לך מתי תמלוד בציון בקרוב בימינו לעולם ועד תישבון : תתגדל ותתקדש בתוך ירושלים עירך לדור ודור ולנצח ונצחים . ועינינו תראינה מלכותך בדרך האמור בשירי ענה על ידי דוד

קשית צדקה : ש"ח ימלוד יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה : לש"ח לדור ודור וסי אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום הללויה סלה : ברוך אתה יי הא (בש"ח המלך) הקדוש :

ישמח משה במתנת חלקו . כי עבד נאמן קראת לו .

בליל תפארת בראשו נתת לו . בעמדו לפניך על הר סיני . וישני לוחות אבנים הוריד בידו . וכתוב

בהם שמירת שבת . וכן כתוב בתורתך :

ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדורתם ברית עולם :

ביני ובין בני ישראל הוא לעלם כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש :

ולא נתתו יי אלהינו לגויי הארצות. ולא הנחלתו מלכנו לעוברי פסילים. וגם במנוחתו לא ישכנו ערלים. כי לישראל עמך נתתו באהבה לזרע יעקב אשר בם בחרת. עם מקדשי שביעי כלם ישבעו ויתענגו מטובה. ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים אתו קראת. וזכר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו קדשנו במצותך ותן חלקנו בתורתך שבענו מטובה ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת ותגחילנו יי אלהינו באהבה ובכבוד שבת קדשה ויגדונו בו ישראל מקדשי שמך: ברוך אתה יי מקדש השבת:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל. ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

ברכה תודם ותוס'ם אפרים כהן יעלה ויבא פמנא לעיל בתפלת חול:

ותתוונת עינינו בשוכה לציון ברהמים: ברוך אתה יי השחור שבינתו לציון: מורים דרמם מורים אנהנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד צור חיינו פנן ישענו אתה הוא לדור ודור נודה לך וגמפר תהלתך על חיינו המסורים בךך.

ועל גשמיתנו הפקודות לך ועל גפיד שפבל יום עמנו ועל נפלאותך וטובותך שפבל עת. צרכ ובקר וצהרים. הטוב כי לא כלו רחמיה והמרחם כי לא תמו תסדך מעולם קיינו לך: בשבת תנוכה אומרים כאן על הנמים

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:

בש"ח וכתוב לחיים טובים כל בני בריהך:

וכל חתים יודוך פלה ויהללו את שמך באמת. האל ישועתנו ועזרתנו פלה: ברוך אתה יי הטוב שמך וקך נאה להודות: לשין ברכת כהנים

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו בלנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וב' כה ורחמים וחיים ושלוה: וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכך עת ובכל שעה בשלומך: בספר ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום: אלהי נצור וטר מרת בספר חיים ברכה ושלוה ופרנסה טובה נאמר ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום: ברוך אתה יי עשה השלום: אלהי נצור וכו' קש

אין במוך באלהים אדני ואין במעשיה: מלכותך מלכות כל עולמים וימשילתך בכל דור ודור: יי מלך יי מלך יי ימלך לעולם ועד: יי עוז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

אב תרחמים היטיבה ברצונה את ציון תבנה חומות ירושלים: כי בך לבר במחננו מלך אל קם ונשא ארון עולמים:

שליחין בסר תודם ותומרים יהי בסמוע הארון וברך שמה ותח"כ יאמר כהן שמע ישראל וכו' פמנא לשל:

יקום פורקנו מן שמיא. חנא והסדא ורחמי וחיני אריכי ומזוני הויחי.

שחרית לשבת

כה

וְסִיעָתָא דְשִׁמְיָא וּבְרִיּוֹת גּוֹפָא וְנַהוּרָא מֵעֲלִיָּא : זְרַעָא חָיָא
 וְקִימָא. זְרַעָא דִּי לֹא יִפְסוּק וְדִי לֹא יִבְטוּל מִפְתַּגְמֵי אֹרִיתָא: לְמַרְנָן
 וְרַבְּנָן חִבּוּרְתָא קְדִישָׁתָא. דִּי בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל וְדִי בְּבִבְלָא לְרִישֵׁי
 כְּלֵי וְלְרִישֵׁי גְלוּתָא וְלְרִישֵׁי מְתִיבְתָא וְלְדִינֵי דִּי בָּבֶל : לְכֹל
 תַּלְמִידֵיהוֹן וְלְכֹל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וְלְכֹל מֵאֵן דְּעִסְקִין בְּאֹרִיתָא.
 מִלְּבָא דְּעַלְמָא יְבָרַךְ יְתִהוֹן יִפִּישׁ חֵייהוֹן וְיִסְגֵּא יוֹמֵיהוֹן וְיִתֵּן אַרְבָּה
 לְשִׁנְיָהוֹן וְיִתְפָּרְקוּן וְיִשְׁתַּזְבּוּן מִן כָּל עֲקָא וּמִן כָּל מַרְעִין בִּישׁוּן.
 מָרְן דִּי בְשִׁמְיָא יְהֵא בְּסַעְדָּהוֹן כָּל זְמַן וְעַדָּן וְנֹאמַר אָמֵן :

יחיד כמתפלל ככיתו אין אומר יקום פורקו זה ולא מי שברך :

יְקוּם פּוֹרְקוֹן מִן שִׁמְיָא חָיָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְזוּנֵי רוּחֵי וְסִיעָתָא
 דְשִׁמְיָא וּבְרִיּוֹת גּוֹפָא וְנַהוּרָא מֵעֲלִיָּא. זְרַעָא חָיָא וְקִימָא זְרַעָא דִּי לֹא
 יִפְסוּק וְדִי לֹא יִבְטוּל מִפְתַּגְמֵי אֹרִיתָא : לְכֹל קְהֵלָא קְדִישָׁא הַדִּין רַבְרַבֵּיא עִם
 זַעֲרִיא טַפְלָא וּגְנִישָׁא. מִלְּבָא דְּעַלְמָא יְבָרַךְ יְתִיבּוֹן יִפִּישׁ חֵייהוֹן וְיִסְגֵּא יוֹמֵיהוֹן
 וְיִתֵּן אַרְבָּה לְשִׁנְיָהוֹן וְיִתְפָּרְקוּן וְיִשְׁתַּזְבּוּן מִן כָּל עֲקָא וּמִן כָּל מַרְעִין בִּישׁוּן.
 מָרְן דִּי בְשִׁמְיָא יְהֵא בְּסַעְדָּהוֹן כָּל זְמַן וְעַדָּן וְנֹאמַר אָמֵן :

מִי שֶׁבֵרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב. הוּא יְבָרַךְ אֶת כָּל הַקָּהָל הַקְדוֹשׁ
 הַזֶּה עִם כָּל קְהֵלוֹת הַקְדוֹשׁ. הֵם וּגְנִישֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם וְכָל אֲשֶׁר
 לָהֶם. וּמִי שֶׁמִּיְחָדִים בְּתֵי כְּנִסְיוֹת לְתַפְלָה. וּמִי שֶׁבָּאִים בְּתוֹכָם לְהַתְפַּלֵּל.
 וּמִי שֶׁנֹּתְנִים גֵּר לְמֵאוֹר וְיִזֵּן לְקְדוֹשׁ וּלְהַכְדִּילָהּ וּפֶתַח לְאוֹרְהֵם וְצַדִּיקָה לְעֵנִיִּים.
 וְכָל מִי שֶׁעוֹסְקִים בְּצַרְבֵי צַבּוֹר בְּאַמוּנָה. הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַם שְׂכָרָם
 גַּיְסִיר מֵהֶם כָּל מַחְלָה וְיִרְפָּא לְכָל גּוֹפֵם וְיִסְלַח לְכָל עוֹנֵם. וְיִשְׁלַח בְּרָכָה
 וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם עִם כָּל יִשְׂרָאֵל אֲחֵיהֶם וְנֹאמַר אָמֵן :

כשמכרכין החודש יש נוסגין לומר זה

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּחַדֵּשׁ עֲלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה
 וְלְבִרְכָה. וְתִתֵּן לָנוּ חַיִּים אֲרוּכִים. חַיִּים שֶׁל שְׁלוֹם. חַיִּים שֶׁל טוֹבָה. חַיִּים שֶׁל בְּרָכָה.
 חַיִּים שֶׁל פְּרֻנְסָה. חַיִּים שֶׁל חֲלוּץ עֲצָמוֹת. חַיִּים שֶׁישׁ בָּהֶם יְרֵאת שָׁמַיִם וְיְרֵאת חָמָא.
 חַיִּים שֶׁאֵין בָּהֶם בּוֹשָׁה וּכְלִפָּה. חַיִּים שֶׁל עֲשֶׂר וּכְבוֹד. חַיִּים שֶׁתְּהֵא כְּנֹו אַהֲבַת תּוֹרָה
 וְיְרֵאת שָׁמַיִם. חַיִּים שֶׁיִּמְלֵא יי מִשְׁאַלוֹת לְבָנוּ לְטוֹבָה בְּזִכּוֹת הַפְּלֵת רַבִּים אָמֵן כָּלֵה :

בַּשָּׁבֻעַ שֶׁלפְּנֵי ר"ח חוֹן שֶׁלפְּנֵי ר"ה תְּשִׁיר. וְכַוֵּן לִדְעַ כְּמוֹלֵךְ קוֹדֶם שֶׁמִּבְּרַח וְאֵין מוֹכֵינ וְאִ"ל אִסְר' הוּךְ מִימֵי כַּסְפִּירָה:
 מִי שֶׁעֲשֵׂה נְסִים לְאֲבוֹתֵינוּ וְגַאֵל אוֹתָם מֵעֲבָדוֹת
 לְחֵירוֹת. הוּא יְגַאֵל אוֹתֵנוּ בְּקָרוֹב. וְיִקְבֵּץ נַדְחֵינוּ
 מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ חֵבְרִים כָּל יִשְׂרָאֵל וְנֹאמַר אָמֵן :

ראש חודש (פלוגי) ביום (פלוגי) הבא עלינו ועל כל ישראל לטובה :

יחיד כמתפלל

שחרית לשבת

יחד שיהו הקדוש ברוך הוא עלינו ועל כל עמו בית ישראל לחיים
ולשלום. לששון ולשמחה. לישועה ולנחמה. ונאמר אמר:

כשם שמכריז סודש (לכד בימי הספיק) וגם כשיש חתן נכבדים ונכרית פילס ור"ח וחזכה וסורים ח"א לוח :
אב הרהמים שוכן מרומים. ברחמי העצומים. הוא יפקוד ברחמים.
נתסידים והישרים והתמימים. קהלות הקדש שמסרו נפשם על
קדשת השם. הנאהבים והנעימים בתייהם ובמותם לא נפרדו. מנשרים
קרו ומאניות נברו. לעשות רצון קונם ותפץ צורם : יזכרם אלהים
לסובה. עם שאר צדיקי עולם. וינקום נקמת דם עבדיו השפוק :
בפתוח בתורת משה איש האלהים. הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום.
ונקם ישיב לצדיו וכפר אדמתו עמו : ועל ידי עבדך הנביאים פתוח לאמר
תקיתי דמם לא נקיתי. ויי שכן בציון : ובכתבי הקדש נאמר. לפת
יאמרו הגוים איה אלהיהם ירדע בגוים לעינינו נקמת דם עבדך השפוק :
ואמר כי דורש דמים אותם זכר לא שכח צעקת עניים : ואמר ידון בגוים
מלא גיות מחץ ראש על ארץ רבה : מנחל בדרה ישתה על בן ידים ראש :

כשמכריז בח"ב אופרים טו :

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה הוא יברך את כל
מי שיקבל עליו להתענות התענית שני וחמישי ושני בשבד זה רקדוש ברך הוא ישמחו
ויצילו מכל צרה וצוקה וככל נגע ומחלה וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם ויקבל
תפלותיהם ויאזין שועותיהם עם כל ישראל אחיהם ונאמר אמן :
אמלו מי שאינו רוצה להסתנות נרד לענוה אמן ואם יוכל פלין הספנים כשעם פנים אמן סוי קבלם :
השי' אומר יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לברו : תודו וכו' ובנחה יאמר וכו' ח"ה

תפלת מוסף לשבת ולשבת ראש חודש

כי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו : אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :
ברוך אתה יי אלהינו נא להי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונת
הכל חזקר חסדי אבות ומביא נואל לבני בנייהם למען שמו באהבה :
בש"ה זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וכתבנו בספר החיים למענה אלהים חיים :
מלך עוטר ומושיע ומגן : ברוך אתה יי מגן אברהם :
אתה גבור לעולם אדני מתיה מתים אתה רב להושיע :
בחרף משיב הרוח ומוריד הגשם :

מכלל כל חיים בחדר מתיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא רולים
ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישגי עפר. מי כמות בעל גבורות
ומי דומה קד מלך ממתיה ומתיה ומצמיח ישועה :

בשבת מי כמזדק אב הרחמים . זוכר יצוריו לחיים ברחמים :
ונאמן אתה להחיות מתים : ברוך אתה יי קנתיה הפתים :

כשהיין חוזר סתפס אומרים זכ :

וגעריצך ונקדישה בסוד שייח שרפי קדוש . המקדישים שמך בקדוש בכחוב
על יד גביאה וקרא זה אל זה ואמר : של קדוש קדוש קדוש יי
צבאות מלא כל הארץ כבודו : חיו כבודו מלא עולם מישרתיו שואלים זה לזה
מה מקום כבודו העמתם ברוך יאמרו : של ברוך כבוד יי מקומו : חיו מקומו
הוא יפן ברחמים ויחון עם המיחדים שמו ערב ובקר בכל יום תמיד פעמים
באתה ששמע אומרים : של שמע ישראל יי אלהינו יי אחד : חיו הוא אלהינו
הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו והוא ישמיענו ברחמיו שגית לעיני כל
חי להיות לכם לאלהים : של אני יי אלהיכם :

ויש וידי אדיר אדירנו יי אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ : ותיה יי לסלה על כל
הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד :

ויברכי קדשה כתוב לאמר : של ימלה יי לעולם אלהיה ציון לדוד הללויה
כשין אומר לדוד ודוד וכו'

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה : ברוך אתה יי
האל (בשבת המלה) הקדוש : כשנת רלש חודש מתחילין כן אתה יצאת *

תבנת שבת רצית קרבנותיה . צוית פרושיה עם סדורי
נסכיה . מענניה לעולם כבוד ינחלו . טועמיה
חיים זכו וגם האוהבים דבריה גדלה בחרו . אז מפיני
נצטוו עליה . ותצונו יי אלהינו להקריב בה קרבן מוסף

מוסף לשבת וראש חודש

(אתה יצרת עולמה מקדם בלית מלאכתה ביום השביעי אהבת אוהנו
ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיה וקרבנתנו
מלכנו לעבודתה ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת . ותהן לנו יי אלהינו
באתה שפתות למנוחה וראשי חדשים לבפרה . ולפי שחכאנו לפניה אנחנו
ואבותינו הרבה עירנו ושמם בית מקדשנו וגלה יקרנו ונטל כבוד מפיה
טינו . ואין אנחנו יכולים לעשות חובותינו בבית פחידתה בבית הגדול
והקדוש שנקרא שמך עליו מפני היר השלוחה במקדשה : יהי רצון
מלפניה יי אלהינו ואלהי אבותינו שתעלנו בשמחה לארצנו ותטענו
בגבולנו ושם נעשה לפניה את קרבנות חובותינו תמידים בסדרם ומוספם
בהלקתם : ואת מוספי יום השבת הזה ויום ראשית חודש הזה נעשה ונקריב
לפניה באתה במצות רצונה כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה
עבדך מפי כבודך כאמור :

שבת כראי: יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
 שתעלנו בשמחה לארצנו ותטענו בגבולנו. ושם נעשה
 לפניך את קרבנות חובותינו. תמידים כסדרם ומוספיים
 בהלקתם. ואת מוסף יום השבת הזה נעשה ונקריב
 לפניך באהבה כמצות רצונך כמו שכתבת עלינו
 בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך באמור:

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימם ושני עשורים סלת מנחה
 בלולה בשמן ונסכו: עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה:
 ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי ענג עם מקדשי שביעי כלם ישבעו
 ויתענגו מטובה. ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים אותו
 קראת וקר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו. קדשנו במצותיך ותן חלקנו
 בתורתך שבענו מטובה ושמחנו בישועתך. וטהר לבנו לעבדך
 באמת והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשה ויגוחו בו ישראל
 מקדשי שמה: ברוך אתה יי מקדש השבת: רצה וסודים וכו'. ק"ש

מוסף לשבת ראש חודש

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימם ושני עשורים סלת מנחה
 בלולה בשמן ונסכו: עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה:
 (זה קרבן שבת וקרבן היום באמור):

ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליי פרים בני בקר שנים ואיל אחד
 כבשים בני שנה שבעה תמימם:

ומנחתם ונסכיהם כמדבר שלשה עשורים לפר ושני עשורים לאיל
 ועשרון לכבש ויין כנסכו ושעיר לכפר ושני תמידים בהלקתם:
 ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי ענג עם מקדשי שביעי כלם ישבעו
 ויתענגו מטובה. ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים אותו
 קראת וקר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו וחדש עלינו ביום השבת הזה את
 החדש הזה לטובה ולברכה. לששון ולשמחה. לישועה ולנחמה.
 לפרנסה ולכלכלה. לחיים ולשלום. למקילת הטא ולסליחת עון. (בשנת העיבור
 ולכפרת פשע): כי בעמך ישראל בחרת מכל האמות וישבת קדשה להם
 הודעת ותקי ראשי חדשים להם קבעת: ברוך אתה יי מקדש השבת
 וישראל וראשי חדשים: רצה וסודים וכו' תמצא בעיל. ק"ש:

מוסף לשבת

קנה אל יי חזק ויאמץ לבך וקנה אל יי : אין קדוש ביי כי אין בלתיך
ואין צור פאלהינו : כי מי אלוה מבלעדי יי ומי צור זולתי אלהינו :

אין כאלהינו . אין כאדונינו . אין כמלכנו . אין כמושיענו :
מי כאלהינו . מי כאדונינו . מי כמלכנו . מי כמושיענו :
נודה לאלהינו . נודה לאדונינו . נודה למלכנו . נודה
למושיענו : ברוך אלהינו . ברוך אדונינו . ברוך מלכנו .
ברוך מושיענו : אתה הוא אלהינו . אתה הוא אדונינו .
אתה הוא מלכנו . אתה הוא מושיענו . אתה הוא
שהקמירו אבותינו לפניך את קטרת הסמים :

פטוהם הקטרת הצרי והצפרן ההלבנה והלבונה משקל שבעים שבעים
מנה . מור וקציעה שבלת גרד וכרבוים משקל שישה עשר שישה
עשר מנה . תקושט יגנים עשור וקדופה שלשה וקנמון תשעה . ברית
כפריסין . מביא חמר חורין עתיק . מלח סדומית רבע הקב . מעלה עשן כל
שהוא . רבי נתן (הבבלי) אומר אף כפת תירדן כל שהוא ואם נתן ביה רבש
מסלה ואם חסר אחת מכל סמניה חייב מיתה : רבן שמעון בן גמליאל
אמר הצרי אינו אלא שרף הנוטף מעצי הקמף . ברית כפריסין שישה עשר
הצפרן כרי שתהא נאה . יין כפריסין ישורין בו את הצפרן כרי שתהא עזה .
עלה מי רגלים יפין לה . אקא שאין מכניסין מי רגלים בעזרה מפני הכבוד :
השיר שהלויים היו אומרים בבית המקדש : ביום הראשון היו אומרים ליי הארץ
ומלאה תבל ויושבי בה : בשני היו אומרים גדולי ומתהל מאד בעיד
אלהינו הר קדשו : בשלישי היו אומרים אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים
לשפט : ברביעי היו אומרים אל נקמות יי אל נקמות הופיע : בחמישי היו אומרים
הרנינו לאלהים עזנו הריעו לאלהי יעקב : בששי היו אומרים יי מלך גאות לבש
לבש יי עזו התאזר אף תכון תבל כל תמוט : בשבת היו אומרים מזמור שיר
ליום השבת מזמור שיר לעתיד לבא ליום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים
אמר רבי אליהו כל השנה הלכות בכל יום סובבם לו שהוא בן עולם הבא שנאמר הלכות עולם לו
תקרת הלכות אלא הלכות : אמר רבי אלעזר וכו' . (תמנא חמר במה מדליקין) קריש דרבנן . עליט . ק

מנחה לשבת

אמר ויבר וסדר הקטרת יאמר אשרי וכו' לציון :

ואני תפקתי לך יי עת רצון אלהים ברכ חתקה ענגני באמת ישעה :

קריין נפרסס נ' גברי ומכניסין הס'ת לכוכל והס'ין אומר ח'ק ומתפללין שמ'ע עד האל הקדוש ואח'כ מתמלין כלי :
אתה אהר . ושמה אהר . ומי בעמה ישראל גוי אתה

בארץ

אשכנז

בארץ . תפארת גדלה . ועטרת ישועה . יום מנוחה
 וקדשה לעמך נתת . אברהם יגל . יצחק ירנן . יעקב
 ובניו ינחתו בו . מנוחת אהבה ונדבה . מנוחת אמת
 ואמונה . מנוחת שלום ושלווה והשקט ובטח . מנוחה
 שלמה שאתה רוצה בה . יכירו בניה וידעו כי מאתך
 היא מנוחתם . ועל מנוחתם יקדישו את שמך :

אלהינו נא להי אבותינו רצה במנוחתנו . קדשנו במצותיה ותן חלקנו
 בתורתך שבענו מטובה ושמתנו בישועתך . וטהר לבנו לעבדך
 באמת והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשה ויגווחו כם ישךאל
 מקדשי שמך : ברוך אתה יי מקדש השבת : רצה וסודים וכו'

כיפס שאין לומרם מתון כחול א"ל צדקתך נשכח ולא נכחית חתנים ולא נכחית האבל ר"ל :

צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת : וצדקתך אלהים עד מרום אשר עשית
 גדלות אלהים מי כמוך : צדקתך בתרבי אל משפטיה תהום
 רבה אדם ובהמה הושיע יי : ק"ש . עליט . ק"י

כחם מלאים מתחילין לומר ברכי נפשי ולומרם עד שכן גדול . וכשכח של אחר פסח מתחילין לומר ברוך וכו' :
 ברכי נפשי את יי אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת : עטה אור בעלמך
 נוטה שמים ביריעה : המקרה במים עליותיו השם עבים רכובו
 נמלה על בגפי רוח : עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט : יסר ארץ על
 סבוגיה כל תמוט עולם ועד : תהום כלבוש בסיתו על הרים יעמדו מים : מן
 גערתה יגוסון מן קול רעמה יחפזון : יעלו הרים ירדו בקעות אל מקום זה יפדת
 להם גבול שמות כל יעברון כל ישבון לכסות הארץ : המשלח מעינים בנחלים
 בין הרים יהלכון : ישקו כל תיתו שדי ישברו פראים צמאים עליהם עוף השמים
 ישבון מבין עפאים יתנו קול : משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיה תשבע
 הארץ : מצמיח חציר לבהמה ועשב לעבדת האדם להוציא לחם מן הארץ ויניח
 ישמח לבב אנוש להצהיר פנים משמן ולחם לבב אנוש יסעד : ישבעו עצמי יי
 ארזי לבנון אשר נטע : אשר שם צפרים יקנגו חסידה פרושים ביתה : הרים
 הנבהים ליעלים סלעים מחסה לשפנים : עשה ירח למעדים שמשי ידע מבואה
 תישת חשך ויהי לילה בו תרמש כל חיתו יער : תכפירים שאגים לפרך ולבקש
 מאל אכלם : תזרח השמש יאספון ואל מעונתם ירצון : יצא אדם לפעלו
 ולעבדתו עדי ערב : מה רבו מעשיה יי כלם בתכמה עשית מלאה הארץ
 קניגה : זה הים גדול ורחב ידים שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדלות :
 שם אגיות יהלכון לניתן זה יצרת לשחק בו : כלם אליה ישברון לתת אכלם
 בעתו : תמן להם ילקטון תפתח ידה ישבעון טוב : תסתיר פניה יבהלח הנמר

מנחה לשבת

רוחם יגיעו ואל עפרם ישובו : תשלח רוחך יבראון ותהרש פני אדמה יהי
כבוד יי לעולם ישמח יי במעשיו : המביט לארץ ותרגע יגע בהרים ויעשנו :
אשריה ליי בתי אומרה לא יהי בעודי : יערב עליו שיחי אנכי אשמח ביי :
יקמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם ברכי נפשי את יי הללויה :

שיר המעלות אל יי בצרתה לי קראתי ויענני : יי הצילה נפשי משפת שקר מלשון
רמיה : מה יתן לך ומה יסוף לך לשון רמיה : חצי גבור שנונים עם גחלי
רתמים : אויה לי כי גרתי משך שכנתי עם אהלי קדר : רבת שכנה לה נפשי
עם שונא שלום : אני שלום וכי אדבר המה למלחמה :

שיר המעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי : עזרי מעם יי עשה שמים וארץ :
אל יתן למוט רגלך אל ינום שמך : הנה לא ינום ולא יישן שמר ישראל : יי
שמך יי צלך על יד ימינך : יומם השמש לא יכבה וירח בלילה : יי ישמך מכל רע
ישמר את נפשך : יי ישמר צאתך ובוואך מעתה ועד עולם :

שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים לי בית יי גלך : עמדות היו רגלנו בשערך
ירושלים : ירושלים הבנויה בעיר שחברה לה יחדו : ששם עלו שבטים שבטי יה
עדות לישראל להודות לשם יי : כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד :
שאלו שלום ירושלים ישליו אהביך : יהי שלום בחילך שנה בארמנותיך : למען אחי
ורעי אדברה נא שלום בך : למען בית יי אלהינו אבקשה טוב לך :

שיר המעלות אליך נשאתי את עיני הישבי בשמים : הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם
כעיני שפתה אל יד נברתה כן עינינו אל יי אלהינו עד שיוחננו : חננו יי חננו כי
רב שבענו בוז : רבת שבעה לה נפשנו הלעג השאננים הפזו לגאי יונים :

שיר המעלות לדוד לולי יי שהיה לנו יאמר נא ישראל לולי יי שהיה לנו בקום עלינו אדם :
אזי חיים בלעונו בחרות אפם בנו : אזי המים שטפנו נחלה עבר על נפשנו : אזי
עבר על נפשנו המים הזידונים : ברוך יי שלא נתננו מרף לשניהם : נפשנו בצפור נמלטת
מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו : עזרנו בשם יי עשה שמים וארץ :

שיר המעלות הבוטחים ביי כתר ציון לא ימוט לעולם ישב : ירושלים הרים סביב לה
ני סביב לעמו מעתה ועד עולם : כי לא ינוח שקט הרשע על גורל הצדיקים
למען לא ישלחו הצדיקים בעולתה ידיהם : המיכה יי למוזבים ולישרים בלבותם :
והמטים עקלקלותם יזליכם יי את פעלי האון שלום על ישראל :

שיר המעלות בשוב יי את שובת ציון היינו בחולמים : אז יפלא שחוק פינו ולשונו
רנה אז יאמרו בנוים הגדיל יי לעשות עם אלה : הגדיל יי לעשות עמנו היינו
שמחים : שובה יי את שבינו באפיקים בנגב : הזרעים בדמעה ברנה יקצרו : הלוד
ילך ובכה נשא משך הזרע בא יבא ברנה נשא אלפתיו :

שיר המעלות לשלמה אם יי לא יבנה בית ישא עמלו בזיו בו אם יי לא ישמר עיר שוא
שקר שומר : שוא לכם משגימי כים מאתרי שקת אכלי לחם העצבים כן יתן לידיד
שנא : הנה נחלת יי בגים שכר פרי הבטן : כחצים ביד גבור כן פני הנעורים : אשר
הגבר אשר מלא את אשפתו מהם לא יבשו כי ידברו את אויבים בשער :

שיר המעלות אשרי כל ירא יי תהולך בדרךיו : יגיע כפיך כי תאכל אשריך וסוב

מנחה לשבת

לך : אשתך בגן פריה בירפתי ביתך בגנך בשתלי זיתים סביב לשלחך : הנה כי
בו יברך נגר ירא יי : וברכה יי מציון וראה פטוב ירושלים כל ימי חייך : וראה בגים
לכנך שלום על ישראל :

שיר המעלות רפת צרונני מנעורי יאמר נא ישראל : רפת צרונני מנעורי גם לא יכל
לי : על נבי חרשו חרשים האריכו למעניתם : יי צדיק קצין עבות רשעים : יבשו
ויקנו אחור כל שנאי ציון : יהיו כחציר גנות שקדמת שלף יבש : שלא סלא כפו קוצר
והצנו מעמר : ולא אמרו העברים ברפת יי אליכם ברכנו אתכם בשם יי :

שיר המעלות ממעמקים קראתי יי : אדני שמעה בקולי תהינה אונך קשבות לקול
תחנוני : אם עזות תשמר יה אדני מי יעמד : כי עמד הפליחה לכען תורא : קייתי
יי קוטה נפשי ולדברז הוחלתי : נפשי לאדני משמרים לבקר שמרים לבקר : יחל ישראל
אל יי כי עם יי החמד והרפה עמו פדות : והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו :
שיר המעלות לדוד יי לא גבה לבי ולא רמו עיני ולא הלכתי בגדלות ובגפלאות סמני :
אם לא שויתי ודוממתי נפשי כנמל עלי אמו כנמל עלי נפשי : יחל ישראל אל
יי מעתה ועד עולם :

שיר המעלות זכור יי לדוד את כל עזותו : אשר נשבע ליי נדר לאביר יעקב : אם אבא
באהל ביתי אם אעלה על ערש יצועי : אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה : עד
אמצא מקום ליי משכנות לאביר יעקב : הנה שמעונה באפרתה מצאונה בשדי יער :
בזאה למשכנותיו נשתחוה להם רגליו : קימה יי למנוחתך אמה וארון עזך : כדנך
לקישו צדק וחסידיך ירגנו : בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך : נשבע יי לדוד : אם
לא ישוב ממנה מפרי כמנה אשית לכסא דך : אם ישמרו בני בריתי ועדתי זו אלמדם
בניהם עדי עד ישובו לכסא דך : כי כתר יי בציון אנה למושב לו : זאת מנותתי עדי עד פח
אשב כי אותיה : צידה ברה אברה אבינויה אשביע לחם : וכנהיה אלביש ישע וחסידיה רנן
ירננו : שם אצמיח קרן לדוד ערבותי נר למשיחי : אויביו אלביש בשת ועליו יציץ גזרו :
שיר המעלות לדוד הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד : בשמן הטוב על
הראש ירד על תוקן וקן אהרן שירד על פי מדותיו : בטל תרמון שירד על תרני
ציון כי שם ציה יי את תברכה חיים עד העולם :

שיר המעלות הנה ברכו את יי כל עבדי יי העמדים בבית יי בלילות : שאו ידכם קרש
וברכו את יי : וברכה יי מציון עשה שמים וארץ : עלינו . קי

פרקי פרק ראשון אבות

בשנת של אחר ספח ממחילין לומר פרקי אבות עד ר"כ

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא . שנאמר ועמך כלם צדיקים לעולם
יירשו ארץ נצור מפעי מעשה ידי להתפאר :

מישה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע ויהושע לזקנים וזקנים לנביאים
ונביאים מסרוה לאנשי כנסת הגדולה . הם אמרו שלשה דברים
היו מתוונים בדין והעמידו תלמידים הרבה ועשו סג ליתורה : שמעון הצדיק

היה

אשכנז

היה משיבוי כנסת הגדולה. הוא היה אומר על שלשה דברים העולם עומד על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים: אנטיגנוס איש סוכו קבל משמעון הצדיק הוא היה אומר אל תהיו בעבדים המשמשין את הרב על מנת לקבל פרס אלא הווי בעבדים המשמשין את הרב שלא על מנת לקבל פרס ויהי מורא שמים עליכם: יוסי בן יועזר איש צנדה ויוסי בן יוחנן איש ירושלים קבלו מהם. יוסי בן יועזר איש צנדה אומר יהי ביתה בית ועד לחכמים ויהי מתאבק בעפר רגליהם ויהי שותה בצמא את דברייהם: יוסי בן יוחנן איש ירושלים אומר יהי ביתה פתוח לרוחה ויהיו עניים בני ביתה ואל תרבה שיחה עם האשה באשתו אמרו קל וחומר באשת חברו. מפאן אמרו חכמים כל המרבה שיחה עם האשה גורם רעה לעצמו ובטל מדברי תורה וסופו יורש גיהנם: יהושע בן פרחיה וגמאי הארבל קבלו מהם. יהושע בן פרחיה אומר עשה לה רב וקנה לה חבר ויהי רבן את כל האדם לכהן זכות: גמאי הארבל קבל אומר הרחק משכון רע ואל תתחבר לרשע ואל תתיאש מן הפורענות: יהודה בן טבאי ושמעון בן שמח קבלו מהם. יהודה בן טבאי אומר אל תעש עצמה בעורכי הדין וכלשיהווי בעלי הדין עומדים לפניך יהיו בעיניך כרשעים וכלפניך יהיו בעיניך כזכאים קשקבלו עליהם את הדין: שמעון בן שמח אומר הני מרבה לחקור את העדים ויהי זהו בדבריה שמא מתוכם ילקחו לשקר: שמעיה ואבטליון קבלו מהם. שמעיה אומר אהב את המלאכה ושנא את הרבנות ואל תתנדע לרשות: אבטליון אומר חכמים הוזהרו בדבריהם שמא תחובו חובת גלות ותגלו למקום מים נרעים וישתו התלמידים הבאים אצלכם וימותו ונמצא שם שמים מתחלל: הלל ושמאי קבלו מהם. הלל אומר הני מתלמידיו של אהרן אהב שלום ודונוף שלום אהב את הבריות ומקרבן לתורה: הוא היה אומר נגיד שמא אבר שמה ודלא מוסיף יסף ודלא ירף קטלא חיב ודאשתמש בתגא חלף: הוא היה אומר אם אין אני לי מי לי וכשאני לעצמי מה אני ואם לא עבש אימתי: שמאי אומר עשה תורתך קבע אמור מעט ועשה הרבה ויהי מקבל את כל האדם בסבר פנים יפות: רבן גמליאל היה אומר עשה לה רב והסתלק מן הספק ואל תרבה לעשר אפודות: שמעון בן אומר כל ימי גדלתי בין חכמים ולא מצאתי לגוף טוב משתיקה. ולא המדרש עקר אלא המעשה. וכל המרבה דברים מביא חסא: רבן שמעון בן גמליאל אומר על שלשה דברים העולם קים על האמת ועל הדין ועל השלום שנאמר אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם:

רבי ינאי בן עקשיא אומר רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל לסיבה ודמי לזם תורה ומצות שנאמר יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

רבי

(*) שירה חסידות מרשח ענמה נדר וסעק.

רבי אומר איזו היא הרה ישרה שיבור לו האדם כל שהיא תפארת לעשה ותפארת לו מן האדם. והגו זהיר במצוה קלה כבחמורה שאין אתה יודע מתי שברך של מצות. והגו מחשב הפסד מצוה כנגד שכרה ושכר גברה כנגד הפסדה. הסתבל בשלשה דברים ואין אתה בא לידי עברה. דע מה למעלה ממה עין רואה ואין שומעת וכל מעשיך בספר גבתים: רבן אמריאל בנו של רבי יהודה הנשיא אומר יפה תלמוד תורה עם הרה ארץ שגייעת שניהם משבת עון וכל תורה שאין עמה מלאכה סופה בטלה וגוררת עון וכל העוסקים עם הצבור יהיו עוסקים עמהם לשם שמות שזכות אבותם מסייעתם וצדקתם עומדת לעד ואהם מעלה אני עליכם שכר הרבה בארו עשייתם: הו זהירין בךשותי שאין מקרבין לו לאדם אלא לצדקה עצמן גראין באהבין בשעת הנאתו ואין עומדין לו לאדם בשעת דחקו: הוא היה אומר עשה רצונו כרצונה כדי שיעשה רצונה כרצונו כטל רצונה מפני רצונו כדי שיבטל רצון אחרים מפני רצונה: הלל אומר אל תפרוש מן הצבור ואל תאמין בעצמך עד יום מותך ואל תדין את חברה עד שתגיע למקום ואל תאמר דבר שאי אפשר לשמוע שסופו להשמע ואל תאמר לבשאפנה אשנה שמא לא תפנה: הוא היה אומר אין בור ירא חטא ורא עם הארץ חסיד ולא הביישן למד ולא תפקדן מלמד ולא כל המרבה בסחורה מהקים ובמקום שאין אנשים השתדל להיות איש: אף הוא ראה גלגלת אחת שצפת על פני המים אמר לה על ראפת אטפוף וסוף מטייפוף יטופון: הוא היה אומר מרבה בשר מרבה רפה מרבה נכסים מרבה דאגה מרבה נשים מרבה כשפים מרבה שפחות מרבה זמה מרבה עבדים מרבה גול מרבה תורה מרבה חיים מרבה ישיבה מרבה חכמה מרבה עצה מרבה תבונה מרבה צדקה מרבה שלום קנה שם טוב קנה לעצמו קנה לו דברי תורה קנה לו חיי העולם הבא: רבן יוחנן בן זבאי קבל מהלל ומשמאי הוא היה אומר אם למדת תורה הרבה אל תחזיק טובה לעצמך כי לכה נוצרת: חמשה תלמידים היו לו לרבן יוחנן בן זבאי ואלו הן רבי אליעזר בן הורקנוס רבי יהושע בן חנניא רבי יוסי הכהן רבי שמעון בן נתנאל ורבי אלעזר בן ערך: הוא היה מונה שבתם (רבי) אליעזר בן הורקנוס בור סוד שאינו מאבד טפה (רבי) יהושע בן חנניא אשרי זלדתו (רבי) יוסי הכהן חסיד (רבי) שמעון בן נתנאל ירא חטא (רבי) אלעזר בן ערך כמעין המתגבר: הוא היה אומר אם יהיו כל חכמי ישראל בקר מאוננים ואליעזר בן הורקנוס בקר שניה מבריע את כלם: אבא שאול אומר משמו אם יהיו כל חכמי ישראל בקר מאוננים ואליעזר בן הורקנוס אף עמהם ואליעזר בן ערך בקר שניה מבריע את כלם: אבא ר' צא וראו איזו היא גדה טובה שידבק בה האדם. רבי אליעזר אומר עין טובה רבי יהושע אומר

תבר * פי' שורה העומדת טרשות עצמה נגד החוק.

חבר טוב רבי יוסי אומר שכן טוב רבי שמעון אומר הרואה את הנולד רבי אלעזר אומר לב טוב. אומר להם רואה אני את דברי אלעזר בן עזריה מדבריכם ששכלל דבריו דבריו דבריכם: אומר להם צאו וראו איזו היא הרה רעה שיתרחק ממנה האדם. רבי אליעזר אומר עין רעה רבי יהושע אומר חבר רע רבי יוסי אומר שכן רע רבי שמעון אומר הלזה ואינו משלם אחד הלזה מן האדם בלזה מן המקום שנאמר לזה רשע ולא ישלם וצדיק חונן ונותן. רבי אלעזר אומר לב רע. אומר להם רואה אני את דברי אלעזר בן עזריה מדבריכם ששכלל דבריו דבריו דבריכם: הם אמרו שלשה דברים רבי אליעזר אומר יהי כבוד חברך חביב עליה כשלה ואל תהי נוח לבעוס ושוב יום אחד לפני מיתתה והיו מתחמם בנגד אורן של חכמים והיו זהיר בגחלתן שלא תכונה ששוכהו נשיבת שועל ועקיפתו עקיפת עקרב ולחישתו לחישת שרף וכל דבריהם כגחלי אש: רבי יהושע אומר עין הרע ויצר הרע ושנאת הבריות מוציאין את האדם מן העולם: רבי יוסי אומר יהי ממון חברך חביב עליה כשלה ויתקן עצמה ללמוד תורה שאינה ירשה לה וכל מעשיה יהיו לשם שמים: רבי שמעון אומר והיו זהיר בקריאת שמע ובתפלה ובשאתה מתפלל אל תעיש תפלתה קבע אלא רחמים ותחנונים לפני המקום שנאמר כי חנון ורחום הוא אלה אפים ורב חסד ונחם על הרעה. ואל תהי רשע בפני עצמה: רבי אלעזר אומר והיו שיקוד ללמוד תורה ודע מה שתשיב לאפיקורוס ודע לפני מי אכונה עמל ומי הוא בעל מלאכתה שישלם לה שכר פעלתה: רבי טרפון אומר היוס קצר והמלאכה מרבה והפועלים עצלים והשכר תרבה ובעל הבית דוחק: הוא היה אומר לא עליה המלאכה לגמור ולא אתה בן חורין להבטל ממנה אם למדת תורה תרבה נותנין לה שכר תרבה ונאמן הוא בעל מלאכתה שישלם לה שכר פעלתה ודע שמפן שכתן של צדיקים לעתיד לבא: רבי חנניא וכו'

פרק שלישי

כל ישראל וכו' עקביא בן מהללאל אומר הסתכל בשלשה דברים ואין אתה בא לידי עברה. דע מאין באת ולאן אתה הולך ולפני מי אתה עתיד לתן דין וחשבון. מאין באת מטפה סרוחה ולאן אתה הולך למקום עפר רפדו ותלעה. ולפני מי אתה עתיד לתן דין וחשבון לפני מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא: רבי חנינא סגן הכהנים אומר הני מתפלל בשלומה של מלכות שאלמלא מוראה איש את רעהו חיים בלעו: רבי חנינא בן תרדיון אומר שנים שיושבין ואין ביניהם דברי תורה הרי זה מושב לצים. שנאמר ובמושב לצים לא ישב. אבל שנים שיושבין ויש ביניהם דברי תורה שכינה שרויה ביניהם. שנאמר אז נדברו יראי יי איש אל רעהו ויקשב יי וישמע

וכתב ספר זכרון לפניו ליראי יי' ולחשבי שמו. אין לי אלא שנים כגון
 אפילו אחד שיושב ועוסק בתורה שהקדוש ברוך הוא קובע לו שכר. שנאמר
 ישב בדר ויהום פי נטל עליו: רבי שמעון אומר שלשה שאכלו על שלחן
 אחד ולא אמרו עליו דברי תורה כאלו אכלו מזבחי מתים שנאמר כי כל
 שלחנות מלאו קיא צואה בלי מקום. אכל שלשה שאכלו על שלחן אחד
 ואמרו עליו דברי תורה כאלו אכלו משלחנו של מקום שנאמר וידבר אלי
 זה השלחן אשר לפני יי': רבי חנינא בן חכניאי אומר הגעור בלילה והמהלה
 בדרך יחידי ומפנה לבו לבטלה הרי זה מתחייב בנפשו: רבי נחניא בן
 תקנה אומר כל המקבל עליו עול תורה מעבירין ממנו עול מכות * ועול
 דרך ארץ וכל הפורק ממנו עול תורה נוטלין עליו עול מכות ועול דרך
 ארץ: רבי חלפתא בן דוסא איש כפר חנניא אומר עשרה שיושבין ועוסקין
 בתורה שכינה שרויה ביניהם שנאמר אלהים נצב בעדת אל. ומנין אפילו
 חמישה שנאמר ונגדתו על ארץ יסדה. ומנין אפילו שלשה שנאמר בקרב
 אלהים ישפט. ומנין אפילו שנים שנאמר או נדברו וראי יי' איש אל רעה ונקשב
 יי' וישמע. ומנין אפילו אחד שנאמר בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא
 אליה וברכתיה: רבי אלעזר איש ברתותא אומר תן לו משלו שאתה ושלך
 שרו וכן בדרך הוא אומר כי מקה הכל ומידה נתנו לך: רבי יעקב אומר
 המתנה בדרך ושונה ומפסיק ממשנתו ואמר מה נאה אילן זה מה נאה
 גיד זה מעלה עליו הכתוב כאלו מתחייב בנפשו: רבי דוסתאי בר ינאי
 משום רבי מאיר אומר כל השוכח דבר אחד ממשנתו מעלה עליו הכתוב
 כאלו מתחייב בנפשו שנאמר רק העשיר לך ושומר גפשה מאד פן תשכח
 את הדברים אשר ראו עיניך. יכול אפילו תקפה עליו משנתו תלמוד דאמר
 ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך הא אינו מתחייב בנפשו עד שישב ויסרם
 מלבו: רבי חנינא בן דוסא אומר כל שיראת חטאו קודמת להקמתו חקמתו
 מתקיימת. וכל שהקמתו קודמת ליראת חטאו אין חקמתו מתקיימת: הוא היה
 אומר כל שמעשיו מרבין מחקמתו חקמתו מתקיימת. וכל שהקמתו מרבה
 ממעשיו אין חקמתו מתקיימת: הוא היה אומר כל שרוח הבריות נוחה
 הימנו רוח המקום נוחה הימנו וכל שאין רוח הבריות נוחה הימנו אין רוח
 המקום נוחה הימנו: רבי דוסא בן הרבינס אומר שנה של שחרית גיין של
 צהרים ושירת הילדים וישיבת בתי כנסיות של עמי הארץ מוציאין את
 האדם מן העולם: רבי אלעזר המודעי אומר המחלל את הקדשים והמבזה את
 המועדות והמלפין פני חברו ברבים והמפר בריתו של אברהם אבינו
 ותמגלה פנים בתורה שלא כהלכה אף על פי שיש בידו תורה ומעשים טובים
 אין לו חלק לעולם הבא: רבי ישמעאל אומר הוי קל לראש ונום לתשחרת

והווי מקבל את כל האדם בשמחה: רבי עקיבא אומר שחוק וקלות ראש
 מרגילין את האדם לערנה. מסורת סג לתורה מעשרות סג לעשר נדרים
 סג לפרישות סג לחכמה שתיקה: הוא היה אומר חביב אדם שנברא בצלם.
 חבה יתרה נודעת לו שנברא בצלם שנאמר כי בצלם אלהים עשה את
 האדם: חביבין ישראל שנבראו בנים למקום. חבה יתרה נודעת להם שנבראו
 בנים למקום שנאמר בנים אתם לוי אלהיכם: חביבין ישראל שנפתן להם כלי
 חכמה. חבה יתרה נודעת להם שנפתן להם כלי חכמה שנאמר כי לקח טוב
 נתתי לכם תורתו אל תעזובו: תכל צפוי והרשות נתונה ובטוב העולם נדון
 ותכל לפי רוב המעשה: הוא היה אומר תכל נתון בערבון ומצודה פרוסה
 על כל חתיים החנות פתוחה ותחניני מקור והפנקס פתוח ותיד פותחת וכל
 הרוצה ללוות יבא וילנה ותנבאים מחזירין תדיר בכל יום וגפרעין מן האדם
 מדעתו וישלא מדעתו ויש להם על מה שישמוכו ויהדין דין אמת ותכל מתקן
 לסעודה: רבי אלעזר בן עזריה אומר אם אין תורה אין דרך ארץ אם אין
 דרך ארץ אין תורה אם אין חכמה אין יראה אם אין יראה אין חכמה אם אין
 דעת אין בינה אם אין בינה אין דעת אם אין קמח אין תורה אם אין תורה אין
 קמח: הוא היה אומר כל שחכמתו מרבה ממעשיו למה הוא דומה לאילן
 שענפיו מרבין ושרשיו מועטין והרוח באה ועוקרתו והופכתו על פניו שנאמר
 והיה בערער בערבה ולא יראה כי יבא טוב וישכן חדרים במדבר ארץ מרחה
 ולא תשב. אבל כל שמעשיו מרבין מחכמתו למה הוא דומה לאילן שענפיו
 מועטין ושרשיו מרבין שאפילו כל הרוחות שבעולם באות ונושבות בו אין
 מזיזין אותו ממקומו שנאמר והיה בעץ שתול על מים ועל יובל ישלח
 שרשיו ולא יראה כי יבא חום והיה עליהו רענן ובשנת בצורת לא ידאג ולא
 ימיש מעשות פרי: רבי אלעזר (בן) חסמא אומר קנין ופתחי נדה הן הן
 גופי הלכות תקופות וגומטריאות פרפראות לחכמה: רבי חנניא וכו'

פרק רביעי

כל ישראל וכו' **בן** זמא אומר איזהו חכם הלומד מכל אדם שנאמר מכל מלמדי השכלתי
 (כי עדותיה שיתח לי): איזהו גבור הכובש את יצרו שנאמר טוב ארך
 אפים מגבור ומושל ברוחו מלכד עיר: איזהו עשיר השמח בחלקו שנאמר
 יגיע בפקד כי תאכל אשריך וטוב לך אשריך בעולם הזה וטוב לך לעולם
 הבא: איזהו מכבד המכבד את הבריות שנאמר כי מכבדי אכבד ובזוי
 יקלו: בן עזאי אומר הוי רץ למצוה קלה ובזרח מן העברה שמצוה נודרת
 מצוה ועברה נודרת עברה ששכר מצוה מצוה ושכר עברה עברה: הוא
 דאג אומר אל תהי בו לכל אדם ואל תהי מפליג לכל דבר שאין לה אדם
 שאין

שאין לו שעה ואין לה דבר שאין לו מקום: רבי לויטס איש יבנה אומר
 מאד מאד הוי שפל רוח שתקנת אנוש רמה: רבי יוחנן בן ברוקא אומר
 כל המתלל שם שמים בסתר גפרעין ממנו בגלוי אחד שונג ואחד מזיד בהלול
 השם: רבי ישמעאל בר רבי יוסי אומר הדומד על מנת ללמד מספיקין בידו
 ללמוד וללמד והלומד על מנת לעשות מספיקין בידו ללמוד וללמד לשמור
 ולעשות: רבי צדוק אומר אל תפרוש מן הצבור ואל תעש עצמה בעורבי
 הדיגין ואל תעשיה עטרה להתגדל בה ולא קרדום לחפר בה ובך היה הלל
 אומר ודאשתמש בתגא חלף הא למדת בר הנהגה מדברי תורה נוטל חייו
 מן העולם: רבי יוסי אומר כל המכבד את התורה גופו מכבד על הפריות וכל
 המחלל את התורה גופו מחלל על הפריות: רבי ישמעאל בנו אומר החשיך
 עצמו מן הדין פורק ממנו איבה וגול ושכועת שוא והגם לבו בהוראה שומה
 רשע וגם רוח: הוא היה אומר אל תהי דן יחידי שאין דן יחידי אלא אחד.
 ואל תאמר קבלו רעתי שהן רשאים ולא אתה: רבי יוחנן אומר כל המקיים
 את התורה מעני סופו לקיימה מעשר וכר המבטל את התורה מעשר סופו
 לבטלה מעני: רבי מאיר אומר הוי ממעט בעסק בעסק בתורה והוי שפל
 רוח בפני כל אדם ואם בטלת מן התורה יש לך בטלים תרבה בנגדה ואם
 עמלת בתורה יש לו שכר תרבה לתן לך: רבי אליעזר בן יעקב אומר העושה
 מצוה אחת קונה לו פרקליט אחד והעובר עברה אחת קונה לו קטגור אחד
 קשובה ומעשים טובים בתרים בפני הפורענות: רבי יוחנן הסנדלר אומר כל
 גסיה שהיא לשם שמים סופה להתקיים ושאניה לשם שמים אין סופה להתקיים:
 רבי אלעזר בן שמוע אומר יהי כבוד תלמידה חביב עליה כשלה וכבוד חברה
 כמורא רבה ומורא רבה כמורא שמים: רבי יהודה אומר הוי זהיר בתלמוד
 שישגנת תלמוד עולה ודון: רבי שמעון אומר שלשה כתרים הן בתר תורה
 וכתר בהנה וכתר מלכות וכתר שם טוב עולה על גביהן: רבי נהוראי אומר הוי
 נלה למקום תורה ואל תאמר שהיא תבוא אתריה שחברה יקיימה בניה ואל
 כינתה אל תשען: רבי ינאי אומר אין בדינו לא משלות הרשעים ואף לא
 מיטורי הצדיקים: רבי מתאי בן חרש אומר הוי מקדים בשלום כל אדם והוי
 זנב לאריות ואל תהי ראש לשערים: רבי יעקב אומר העולם הזה דומה
 לפרוזדור בפני העולם הבא התקן עצמה בפרוזדור כדי שתבגס לטבקלין:
 הוא היה אומר יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מכל
 חיי העולם הבא ויפה שעה אחת של קורת רוח בעולם הבא מכל חיי העולם
 הזה: רבי שמעון בן אלעזר אומר אל תרצה את חברה בשעת בעסו ואל
 תנחמהו בשעה שמתו מפל לפניו ואל תשאל לו בשעת גדרו ואל תשתדל
 לראותו בשעת קלקלתו: שמואל הקטן אומר בגפל אויבה אל תשמה ובגשלו

אל יגל לכה פן יראה יי ודע בעיניו והשיב מעליו אפו: אלו ישע בן אבויה אומר
הלומד יגד למה הוא דומה לדיו כתובה על גיר חדש והלומד נקן למה הוא
דומה לדיו כתובה על גיר מחוק: רבי יוסי בר יהודה איש בפר תבבלי אומר
הלומד מן הקמטים למה הוא דומה לאוכל ענבים קהות ושותה יין ממתו והלומד
מן הזקנים למה הוא דומה לאוכל ענבים בשולות ושותה יין ישן: רבי מאיר
אומר אל תסתכל בקנקן אלא במה שיש בו יש קנקן חדש מלא ישן וישן
שאיפילו חדש אין בו: רבי אלעזר הקפר אומר הקנאה והתאוה והכבוד
מוציאין את האדם מן העולם: הוא היה אומר הילודים למות והמתים לחיות
והחיים לדון לידע ולהודיע ולהודע שהוא אל הוא היוצר הוא הבורא הוא
המבין הוא הדין הוא העד הוא בעל דין הוא עתיד לדון ברוך הוא שאין לפניו
לא עולה ולא שבה ולא משוא פנים ולא מקח שחד ודע שהכל לפי החשבון
ואל יבטיחה יצרה שהשאל בית מנוס לה שיעל ברחוק אפה נוצר ועל ברחוק
אפה נולד ועל ברחוק אפה חי ועל ברחוק אפה מת ועל ברחוק אפה עתיד לתן
דין וחשבון לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא: רבי חנינא וכו'

פרק חמישי

כל ישראל וכו'

בין שררה מאמרות נברא העולם ומה תלמוד לומר והלא במאמר אהה יכול
להבראות אלא להפרע מן הרשעים שמאבדין את העולם שנברא
בעשרה מאמרות ולהן שבר טוב לצדיקים שמקימין את העולם שנברא
בעשרה מאמרות: עשרה דורות מאדם ועד נח להודיע כמה ארך אפים לפניו
שבר הדורות היו מכעיסין ובאין עד שהביא עליהם את מי המבול: עשרה
דורות מנח ועד אברהם להודיע כמה ארך אפים לפניו שכל הדורות היו
מכעיסין ובאין עד שבא אברהם אבינו וקבל שבר כלם: עשרה גסונות
נתנסה אברהם אבינו ועמד בכלם להודיע כמה חבתו של אברהם אבינו
עשרה גסים נעשו לאבותינו במצרים ועשרה על הים: עשרה גסונות נסו
הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים ועשר על הים: עשרה גסונות נסו
אבותינו את הקדוש ברוך הוא במדבר שנאמר וינסו אתי זה עשר פעמים
ולא שמעו בקולי: עשרה גסים נעשו לאבותינו בבית המקדש לא הפילה
אשה מרים בשר הקדש ולא הסרים בשר הקדש מעולם ולא נראה זבוב
בבית המטבחים ולא אירע קרי לכהן גדול ביום הכפורים ולא כפו הגשמים
אש של עצי המערכה ולא נצחה הרוח את עמוד העשן ולא נמצא פסול
בעמר ובשתי הקחם ובלקחם הפנים. עומדים צפופים ומשתתפים רוחים ולא
הזיק נחש ונעקרב בירושלים מעולם ולא אמר אדם לחברו צר לי המקום שאלין
בירושלים: עשרה דברים נבראו בערב שבת בין העימות ואילו הן פי הארץ

פי הבאר פי האתון הקשית ותמן והמטה ותשמיר הכתב והמכתב והלחת
 ויש אומרים אף המזיקין וקברתו של משה ואילו של אברהם אבינו ויש אומרים
 אף צבת בצבת עשויה: שבעה דברים בגלם ושבעה בחכם. חכם אינו מדבר
 לפני מי שגדול ממנו בחכמה ובמנין ואינו נכנס לתוך דברי חברו ואינו נבהל
 להשיב שואל בענין ומשיב כהלכה ואומר על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון
 ועל מה שלא שמע אומר לא שמעתי ומודה על האמת וחלופיהן בגלם:
 שבעה מיני פורעניות באין לעולם על שבעה גופי עברה מקצתן מעשרין
 ומקצתן אינן מעשרין רעב של בצרת בא מקצתן רעבים ומקצתן שבעים נמרו
 שלא לעשר רעב של מהומה ושל בצרת בא. ושלא לטור את החלה רעב
 של בליה בא: דבר בא לעולם על מיתות האמורות בתורה שלא נמסרו לביח
 דין ועל פרות שביעית: הרב באה לעולם על ענוי הדין ועל עוות הדין ועל
 המורים בתורה שלא כהלכה: חיה רעה באה לעולם על שבועת שוא ועל
 תלול השם: גלות באה לעולם על עבודת פוכבים ועל גלוי עריות ועל שפיכות
 דמים ועל שמשת הארץ: בארבעה פרקים הדבר מתרבה ברביעית ובשביעית
 ובמוצאי שביעית ובמוצאי החג שבכל שנה ושנה. ברביעית מפני מעשר עני
 שבשלישית בשביעית מפני מעשר עני שבששית במוצאי שביעית מפני
 פרות שביעית במוצאי החג שבכל שנה ושנה מפני גזל מתנות עניים: ארבע
 מדות באדם האומר שלי שלי ושלי ושליך שלך זו מדה בינונית ויש אומרים זו מדת
 סדום. שלי שלך ושלי עם הארץ. שלי שלך ושליך חסיד. שלך
 שלי ושלי שלי רשע: ארבע מדות ברעות. נח לכעוס ונח לרצות יצא הפסדו
 בשכרו. קשה לכעוס וקשה לרצות יצא שכרו בהפסדו. קשה לכעוס ונח לרצות
 חסיד. נח לכעוס וקשה לרצות רשע: ארבע מדות בתלמידים. מהיר לשמוע
 ומהיר לאבד יצא שכרו בהפסדו. קשה לשמוע וקשה לאבד יצא הפסדו בשכרו.
 מהיר לשמוע וקשה לאבד זה חלק טוב. קשה לשמוע ומהיר לאבד זה חלק
 רע: ארבע מדות בנותני צדקה. הרוצה שיתן ולא יתנו אחרים עינו רעה בשל
 אחרים. יתנו אחרים והוא לא יתן עינו רעה בשלו. יתן ויתנו אחרים חסיד.
 לא יתן ולא יתנו אחרים רשע: ארבע מדות בהולכי בית המדרש. הולך
 ואינו עושה שכר הליכה בידו. עושה ואינו הולך שכר מעשה בידו. הולך
 ועושה חסיד. לא הולך ולא עושה רשע: ארבע מדות ביושבים לפני חכמים.
 ספוג ומשפך משמרת ונפה. ספוג שהוא סופג את הכל. ומשפך שמכניס
 בזו ומוציא בזו. משמרת שמוציאה את תינין וקולטת את השמרים. ונפה
 שמוציאה את הקמח וקולטת את הסלת: כל אהבה שהיא תלויה בדבר.
 בטל דבר בטלה אהבה. ושאינה תלויה בדבר. אינה בטלה לעולם. איזו
 היא אהבה שהיא תלויה בדבר זו אהבת אקגון ותמר. ושאינה תלויה בדבר

זו אהבת דוד ויהונתן: כל מחלקת שהיא לשם שמים סופה להתקיים ולשאונה
 לשם שמים אין סופה להתקיים. איזו היא מחלקת שהיא לשם שמים זו מחלקת
 הלל ושמאי ושאונה לשם שמים זו מחלקת קרח וכל עדתו: כל המזכה את
 הרבים אין חטא בא על ידו וכל המתטיא את הרבים אין מספיקין בידו לעשות
 תשובה. מישה זכה וזכה את הרבים זכות הרבים תלו בו שנאמר צדקת יי
 עשה ומיטפטיו עם ישראל: ירבעם בן נבט חטא והחטיא את הרבים חטא
 הרבים תלו בו שנאמר על חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את
 ישראל: כל מי שיש בו שלשה דברים הללו הוא מתלמידיו של אברהם
 אבינו ושלשה דברים אחרים הוא מתלמידיו של בלעם הרשע. עין טובה ורוח
 גמולה ונפש שפלה תלמידיו של אברהם אבינו. עין רעה ורוח גבוהה ונפש
 רתבה תלמידיו של בלעם הרשע. מה בין תלמידיו של אברהם אבינו
 לתלמידיו של בלעם הרשע. תלמידיו של אברהם אבינו אוכלין בעולם
 הזה ונוחלין העולם הבא שנאמר להנחיל אהבי יש ואוצרותיהם אמלא.
 אבל תלמידיו של בלעם הרשע יורשין גיהנם ויורדין לבאר שחת שנאמר
 ואפה אלהים תורדם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני
 אכסח בה: יהודה בן תימא אומר הוי עו בנמר וקר בנשר רץ בצבי ונפור
 בצארי לעשות רצון אביה שבשמים: הוא היה אומר עו פנים לגיהנם ובולשח
 פנים לגן עדן: יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש
 במהרה בימינו וסן תלקנו בתורתך: הוא היה אומר בן חמש שנים למקרא
 בן עשר שנים למשנה בן שש עשרה למצות בן חמש עשרה לגמרא בן
 שמונה עשרה לחפה בן עשרים לרהוף בן שרשים לבת בן ארבעים לבניה
 בן חמשים לעצה בן ששים לזקנה בן שבעים לשובה בן שמונים לגבורה בן
 תשעים לשוח בן מאה באלו מת ועבר ובטל מן העולם: בן פג אומר הפך
 בה והפך בה דכלא בה ובה תחיו וסיב ובלה בה ומנה לא תזוע יסאין לה
 כדה טובה תיקנה: בן הא הא אומר לפום צערא אנרא: רבי חנינא וכו'

פרק ששי

כל ישראל וכו'

שנו חכמים בלשון המשנה ברוך שפטר בהם ובמשנתם: רבי מאיר אומר
 כל העוסק בתורה לישמה זוכה לדברים הרבה ולא עוד אלא שכל
 העולם כולו כבאי הוא לו נקרא רע אהוב אהב את המקום אהב את הבריות
 משמח את המקום משמח את הבריות ומלפשתו עניה ויראה ומכשרתו
 להיות צדיק חסיד ישר ונאמן ומרחקתו מן החטאים ומרבתו לידי זכות ונהגין
 מסגנו עצה ותושיה בינה וגבורה שנאמר לי עצה ותושיה אני בינה לי גבורה.
 ונתנת לו מלכות ומקישלה ותקור דין ונגליו לו רני תורה ונעשה כמצען

המתגבר וכגדר שאינו פוסק והיה צנוע וארך רוח ומוחל על עלבונו ומגדלתו
וזרוממתו על כל המעשים: אמר רבי יהושע בן לוי בכל יום ויום פת קור יוצאת
מהר חורב ומכרות ואומרת אוי להם לבריות מעלפונה של תורה. שכל מי
שאינו עוסק בתורה נקרא גזוף שנאמר גזם זהב באף חזיר אישה יפה וסרת
מעם. ואמר והלחת מעשה אלהים הקפה ותמכתב מכתב אלהים הוא חרות
על הלחת. אל תקרא חרות אלא חרות שאין לה בן חורין אלא מי שעוסק
בתלמוד תורה וכל מי שעוסק בתלמוד תורה הרי זה מתעלה שנאמר ומתנהגה
גחליאל ומגחליאל במות: הלומד מחברו פרק אחד או הלכה אחת או פסוק
אחד או דבור אחד או אפילו אות אחת צריך לנהג בו כבוד שכן מציינו בדרך
מלך ישראל שלא למד מאחיתפל אלא שני דברים בלבד קראו רבו אלופו
זמידעו שנאמר ואמה אנוש בערפי אלופי ומידעי. והלא דברים קל וחמר
זמה דוד מלך ישראל שלא למד מאחיתפל אלא שני דברים בלבד
קראו רבו אלופו ומידעו הלומד מחברו פרק אחד או הלכה אחת או
פסוק אחד או דבור אחד או אפילו אות אחת על אחת כמה וכמה שצריך
לנהג בו כבוד ואין כבוד אלא תורה שנאמר כבוד חכמים יגחלו ותמימים
יגחלו טוב ואין טוב אלא תורה שנאמר בי לקח טוב נתתי לכם תורתתי
אל תעזבו: כך היא דרכה של תורה פת בפלח תאכל ומים במשורה תשתה
ועל הארץ תישן ותיי צער תחיה ובתורה אמה עמל אם אמה עשה בן אשריה
וטוב לה אשריה בעולם הזה וטוב לה לעולם הבא: אל תבקש גדלה לעצמה
ואל תחמוד כבוד יותר מלמונה עשה ואל התאוה לשלחנם של שרים
ששלחנה גדול מישלחנם ובתורה גדול מכתבם ונאמן הוא בעל מלאכתה
שישלם לה שכר פעלתה: גדולה תורה יותר מן הכהנה ומן המלכות שהמלכות
נקנית בישראלים מעלות והכהנה נקנית בעשרים וארבעה והתורה נקנית
בארבעים וישמונה דברים ואלו הן בתלמוד בשמיעת האזן בעריכת שפתיים
בבינת הלב באימה ביראה בענוה בעמחה בטורה בשמוש חכמים בדקדוק
חברים בפלפול התלמידים ביישוב במקרא במישנה במעוט סחורה במעוט
הרה ארץ במעוט תענוג במעוט שנה במעוט שיתה במעוט שחוק בארה
אפים בלב טוב באמונת חכמים בקבלת היסורין הפכיר את מקומו והשקח
בחלקו והעושה סיג לדבריו ואינו מחזיק טובה לעצמו אהוב אהב את המקום
אהב את הבריות אהב את הצדקות אהב את המישרים אהב את התוכחות
וכתרהק מן הכבוד ולא מגים לבו בתלמודו ואינו שקמה בהוראה נושא בעול
עם חברו ומכריעו לכה זכות ומעמידו על האמת ומעמידו על השלום ומתנישב
לבו בתלמודו שיאל ומשיב שומע ומוסיף הומוד על מנת ללמד והלומד יל
מנת לעשות מהדברים את רבו ותכבון את שמועתו והאומר דבר בשים אמת

הא למדה כל האומר דבר בשם אומרו מביא גאולה לעולם שנאמר ותאמר
אסתר לפלה בשם מרדכי גדולה תורה שהיא נותנת חיים לעשיה בעולם הזה
ובעולם הבא שנאמר כי חיים הם למוצאייהם ולכל בשרו מרפא ואומר רפאות
הנה לישרה ושקוי לעצמותיה ואומר עץ חיים היא לחיזקים פה ותומכיה
מאשר ואומר כי לית חן הם לראישה וענקים לגררתיה ואומר תמן לראישה
לית חן עטרת הפארת המגנה ואומר כי כי ירבו ימיה ויסיפו לה שנות חיים
ואמר ארדה ימים בימינה בשמאולה עשר וכבוד ואומר כי ארדה ימים ושנות
חיים ושלוש יסיפו לה ואומר דרכיה דרכי נעם וכל גתיבותיה שלום רבי
שמעון בן יהודה משום רבי שמעון בן יוחאי אומר הנני והפח והעשר והכבוד
וההכמה והזקנה והשיבה והבנים נאה לצדיקים ונאה לעולם שנאמר עטרת
הפארת שיבה בדרך צדקה הפצא ואומר עטרת זקנים בני כנים ותפארת
בנים אבותם ואומר הפארת בחורים כחט וחדר זקנים שיבה ואומר ותפארת
הדבנה ובושה החמה כי מלה י צבאות בהר ציון וכירו שלים ונגיד זקניו כבוד
רבי שמעון בן גמליאל אומר אלו שבע מדות שמנו חכמים לצדיקים בדם נתקיימו
ברבי ובבניו אמר רבי יוסי בן קסמא פעם אחת הייתי מהלך בדרך ופגע בי
אדם אחד ונתן לי שלום ותהורתי לו שלום אמר לי רבי מאיזה מקום אתה
אמרתי לו מעיר גדולה של חכמים ושל סופרים אני אמר לי רבי רצונה שתדוד
עמנו במקומנו ואני אתן לך אלף אלפים דגרי וזהב ואבנים טובות ומרגליות
אמרתי לו אם אתה נותן לי כל כסף וזהב ואבנים טובות ומרגליות שבועולם
איני רד אלא במקום תורה וכן כתוב בספר תהלים על ידי דוד מלך ישראל
טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף ולא עוד אלא שבשעת פטירתו של
אדם אין מלוין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות אלא
תורה ומעשים טובים בלבד שנאמר בהתהלכה תנחה אתה בשכבה תשמור
עליה והקיצות היא תשיחה בהתהלכה תנחה אתה בעולם הזה בשכבה
תשמור עליה בקבר והקיצות היא תשיחה לעולם הבא ואומר לי הכסף
ולי הזהב נאם י צבאות חמשה קנגנים קנה הקדוש ברוך הוא בעולמו ואני
הן תורה קנגן אחד שמים וארץ קנגן אחד אברהם קנגן אחד ישראל קנגן
אחד בית המקדש קנגן אחד תורה קנגן דכתיב י קנגני ראשית דרכו קדם
מפעליו מאז שמים וארץ קנגן דכתיב פה אמר י השמים כסאי והארץ הרים
רגלי אי זה בית אשר תבנו לי ואי זה מקום מנוחתי ואומר מה רבו מעשיה
י כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנגנה אברהם קנגן דכתיב ויברכהו
ויאמר ברוך אברהם לאל עליון קנה שמים וארץ ישראל קנגן דכתיב עד
יעבר עמה י עד יעבר עם זו קנית ואומר לקדושים אשר בארץ הקנה ואדירי
כל הפצוי בהם בית המקדש קנגן דכתיב מכון לי שבתה פעלת י מקדש אדני

בוגנו ידיה : ואמר ויביאם אל גבול קדשו הר זה קנתה ימינו : כל מה שברא הקדוש ברוך הוא בעולמו לא בראו אלא לכבודו שנאמר כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו וצרתיו אף עשיתיו : ואמר יי ימלוך לעולם ועד :

רבי חנניא בן עקשיא וכו' . עלינו . ק"י

למוצאי שבת

מתפללין ערכים ולומדים ויהי נועם ואתה קדוש ולחייך לומדים זה :

ויתן לה האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורחב דגן ותירוש : יעבדוה עמים וישתחוו לה לאפים הוה גביר לאחיה וישתחוו לה בני אמה ארריה ארור ומברכיה ברוך : ואל שדי יברך אתה ויפרך וירבה והיית לקהל עמים : ויתן לה את ברפת אברהם לה ולזרעה אתה לרשתה את ארץ מגריה אשר נתן אלהים לאברהם : מאל אביה ויעזרה ואת שדי ויברכה ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת שדים ורחם : ברכת אביה גברו על ברכת הזרי עד תאות גבעת עולם תהיין לראש יוסף ולקדקד גזיר אחיו : ואהבה וברכה והרבה וברך פרי בטנה ופרי אדמתה דגנה ותירוש ויצהרה שגר אלפיה ועשתלת צאנה על האדמה אשר נשבע לאבתיה לתת לה : ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ובהמתה : והסיר יי ממה כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיה :

המלאך הגאל אתי מכל רע וברך את הנערים ונקרא בהם שמי ושם אבותי אברהם ויצחק וידגו לרוב בקרב הארץ : יי אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרוב : יי אלהי אבותכם יספ עליכם בכם אלהי פעמים ויברך אונכם באשר דבר לכם :

ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה : ברוך אתה בבאך וברוך אתה בצאתך : ברוך טנאך ומשאריתך : ברוך פרי בטנה ופרי אדמתה ופרי בהמתך שגר אלפיה ועשתרות צאנה : יצו יי אתה את הברכה באסקיה : בכל משלת ידה וברכה בארץ אשר יי אלקיה נתן לה : יפתח יי לה את אוצרו הטוב את השמים לתת מטר ארצה בעתו ולברך את כל מעשה ידה והלוית גוים רבים ואתה לא תלוה כפי יי אלקיה ברכך באשר דבר לך והעבדת גוים רבים ואתה לא תעבד ומשלת בגוים רבים וברך לא ימשלו : אשריה ישראל מי כמותך עם נושע בני מגן עזרה ואשר חרב גאותך ויבחו אויביך לה ואתה על במותימו תדרוך : מחיתי בעב פשיעה ובענו חטאתיה שובה אלי כי גאלתיך : רבו שמים פי עשה יי הקיעו תחתיות ארץ פצחו תרים רבה יער וכל עץ בו כי גאל יי יעקב ובישראל יתפאר : גאלנו יי צבאות שמו קדוש ישראל : ישראל נושע בני תשועת עולמים לא תבשו ולא תכלמו עד עולמי עד : ואבלתם

רמוצאי שבת

אכול ושקוע והללתם את שם יי אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא ולא יבשו
 עמי לעולם: וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני יי אלהיכם ואין עוד ולא יבשו עמי
 לעולם: כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל עצי
 השדה ימחאו כף: הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יי ויהי לי
 לישועה: ושאתם מים בששון מפעיני וישועה: ואמרתם ביום ההוא הודו ליי קרא
 בשמו הודיעו בעמים עלילותיו הזכירו כי נשגב שמו: וזרו יי כי גאות עשה סודעת
 זאת בכל הארץ: צמלי נרני ישבת ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל: ואמר ביום
 ההוא הנה אלהינו זה קנינו לו וישוענו זה יי קנינו לו נגילה ונשמחה בישועתו:

בית יעקב לכו ונלכה באור יי: והיה אמונת עתידה חסן ישועות חכמה
 ודעת יראת יי היא אוצרו: ויהי דוד לכל דרכיו משקיל ויי עמו: פדה
 בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדי: ויאמר העם אל שאול היונתן
 ימות אשר עשה הישועה הגדולה הזאת בישראל חלילה. חי יי אם יפול
 משערת ראשו ארצה כי עם אלהים עשה היום הזה ויפרו העם את יונתן
 ולא מת: ופרו יי ישבון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם ששון
 ושמחה ישנינו ונכסו יגון ואנחה: הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזני
 שמחה: ולא אבה יי אלהיה לשמוע אל ברכים ויהפך יי אלהיה לה את הקללה
 לברכה כי אהבה יי אלהיה: אז תשמח בתולה במחול ובחורים ונקים יחנן
 והפכתי אכלם לישון ונתחמתים ושמחתים מינוגם:

בזו א יי שפתים שלום שלום גרחוק ולקרוב אמר יי ורפאתיו: ורוח לבשה את
 עמשי ראש השלישים לה דויד ועמד בן ישי שלום. שלום לה ושלום לעוזרה
 כי עזרה אלהיה וקבלם דויד ויתנם בראשי הגדוד: ואמרתם כה לחי ואתה שלום
 וביתך שלום וכר אשר לה שרם: יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

אמר רבי יוחנן וכל מקום שאתה מוצא גדלתו של הקדוש ברוך הוא שם אתה מוצא
 ענותנותו. דבר זה כתוב בתורה. ושווי בנביאים ומשלש בכתובים:

כתוב בתורה כי יי אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים האל הגדול
 הגבור והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד: וכתוב בתורה עשה
 משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם ושמלה: שנוי בנביאים דכתיב
 כי כה אמר רם ונשא שכן עד וקדוש שמו מרום וקדוש אשכון ואת דכא
 ושפל רוח להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים: משדש בכתובים
 דכתיב שירו לאלהים זמרו שמו סלו לרכב בערבות ביה שמו ועלו לפניו:
 וכתוב בתורה אבי יתומים נדין אלמנות אלהים במקוון קדשו: יהי יי אלהינו
 עמנו כאשר היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל יפושנו: ואתם הדבקים ביי
 אלהיכם חיים בלכם היום: כי נתם יי ציון נתם כל תרבותיה וישם מדרבה
 בעדן וערבתה כגן יי ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה: יי חפץ
 למען צדקו וגדיל תורה ויודיר: שיר המעלות אשר כל יראו יי. עלינו. קי

סדר הלל

אלו ימים שנזמרים בהם את ההלל. ב' ימים ראשונים לספח. ג' ימים השנועות. ט' ימים דסוסת. ט"ו ימים דתוכה וסס"ו בספח
 פרוק אפה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לקרוא את ההלל:
 הללויה הללו עבדי יי הללו את שם יי: יהי שם יי
 מברך מעתה ועד עולם: ממזרח שמש עד
 מבוא מהלל שם יי: רם על כל גוים יי על השמים
 כבודו: מי כיי אלהינו המגביהו לשבת: המשפיל
 לראות בשמים ובארץ: מקימי מעפר דל מאשפת ירים
 אביון: להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו: מושיבי
 עקרת הבית אם הבנים שמחה הללויה:

בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז: היתה יהודה לקדשו ישראל
 ממשלותיו: תים ראה ויגם תירדן יסב לאחור: החרים רדו כאילים
 גבעות כבני צאן: מה לך תים כי תגום תירדן תסב לאחור: החרים תרדו
 כאילים גבעות כבני צאן: מלפני ארון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב: תרדפי
 הצור אגם מים חלמיש למעיני מים:

נכ"ח ונחזיק"ט ספח גס שני ימים האחרונים ט"ט דולג

לא לנו יי לא לנו כי לשמך תוקבך על חסדך על אמתך: לך יהא יאמרו הגוים איה נא אלהיכם
 ואלהינו בשמים כל אשר חפץ עשה: עצביהם כסרף וזהב מעשה ידי אדם: פה להם ולא
 ידברו עינים להם ולא יראו: אוננים להם ולא ישמעו אף להם ולא יריחו: ידיהם ולא ימישון
 תגליהם ולא יהלכו לא יהנו בגרונם: כמזהם יהיו עלשיהם כל אשר בפתח פה: ישראל בפתח ביי
 עזרו ומננס הוא: בית אחרון בפתחו ביי עזרו ומננס הוא: יראי יי בפתחו ביי עזרו ומננס הוא: עז
 יי וקרנו יברך יברך את בית ישראל יברך את בית אהרן: יברך יראי יי
 הקטנים עם הגדלים: יוסף יי עליכם עליכם ועל בניכם: פרוכים אתם ליי
 עשה שמים וארץ: השמים שמים ליי והארץ נתן לבני אדם: לא הפתים
 יהללו יי ולא כר ירדי דומה: ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

נכ"ח ונחזיק"ט ספח גס שני ימים האחרונים ט"ט דולג

אתבתי כי ישמע יי את קולי תחנוני: כי הטה אוננו ליי ובימי אקרא: אפפוני חבלי מות
 ומצרי שאול מצאוני צרה ויגזון אמצא: ובשם יי אקרא אנה יי מלטה נפשי: תנוני יי
 וצדיק ואלהינו מרהם: שומר פתאים יי דלותי ולי יהושיע: שוכי נפשי למנותיכי כי יי גסל
 עליכי: כי חלצת נפשי מקות את עיני מן דבעה את רגלי מדחי: אתה תלך לפני יי בארצות
 חיים: האמנתי כי אדבר אני ענתי מאד: אני אמרתי בחפזי כל האדם פזב: עז
 מה אשיב ליי כל תגמולהי עלי: כוס ישועות אשא ובשם יי אקרא: נחדי ליי
 אשלם נגדה נא לכל עמו: יקר בעיני יי המותה רחסידי: אנה יי כי אני
 עבדה אני עבדה בן אמתה פתחת למוסרי: לך אובת ובחת תודה ובשם יי אקרא:
 נחדי ליי אשגם נגדה נא לכל עמו: בנצרות בית יי בתוכי ירושלים הללויה:

סדר הלל

הללו את יי כל נזים שבחיהו כל האמים : כי גבר עלינו חסדו ואמת יי לעולם הללויה :
הודו ליי כי טוב
יאמר נא ישראל
אמרו נא בית אהרן
יאמרו נא יראי יי

מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה: יי לי לא אירא מה יעשה לי אדם: יי לי בעוזי ואני אראה בשנאי: טוב לחסות ביי מבטוח בנדיבים: כל נזים סבבוני בשם יי כי אמילם: סבבני גם סבבוני בשם יי כי אמילם: סבבני בדבורים דועבו באש קוצים בשם יי כי אמילם: דדה דחיתני לנפול ויי עזרני: עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה: קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יי עשה חיל: ימין יי רוממה ימין יי עשה חיל: לא אמוח כי אחיה ואספר מעשי יה: יסוד יסרני יה ולמות לא נתנני: פתחו לי שערי צדק אבא במ אודה יה: זח השער ליי צדיקים יבאו בו: אודה כי עניתני ותהי לי לישועה: אייד אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה: אמ מאת יי היתה זאת היא נפלאות בעינינו: מאת זה היום עשה יי נגילה ונשמחה בו: יי

אנא יי הושיעה נא: **אנא יי הושיעה נא:**
אנא יי הצליחה נא: **אנא יי הצליחה נא:**

פרוך הבא בשם יי ברכנוכם מבית יי: כבוד אל יי ויאר לנו אסרו חג בעבותים עד קרנות הסופות: אל אלי אתה ואודה אלתי ארוממה: אלי הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו: הודו יחלוקה יי אלהינו (על) כל מעשיך וחסידיך צדיקים עושי רצונך וכל עמך בית ישראל ברנה יודו ויברכו וישבחו ויפארו וירומסו ויעריצו ויקדשו וימליכו את שמך סלכנו כי לך טוב להודות ולשמך נאה לומר כי מעולם ועד עולם אתה אל: פרוך אתה יי סלך מהלל בתשבחות: ברוח ובוים ובחוחים קיש עם תתקבל. ובחנוכה חייך

מוסף לראש חודש

תחללין שמוכ עשרה עד האל הקדוש ואח"כ תחלילין כהן:
ראשי חדשים לעמך נתת. זמן כפרה לכל תולדותם. בהיותם מקריבים
לפניך ובחי רצון ושעירי חטאת לכפר בעדם ופרון לכלם יהיו.
ותשועת נפשם מיד שונא. מופת חדש בציון תקין. ועולת ראש חדש נעלה
עליו ושעירי עזים נעשה ברצון. ובעבודת בית המקדש נשמח כלנו ובשירי
הוד עבדך הנשמעים בעירך האמורים לפני מופתך אהבת עולם תביא להם
וקרית אבות לבנים תזכור. והביאנו לציון עירך ברנה ולירושלים בית
מקדשך בשמחת עולם. ושם נעשה לפניה את קרבנות חובותינו תמידים
בסדרם ומוספים בהלכתם. ואת מוסף יום ראש החדש הזה נעשה

מוסף לראש חודש

ונקריב לפניך באהבה במצות רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך באמור:

וּבְרֵאשֵׁי הַדְּשִׁיכֶם תִּקְרְבוּ עוֹלָה לַיְיָ פָרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנָיִם וְאֵיל אֶחָד כִּבְשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שְׁבַעַה תְּמִימִים:

וּמִנְחָתָם וְנִסְפֵיהֶם כַּמִּדְבָר שֶׁלִּישָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר וְשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל וְעֶשְׂרוֹן לִכְבֵּשׂ וַיִּזֶן כִּנְסָכוֹ וְשַׁעִיר לִכְפָּר וְשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכָתָם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ חֲדָשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְמוֹזְבָּה וְלִבְרָכָה. לְשִׁשּׁוֹן וְלִשְׂמֻחָה. לִישׁוּעָה וְלִנְחֻמָּה. לְפָרְנָסָה וְלִכְלֻפָּה. לְחַיִּים וְלִשְׁלוֹם. לְמַחִילַת חַטָּא וְלִסְלִיחַת עוֹן (בשנת העיבור ולכפרת פשע). כִּי בְעַמְדֵי יִשְׂרָאֵל בְּחַרְתָּ מְכַל הָאֲמוֹת וְחָקִי רֵאשֵׁי חֲדָשִׁים

לְהַם קִבְעָתָ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִקְדָּשׁ יִשְׂרָאֵל וְרֵאשֵׁי חֲדָשִׁים: רְצָה וּמוֹדִים וְכוּ'

תפלת שלש רגלים לערבית לשחרית למוסף ולמנחה

מוסף ומנחה כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הִבּוּ גְדֹל לֵאלֹהֵינוּ:

אֲדַנִּי שִׁפְתַי תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹרָהּ אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אָבוֹת וּמְבִיא

נִזְאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה: מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַגֵּן אֲבֹרָהּ: אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַנִּי מַחִיה מַתִּים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מִמוֹסֵף דְּשִׁמְנֵי עֶזְרַת עַד אַחַר מוֹסֵף יוֹם א' דַּפְסָה אוֹמְרִים מְשִׁיב רִרוּחַ וּמְרִירַת הַנֶּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיה מַתִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקִים אֲמוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם. מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרָת וּמִי דוֹמֵה לְךָ מִלֶּךְ

מַמִּית וּמַחִיה וּמוֹצִיחַ יִשׁוּעָה: וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מַתִּים: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחִיה הַמַּתִּים:

כַּסֵּפֶיךָ חוֹר הַתַּפְּלֵס אוֹמְרִים כִּי קְדוּשָׁה תִּמְלֵא בְּשִׁמְעֵי שְׁמַיִתָּה שֶׁכֶת. לִשְׁׁן לְרוּחַ וְרוּחַ וְכוּ':

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשֵׁיךָ בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סְלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אַהֲבַת אוֹתָנוּ וְרַצִּיתָ בְּנוֹ

וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדְּשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ.

וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּבְנוֹ לְעַבְדֶּיךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ

עֲרִינוּ קִרְאָתָ: כַּחַל לֵיל יוֹם בְּמוֹלָאֵי שַׁבַּת אוֹמְרִים כִּי וְתוֹדִיעֵנוּ

וְתוֹדִיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה וְתִלְפְּדָנוּ לַעֲשׂוֹת בָּהֶם חֲקֵי רְצוֹנְךָ

וְתַתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּטִים יִשְׂרָיִם וְתוֹרוֹת אֱמֶת חֲקִים וּמִצְוֹת

טוֹבִים וְתִנְחִילֵנוּ וּמִנֵּי שִׁשּׁוֹן וּמוֹעֲדֵי קִדְּשׁ וְחֲגֵי גְדָבָה וְתוֹרֵינוּ קִדְּשָׁתָ שְׁבַת

וְכַבּוֹד מוֹעֵד וְחֲגִיגַת הַרְגָּל וְתַבְדֵּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ בֵּין קִדְּשׁ לְחוֹל בֵּין אֹר לְחֻשָּׁךְ

בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁשְׁתַּיִם יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה. בֵּין קִדְּשָׁתָ שְׁבַת

לְקִדְּשַׁת יוֹם טוֹב הַבְּדִלָּתָ וְאֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשִּׁשְׁתַּיִם יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה קִבְּשָׁתָ.

הַבְּדִלָּתָ וְקִבְּשָׁתָ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְּשָׁתְךָ:

וְתַתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (לשבת) שְׁבַתוֹת לְמִנּוּחָה (ו) מוֹעֲדִים

תפלת שלש רגלים

לשמחה תגים וזמנים ליששון (לשבת אַת יום השַׁבָּת הַזֶּה וְ) אַת יוֹם

לפסח	לשבועות	לסוכות	לשמע"צ ולש"ח
תג המצות הזה	תג השבועות הזה	תג הסוכות הזה	שמני חג העצרת הזה
זמן חרותנו	זמן מסן תורתנו	זמן שמחתנו	זמן שמחתנו

(לשבת באהבה) מקרא קדש זכר ליציאת מצרים: (מוסף ומפני חסדינו *)

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר וקרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו. וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון

מוסף לשלש רגלים

וּמִפְּנֵי חַטֵּאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אֲדָמָתֵנוּ וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַעֲלוֹת וּלְרְאוֹת וּלְהַשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ וּלְעַשׂוֹת חֻבוֹתֵינוּ

בְּבֵית בְּחִירְתֶּךָ בְּבֵית הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּחֲוֶה בְּמִקְדָּשֶׁךָ יְהִירְצוּן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִלֶּךְ רַחֲמֵן שֶׁתִּשׁוּב וְתִבְחַם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשֶׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתִבְנֶהוּ מְהֵרָה וְתִגְדֵּל כְּבוֹדוֹ: אָבִינוּ מִלְּכָנוּ גִּלְהָ כְבוֹד מַלְכוּתֶךָ עָלֵינוּ מִהֵרָה וְהוֹפֵעַ וְהַנְּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָל חַי וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפֻצוֹתֵינוּ בְּגַם מִיַּרְכְּתֵי אֶרֶץ וְהַבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרַנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשֶׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קַרְבְּנוֹת חֻבוֹתֵינוּ תְּמִידִים בְּסֻדְרָם וּמוֹסְפִים כְּהַלְכֶתָם. וְאַתּ מוֹסֵף (לשבת וְאַתּ מוֹסְפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְ) יוֹם

לפסח	לשבועות	לסוכות	לשמע"צ ולש"ח
תג המצות הזה	תג השבועות הזה	תג הסוכות הזה	שמני חג העצרת הזה

נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוֹת רְצוֹנָךָ. כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרְתֶךָ. עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדֶךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כְּאָמוֹר:

לשבת וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: עלת שבת בשבתו עד עלת התמיד ונסכה: (זה קרבן שבת וקרבן היום כאמור):

ביום א' וב' של פסח	בשבועות	ביום א' וב' של סוכות
ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש פסח לוי: ובחמשה עשר יום לחדש הזה תג שבעת ימים מצות יאכל: ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו:	ובחמשה יום לחדש פסח לוי: ובחמשה יום לחדש הזה תג שבעת ימים מצות יאכל: ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו:	ובחמשה יום לחדש פסח לוי: ובחמשה יום לחדש הזה תג שבעת ימים מצות יאכל: ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו:

מחל כמועד ססת ואלך מחילין כמן	והקרבתם אשה עלה לוי פרים בני בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימים יהיו לכם:	והקרבתם עלה לוי פרים בני בקר שנים איל אחד ושבעה כבשים בני שנה:	והקרבתם עלה אשה ריח ניחח לוי פרים בני בקר שלשה עשר אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים יהיו:
-------------------------------	---	--	--

והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדיך לחיים ולשלום
 לשמחה ולששון כאשר רצית ואמרת
 לברכנו: ^(בשבת אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו) קדשנו
 במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו מטובך ושמחנו
 בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת. והנחילנו יי
 אלהינו ^(בשבת באהבה וברצון) בשמחה ובששון ^(שבת ו) מועדי
 קדשך. וישמחו בך ישראל מקדשי שמך: ברוך
 אתה יי מקדש ^(השבת ו) ישראל והזמנים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי
 ישראל. ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:
 ותחנינה עינינו בשוכך לציון ברחמים: ברוך אתה יי המחזיר שכונתו לציון: מורים דבנו
 מורים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד צור חינו מצן
 ישענו אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך על חינו המסורים בידך.
 ועל נשמותינו הקודות לך ועל נפוך שבכר יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל
 שנת. ערב וקצר וצהרים. הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך מעולם
 קנינו לך: ועל כלם יתברך ויתרוסם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:
 יכל חתים יודוך סלה ויחללו את שמך באמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה: ברוך
 אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות: לשמך ברכת כהנים

^{למנחה ולמערב} לשחרית ולמוסף
 שים שלום טובה וברכה חנוקסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך שלום רב על ישראל עמך
 ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי תשים לעולם כי אתה
 לחינו תורת חיים ואתה תסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום הוא מלך ארון לכל השלום
 טוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלום: ברוך אתה יי
 המברך את עמו ישראל בשלום: אלהי נצור וכו'

תפלת ראש השנה לערבית לשחרית למוסף ולמנחה

למוסף ולמנחה כי שם יי אקרא הכו גדל לאלהינו:
 אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:
 ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל
 הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל וזוכר חסדי אבות
 ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה: זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וסתבנו
 כספר החיים למענה אלהים חיים: מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יי מגן אברהם:
 אתה גבור לעולם אדני כחיה מתים אתה רב להושיע:
 מכלל חיים בתקד מתיה מתים ברחמים רבים. סופך נופלים ורופא חולים ושתד
 אסורים ומקיים אמונתו לישני עפר. מי כסוד בעל גבורות ומי דומה לך מלך

סמית ובתיה ובצמית ישועה : מי כמקד אב תרחמים . זכר וצוריו לחיים ברחמים :
ונאמן אתה להקיות מתים : ברוך אתה יי סמיה המתים :
אתה קדוש ושמו קדוש וקדושים בכל יום יהללוך פלה :

ובכן תן פחדה יי אלהינו על כל מעשיה ואימתה על כל מה שפראת
ויראה כל המעשים . וישתחוו לפניך כל הפרואים ויעשו כלם
אגדה אחת לעשות רצונה בלבב שלם . כמו שידענו יי אלהינו שהשלטון
לפניה עו בידה וגבורה בימינה ושמה נורא על כל מה שפראת :

ובכן תן כבוד יי לעמה תהלה ליראה ותקנה טובה לדורשיה ופתחון
פה למיחלים לה . שמחה לארצה . וששון לעירך . וצמיתת קרן
קדוד עבקה . ועריכת גר לבן ישי משיחה במהרה בימינו :

ובכן צדיקים יראו וישגו וישירים יעלו ויחסידים ברנה יגירו . ועולתה תקפץ
פיה וכל הרשעה פלה בעשן תכלה . כי תעביר ממיטלת זדון מן הארץ
ותמלוך אתה יי לבנה על כל מעשיה בטר ציון משכן כבודה
ובירושלים עיר קדשה . בפתוב בדברי קדשה . ימלוך יי לעולם
אלהיה ציון לדר ודר הללויה :

קדוש אתה ונורא שמה . ואין אלוה מפלעך . בפתוב ויגבה יי צבאות
במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה : ברוך אתה יי המלך הקדוש :
אתה בחרתנו מכל העמים . אהבת אותנו . ורצית בנו . ורוממתנו מכל
הלשונות . וקדשתנו במצותיה . וקרבנתנו מלכנו לעבודה . ושמה
הגדול והקדוש עלינו קראת : כשתל ר"ס נמו"ס אומרים ותדיעו תמנה כחפלה ירש
ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום (לשנת השבת חוז חזת יום) הזכרון הזה * יום (טו)

תנועה (באהבה) מקרא קדש זכר ליציאת מצרים : (מוסף ומפני חשית*)
אלהינו ואלהי אבותינו . יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר
זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו . וזכרון משיח בן דוד עבקה וזכרון

מוסף לראש השנה

י) ומפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו
ואין אנחנו יכולים לעשות חובותינו בבית
בחירתך בבית הגדול והקדוש שנקרא שמה עליו
מפני היר שנשתלחה במקדשה : יהי רצון מלפניה
יי אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן שתשוב ותרתם
עלינו ועד מקדשה ברחמיה הרבים ותבנהו מהרה
ותגדל כבודו : אבינו מלכנו גלה כבוד מלכותך

עליו

משכנו

ירושלים עיר קדושה וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום הזכרון הזה זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים : ובדבר ישועה ורחמים חוס וחננו ורחם עלינו והושיענו : כי אליך עינינו . כי אל מלך חנון ורחום אתה :

מוסף לראש השנה

עלינו מהרה והופע והנשא עלינו לעיני כל חי ומרב פזורינו מבין הגוים ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ : והביאנו לציון עירך ברנה ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידים בסדרם ומוספיים בהלכתם : ואת מוספי יום ^(לשבת השבת הזה ויום) הזכרון הזה . נעשה ונקריב לפניך באהבה במצות רצונך . כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך כאמור :

^{לשבת} וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו : עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה : (זה קרבן שבת וקרבן היום כאמור) : ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם : ועשיתם עולה לריח ניהוח ליי

פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים : ומנחתם ונספיהם כמדבר . שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל . ועשרון לבבש ויין כנסכו . ושני שעירים לכפר . ושני תמידים בהלכתם : מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה ונספיהם כמשפטם לרית ניהח אשה ליי :

^{לשבת} ישמתו במלכותך שומרי שבת וקוראי ענג . עם מקדשי שביעי . כלם ישבעו ויתענו מטובה . ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים אתו קראת זכר למעשה בראשית :

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדלה ליוצר בראשית שלא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות הארמה שלא שם חלקנו בהם וגורלנו בכל המוגם :

ואנחנו כורעים ומשתתים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא : שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ . ומושב יקרו בשמים ממעל ושכינת עזו בגבהי מרומים . הוא אלהינו אין עוד . אמת מלכנו אפם זולתו בכתוב בתורתו . וידעת היום

והשבת אל לבבך כי יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד : על פן נקנה לד יי אלהינו גראות מהרה בתפארת ערך להעביר גלולים מן הארץ והאלילים כרות וברתון . לתקן עולם במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך

להפנות אליך כל רשעי ארץ . יכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל בשר תשבע כל לשון . לפניך יי אלהינו יכרעו ויפולו . ולכבוד שמך יקר יתנו . ויקבלו

אלהינו ואלהי אבותינו מלוך על כל העולם כלו בכבודך והנשא על כל הארץ ביקרך והופע בהדר גאון עזך על כל יושבי תבל ארצה . וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו ויאמר כל אשר

מוסף לראש השנה

קלם את עול מלכותך . ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד : כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד : בפתוב בתורתך יי ימלוך לעולם ועד :

ונאמר לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל יי אלהיו עמו ותנועת מלך בו : ונאמר ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל : ובדברי קדשך כתוב לאמר כי ליי המלוכה ומושל בגוים : ונאמר יי מלך גאות לבש לבש יי עזו התאזר אף תבון תבל כל תמוט : ונאמר שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד : מי זה מלך הכבוד יי עזו וגבור יי גבור מלחמה : שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד : מי הוא זה מלך הכבוד יי צבאות הוא מלך הכבוד סלה : ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר כה אמר יי מלך ישראל וגאלו יי צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים : ונאמר ועלו מושיעים בחר ציון לשפט את הר עשו והיתה ליי המלוכה : ונאמר והיה יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחר ושמו אחד : ובתורתך פתוב לאמר שמע ישראל יי אלהינו יי אחד :

אלהינו ואלהי אבותינו מלוך על כל העולם כלו בכבודך והנשא על כל הארץ ביקרך והופע בהדר גאון עזך על כל יושבי תבל ארצה .

וידע כל פעול כי אתה הפעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו ויאמר כל אשר נשמה באפו יי אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה : (לשנת אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו) קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו מטובך ושמתנו בישועתך : (לשנת והנחילט יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וינוחו בו ישראל מקדשי שמך) ומהר לבנו לעבדך באמת כי אתה אלהים אמת ודברך אמת ומים לעד : פרוך אתה יי מלך על כל הארץ מקדש(השבת ו) ישראל ויום הזכרון :

אתה זוכר מעשה עולם ופוקד כל יצורי קדם . לפניה נגלו כל תעלמות והמזון נסתרות שמפראשית . כי אין שכחה לפני כסא כבודך . ואין נסתר מנגד עיניך : אתה זוכר את כל המפעל . וגם כל היצור לא נכחד ממך . הכל גלוי וידוע לפניך יי אלהינו . צופה ומביט עד סוף כל הדורות . כי תביא חק זכרון להפקד כל רוח ונגיש . להזכר מעשים רבים והמזון פריות לאין תכלית . מראשית בזאת הזרעה . ומלפנים אותה גלית . זה היום תחלת מעשיך זכרון ליום ראשון . כי חק לישראל הוא משפט לארתי יעקב : ועל המדינות בו יאמר . איזו לחרב . ואיזו לשלום . איזו לרעב . ואיזו לשבע .

תפלת ראש השנה

נשמה באפו יי אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה : (לשנת אלהיט ואלה
 פסחתי רצה בסטחתינו) קדשנו במצותיה ותן חלקנו בתורתה שבענו מטובה
 ושמחנו בישועתה (לשנת ורצחילט יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדש וינחני בני ישראל מרשי שטן)

מוסף לראש השנה

ובריות בו יפקדו להזכירם לחיים ולמנות . מי לא נפקד בהיום הזה . כי זכר
 כל היצור לפניך בא . מעשה איש ופקדתו . ועלילות מצעדי גבר . מחישוב
 אדם ותחבולותיו ויצרי מעללי איש : אשרי איש שלא ישכחה . וכן אדם
 יתאמץ בך . כי דורשוק לעולם לא יכשלו . ולא יבלמו לנצח כל החוסים
 בך . כי זכר כל המעשים לפניך בא ואתה דורש מעשה כדם : וגם את נח
 באהבה וזכרת . ותפקדתו בדבר ישועה ורחמים בהביאה את מי הפול
 לשחת כל בשר מפני רוע מעלליהם . על בן זכרוננו בא לפניך יי אלהינו
 לתרבות זרעו בעפרות תבל . וצאצאיו כחול הים . כפתוב בתורתך ויזכור
 אלהים את נח ואת כל תחיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר
 אלהים רוח על הארץ וישבו המים : ונאמר וישמע אלהים את נאקתם ויזכור
 אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב : ונאמר וזכרתי את
 בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר ותארץ
 אזכר : ובדברי קדשך כתוב לאמר זכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום יי :
 ונאמר טרף נתן ליהאיו יזכר לעולם בריתו : ונאמר ויזכר להם בריתו וינחם
 כרב חסדיו : ועל ידי עבדיה הנביאים כתוב לאמר ה' וקראת באוני
 ירושלים לאמר כה אמר יי זכרתי לך חסד נעוריה אהבת כלותי ותיה לכתך
 אחרי במדבר בארץ לא זרועה : ונאמר וזכרתי אני את בריתי אותך בימי
 נעוריה ונקימותי לך ברית עולם : ונאמר הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשועים
 כי מדי דברי בו זכור אוננו עוד על בן המו מעי לו רחם ארחמנו נאם יי :

אלהינו ואלהי אבותינו זכרנו בזכרון טוב לפניך ופקדתו בפקדת ישועה
 ורחמים משמי שמי קדם וזכר לנו יי אלהינו את הברית ואת החסד
 ואת השבועה אשר נשבעת לאברהם אבינו בהר המריה ותראה לפניך עקדה
 שעקד אברהם אבינו את יצחק בנו על גב המזבח וכבש רחמיו לעשות
 רצונה פלגב שלם בן יכבשו רחמיה את פעסה מעלינו ובטובה הגדול ישוב
 חרון אפה מעמה ומעירה ומנחלתה . ונקים לנו יי אלהינו את הדבר שהבטחתנו
 בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך כאמור : וזכרתי להם ברית ראשונים
 אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יי :
 כי זכר כל הנשכחות אתה הוא מעולם ואין שכחה לפני כסא כבודך
 מעקדת יצחק לזרעו היום ברחמים תזכור : ברוך אתה יי זכר הברית :

ארה

וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לַבָּנוּ לְעַבְדְּךָ בְּאַמַת כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אַמַת וּדְבַרְךָ אַמַת וְקוֹם לַעַד :
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת (ו) יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַזְּכוּרֹן :

רצה

מוסף לראש השנה

אַתָּה נִגְלִיתָ בְּעֵנֵי כְבוֹדְךָ עַל עַם קְדִישְׁךָ לְדַבֵּר עִמָּם מִן הַשָּׁמַיִם הַשְּׁמַעְתָּהּ
קוֹלְךָ וְנִגְלִיתָ עֲלֵיהֶם בְּעַרְפְּדֵי מַהֲרֵר . גַּם (כָּל) הָעוֹלָם כָּלוּ חָל מִפְּנֵי
זְכוּתוֹת בְּרָאשִׁית חֲדָדוֹ מִמֶּךָ בְּהַגְלִיחוֹתָ מִלְּפָנֶיךָ עַל הַר סִינַי לְלַמֵּד לְעַמְּךָ הַתּוֹרָה
וּמִצְוֹת וּפְתֻשְׁמִיעַם אֶת הוֹד קוֹלְךָ וּדְבָרוֹת קְדִישָׁה מְלֵהֲבוֹת אִישׁ . בְּקִלְיוֹח
וּבְרָקִים עֲלֵיהֶם נִגְלִיתָ וּבְקוֹל שׁוֹפָר עֲלֵיהֶם הוֹפְעֵתָ . כִּפְתוּב בַּתּוֹרָתְךָ וַיְהִי
בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהַיּוֹת הַבְּקָר וַיְהִי קִלְתָּ וּבְרָקִים וְעֵנֵי כְבֹד עַל הַהָר וְקוֹל שׁוֹפָר
חֲזָק מְאֹד וַיִּתְחַד כָּל הָעָם אִשָּׁר בַּמַּחֲנֶה : וַיֹּאמֶר וַיְהִי קוֹל הַשְּׁפָר הוֹלֵךְ וְחֲזָק
מְאֹד מִשָּׁה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל : וַיֹּאמֶר וְכָל הָעָם רָאִים אֶת הַקּוֹלֹת
וְאֶת הַלְּפִידִם וְאֶת קוֹל הַשְּׁפָר וְאֶת הַהָר עֵשָׂן וַיֵּרָא הָעָם וַיִּנְעוּ וַיַּעֲמֻדוּ
מִרְחָק : וּבְדַבְרֵי קְדִישָׁה כְּתוּב לֵאמֹר עֲדָה אֱלֹהִים בַּתְּרוּעָה יְיָ בְּקוֹל שׁוֹפָר :
וַיֹּאמֶר בַּחֲצֻצּוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר תִּרְעֶנּוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְיָ : וַיֹּאמֶר תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ
שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לַיּוֹם הַזֶּה : כִּי חֶק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב :

וַיֹּאמֶר הַלְלוּהָ הַלְלוּ אֵל בְּקַדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרָקִיעַ עִזוֹ : הַלְלוּהוּ בַגְּבוּרָתוֹ
הַלְלוּהוּ בְּרֹב גְּדָלוֹ : הַלְלוּהוּ בַתְּקֵעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בַגְּבֹרָה וּכְנוֹר :
הַלְלוּהוּ בַתֶּף וּמְחֹל הַלְלוּהוּ בַמְּנִים וְעֵינָב : הַלְלוּהוּ בַצִּלְצְלֵי שְׁמַע הַלְלוּהוּ
בַצִּלְצְלֵי תְרוּעָה : כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלַל יְיָ הַלְלוּהָ :

וְעַל יְדֵי עַבְדְּךָ הַנְּבִיאִים כְּתוּב לֵאמֹר כָּל יֹשְׁבֵי תֵבֵל וְשֹׁכְנֵי אֶרֶץ כְּנִישָׂא גַם
תָּרִים תִּרְאוּ וְכַתְּקוּעַ שׁוֹפָר תִּשְׁמְעוּ : וַיֹּאמֶר וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא יִתְקַע
בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל וּבָאוּ הָאֲבָרִים בְּאֶרֶץ אֲשׁוּר וְהַנְּבִחִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהַשְּׂמִיחַ
לִי בְּהַר הַקְּדִישׁ בִּירוּשָׁלַיִם : וַיֹּאמֶר וַיִּי עֲלֵיהֶם יִרְאֶה וַיֵּצֵא כַּבָּרְק חֲצוֹ וְאֵדְנִי
וְהָיָה בְּשׁוֹפָר יִתְקַע וְהָלַךְ בְּסַעֲרוֹת תִּימָן : יְיָ צְבָאוֹת יִגַּן עֲלֵיהֶם . בֵּן תִּגַּן
עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוּמָה :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תִקְעַ בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל לְחַרוֹתֵנוּ וְשָׂא גַם לְקַבֵּץ גְּלוּתֵינוּ וְקַרֵב
פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפֻצוֹתֵינוּ בְּנֶס מִיִּרְכַּתֵי אֶרֶץ . וְהַבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ
בְּרָנָה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשֵׁם נַעֲשֶׂה רִפְּנֶיךָ אֶת קַרְפְּנוֹת
חֻבוֹתֵינוּ בְּמִצְוָה עֲלֵינוּ בַתּוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מִשְׁה עַבְדְּךָ כִּפִּי כְבוֹדְךָ כְּאָמֹר :
וּבַיּוֹם שִׂמְחַתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרָאשֵׁי חֲדָשְׁכֶם וְתִקְעֵתֶם בַּחֲצֻצּוֹת עַל
עֲלִיתְכֶם וְעַל זְבָחֵי שְׁלָמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְזִכְרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם אָנֹכִי יְיָ
אֱלֹהֵיכֶם : כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ קוֹל שׁוֹפָר וּמְאֹזֵן תְּרוּעָה וְאִין דּוֹמָה לָךְ : בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ קוֹל תְּרוּעַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים :

רצה

משכבו

תפלת ראש השנה

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי
 ישראל. ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך :
 ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים : ברוך אתה יי המחזיר שכנינו לציון : מורים דרבנן
 מורים אנחנו לך שאמה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד צור חינו מן
 ישענו אמה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך על חינו המסורים בידך .
 ועל נשמותינו המקודות לך ועל נפיק שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל
 עת . ערב וקב וצהרים . הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך מעולם
 קוינו לך : ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד :

וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך :

וכל החיים וידוך סלה ויהללו את שמך באמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה : ברוך
 אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות : לש"ן ברכת כהנים

לשחרית ולמוסף ולמנחה ולמעריב
 שים שלום טובה וברכה הנוהסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך שלום רב על ישראל עמך
 ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי תשים לעולם כי אתה
 אהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום הוא מלך ארון לכל השלום
 וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך :
 בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה עובר ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך בית
 ישראל לחיים טובים ולשלום : ברוך אתה יי עשה השלום : אלהי נצור וכו'

תפלת יום כפור לערבית לשחרית למוסף למנחה ולנעילה

למוסף ולמנחה ולנעילה כי שם יי אקרא הכו גדל לאלהינו :

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הנדול
 הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל
 לבני בניהם למען שמו באהבה : זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וכתבנו (לנעילה וחתמנו)
 בספר החיים למענה אלהים חיים : מלך עוזר ומושיע ומגן : ברוך אתה יי מגן אברהם :
 אתה גבור לעולם אדני מתיח מתים אתה רב להושיע :

כיכלכל חיים בחסד מתיח מתים ברחמים רבים . סומך נופלים ורופא חולים ומתיר
 אסורים ומקים אמונתו לישני עפר . מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך
 ממת ומתיה ומצמיה ישועה : מי כמוך אב הרחמים . זוכר יצוריו לחיים ברחמים :
 וגאמן אתה להחיות מתים : ברוך אתה יי מתיח המתים :
 אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה :

ובבן תן פחדך יי אלהינו על כל מעשיך ואימתך על כל מה שבראת
 וייראוך כל המעשים . וישתחוו לפניך כל הברואים ויעשו כלם
 אנדה אחת לעשות רצונה בלבב שלם . כמו שידענו יי אלהינו שהשלמון
 לפניך עז בידך וגבורה בימינה ושמך נורא על כל מה שבראת :

ובבן תן כבוד יי לעמך תהלה ליראיך ותקנה טובה לדורשיך ופתחו

תפלת יום כפור

פה למיחלים לך . שמחה לארצה . וששון לעירך . וצמיתת קמ
 לדוד עבדך . ועריכת גר לבן ישי משיחה במהרה בימינו :
 ובבן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלו ויחסידיהם ברנה יגילו . ועולתה תקפץ
 פיה וכל הרשעה כלה בעשן תכלה . כי תעביר ממשלת דוד מן הארץ
 ותמלוד אמה יי לבנה על קר מעשיה בחר ציון משכן כבודך
 ובירושלים עיר קדשה . בפתוב בדברי קדשה . ימלוד יי לעולם
 אלהיה ציון לדוד נללויה :

קדוש אתה ונורא שמך . ואין אלוה מבלעדיך . בפתוב ויגבה יי צבאות
 במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה : פרוך אתה יי המלך הקדוש
 אתה בחרתנו מכל העמים . אהבת אותנו . ורצית בנו . ורוממתנו מכל
 הלשונות . וקדשתנו במצותיה . וקרבנתנו מלבנו לעבודתך . ושמך
 הגדול והקדוש עלינו קראת :

ותתן לנו יי אלהינו באתה את יום (לשנת שבת הזה לקדשה ולמנוחה ואת יום) הכפרים הזה למחילה
 ולסליחה ולכפרה ולמחל בו את כל עונותינו (באהבה) מקרא קדש זכר ליציאת מצרימה

ל מ ס פ

ומפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל
 ארמתנו . ואין אנהנו יכולים לעשות חובותינו
 בבית בחירתך בבית הגדול והקדוש שנקרא שמך
 עליו מפני היר שגשתלחה במקדשה : יהי רצון מלפניך
 יי אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן שפתשוב ותרם
 עלינו ועל מקדשה ברחמיה הרבים . ותבנהו מהרה
 ותגדל כבודו : אבינו מלכנו גלה כבוד מלכותך עלינו
 מהרה והופע והנשא עלינו לעיני כל חי וקרב פוזרינו
 מבין הגוים ונפוצותינו בנס מירכתי ארץ : והביאנו
 לציון עירך ברנה ולירושלים בית מקדשה בשמחת
 עולם ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידים
 כסדרם ומוספים בהלכתם . ואת מוסף יום (לשנת ואת מוסף
 יום השבת הזה ויום) הכפרים הזה . נעשה ונקריב לפניך
 באהבה . במצות רצונה כמו שכתבת עלינו בתורתך
 על ידי משה עבדך מפי כבודך באמור :

ישיבת לשחית למנוחה ולנעילה
 אלהינו ואלהי
 אבותינו יעלה
 תבא ויגיע ויראה
 וירצה וישמע
 ויפקד ויזכר
 וזכרוננו ופקדוננו
 וזכרון אבותינו
 וזכרון משיח בן
 דוד עבדך וזכרון
 ירושלים עיר
 קדשה וזכרון כל
 עמך בית ישראל
 לפניה לפליטה
 למנוחה לתן ולחסד
 ולרחמים לחיים
 ולשלום ביום
 הכפרים הזה :

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרנים סלת
 מנחה בלולה בשמן ונסכו : עלת שבת בשבתו על עלת
 התמיד ונספה : זה קרבן שבת וקרבן היום באמור :
 ובעשור לתחדש השביעי הזה מקרא קדש יהיה
 לכם ועניתם את נפשותיכם כל מלאכה ר

העשו

אשכנו

תפלת יום כפור

לערבית לשחרית למנחה ולנעילה

למוסף

יתעשו: והקביתם עליה ליי הית ניהח פר בן בקר אחד
 איל אחד כבשים בני שנה שבועה תמימים יהיו לכם:
 ומנתתם ונסביתם כמדבר. שלשה עשרונים לפר
 ושני עשרונים לאיל ועשרון לכבש ויין
 כנסכו ושעירי) לכפר ושני תמידים כהלכתם. מלבד
 הטאת הכפורים ועולת התמיד ומנתתה ונסביתם:
 * (לא ושני שעירים וז'א מלנד וכי)
 לשבת ישמחו במלכותך שומרי שבת וקראי ענג. עם
 מקדשי שביעי בלם ישבעו ויתענגו מטובך
 ובשביעי רצית בו וקדשתו הסדת ימים אותו קראת זכר
 למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו מחל לעונותינו ביום (שנת השבת הזהובים) הכפרים הזה.
 מחה והעבר פשעינו וחסאתינו מנגד עיניך. באמור אנכי אנכי
 הוא טחה פשעיך למעני והטאתיך לא אזכר: ונאמר מחיתי כעב פשעיך
 זכענן חטאתיך שובה אלי בי גאלתיך: ונאמר כי ביום הזה יכפר עליכם
 למחר אתכם מכל חטאתיכם לפני יי תטהרו: (שנת אלהינו ואלהי אבותינו רצה בסנותנו)
 קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך. שבענו מטובך ושמחנו בישועתך
 (שנת ותחילתי יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וינתנו בו ישראל מקדשי שמך) וטהר לבנו לעבדך
 באמת. כי אתה סלחן לישראל ומחלן לשבטי ישראל בכל דור ודור ומפלה עדיך
 אין לנו מלך מוחל וסולח אלא אתה: ברוך אתה יי מלך מוחל וסולח
 לעונותינו וְעונות עמו בית ישראל. ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה.
 מלך על כל הארץ מקדש (שנת ו) ישראל ויום הכפרים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי
 ישראל. ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:
 ותחזיקה עינינו בשוקך לציון ברחמים: ברוך אתה יי המחזיר שכנינתו לציון: מוריס דרכנו
 מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד צור תינו מנן
 ישענו אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תודלתך על חיינו המסורים בקדך.
 ועל גשמותינו הקודות לך ועל נפיש שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך ומאבותיך שבכל
 צת. ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך מעולם
 קוינו לך: ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלבנו תמיד לעולם ועד:

וכתוב (ליעלה ותתום) לחיים טובים כל בני בריתך:

וכל תחיים יודוך סלה ויהללו את שמך באסת האל ישועתנו ועזרתנו סלה: ברוך
 אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות: לשיח ברכת כהנים

לשחרית למוסף למנחה ולנעילה
 שים שלום טובה וברכה הנותן ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך שלום רב על ישראל עמך
 ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי
 אהינו תזנת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום הוא מלך אדון לכל השלום

תפלת יום כפור

וטוב בפניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלום :
 בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר ונכתב (לנעילה ונחתם) לפניך אנחנו
 וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ושלום : ברוך אתה יי עשה השלום :
 אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מתפלתנו . שאין אנו עוי
 פנים וקשי ערף לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא
 חטאנו . אבל אנחנו ואבותינו חטאנו :

אשכנו . בגדנו . גולע . נברנו דפי : העונו . והרשענו . נדנו . חמסנו .
טפלנו שגר . יעצנו רע . כזבנו . לצנו . מרדנו . נאצנו . סרנו .
עונו . פישענו . צרנו . קשינו ערף : רשענו . שחתנו . העבנו . תעינו .
 תעתענו : סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו . ואתה צדיק
 על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו : מה נאמר לפניך יושב
 טרום ומה בספר לפניך שוכן שחקים הלא כל הנסתרות והנגלות אתה יודע :

לנעילה מתחילין כאן

לערבית לשהרית למסוף ולמנחה

אתה יודענו עולם . ותעלומות סתרי
 כל חי : אתה חופש כל חדרי
 במן ובוחן כליות ולב . אין דבר געלם
 ספק . ואין גסתר מנגד עיניך : ובכן יהי
 רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו .
 שתסלח לנו על כל חטאתינו . ותמחל
 לנו על כל עונותינו . ותכפר לנו על
 כל פשעינו :

על חטא שהטאנו לפניך באונם וברצון :
 ועל חטא שהטאנו לפניך באמוץ הלב :
 על חטא שהטאנו לפניך בכלי דעת :
 ועל חטא שהטאנו לפניך בכטוי שפתים :
 על חטא שהטאנו לפניך בגלוי ובסתר :
 ועל חטא שהטאנו לפניך בגלוי ערוות :
 על חטא שהטאנו לפניך בדבור פה :
 ועל חטא שהטאנו לפניך בדעת ובמרמה :
 על חטא שהטאנו לפניך בהרהור הלב :
 ועל חטא שהטאנו לפניך בהונאת רע :
 על חטא שהטאנו לפניך בודוי פה :
 ועל חטא שהטאנו לפניך בועידת זנות :
 על חטא שהטאנו לפניך בזדון ובשגגה :
 ועל חטא שחל בזלזול הורים ומורים :
 על חטא שהטאנו לפניך בחזק יד :

אתה נותן יד לפושעים
 וימינה פשוטה
 לקבל שבים . ותלמדנו
 יי אלהינו להתודות לפניך
 על כל עונותינו למען
 נחדר מעשך ידנו .
 ותקבלנו בתשובה שלמה
 לפניך כאשים וכבני חוחים
 לפעוד בריה אשר אמרת .
 אין קץ לאשי חובותינו .
 ואין מספר לגיחותי
 אשמתנו ואתה יודע
 שאחריתנו רמה ותולעה
 לפיכך הרבית סליחתנו .
 מהאנו מה תיינומה חסדנו
 מה צדקנו מה ישענו
 מה כחנו מה גבורתנו מה

נאמר

אשכנו ועל

נאמר לפניך יי אלהינו
 וארתי אבותינו הלא כל
 הגבורים כאין לפניך
 ואנשי השם כלא היו
 וחכמים כבלי מדע .
 ונבונים כבלי השכל . כי
 רוב מעשיהם תהו וימי
 חייהם הכל לפניך ומותר
 האדם מן הבהמה אין כי
 הכל הבל :

ועל חטא שחטאנו לפניך בחלול השם :
 על חטא שחטאנו לפניך במפשות פה :
 ועל חטא שחטאנו לפניך במוטאת שפתים :
 על חטא שחטאנו לפניך ביצר הרע :
 ועל חטא שחל בידועים ובלא יודעים :
 ועל כלם אלוה סליחות . סלח לנו
 מחל לנו . כפר לנו :

על חטא שחטאנו לפניך בכפת שחד :
 ועל חטא שחטאנו לפניך בכחש ובקזב :
 על חטא שחטאנו לפניך בלשון הרע :
 ועל חטא שחטאנו לפניך בלצון :
 על חטא שחטאנו לפניך במשא ובמתן :
 ועל חטא שחטאנו לפניך במאכל ובמשתה :
 על חטא שחטאנו לפניך בנשך ובמרפית :
 ועל חטא שחטאנו לפניך בנטית גרון :
 על חטא שחטאנו לפניך בשקור עין :
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשיח שפתותינו :
 על חטא שחטאנו לפניך בעינים רמות :
 ועל חטא שחטאנו לפניך בעזות מצח :
 ועל כלם אלוה סליחות . סלח לנו
 מחל לנו . כפר לנו :

על חטא שחטאנו לפניך בפריקת עול :
 ועל חטא שחטאנו לפניך בפלילות :
 על חטא שחטאנו לפניך בצדית רע :
 ועל חטא שחטאנו לפניך בצרות עין :
 על חטא שחטאנו לפניך בקלות ראש :
 ועל חטא שחטאנו לפניך בקשיות ערף :
 על חטא שחטאנו לפניך בריצת רגלים להרע :
 ועל חטא שחטאנו לפניך ברכילות :
 על חטא שחטאנו לפניך בשבועת שוא :
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשנאת חנם :
 על חטא שחטאנו לפניך בתשומת יד :
 ועל חטא שחטאנו לפניך בתמהון לבב :
 ועל כלם אלוה סליחות . סלח לנו
 מחל לנו . כפר לנו :

ועל חטאים שאנו תיבים עליהם עולה :
 ועל

אתה הברלת אנוש מראש
 ותכיריהו לעמוד לפניך .
 כי מי יאמר לך מה תפעל ואם
 יצדק מה יתן לך : ותתן לנו יי
 אלהינו באהבה את יום (שני) לשנה
 השבת הזה ואת יום (צום) הכפריסה הזה
 קץ ומחילה וסליחה על כל
 עונותינו למען נחדל מעשק
 ידינו ונשוב אליך לעשות חקי
 רצונך בלבב שלם : ואתה
 ברחמיך הרבים רחם עלינו כי
 לא תתפוצ בהשחתת עולם .
 שנאמר דרשו יי בהמצאו
 כראהו בהיותו קרוב : ונאמר
 יעזוב רשע דרכו ואיש און
 מחשבותיו וישב אל יי וירחמהו
 ואל אלהינו כי ירבה לסלוח :
 ואתה אלוה סליחות תנון ורחום

ארך

משכנו

לנעילה

אָרְךָ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת
 וּמְרֵבָה לְהִיטִיב וְרוֹצֵה אֶתְּךָ
 בְּתִשׁוּבַת רְשָׁעִים וְאִין אֶתְּךָ
 חֲפִץ בְּמִיתָתָם שֶׁנֶּאֱמַר אָמַר
 אֲלֵיהֶם חִי אֲנִי נָא אֲדֹנָי יְהוִה
 אִם אֶחְפֹּץ בְּמוֹת הַרְשָׁע כִּי אִם
 בְּשׁוּב רְשָׁע מִדְרָכּוֹ וְחָיָה שׁוּבוֹ
 שׁוּבוֹ מִדְרָכֵיכֶם הַרְעִים וְלָמָּה
 תִּמְוֹתוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל : וְנֶאֱמַר
 הַחֲפִץ אֶחְפֹּץ מוֹת רְשָׁע נָא אִם
 אֲדֹנָי יְהוִה הֲלוֹא בְּשׁוּבוֹ מִדְרָכָיו
 וְחָיָה : וְנֶאֱמַר כִּי לֹא אֶחְפֹּץ בְּמוֹת
 הַמֵּת נָא אֲדֹנָי יְהוִה וְהַשִּׁיבוּ
 וְחַיּוּ : כִּי אֶתְּךָ סִלַּח לְיִשְׂרָאֵל
 וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל הַדּוֹר
 וְדוֹר וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אִין לָנוּ מֶלֶךְ
 מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֶלֶּא אֶתְּךָ) :

וְעַל חַטָּאִים שֶׁאֵנוּ חַיְבִים עֲלֵיהֶם חַטָּאת :
 וְעַל חַטָּאִים שֶׁיֵּחַ עֲלֵיהֶם קֶרֶבֶן עוֹלָה וְיוֹרֵד :
 וְעַל חַטָּאִים שֶׁיֵּחַ עֲלֵיהֶם אֶשֶׁם וְרֵאִי וְתִלּוּי :
 וְעַל חַטָּאִים שֶׁאֵנוּ חַיְבִים עֲלֵיהֶם מִכַּת מִרְדּוֹת :
 וְעַל חַטָּאִים שֶׁיֵּחַ עֲלֵיהֶם מַלְקוֹת אַרְבָּעִים :
 וְעַל חַטָּאִים שֶׁיֵּחַ עֲלֵיהֶם סִיתָה בְיַדֵּי שְׁמַיִם :
 וְעַל חַטָּאִים שֶׁאֵנוּ חַיְבִים עֲלֵיהֶם בְּרַת וְעִרְרֵי :
 וְעִיִּם שֶׁיֵּחַ עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מֵיתוֹת בֵּית דִּין :
 סְקִילָתָהּ. שׁוֹרְפָהּ. הַרְגֵהּ. וְחַנּוּקָהּ. עַל מִצְוֹת
 עֲשֵׂה וְעַל מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה.
 בֵּין שְׁנֵי שְׂבָהּ קוּם עֲשֵׂה. וּבֵין שְׁאִין בְּהִקּוּם
 עֲשֵׂה. אֵת הַגְּלוּיִם לָנוּ וְאֵת שְׁאִינָם גְּלוּיִם
 לָנוּ. אֵת הַגְּלוּיִם לָנוּ כְּכָר אֲמִרְנוּם לְפָנֶיךָ.
 וְהוֹדִינוּ לָךְ עֲלֵיהֶם. וְאֵת שְׁאִינָם גְּלוּיִם לָנוּ
 לְפָנֶיךָ תֵּם גְּלוּיִם וִידוּעִים. בְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמַר
 תִּסְתַּרְוּ לִי אֲהִינּוּ. וְתִנְגְּלוּ לָנוּ וְלִבְנֵינוּ
 עַד עוֹלָם. לַעֲשׂוֹת אֶתְּךָ לְדָבָר הַתּוֹרָה
 הַזֹּאת : כִּי אֶתְּךָ סִלַּח לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלֵן
 לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל הַדּוֹר וְדוֹר וּמִבְּלַעֲדֶיךָ
 אִין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אֶלֶּא אֶתְּךָ :

אֱלֹהֵי עַד שֶׁלֹּא נִוצַרְתִּי אִינִי כְדָאִי וְעַכְשָׁו שֶׁנִּוצַרְתִּי כְּאֵלוֹ לֹא נִוצַרְתִּי. עֶפֶר
 אֲנִי בְּחַיִּי. קַל וְחֶמֶר בְּמִיתָתִי. תְּרִי אֲנִי לְפָנֶיךָ כְּכֹלִי מְלֵא בּוֹשָׁה וּכְלֶמֶת.
 יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא אֶחְטָא עוֹד. וּמָה שֶׁחַטָּאתִי לְפָנֶיךָ
 מֶרַק בְּרַחֲמֶיךָ תִּרְבִּים אֲכַל לֹא עַל יְדֵי יִסּוּרִים וְחֲלָיִם רָעִים : אלהי נצור וכו'

סדר ברכת המזון

יחיד אינו אוסר ברוך הוא וברוך שמו :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַזֶּן אֶת הָעוֹלָם כֹּלּוֹ בְּטוֹבוֹ בְּחַן
 בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים הוּא נוֹתֵן לָחֶם לְכֹל בְּשֵׁר כִּי לְעוֹלָם תִּסְדּוּ.
 וּבְטוֹבוֹ הַגְּדוֹל תִּמְיֵד לֹא חֶסֶד לָנוּ וְאֵל יְחֶסֶד לָנוּ מְזוּן לְעוֹלָם וָעֶד. בְּעֶבֶר
 שְׁמוֹ הַגְּדוֹל כִּי הוּא אֵלֶּן וּמִפְּרָגִם לְכֹל וּמִטִּיב לְכֹל וּמְכִין מְזוּן לְכֹל בְּרִיּוֹתָיו
 אֲשֶׁר בָּרָא : בְּרוּךְ אַתָּה יי הַזֶּן אֶת הַכֹּל :

נִזְדָּה לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֲמֵדָה טוֹבָה וְרַחֲבָה וְעַל
 שֶׁהוֹצַאתָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים וְעַל בְּרִיתְךָ
 שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׁרֵנוּ וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלַּמְדַּתָּנוּ וְעַל חֻקֶּיךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ וְעַל חַיִּים מִן

וְחֶסֶד שְׂחַוְנָתָנוּ וְעַל אֲכִילַת מִזֵּון שְׂאֵתָהּ זֶן וּמִפְרֵנֶם אוֹתָנוּ תָּמִיד בְּכָל יוֹם
וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה : כַּמְנוּכָה וּפְרוּסִים לוֹמְרִים כַּאֲן עַל הַנְּסִים

וְעַל הַכֹּל יי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל
חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד . בְּפִתּוּב וְאֲבִלְתָּ וּשְׁבַעְתָּ וּבִרְכַתְּ אֶת יי אֱלֹהֵינוּ
עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ : בְּרוּךְ אַתָּה יי עַל הָאָרֶץ וְעַל הַמִּזֵּון :
רַחֵם נָא יי אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן
כְּבוֹדְךָ וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו . אֱלֹהֵינוּ אֲבִינוּ רַעְיוֹנוּ (כַּמְנוּכָה וּפְרוּסִים) זִוְנָנוּ פְרִנְסָנוּ וְכָל כְּלָנוּ וְהִרְוִיחָנוּ
וְתִרְוַח לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִהֲרָה מְכַל צְרוּחֵינוּ . וְנָא אֵל תִּצְרִיכֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לֹא
לְדִי מִתַּנַּת בְּשָׁר וָדָם וְלֹא לְיַדִּי הַלּוֹאֲתָם כִּי אִם לְיָדְךָ הַמַּלְאָה הַמְּתוּחָה
הַקְּדוּשָׁה וְהַתְּרַבָּה שְׁלֹא גְבוּשׁ וְלֹא נִבְלָם לְעוֹלָם וָעֶד :

רְצֵה וְהַחֲלִיצֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשַּׁבָּת וְהַשְּׁבִיעִי הַשְּׁבֵת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ הַזֶּה כִּי
יוֹם זֶה גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ הוּא לְפָנֶיךָ לְשַׁבֵּת בּוֹ וּלְקַוֵּחַ בּוֹ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוֹת רְצוּנְךָ וּבְרִצּוֹנְךָ
הַיָּחִיד לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שְׁלֹא תִהְיֶה צָרָה וְיָגוֹן וְאֲנָחָה בְּיוֹם מְנוּחָתָנוּ . וְהִרְאֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּנִחְמַת
צִיּוֹן עִירְךָ וּבְבִגְדֵי יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָּׁתְךָ כִּי אַתָּה הוּא בְּעַל הַיְשׁוּעוֹת . נִבְעַל הַנְּחֻמּוֹת :
כַּרְמֵל וַיִּזְעַק וְהוֹסִיף לוֹמְרִים כַּאֲן יַעֲלֶה רִיבָא

וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקְּדוּשָׁה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ : בְּרוּךְ אַתָּה יי בּוֹנֵה בְּרַחֲמֶיךָ יְרוּשָׁלַיִם
אָמֵן : בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ אֲדִירֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ
נוֹאֲלָנוּ יוֹצְרֵנוּ קְדוֹשֵׁנוּ קְדוּשׁ יַעֲקֹב רוּעֵנוּ רוּעֵה יִשְׂרָאֵל הַמְּלֶכֶךְ הַטּוֹב
וְהַמְּטִיב לְכָל שֶׁבְכָל יוֹם וְיוֹם הוּא הַטִּיב . הוּא מְטִיב . הוּא יִמְטִיב לָנוּ . הוּא
גִּמְלָנוּ הוּא גּוֹמְלָנוּ הוּא יִגְמְלָנוּ לְעַד לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרַחֲמֵי הַצֶּלֶה
וְהַצֶּלְחָה בְּרַכָּה וַיְשׁוּעָה נְחֻמָּה פְרִנְסָה וְכִלְכֶּלָה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְכָל טוֹב
וּמְכַר טוֹב לְעוֹלָם אֵל יַחֲסֵרְנוּ : הַרְחֵקֵנוּ הוּא יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד : הַרְחֵקֵנוּ
הוּא יִתְבָּרַךְ בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ : הַרְחֵקֵנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר וָדוֹר וְיִתְפָּאֵר בְּנוֹ
לְעַד וּלְנֶצַח נְצַחִים וְיִתְהַדָּר בְּנוֹ לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים : הַרְחֵקֵנוּ הוּא יִפְרִנְסֵנוּ
בְּכַבּוֹד : הַרְחֵקֵנוּ הוּא יִשְׁבּוֹר עָלֵנוּ מֵעַל צוּאֲרָנוּ וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ :
הַרְחֵקֵנוּ הוּא יִשְׁלַח לָנוּ בְּרַכָּה מְרַבָּה בְּבֵית הַזֶּה וְעַל שְׁלַחַן זֶה שֶׁאֲבָלָנוּ עָלָיו :
הַרְחֵקֵנוּ הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב וַיְבַשֵּׁר לָנוּ בְּשׁוֹרֵזֵי טוֹבוֹת
יְשׁוּעוֹת וְנְחֻמּוֹת : הַרְחֵקֵנוּ הוּא יִבְרַךְ אֶת וְאִם יֵשׁ לוֹ אֵב וְאִם יֵאֱמַר (אָבִי מוֹרִי) בְּעַל הַבַּיִת
הַזֶּה וְאַתָּה (אָמִי מוֹרֵתִי) בְּעַלְת הַבַּיִת הַזֶּה . (וְאִם כּוֹא כְמוֹךְ עַל שׁוֹמֵן עִמּוֹ יֵאֱמַר אוֹתִי וְאֵשְׁתִּי
וְזָרְעִי) . אוֹתָם וְאַתָּה בֵּיתֶם וְאַתָּה זָרְעֶם וְאַתָּה כָּל אֲשֶׁר רָהֵם אוֹתָנוּ וְאַתָּה כָּל אֲשֶׁר
לָנוּ בְּמִוֹ שְׁנֵתְבָרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב בְּכָל מְכַל כָּל בֶּן וְיָבִיב
אוֹתָנוּ כְּלָנוּ יַחַד בְּבְרַכָּה שְׁלֵמָה וְנֵאמַר אָמֵן :

בְּמָרוֹם יִלְמְדוּ עָלֵינוּ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם זְכוֹת יִשְׁתַּהֲא לְמִשְׁמַרְתָּ שְׁלוֹם וְנִשְׂא בְּרַכָּה מֵאַחַ
יי וְאַדְמָה בְּאֵלֵינוּ יִשְׁעֵנוּ וְנִמְצָא חֵן וְשִׁבְלָה טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאַדָּם :

סדר ברכת המזון

לשבת הַרְחֵמֵן הוּא יִנְחִילֵנו יוֹם שְׁכָלוּ שֶׁבֶת	לְיִשׁ הַרְחֵמֵן הוּא יִנְחִילֵנו יוֹם שְׁכָלוּ טוֹב :
וּמְנוּחָה לַחַיֵּי הָעוֹלָמִים :	לְיִשׁ הַרְחֵמֵן הוּא יִתְדֹשׁ עָלֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה
הַזֶּה לְטוֹבָה וּלְבָרָכָה :	הַזֶּה לְטוֹבָה וּלְבָרָכָה :

הַרְחֵמֵן הוּא יִזְכְּנוּ לַיְמֹת הַמְּשִׁיחַ וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: מְגִדִיל (בְּרַ"ח וּשְׁבַת וַיֹּשֶׁב וַחֲוָה'מ מְגִדִיל) יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ וְעוֹשֶׂה חֶסֶד לְמְשִׁיחוֹ לְדוֹד וּלְזֶרְעוֹ עַד עוֹלָם: עֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: יִרְאוּ אֶת יְיָ קְדוֹשׁוֹ כִּי אִין מְחֹסֵד לִירְאֵיו: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעִבוּ וְדוֹרְשֵׁי יְיָ לֹא יִחְמְרוּ כָּל טוֹב: הַזֶּה לְטוֹב: חֶסֶד: פּוֹתַח אֶת יַדָּהּ וּמְשַׁבֵּעַ לְכָל חַי רִצּוֹן: כְּרוֹךְ הַגֹּבֵר אֲשֶׁר יִכְטַח בֵּינֵי וְהָיָה יְיָ מְכַסְחוֹ: נֶעֱרַר הַיְיָ יָם וְקִנְיָתִי וְלֹא רָאִיתִי צָדִיק נֶעֱזָב וְזֶרְעוֹ מִבְּקֶשׁ לֶחֶם: יְיָ עַז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

אחר ברכת המזון כשחול מצד על כוס חם על כיון מצד בורא פרי הגפן . ועל סוף משקין מצד שהכל : על כיון ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן : ואח"כ מצד כרכס מעין של ועל סוף מצד ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהכל נהיה בברוך

סדר ברכה אחרונה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם על

מל פנשיל מס' מיני דגן	על כיון מצד כיון לאחרי זכ	על סירות מצד חרן ישרא	הכל מן כ' מיני דגן ונס שסס יי
המחיה ועל	הגפן ועל פרי	העץ ועל פרי	המחיה ועל הבבלקה
הבבלקה	הגפן	העץ	וגד הגפן ועל פרי הגפן

ועל תנובת השנה ועל ארץ המדה טובה ורחבה שרצית והנחלת לאבותינו לאכול מפריה ולשבוע מטובה . רחם נא יי אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מזבחה ועל תיבלה . ונגה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו והעלנו לתוכה . ושמחנו בבנינה ונאכל מפריה ונשבוע מטובה . ונברכה עליה בקדשה ובטהרה : כנס ורצה והחליצנו ביום העצת הזה : כרי וזכרנו לטובה ביום ראש החדש הזה : כרי וזכרנו לטובה ביום הזכרון הזה : כנס ושמחנו ביום חג המצות הזה : כנס ושמחנו ביום חג השבועות הזה : כנס ושמחנו ביום חג הכפות הזה : כנס ושמחנו ביום שמני העצרת חג הזה . כי אתה יי טוב וכטיב לכל ונודה לך על הארץ ועל המחיה : ועל פרי הגפן : ועל הפרות : ועל המחיה ועל פרי ברוך אתה יי על ברוך אתה יי ברוך אתה יי הגפן : ברוך אתה יי על הארץ ועל המחיה על הארץ ועל המחיה ועל פרי הגפן : פרי הגפן : הפרות : הבבלקה ועל פרי הגפן :

על סירות חוץ מס' מינים ועל סירות כדמס ויקום ועל דבר האין גידולו מן הארץ מצד כרכס אחר חכילתן כרכס זו : ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא נפשות ובוות והסרוגן על כל מה שברא להתחיות בהם נפש כל חי : ברוך חי העולמים :

ככל לילך קודם שהתחיל הכרבה, תלמד בספר מלא סנהדרין :

לשם יחוד קודשך ברוך הוא ושכונתיה ברחילו ורחימו ליהר שם יה בזה ביהודא שלום בשם כל ישראל. הנני מוכן ומזומן לקיים מצות עשה של ספירת העומר כמו שכתוב בתורה וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנפה שבע שבתות המימות תהיינה. עד ממחרת השבת השביעית תספור חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליי :
ויהי נועם זכו

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על ספירת העומר :

היום יום אחד בעומר :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך : ושם לעבדך ביראה בימי עליך ובשנים קדמוניות :

ואמר כך יאמר למנצח בנגינות מזמור שיר וכו' ויכוין פינת אלהים וזוהי מן ישמחו ואמר כך יאמר פנפנ כבי נחויאל ויכוין פינת אמא ואח"כ יאמר רבש"ע וכו' :

רבונו של עולם אתה צויתנו על ידי משה עבדך לספור ספירת העומר כדי לטהרנו מקלפותינו ומטמאותינו כמו שכתבת בתורתך וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנפה שבע שבתות המימות תהיינה. עד ממחרת השבת השביעית תספור חמשים יום. כדי שיתבררו נפשות עמך ישראל מזהמתם. ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שבזכות ספירת העומר שספרתי היום יתקן מה שפגמתי בספירה (פלוגית השי"ך לאותו הלילה) ואמרה ואתקדש בקדשה של מעלה ועל ידי זה ישפיע שפע רב בכל העולמות ולתקן את נפשותינו ודעותינו ונשמותינו סבל סוג ופגם ולגן הרע ולקדשנו בקדשתך העליונה אמן סלה :

היום שני ימים בעומר : י"ד	ש	היום שנים עשר יום שהם שבוע אחד
היום שלשה ימים בעומר : י"ה	מ	והחמשה ימים בעומר : י"ו
היום ארבעה ימים בעומר : י"ז	ח	היום שלשה עשר יום שהם שבוע אחד
היום חמשה ימים בעומר : י"ח	ו	וששה ימים בעומר : י"ט
היום ששה ימים בעומר : י"ט	ו	היום ארבעה עשר יום שהם שני שבועות בעומר : י"ז
היום שבועה ימים שהם שבוע אחד בעומר : י"ז	אחד	היום חמשה עשר יום שהם שני שבועות ויום אחד בעומר : י"ח
היום שמונה ימים שהם שבוע אחד ויום אחד בעומר : י"ח	אחד	היום ששה עשר יום שהם שני שבועות ושני ימים בעומר : י"ט
היום תשעה ימים שהם שבוע אחד ושני ימים בעומר : י"ט	אחד	היום שבעה עשר יום שהם שני שבועות ושלשה ימים בעומר : י"ז
היום עשרה ימים שהם שבוע אחד ושלשה ימים בעומר : י"ז	אחד	היום שמונה עשר יום שהם שני שבועות וארבעה ימים בעומר : י"ח
היום אחד עשר יום שהם שבוע אחד וארבעה ימים בעומר : י"ח	אחד	היום תשעה עשר יום שהם שני שבועות

שְׁבוּעוֹת וַחֲמִשָּׁה יָמִים בְּעוֹמֵר : י"ד ת
הַיּוֹם עֶשְׂרִים יוֹם שֶׁהֵם שְׁנֵי שְׁבוּעוֹת
וְשִׁשָּׁה יָמִים בְּעוֹמֵר : י"ה ש
הַיּוֹם אֶחָד וְעֶשְׂרִים יוֹם שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה
שְׁבוּעוֹת בְּעוֹמֵר : י"ו פ
הַיּוֹם שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים יוֹם שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה
שְׁבוּעוֹת אֶחָד בְּעוֹמֵר : י"ז ו
הַיּוֹם שְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים יוֹם שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה
שְׁבוּעוֹת וְשִׁנֵּי יָמִים בְּעוֹמֵר : י"ח ט
הַיּוֹם אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה
שְׁבוּעוֹת וְשִׁשָּׁה יָמִים בְּעוֹמֵר : י"ט ע
הַיּוֹם חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים יוֹם שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה
שְׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים בְּעוֹמֵר : י"י מ
הַיּוֹם שֵׁשָׁה וְעֶשְׂרִים יוֹם שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה
שְׁבוּעוֹת וַחֲמִשָּׁה יָמִים בְּעוֹמֵר : י"ג י
הַיּוֹם שִׁבְעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה
שְׁבוּעוֹת וְשִׁשָּׁה יָמִים בְּעוֹמֵר : י"ד ט
הַיּוֹם שְׁמוֹנָה וְעֶשְׂרִים יוֹם שֶׁהֵם אַרְבָּעָה
שְׁבוּעוֹת בְּעוֹמֵר : י"ה מ
הַיּוֹם תְּשַׁעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם שֶׁהֵם אַרְבָּעָה
שְׁבוּעוֹת וְיוֹם אֶחָד בְּעוֹמֵר : י"ו י
הַיּוֹם שְׁלֹשִׁים יוֹם שֶׁהֵם אַרְבָּעָה שְׁבוּעוֹת
וְשִׁנֵּי יָמִים בְּעוֹמֵר : י"ז ש
הַיּוֹם אֶחָד וְשִׁלְשִׁים יוֹם שֶׁהֵם אַרְבָּעָה
שְׁבוּעוֹת וְשִׁשָּׁה יָמִים בְּעוֹמֵר : י"ח ו
הַיּוֹם שְׁנַיִם וְשִׁלְשִׁים יוֹם שֶׁהֵם אַרְבָּעָה
שְׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים בְּעוֹמֵר : י"ט ר
ל' ג ב עו מ ר
הַיּוֹם שְׁלֹשָׁה וְשִׁלְשִׁים יוֹם שֶׁהֵם אַרְבָּעָה
שְׁבוּעוֹת וַחֲמִשָּׁה יָמִים בְּעוֹמֵר : י"י ו
הַיּוֹם אַרְבָּעָה וְשִׁלְשִׁים יוֹם שֶׁהֵם אַרְבָּעָה

שְׁבוּעוֹת וְשִׁשָּׁה יָמִים בְּעוֹמֵר : י"ג ל
הַיּוֹם חֲמִשָּׁה וְשִׁלְשִׁים יוֹם שֶׁהֵם חֲמִשָּׁה
שְׁבוּעוֹת בְּעוֹמֵר : י"ד א
הַיּוֹם שֵׁשָׁה וְשִׁלְשִׁים יוֹם שֶׁהֵם חֲמִשָּׁה
שְׁבוּעוֹת וְיוֹם אֶחָד בְּעוֹמֵר : י"ה מ
הַיּוֹם שִׁבְעָה וְשִׁלְשִׁים יוֹם שֶׁהֵם חֲמִשָּׁה
שְׁבוּעוֹת וְשִׁנֵּי יָמִים בְּעוֹמֵר : י"ו י
הַיּוֹם שְׁמוֹנָה וְשִׁלְשִׁים יוֹם שֶׁהֵם חֲמִשָּׁה
שְׁבוּעוֹת וְשִׁשָּׁה יָמִים בְּעוֹמֵר : י"ז ר
הַיּוֹם תְּשַׁעָה וְשִׁלְשִׁים יוֹם שֶׁהֵם חֲמִשָּׁה
שְׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים בְּעוֹמֵר : י"ח ב
הַיּוֹם אַרְבָּעִים יוֹם שֶׁהֵם חֲמִשָּׁה שְׁבוּעוֹת
וַחֲמִשָּׁה יָמִים בְּעוֹמֵר : י"ט א
הַיּוֹם אֶחָד וְאַרְבָּעִים יוֹם שֶׁהֵם חֲמִשָּׁה
שְׁבוּעוֹת וְשִׁשָּׁה יָמִים בְּעוֹמֵר : י"י ר
הַיּוֹם שְׁנַיִם וְאַרְבָּעִים יוֹם שֶׁהֵם שֵׁשָׁה
שְׁבוּעוֹת בְּעוֹמֵר : י"ג ז
הַיּוֹם שְׁלֹשָׁה וְאַרְבָּעִים יוֹם שֶׁהֵם שֵׁשָׁה
שְׁבוּעוֹת וְיוֹם אֶחָד בְּעוֹמֵר : י"ד ת
הַיּוֹם אַרְבָּעָה וְאַרְבָּעִים יוֹם שֶׁהֵם שֵׁשָׁה
שְׁבוּעוֹת וְשִׁנֵּי יָמִים בְּעוֹמֵר : י"ה ג
הַיּוֹם חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים יוֹם שֶׁהֵם שֵׁשָׁה
שְׁבוּעוֹת וְשִׁשָּׁה יָמִים בְּעוֹמֵר : י"ו ח
הַיּוֹם שֵׁשָׁה וְאַרְבָּעִים יוֹם שֶׁהֵם שֵׁשָׁה
שְׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים בְּעוֹמֵר : י"ז ס
הַיּוֹם שִׁבְעָה וְאַרְבָּעִים יוֹם שֶׁהֵם שֵׁשָׁה
שְׁבוּעוֹת וַחֲמִשָּׁה יָמִים בְּעוֹמֵר : י"ח ס
הַיּוֹם שְׁמוֹנָה וְאַרְבָּעִים יוֹם שֶׁהֵם שֵׁשָׁה
שְׁבוּעוֹת וְשִׁשָּׁה יָמִים בְּעוֹמֵר : י"ט ל
הַיּוֹם תְּשַׁעָה וְאַרְבָּעִים יוֹם שֶׁהֵם שִׁבְעָה
שְׁבוּעוֹת בְּעוֹמֵר : י"י ה

קודם שקדם סלגס יאמר הללויה הללו אח' ה' מן השמים עד חק נתן ולא יעבור . ואל' כ' יאמרו :
 הרג'י טובן ומזומן לקיים המצוה לקדש הלבנה לשם יתוד קביה ושכינתיה על ד'
 ודא טמיר ונעלם בשם כל ישראל :

ויאמר רגליו וינים בלגס סעס אחת קודם סכרס וכסיחיל לנדך לא ידלה נס כלל :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 בְּמֵאֲמָרוֹ בָּרָא שְׁחָקִים . וּבְרוּחַ פִּיּוֹ כָּל צְבָאָם .
 חֶק וּזְמַן נָתַן לָהֶם שְׁלֵא יִשְׁנוּ אֶת תַּפְקִידָם .
 שְׁשִׁיּוֹם וּשְׁמֹחִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנָם . פּוֹעֵל אֲמֶת
 שִׁפְעֵלְתוֹ אֲמֶת . וְלִלְבָנָה אָמַר שְׁתַּתְּחִדֵּשׁ
 עֲטָרַת תַּפְאָרַת לַעֲמוּסֵי בְטָן . שְׁהֵם עֲתִידִים
 לְהִתְחַדֵּשׁ כְּמוֹתֶיהָ . וְלִפְאָר לְיִזְצָרְהֶם עַל שֵׁם כְּבוֹד
 מַלְכוּתוֹ : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִתְּחִלַּת חֲדָשִׁים :

יְיָ בְּרוּךְ יִזְצָרְךָ . בְּרוּךְ עוֹשֶׂךָ . בְּרוּךְ קוֹנֶךָ . בְּרוּךְ
 בּוֹרְאֶךָ : וְחִדְּ נִסְ וְחִדְּ כְּשֵׁם שְׁאֲנִי רוֹקֵד בְּנִגְדֶךָ
 וְאִינִי יְכוֹל לְנַגּוֹעַ בְּךָ . לֹא יוֹכְלוּ כָּל אוֹיְבֵי
 לְנַגּוֹעַ בִּי לְרַעָה : יְיָ תִפְּלַעְלֵיהֶם אִימָתָה וּפְתַח
 בְּגָדוֹל זְרוּעָה יְדָמוּ כְּאֶבֶן : יְיָ כְּאֶבֶן יְדָמוּ זְרוּעָה
 בְּגָדוֹל וּפְתַח אִימָתָה עֲלֵיהֶם תִּפְּלַע :
 יְיָ דְיֹד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חֵי וְקַיִם :

יְיָ אֱמַר לְחִבְרוֹ נִסְ שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם : וְחִבְרוֹ מְשִׁיב נִסְ עֲלֵיכֶם שְׁלוֹם :
 יְיָ סֶמֶן טוֹב וּמִזֵּל טוֹב יְהִי לָנוּ וְלְכָל יִשְׂרָאֵל אָמֵן :
 קוֹל דּוּדֵי הַנֶּה זֶה בָּא מְדַלֵּג עַל הַתְּרִים מְקַפֵּץ עַל
 הַנְּבָעוֹת : דּוּמָה דּוּדֵי לְצַבִּי אוֹ לְעַפְרֵי הָאֵילִים הַנֶּה זֶה
 עוֹמֵד אַחַר כְּתִלְנוּ מִשְׁגִּיחַ מִן הַחֲלָנוֹת מְצִיץ מִן הַתְּרָכִים :

ויאמר שיר למעלות אשא עיני ותר . הללויה הללו אל בקדשו ותר :

תִּנָּא דְבִי רַבִּי יִשְׁמַעְיָאֵל . אֱלֹהֵי

לא זכו ישראל אלא להקביל פני
 אביהם שבשמים פעם אחת
 בחודש דים. אמר אביי הלכך
 צריך למימרא מעומד: מי זאת
 עולה מן המדבר מתרפקת על
 דודה: ויהי רצון מלפניך יי אלהי
 ואלהי אבותי למלא את פנימת
 הלבנה. ולא יהיה בה שום
 מעוט. ויהי אור הלבנה כאור
 החמה וכאור שבעת ימי
 בראשית כמו שהיתה קודם
 מעוטה. שנאמר את שני
 המארות הגדלים. ויתקים בנני
 מקרא שכתוב ובקשו את יי
 אלהיהם ואת דויד מלכם אמן:

למצח בניעת מוסר שיר וכו'. ק"י. ויפנ שלי בגדיו:

... הכותב חיבב את כל קדם ק"ם אמרים אשענה וכן נאשענה רבם וכל יום מקיים את סוכת סוכת אשם
אשענה יאמרים אשענה אשם . נאשענה רבם מקיים ו' אשמים ואמרים ד' כושענה וזה סדרן ואין למק ולשם סדר
עם בלחם עם חל ז"ע מישם כשנו . וכשנה אין אמרים אשענה כלל :

הושענא

- למענה אלהינו הושענא :
- למענה בוראנו הושענא :
- למענה גואלנו הושענא :
- למענה דורשנו הושענא :

למען אמתך . למען בריתך . למען גדלך ותפארתך .
 למען דתך . למען הודך . למען ועודך . למען
 זכרך . למען חסדך . למען טובך . למען יחודך . למען
 כבודך . למען רמודך . למען מלכותך . למען נצחך .
 למען סודך . למען עוזך . למען פארך . למען צדקתך .
 למען קדשתך . למען רחמיה הרבים . למען שכינתך .
 הושענא . למען תהלתך . הושענא :

לחוד כי אמרת עולם חסד יבנה :

אבן שתיה . בית הבחירה . גרן ארנו . דביר המוצנע . הר המורה . ותר
 יראה . וכול תפארתך . תנה דוד . טוב הלכנו . יפה נוף משוש כל
 הארץ . כלילת יפי . לינת הצדק . מכון לשבתך . נוה שאנו . סבת שלם .
 עלית שבטים . פנת יקרת . ציון המצינת . קדש הקדשים . רצוף אהבה .
 שכינת כבודך . הושענא . תל תלפיות . הושענא :

לחוד לק ורוע עם נבונה מעיו ידך תרום ימינה :

אום אני חומה . ברה פחמה . גולה וסורה . דמתה לתמר . התרונה
 עליך . ונחשבת כצאן טבחה . זרויה בין מכעיסיה . חבוקה
 ודבוקה בך . טוענת עליך . יחידה ליחך . כבושה בגולה . לומדת
 יראתך . מרומת לחי . נתונה למכים . סובלת סבלך . עניה סערה .
 פדוית טוביה . צאן קדשים . קהלות יעקב . רשומים בשמך .
 שואגים הושענא . תמוכים עליך . הושענא :

סדר הושענות

להחיר תתן אמת ליעקב חסד לאברהם :

אדון המושיע . בלתיך אין להושיע . גבור ומושיע . בלוחי ולי יהושיע .
האל המושיע . ומציל ומושיע . וועקוה תושיע . חוקוה תושיע .
מלאכה תשביע . יכול להשפיע . כל שייח תדשא ותושיע . לגיא כל
תרשיע . מגדים תמתיק ותושיע . נשיאים להסיע . שעירים להגיע . עננים
מלהמניע . פותח יד ומשביע . צמאה תשביע . קוראה תושיע . רחוקה
תושיע . שותריה תושיע . הושענא . המימה תושיע . הושענא :

להחיר געמות בימינך נצח :

אדם ובהמה . בשר ורוח ונשמה . גיד ועצם וקומה . דמות וצלם
ורקמה . הוד להבל דמה . ונמשל בבהמות נדמה . זיו
ותאר וקומה . חרוש פני אדמה . טיעת עצי נשמה . יקבים וקמה .
כרמים ושקמה . לתבל המסימה . מטרות עזו לסימה . נשיה
לקימה . שיתים להעצימה . ערנים לעצמה . פרחים לקוממה .
צמחים לנשמה . קרים לזרמה . רביבים לשלמה . שתיה לרוממה .
הושענא . תלצה על בלימה . הושענא :

להחיר יי אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים :

אדמה מארד . בהמה ממשבלת . גרן מגום . דגן מדלקת . הון ממארה .
ואכל ממהומה . ונת ממשל . חטה מחגב . סוף מטובי . יקב
מילק . כרם מהולע . לקש מארבה . מגד מצלצל . נפש מבהלה . שובע
מסלעם . עדרים מדלות . פרות משדפון . צאן מצמיתות . קציר מקללה .
חב כרוון . שבלת מצצמון . הושענא . תבואה מחסיל . הושענא :

להוד צדיק יי בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו :

למען איתו הגורק בלהב אש : למען בן הנעקד על עצים ואש : למען
גבור הנאבק עם שר אש : למען דגלים נחית באור וענן אש :
למען הועלה לפרום ונתעלה במלאכי אש : למען והוא לה כסגן באראלי
אש : למען זכר דברות הנתונות מאש : למען חפוי ידעות ענן אש : למען
מכם הר ירדת עליו באש : למען ירדות בית אשר אהבת משמי אש : למען
כמה עד שקעה האש : למען לקח מחמת אש והסיר חרון אש : למען מקנא
קנאה גדולה באש : למען נף ידו ונדרו אבני אש : למען שם מלה חלב כליל
אש : למען עמד בגרן ונתבצה באש : למען פלל בעורה וירדה האש .
למען ציר עלה ונתעקה ברכב וסוסי אש : למען קדושים משלכים באש .
למען רבו רבין חז ונתבי אש : למען שממות עירך הערופה באש .
הושענא : למען תולדות אלופי יהודה תשים כביור אש . הושענא :

סדר הישענות

לך יהוה הנדלה ותגבורה ותהפארת והנצח ותהוד פי כל בשמים ובארץ • לך יהוה
המסלכה והמתנשא לכל לראש • והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה
יהוה אחד ושמו אחד • ובתורתך כתוב לאמר שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד •
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד •

אֲעֲרוֹךְ שׁוּעֵי • בְּבֵית שׁוּעֵי • גְלִיתִי בְּצוּם פְּשָׁעֵי • דְרַשְׁתִּיהֶן בּוֹ לְהוֹשִׁיעַנִי •
הִקְשִׁיבָה לְקוֹל שׁוּעֵי • וְקוּמָה וְהוֹשִׁיעַנִי • זְכוֹר וְדַחֵם מוֹשָׁעֵי • חֵי
בֶן הַשְּׁעָשָׁעֵי • טוֹב בְּאֵגֶק שְׁעֵי • יוֹחֵשׁ מוֹשָׁעֵי • בְּלֵה מְרָשִׁיעֵי • לְבַל עוֹד
תִּתְּשָׁעֵי • מִתֵּר אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי • נִצַּח לְהוֹשִׁיעַנִי • שָׂא נָא עוֹן רָשָׁעֵי • עֲבוֹר עַל
פְּשָׁעֵי • פִּנֵּה נָא לְהוֹשִׁיעַנִי • צוּר צְדִיק מוֹשִׁיעַנִי • קַבֵּל נָא שׁוּעֵי • רוּמֵם
קָרוֹן יִשְׁעֵי • שְׂרֵי מוֹשִׁיעַנִי • תּוֹפִיעַ וְתוֹשִׁיעַנִי • הוֹשִׁיעַ נָא •

אֵל לְמוֹשָׁעוֹת • בְּאַרְבַּע שָׁבוּעוֹת • גְּשִׁים בְּשׁוּעוֹת • דּוֹפְקֵי עֶרְךָ שׁוּעוֹת •
הוֹגֵי שְׁעֵשׂוּעוֹת • וְהִירוֹתֵם מִשְׁתַּעֲשָׁעוֹת • זוֹעֲקִים לְהִשְׁעוֹת • חוֹכֵי
יְשׁוּעוֹת • מְפוֹלִים בְּךָ שְׁעוֹת • יוֹדְעֵי בֵין שְׁעוֹת • כּוֹרְעֵיךָ בְּשׁוּעוֹת • לְהַבִּין
שְׁמוֹעוֹת • מְפִיק גְּשָׁמְעוֹת • נוֹתֵן תְּשׁוּעוֹת • סְפוֹרוֹת גְּשָׁמְעוֹת • עֲדוֹת
מְשַׁכִּיעוֹת • פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת • צְדִיק נוֹשָׁעוֹת • קָרֵב תְּשׁוּעוֹת • רָגֵשׁ תְּשׁוּאוֹת •
וְשָׁלַשׁ שְׁעוֹת יִתְחַיֵּשׁ לְתִשׁוּעוֹת • הוֹשִׁיעַ נָא • אֲנִי וְהוֹ הוֹשִׁיעָה נָא •

כְּהוֹשִׁיעָתָ אֱלֹהִים בְּלוֹד עַמְךָ • בְּצִאתְךָ לַיָּשָׁע עַמְךָ • בֶּן הוֹשִׁיעַ נָא • כְּהוֹשִׁיעָתָ נְחִי
וְאֱלֹהִים • דְּרוֹשִׁים לַיָּשָׁע אֱלֹהִים • כִּי • כִּתוּ הַמּוֹן צְבָאוֹת • וְעַמִּים
מְלֹאכֵי צְבָאוֹת • כִּי • כִּתוּ זָפִים מִבֵּית עֲבָדִים • חַמּוֹן בְּיָדָם מִעֲבָדִים • כִּי • כִּתוּ
מְבוֹעִים בְּצוֹל גְּזָרִים • יִקְרָךְ עַמִּים מִעֲבָדִים • כִּי • כִּתוּ בְּנֵה מְשׁוֹרְרֵת וַיֹּשִׁיעַ
לְגוֹחַהּ מִצִּיּוֹת וַיֹּשִׁיעַ • כִּי • כִּתוּ מֵאִמֵר וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם • נִקְוֵב וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם •
כִּי • כִּתוּ סוֹבֵב מוֹבָח • עוֹמְסֵי עֲרֵבָה לְהַקִּיף מוֹבָח • כִּי • כִּתוּ פְּלֹאֵי אֶרֶץ
כְּהַמְשָׁע • צַעַר פְּלִשְׁתַּת בְּחֶרוֹן אֶף וְנֹשָׁע • כִּי • כִּתוּ קַהְלוֹת בְּבִלְהָ שְׁלַחַת •
רַחֵם לְמַעַנִם שְׁלַחַת • בֶּן הוֹשִׁיעַ נָא • כְּהוֹשִׁיעָתָ שְׁבוֹת שְׁבִמֵי יַעֲקֹב • תִּשׁוּב
וְתָשִׁיב שְׁבוֹת אֱהִלֵי יַעֲקֹב • וְהוֹשִׁיעָה נָא •

כְּהוֹשִׁיעָתָ שׁוֹמְרֵי מִצְוֹת וְחוֹכֵי יְשׁוּעוֹת אֵל לְמוֹשָׁעוֹת וְהוֹשִׁיעָה נָא

אֲנִי וְהוֹ הוֹשִׁיעָה נָא §

הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְךָ וְכִרְךָ אֶת נַחֲלֶתְךָ וְרַעַם וְנִשְׁאָם עַד הָעוֹלָם • וַיְהִי דְבַרֵי אֱלֹהֵי אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי
לְפָנָי יוֹחֵה קְרוֹבִים אֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יוֹמֵם וְלַיְלָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עֲבָדוֹ וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמֵם • לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵי הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד •
אִם נִצְוֵרָה בְּבִבְתָ • בּוֹנֵנָת בְּדַת נִפְשׁ מְשִׁיבַת • גּוֹמְרַת הַלְכוֹת שְׁבַת •
דּוֹרְשַׁת מִשְׁאֵת שְׁבַת • הַקּוֹבַעַת אֲלֵפִים הַחֹם שְׁבַת • וּמְשִׁיבַת הַגָּל
מְשַׁבַּת • זְכוֹר וְזָמּוֹר מְקִימַת בְּשַׁבַּת • הַיֹּשֶׁה לְמִתֵּר בִּיאַת שְׁבַת • מוֹרְחַת
כָּל מְשַׁשָּׁה לְשַׁבַּת • יוֹשְׁבַת וּמְמַתְנַת עַד כָּלֹת שְׁבַת • כְּבוֹד וְעוֹנֵג קוֹדֵשׁ
לְשַׁבַּת • לְבוֹשׁ וּכְסוֹת מְחַלְפַת בְּשַׁבַּת • מֵאֲכָל וּמִשְׁתֵּה מְכִינָה לְשַׁבַּת •

סדר הושענות

נועם מגדים מצעמת לשבת סעודות שלש מקומות בשבת על שתי
כפרות בוצעת בשבת פורטת ארבע רשויות בשבת צווי הדלקת נר
מדלקת בשבת קדוש היום מקדשת בשבת רגן שבע מפללת באפפת
שבעה כדת קוראה בשבת הנחילנה ליום שבלו שבת הושע נא :
אני והו הושיעה נא :

בהושעת אדם יציר בפיה לגונה בשבת קדש המצאתו כוסר והנינה כח : סוד נוי מצוין
מקוים חופש דעה פוגו לבור שביעי לגופש כח : כהו העם נהנה כצאן להגדות
ודק שמת במרה על מי מנחות כח : כהו זבדיה במדבר סין במחנה חכמו ילקטו בשלש
לחם משנה כח : כהו ספליה הורו הכנה במדעם ישר פהם והודה למו רועם כח : כהו
בלבלו בעונג מן המשמר לא הפך עינו וריחו לא נמר כח : כהו משפטי משאות שבת
נמרו נחו ושבתו רשויות ותחומים שמרו כח : כהו סיני הושמעה בדבור רביעי שגן זכור
ולשור לקדשו שביעי כח : כהו פקרו וריחו שבע להקף צרו עד רדתה בשבת לתקף כח :
כהו קהלת ועמ בבית עולמים רצוה בתגנם שבעה ושבעה ימים כח : כהו שבים עולי
נולה לפדיום תורתה בקראם בתג יום יום כח : כהו משמחה בבגין שני המדש נואלין
לולב כל שבעה במקדש כח : כהו תפוש ערבה שבת מדיחים כרבויות מוצא ליסוד מוצח
פניחים כח : כהו ברפות וארוכות גבוהות מעלמים בפמירתן יופי לה מוצח מקלמים כח :
כהו מורים ומיחלים ולא משעים בלנו אני ליה ועינתו ליה שונים כח : כהו יקב מחצקה
סרבים פרענה רתנים אני והו הושיעה נא כח : כהו חיל זרזים משרתים במצודה
קרוב שבת כפול עולה ומנתה כח : כהו לווייה על דוכנם להרפת אומרים מוטור שיר
ליום השבת כח : כהו נחומיה במצותה תמיד ישתעשעו ורצם והאליצם בשוכה ונתח
ישעון כח : כהו שבות שבטי יעקב תשוב ותשיב שבות אהלי יעקב והושיעה נא :
בהושעת שומרי מצות וחוכי ישועות אל למושעות והושיעה נא :
אני והו הושיעה נא : הושיעה את עמך וכי

להושענא רבה

פנדערה קחלה ואין ריא הושענות בה הפדר למען אמתך אכן שתיה אלס אני חוכה אדון תלושע אדם
והמחה ארטה מארל למען איתן בהושעת אלים און דר נאך הייבס מען אן תהנניא את אין קראקע ואגם מען ניס תתנני :

אני והו הושיעה נא :

תתננו לשם ולתהלה תשיתנו אל תהבל ואל תנחלה תרומקנו למעלה
למעלה תקבצנו לבית התפקה תציבנו כעץ על פלגי מים שתולה
תפדנו מכל נגע ומחלה תעפרנו באהבה כלולה תשמחנו בבית התפקה
תנהלנו על מי מנחות סלה תמלאנו חכמה ושכלה תלבישנו עזו וגדקה
תכתירנו בקתר כלולה תישרנו בארח סלולה תפענו כישר מסלה תתננו
ברחמים ובחמלה תזכירנו במי זאת עולה תושיענו לקץ הגאולה תהדרנו
בויו המולה תדפיקנו כאזור חתולה תגדלנו ביד הגדולה תביאנו לביתה
ברנה וצהלה תאמצנו ברוח והצלה תאדרנו באבן תלויה תלכבנו בבגין
עירה כבתחלה תעזרנו לציון בשכלוליה תגבנו בנבנתה העיר על תקה
תרכיזנו בששון וגיילה תחוקנו אלהי יעקב סלה הושענא :

סדר הושענות
אָנָא הוֹשִׁיעָה נָא :

אָנָא אִיזֵן חַיִּן תְּאֵבִי יִשְׁעָךְ . בְּעֵרְבִי גַחַל לְשַׁעֲשַׁעְךְ . וְהוֹשִׁיעָה נָא : אָנָא נָאֵל כְּפֵת נִמְעָךְ .
חֻמָּה בְּטַמְסָאָךְ . וְהוֹשִׁיעָה נָא : אָנָא הַבֶּט לְפָרִית טַבְעָךְ . וּמַחֲשָׁבֵי אֶרֶץ בְּהַסְפִּיעָךְ .
יְהִי נָא : אָנָא זְכֹר לְטוֹ אֵב יִדְעָךְ . חֲסִדָּךְ לְמוֹ בְּהוֹדִיעָךְ . יְהִי נָא : אָנָא סְהוֹרֵי לֵב בְּהַפְלִיאָךְ .
יָדַע כִּי הוּא פְלִאָךְ . יְהִי נָא : אָנָא כְּבִיר בְּחַ מִן לְנֹו יִשְׁעָךְ . לְאַבְוֹתֵינוּ כְּהַשְׁבַּעְךְ . וְיְהִי נָא :
וְנָא מְלֵא מְשָׁאֵלוֹת עִם מְשֻׁעָךְ . גַּעֲקֵד בְּהַר מִזֵּר כְּמוֹ שְׁוֹעָךְ . יְהִי נָא : אָנָא סִנֵּב אֲשֶׁלִּי
וּמְעָךְ . עֲרִיצִים בְּהַנִּיעָךְ . יְהִי נָא : אָנָא פִתַּח לְנוֹ אוֹצְרוֹת רַבְעָךְ . צִיָּה מְהִם בְּהַרְבִּיעָךְ .
יְהִי נָא : אָנָא קִרְאִיךְ אֶרֶץ בְּרוּעָךְ . רַעַם כְּטוֹב מְרַעָךְ . יְהִי נָא : אָנָא שְׁעָרֶיךָ תִּפְעַל
מְשֻׁאָךְ . מַל מַלְפִּיּוֹת בְּהַשְׁוִיאָךְ . וְהוֹשִׁיעָה נָא :

אָנָא אֵל נָא . הוֹשִׁיעָנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא :

אֵל נָא תְעִינֵנוּ בְּשָׁה אוֹבֵד . שְׁמַנֵּנוּ מִסְפָּרָךְ אֵל תְּאֵבֵד . הוֹשִׁיעָנָא וְהוֹשִׁיעָה
נָא : אֵל נָא רַעַה אֶת צֵאן הַהֲבָנָה . קְצוּפָה וְעֲלִיָּה תְרוּגָה . יְהִי וְיְהִי : אֵל נָא
צֵאנָךְ וְצֵאן מְרַעִיתָךְ . פְּעֻלְתָּךְ וְרַעִיתָךְ . יְהִי וְיְהִי : אֵל נָא עֲנֵנִי הַצֵּאן . שִׁיחַם עֲנָה
בְּעַת רְצוֹן . יְהִי וְיְהִי : אֵל נָא נוֹשְׂאֵי לֶךְ עֵינֵי . כַּתְּקוּמְמִיָּה יְהִי כְאֵין . יְהִי וְיְהִי : אֵל
נָא לְמַגְסְבֵי לֶךְ מִים . כְּמַמְעִינֵי הַיְשׁוּעָה יִשְׁאָבוּן מִים . יְהִי וְיְהִי : אֵל נָא יַעֲלוּ
לְצִיּוֹן מוֹשִׁיעִים . מְפוֹלִים בָּךְ וּבְשִׁמְךָ נוֹשְׁעִים . יְהִי וְיְהִי : אֵל נָא חֲמוּץ בְּגָדִים .
זַעוּם לְנַעַר כָּל בּוֹגְדִים . יְהִי וְיְהִי : אֵל נָא וְזָכוֹר תִּזְכּוֹר . הַנְּכַוְרֵי בְּלִתְךָ וְזָכוֹר . יְהִי וְיְהִי :
אֵל נָא דוֹרְשִׁיךָ בְּעַנְפֵי עֲרָבוֹת . גַּעֲמִים שְׁעָה מְעַרְבוֹת . יְהִי וְיְהִי : אֵל נָא בְּרַךְ
בְּעַטוֹר שְׁנָה . אֲמַרֵי רְצָה בְּפִלּוּלֵי בְיוֹם הוֹשִׁיעָנָא . הוֹשִׁיעָנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא :

אָנָא אֵל נָא הוֹשִׁיעָנָא . וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָה :

לְמַעַן תִּמְסִים בְּדוֹרוֹתֵינוּ . הַגְּמִלְט בְּרוּב צַדְקוֹתֵינוּ . מְצַל מִשְׁמַחַם כְּבוֹא מְבוֹל מִים . לְאוֹם
אֲנִי חוֹמָה . הוֹשִׁיעָנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָה : לְמַעַן שְׁלֵם בְּכָל מַעֲשִׂים . הַמְּנַסֶּה
בְּעַשְׂרָה נְסִים . כְּשֶׁל מְלֹאכִים נָם יִקַּח נָא מְעַט מִים . לְבָרָה כְּתַפְּהָ . יְהִי וְיְהִי אֲבִינוּ אֲתָה :
לְמַעַן רַךְ וְיַחֲדֵי נְהַנֵּט פְּרִי לְמֵאָה . זַעַק וְאִיָּה הַשָּׁה לְעוֹלָה . בְּשָׁרוּהוּ עֲבָדֵינוּ מְצָאנוּ מִים .
לְנוֹלָה וְסוֹרָה . יְהִי וְיְהִי אֲבִינוּ אֲתָה : לְמַעַן קִדְּם שְׂאֵת בְּרַכָּה . הַנְּשַׁטֵּם וְלִשְׁמַךְ חֲכָה . מִיָּתֵם
בְּמַקְלֹת בְּשִׁקְתוֹת הַמִּים . לְדַמְתָּה לְתַמָּר . יְהִי וְיְהִי אֲבִינוּ אֲתָה : לְמַעַן צַדֵּק הִיּוֹת לֶךְ לְכַהֵן .
כְּתָתֵן פֶּאֶר יִבְהֵן . מְנַסֶּה בְּמַסָּה בְּמִי מְרִיבֵת מִים . לְהַתֵּר הַטּוֹב . יְהִי וְיְהִי אֲבִינוּ אֲתָה : לְמַעַן פּוֹאֵר
הִיּוֹת נְבִיר לְאֲחִיו . יְהוּדָה אֲשֶׁר נָבֵר בְּאֲחִיו . מִסְפָּר רַבְעֵי מִדְּלִיו יוֹל מִים . לֹא לְטוֹ כִּי אִם
לְמַעַנְךָ . יְהִי וְיְהִי אֲבִינוּ אֲתָה : לְמַעַן עֲנִיו מְכַל וְנִאֲמָן . אֲשֶׁר בְּצַדְקוֹ בְּלִכְלֵל הַמֶּן . מְשׁוּךְ לְנוֹאֵל
וּמְשׁוּי מְסִים . לְמִי זֹאת הַנְּשַׁקְפָה . יְהִי וְיְהִי אֲבִינוּ אֲתָה : לְמַעַן שְׁמַתוֹ כְּמִלְאָכֵי מְרוֹמִים . הַלּוֹבֵשׁ
אוֹרִים וְתַמִּים . מְצוּה לֵבֵא בְּמַקְדָּשׁ בְּקִדּוּשׁ יָדַים וְגִלְגִּים וְרַחֲמֵי מִים . לְחוֹלֵת אֲהַבָּה .
יְהִי וְיְהִי אֲבִינוּ אֲתָה : לְמַעַן גְּבִיָּאָה כְּחוֹלֵת מְחַנְגִּים . לְכַמְהֵי לֵב הוֹשִׁמָּה עֵינֵינוּ . לְרַגְלָה רַצָּח
עֲלוֹת וְרַדֵּת בְּאֵר מִים . לְמוֹבּוֹ אֲהִלִּיו . יְהִי וְיְהִי אֲבִינוּ אֲתָה : לְמַעַן מְשַׁרְת לֹא מִשׁ מֵאֲהֵל .
וְרוּחַ הַקִּדְּשׁ עָלִיו אֲהֵל . בְּעַבְרֵנוּ בִּירְדֵּן נִכְרַתוּ הַמִּים . לִיפָה וּבְרָה . יְהִי וְיְהִי אֲבִינוּ אֲתָה : לְמַעַן
לְמַד רְאוֹת לְמוֹבָה אוֹת . זַעַק אִיָּה נְפִלְאוֹת . מִן טַל מְנוּה מְלֵא תְּסַפֵּל מִים . לְכַלֵּת לְבַנּוֹן .
יְהִי וְיְהִי אֲבִינוּ אֲתָה : לְמַעַן כְּלוּלֵי עֲשׂוֹת מְלַחְמַתְךָ . אֲשֶׁר בְּיָדֵם תִּתְּנָה יְשׁוּעָתְךָ . צְרוּפֵי סַנּוּי

סדר הושענות

בְּלִקְקֵם בְּיַד־מַיִם . לֵאמֹר בְּנִדְוֹ בְךָ . הו' וְהו' אֲבִינוּ אֵתָּה : לְמַעַן יַחֲדוּ צוֹרְרֵי דָשׁ . אֲשֶׁר
 מִרְחֵם לְנֶזֶק הַקֹּדֶשׁ . מִפְּכֵתֶשׁ לְחַי הַבְּקִיעֵת לוֹ מַיִם . לְמַעַן שֵׁם קִרְשֶׁךָ . הו' וְהו' אֲבִינוּ אֵתָּה :
 לְמַעַן טוֹב הוֹלֵךְ וְגִדֵּל . אֲשֶׁר מַעֲשֶׂק עֲדָה חֲדָל . בְּשׁוֹב עִם מַחְמָא צִוָּה שְׂאוֹב מַיִם . לְנֶאֱמֹר
 בְּיַד־שְׁלֵיִם . הו' וְהו' אֲבִינוּ אֵתָּה : לְמַעַן חֵיד מְכַרְפֵּר בְּשִׁיר . הַמְלַמֵּד תּוֹרָה בְּכָל כְּלֵי שִׁיר .
 מְנַסֵּף לְפָנָיו כְּתָאב שְׁתוֹת מַיִם . לְשִׁמוּ בְךָ סִבְרָם . הו' וְהו' אֲבִינוּ אֵתָּה : לְמַעַן זֶךְ עֲלֶה בְּסַעֲרָה .
 הַמְקַנָּא וּמְשִׁיב עֲבָרָה . בְּפִלּוּלוֹ יִרְדֶּה אֵשׁ וְלַחֲכָה עֶפֶר וּמַיִם . לְעֵינֶיךָ בְּרִכּוֹת . הו' וְהו' אֲבִינוּ
 אֵתָּה : לְמַעַן וְשֵׁרֶת בְּאֵמֶת לְרַבּוֹ . פִּי שְׁנַיִם בְּרוּחוֹ נִאֲצֵל כּוֹ . בְּקַחְתּוֹ מִנְּגוֹן נִתְמַלְאוּ גִבִּים
 מַיִם . לְפִוְצְחֵי מִי כְּמִכָּה . הו' וְהו' אֲבִינוּ אֵתָּה : לְמַעַן הִרְהֵר עֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ . הַמְכַרִּיז תְּשׁוּבָה
 לְצִאֲנֶךָ . אֵץ גְּבֵא בַחֲרָף סָתֵם עֵינֹת מַיִם . לְצִיּוֹן מְכַלל יוֹפִי . הו' וְהו' אֲבִינוּ אֵתָּה : לְמַעַן
 דְּרָשׁוּךְ בְּתוֹךְ הַגּוֹלָה . וְסוֹדֶךָ לְמוֹ גְּלִילָה . כְּלֵי לְהַתְנַאֵל דְּרָשׁוּ זְרַעוֹנִים וּמַיִם . לְקוֹרְאִיךָ
 בְּצֵד הו' וְהו' אֲבִינוּ אֵתָּה : לְמַעַן גִּמֵּר חֲכָמָה וּבִינָה . סוֹפֵר מְהִיר מַפְלֵשׁ אֲמִנָּה . מַחְבְּמֵנוּ
 אֲמָרִים הַמְשׁוּלִּים בְּרַחֲבֵי מַיִם . לְרַבְתֵּי עִם . הו' וְהו' אֲבִינוּ אֵתָּה : לְמַעַן בָּאֵי לָךְ הַיּוֹם בְּכָל
 לַב . שׁוֹפְכִים לָךְ שִׁיחַ בְּלֹא לֵב וּלֵב . שׁוֹאֲלִים מִמֶּךָ עֵז מַסְרוֹת מַיִם . לְשׁוֹרְרוֹךְ בַּיּוֹם . הו'
 מִתְּוֹ אֲבִינוּ אֵתָּה : לְמַעַן אוֹמְרֵי יַגִּדֵּל שְׁמֶךָ וְהֵם גִּחְלַתְךָ וְעַמְּךָ . צְמֵאִים לְיִשְׁעֶךָ כְּאֶרֶץ עֵיפָה
 לַמַּיִם . לְתַרְתֵּ לְמוֹ מְנוּחָה . הוֹשִׁיעֲנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֵתָּה :

חון וקהל הושענא אל נא . אנא הנשיעה נא :

הושענא סלח נא . והצליחה נא . והושיענו אל מעוננו :

תַּעֲנֶה אֲמוֹנִים שׁוֹפְכִים לָךְ לֵב בְּמַיִם . וְהוֹשִׁיעָה נָא : לְמַעַן בָּא בְּאֵשׁ וּבַמַּיִם .
 גִּזֹּר וְגַם יִקַּח נָא מְעַט מַיִם . וְהַצְלִיחָה נָא וְהוֹשִׁיעֵנו אֵל מְעוֹנֵנוּ : תַּעֲנֶה
 דְּגִלִּים גְּזֹרוּ גְזֵרֵי מַיִם . וְהוֹשִׁיעֵנו אֵל מְעוֹנֵנוּ : תַּעֲנֶה זָכִים מִתְחַנְּנִים עֲלֵי מַיִם . וְהוֹשִׁיעֵנו אֵל מְעוֹנֵנוּ :
 מְקַלּוֹת בְּשִׁקְתוֹת הַמַּיִם . מַעַן וְגַל אֲבֵן מְבַאֵר מַיִם . וְהַצְלִיחָה נָא וְהוֹשִׁיעֵנו אֵל מְעוֹנֵנוּ :
 תַּעֲנֶה יְדִידִים נוֹחֲלֵי דַת מְשׁוֹלַת מַיִם . וְהוֹשִׁיעֵנו אֵל מְעוֹנֵנוּ : תַּעֲנֶה בְּמִשְׁעֲנוֹתֵם מַיִם . לְהַכִּין
 לְמוֹ וְלְצִאֲצִאִימוּ מַיִם . וְהַצְלִיחָה נָא וְהוֹשִׁיעֵנו אֵל מְעוֹנֵנוּ : תַּעֲנֶה מִתְחַנְּנִים כְּבִישִׁמוֹן עֲלֵי
 מַיִם . וְהוֹשִׁיעֵנו אֵל מְעוֹנֵנוּ : תַּעֲנֶה גְּאָמֵן בֵּית מִסְפִּיק לְעַם מַיִם . סֵלַע הַדָּב וַיִּזְוּבוּ מַיִם . וְהַצְלִיחָה נָא וְהוֹשִׁיעֵנו
 אֵל מְעוֹנֵנוּ : תַּעֲנֶה עוֹנִים עֲלֵי בְּאֵר מַיִם . וְהוֹשִׁיעֵנו אֵל מְעוֹנֵנוּ : תַּעֲנֶה קְרוֹשִׁים מְגַסְכִּים לָךְ מַיִם . וְהוֹשִׁיעֵנו
 לְמַעַן רֵאשׁ מְשׁוֹרְרִים כְּתָאב שְׁתוֹת מַיִם . חֲלִילָה פֶּן וְנָסַף לָךְ מַיִם . וְהַצְלִיחָה נָא
 וְהוֹשִׁיעֵנו אֵל מְעוֹנֵנוּ : תַּעֲנֶה שׁוֹאֲלִים בְּרַבּוֹעַ אֲשֶׁלִּי מַיִם . וְהוֹשִׁיעֵנו אֵל מְעוֹנֵנוּ : תַּעֲנֶה תֵּל תְּלַפְיוֹת מוֹצֵא
 מַיִם . תִּפְתַּח אֶרֶץ וְתַרְעִיף שָׁמַיִם . וְהַצְלִיחָה נָא וְהוֹשִׁיעֵנו אֵל מְעוֹנֵנוּ :

חייק
 רַחֵם נָא קְהַל עֲדַת יִשְׂרָאֵל . סֵלַח וּמַחֵל עוֹנֵם . וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל :
 אֲזוּ כְּעֵינֵי עֲבָדִים אֵל יַד אֲדוֹנִים . כְּאֲנוּ לְפָנֶיךָ גְּדוֹנִים . וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : נֶאֱמָה אֲדוֹנֵי
 הָאֲדוֹנִים . נִתְגַּדְּרוּ כְּנוּ מַדְּנִים . דְּשִׁנוּ וּבְעֵלּוֹנוּ זוֹלַתְךָ אֲדוֹנִים . וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : הֵן בְּשִׁנּוּ
 חַיִּים כְּתַחֲנוּן . עֲרִיךְ רַחוּם וְחַנוּן . וְסַפְּרָנוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ בְּשִׁנּוּן . וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : זָבַת תֵּלָב
 וְדָבַשׁ . נָא אֵל תִּיבֶשׁ . חֲשֵׁרֶת מַיִם בְּאֶבְיָה תַחֲבֹשׁ . וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : מַעַנּוּ בְּשִׁמְכָה .

צִד שְׁבַעַה וְשִׁמּוֹנָה . יֵשׁוּר צְדִיק אֵל אֲמוֹנָה . והושיענו אלהי ישענו : בְּרַחַת בְּרִית לְאָרֶץ
 עוֹד כָּל יְמֵי הָאָרֶץ . לְכַלְתִּי פָרֶץ בְּהַ פָּרֶץ . והושיענו אלהי ישענו : מִתְחַנְּנִים עָלֵי מַיִם .
 כְּעַרְבִים עָלֵי יְבֵלֵי מַיִם . נָא זְכֹר לָמוֹ נִסּוּךְ הַמַּיִם . והושיענו אלהי ישענו : שׁוֹחִים בְּדֶהָרָה
 מִטְּעָתָם . עוֹמְסִים בְּשׁוּעָתָם . עֲנֵם בְּקוֹל פְּנִיעָתָם . והושיענו אלהי ישענו : פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת .
 בָּנָה לְפִלּוֹלֵם שְׁעוֹת . צִדְקָם אֵל לְמוֹשְׁעוֹת . והושיענו אלהי ישענו : קוֹל רִגְשָׁם תִּשְׁעֵ . תִּפְתַּח
 אָרֶץ וַיִּפְרוּ יֵשׁוּע . רַב לְהוֹשִׁיעַ וְלֹא תִפֶּץ רִשְׁעֵ . והושיענו אלהי ישענו :
 תִּיָּק יְשַׁעְרֵי שָׁמַיִם פָּתַח . וְאוֹצְרֵהּ הַטּוֹב לָנוּ תִפְתַּח . תוֹשִׁיעֵנו וְרִיב
 אֵל תִּמְתַּח . והושיענו אלהי ישענו :

שִׁי קוֹל מְבִשֵׁר מְבִשֵׁר וְאוֹמֵר : והקהל תזור

אֲמוֹן יֵשַׁעָה בָּא . קוֹל דּוֹדֵי הַנָּה זֶה בָּא . מְבִשֵׁר וְאוֹמֵר : קוֹל בָּא בְּרַבְבוֹת
 בָּתִּים . לְעִמּוֹד עַל הַר הַזֵּיתִים . 25 : קוֹל גִּישָׁתוֹ בְּשׁוֹפָר לְתַקַּע . תִּתְקִיז
 הַר יִבְקַע . 25 : קוֹל דִּפְקֹ וְהִצִּיץ וְנֹרַח . וּמִשׁ חֲצֵי הַהָר מְמוֹרַח . 25 : קוֹל הַקִּים
 מְלוּל נוֹאֲמוֹ . וּבָא הוּא וְכָל קְרוֹשָׁיו עִמּוֹ . 25 : קוֹל וְלִכְרֹ בָּאֵי הָעוֹלָם . בַּת
 קוֹל יִשְׁמַע בְּעוֹרָם : 25 : קוֹל זֶרַע עֲמוּסֵי רְחֵמוֹ . וּלְדָרוֹ כִּילָד מִמְּעֵי אִמּוֹ . 25 :
 קוֹל חֲלָה וַיִּלְדָּה מִזֹּאת מִי שְׁמַע בְּזוֹאת . 25 : קוֹל טָהוֹר פֶּעַל כָּל אֱלֹהֵ . וּמִי
 רָאָה בְּאֱלֹהֵי . 25 : קוֹל יֵשַׁע וּזְמַן הוֹחֵד . הַיּוֹחַל אָרֶץ בְּיוֹם אֶחָד . 25 : קוֹל כְּבִיד
 רוּם וְתַחַת . אִם יוֹלֵד גּוֹי פֶּעַם אֶחָת . 25 : קוֹל רֵעַת יִגְאָל עִמּוֹ נָאוֹר . וְהִיָּה
 לְעַת עָרֵב יִהְיֶה אוֹר . 25 : קוֹל מוֹשִׁיעִים יַעֲלוּ לְהַר צִיּוֹן . כִּי חֲלָה גַם יִלְחַח
 צִיּוֹן . 25 : קוֹל גִּישְׁמַע בְּכָל גְּבוּלָה . תִּרְחִיבֵי מְקוֹם אֶהְלֵךְ . 25 : קוֹל שׁוֹמֵר
 עַד דְּמִשְׁק מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ . קְבִלֵי בְּגִידֶיךָ וּבְנוֹתֶיךָ . 25 : קוֹל עֲרִזֵי חֲבֻצֹת הַשָּׁרוֹן .
 כִּי קָמוּ יִשְׁנֵי חֲבֵרוֹן . 25 : קוֹל פָּנּוּ אֵלַי וְהוֹשִׁיעוּ . הַיּוֹם אִם בְּקוֹלֵי תִשְׁמַעוּ . 25 :
 קוֹל צָמַח אִישׁ צָמַח שְׁמוֹ . הוּא דוֹד בְּעֵצְמוֹ . 25 : קוֹל קוֹמוּ בְּפוּשֵׁי עֶפֶר .
 הַקִּיצוּ וְרַנְּנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפֶר . 25 : קוֹל רַבְתִּי עִם בְּהִמְלִיכוֹ . מְגִדוֹל יְשׁוּעוֹת
 מִלְּכּוֹ . 25 : קוֹל שֵׁם רִשְׁעִים לְהֶאֱבֹד . עֲשֵׂה חֶסֶד לְמִשְׁיחוֹ לְדוֹד . 25 :
 קוֹל תִּגְנֶה יְשׁוּעוֹת לְעַם עוֹלָם . לְדוֹד וּלְזֶרְעוֹ עַד עוֹלָם . מְבִשֵׁר וְאוֹמֵר :

ג"ה קוֹל מְבִשֵׁר מְבִשֵׁר וְאוֹמֵר : חנוט סערכס על סקרקע ס' תנמוס

אהר חניסע סערכס יאמר זס :

יְדֵי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הַבוֹחֵר בְּנִבְיָאִים טוֹבִים וּבְמִנְהַגֵּיהֶם הַטּוֹבִים
 שֶׁתִּקְבַּל בְּרַחֲמִים וּבְרִצּוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ וְהַקְּפוּתֵנוּ וְזָכַר לָנוּ זְכוֹת שְׁבַעַת תְּמִימָה . וְתִמְר
 מִחֲצִית הַבְּרוּל הַמְּפַסֶּקת בִּינֵינוּ וּבִינֶיךָ וְתִאֲזִין שׁוּעָתָנוּ . וְתִמְסַב לָנוּ הַתְּחִימָה . תוֹלָה אָרֶץ עַל
 בְּלִימָה . וְתִתְמַנּוּ בְּסִפְרֵי חַיִּים טוֹבִים . וְהַיּוֹם הַזֶּה תִתֵּן בְּשִׁכְנֵית עוֹקֵה תְּמַשָּׁה גְבוּרוֹת מִסְּתַקֹּת
 עַל יְדֵי חֲבִיטַת עֶרְבָה מְנַהֵג נְבִיאִיהַ הַקְּדוֹשִׁים . וְתִתְעוֹרֵר הָאֱהָבָה בִּינֵיהֶם וְתִנְשָׁקֵנוּ מִצְּשִׁיקוֹת
 פִּיָּה מִמְּתַקֶּת כָּל הַגְּבוּרוֹת וְכָל הַדִּינִין . וְתִאֲוִיר לְשִׁכְנֵית עוֹקֵה בְּשִׁמְוִיד ה' אִוְאִיר) שֶׁהוּא מִל אֹרֶחַת
 טִלְהַ וּמִשָּׁם תִּשְׁפִּיעַ שִׁפְעַ לְעִבְרָה הַמִּתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ מְחִילָה שְׁתִּאֲרִיךְ יְמֵי וְתִמְחוֹל לִי הַמִּשְׁפָּחָה
 נְשׁוֹנוֹת וּפְשָׁעֵי וְהַפְּשׁוּט יְמִינֶךָ וְיִדְּךָ לְקַבְּלֵנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ וְאוֹצְרֵהּ הַטּוֹב תִּפְתַּח
 וְהַשְׁבִּיעַ מַיִם נֶפֶשׁ שׁוֹקֶקָה כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב יִפְתַּח יי לָהּ אֶת אוֹצְרוֹ הַטּוֹב אֶת הַשָּׁמַיִם לְתַת סִמְר
 יִרְצָה בְּעֵתוֹ וּקְבַרְךָ אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יְדֶךָ . אֲמוֹן : הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְךָ וְכוּ' ק' ש' א' מ' כ' מ' א' ל' ח' ו' ע' ל' י' ו' ק' י'

קודם כוללת ספר פורס אומר כסוף אתה הראת וכנזכר פונים אחריו כל פסוק ופסוק :

אמה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו : לעושה גפלאות גדולות לבדו כי לעולם חסדו : אין במוף באלהים אדני ואין במעשיו : יהי קבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו : יהי שם יהוה מבורך מעתה ועד עולם : יהי יהוה אלהינו עמנו כפאשר היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל ימשנו : ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו ותצילנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך : יהוה מלך יהוה מלך יהוה ימלך לעולם ועד : יהוה עזו לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום : ויהיו גא אמרינו לרצון לפני אדון כל : פותחין הארון ויהי בנסע הארון ויאמר כשי קומה יהוה ויפצו איביה ויגסו משנאיה מפניה : קומה יהוה למנוחתך אמה וארון עזך : כהניך ילבושו צדק וחסדיך ירגנו : בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך : ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה : קוינו לו ויושיענו : זה יהוה קוינו לו נגילה ונשמחת בישועתו : מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור : כי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלים : אב הרחמים וכו'

ומסחיל כחון אמא יהוה וכו' והכל פונים אחריו מלס נמלס :

אמא יי הושיעה נא . אמא יי הצליחה נא . אמא יי עננו ביום קראנו : אלהי תרונות הושיעה נא . בזמן לבבות הצליחה נא . גואל חזק עננו ביום קראנו : דובר צדקות הושיעה נא . הדור בלבושו הצליחה נא . ותיק וחסיד עננו ביום קראנו : זך וישר הושיעה נא . תוסף דלים הצליחה נא . טוב ומטיב עננו ביום קראנו : יודע מחשבות הושיעה נא . בפיר ונאור הצליחה נא . לזבש צדקות עננו ביום קראנו : מלך עולמים הושיעה נא . נאור ואדיר הצליחה נא . סומך נופלים עננו ביום קראנו : עוזר דלים הושיעה נא . פודה ומציל הצליחה נא . צור עולמים עננו ביום קראנו : קדוש ונורא הושיעה נא . רחום וחנון הצליחה נא . שומר הברית עננו ביום קראנו : תוסף תפסים הושיעה נא . תקיף לעד הצליחה נא . תמים במעשיו עננו ביום קראנו :

סליחות לשני וחמישי ושני

סעסע האלס מחנכו בימי הנזירות כנוראות שעברו על סיעודים . וכזמננו זה אחרי אשר כבר משכו אליט כל מלכי סעסע סעד אין אהטו מחסללים אוחס כי אס לזכר כסעדים אשר עשה עמט סי בימים כסס להצילנו מכל זר ואויב :

ככל פעס קודם כסניחות מתחילין כלן ואומרים אל ארך אפים :

סלח לנו אבינו . כי ברוב אולתנו שנינו . סחל לנו מלכנו כי רבו עונינו :

אל ארך אפים אתה ובעל הרחמים . גקראת . ויהיך השובה הורית . גדלת רחמיה וחסדיה . תזכור היום ובכל יום לזרע ידידיה : תפן אלינו ברחמים . כי אתה הוא בעל הרחמים : בתחנון ובתפלה פניה גקדם . כהודעת לעניו מקדם : מחרון אפה שוב . כמו בתורתך פתוב : ובצל בנפיה נחמה ונתלונן . ביום ויהיך יי בענין : תעבור על פשע ותמחה אשם . ביום ויתמצב עמו שם . תאזין שועתנו ותקשוב לנו מאמר . ביום ויקרא בשם יי ושם נאמר :

ייעבור

סליחות לשני וחמישי ושני

ויעבור יי על פניו ויקרא :

יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נצר חסד
לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקמה : וסלחת לעוננו
ולחטאתנו ונהללתנו : סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלבנו כי
פשענו : כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך :
הושיעה יי כי גמר הסיד כי פסו אמונים מבני אדם : לולי יי שהיה לנו בקים עלינו
אדם : אזי חיים בלעונו בחרות אדם בנו :

ברחם אב על בנים . פן תרחם יי עלינו : ליי הושיעה על עמך ברכתך סלה : יי צבאות
עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה : יי צבאות אשרי אדם בושח בך : יי הושיעה המלך
יעננו ביום קראנו : סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה מספרים
ועד הנה ושם נאמר : ויאמר יי סלחתי פדברך : הטה אלהי אונה ושמע פקח עיניך וראה
שופסוטינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך
כי על רחמיה הרבים : אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענה
אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך :

שם המזכיר יצחק הקטן בר מאיר חזק ואמץ אלהינו ואלהי אבותינו

ישראל עמך תתנה עורכים . שיהם מצרים ולהושיע צדיקים . צדיהם עליהם
עול מאריכים . כל זאת הגעתם ושמך מברכים : חלי ומכאוב
להכתב לא נמסר . עלובים מגער ומהם לא הוסר . קדוש בידך לפתח מוסר .
כאמנותך הנקיה ולא כאמנות בשר : הלובש צדקה ולוכמעייר עטויה . וממכה
עצמה מתקן רטויה . קומם עדתך מגפילתה הפטויה . בכחה הגדול ובזרועה
הנמויה : טועים אומרים נחלתך לחבל . כבודך להמיר ובהבל להתבלבל .
ידאתך הקדושה לגמוש ונגבל : באהבתך ובחמלתך מנשא ומנמר . עצתם
הסכל ומחשבותם תבטל . רבה מהומה ביניהם הטל . ומלאך אכזרי רוחה
ומטל טל : בעבור כבוד עצמה ושם קדשך המהקל . נוראות הפלא לבל בך שעים
יתחלל . יועציהם ואיתניהם תוליד שולל . ובהם תעולל באשר בי נתעולל :
מקים מעפר דל ואביון מאשפה . בגסתה כל תתן לכלה ולחרפה . אם
בפקודיה מתעצלת ומרפה . על כל פשעיה אהבתה תהא מהפה : יתרת
חבתם לפניך אדוני האדונים . בין כה ובין כה קרואים לה בני . רחמיה
יקדמונו אלהי עליונים ותחתונים . טרם ישטפנו הפנים הזידונים : חפצי
קרבתי על כל הבאות . החישה למו ישועות הנבאות . קדוש עשה עמם
לשובה אות . חזק ואמיץ גואלם יי צבאות : אל סלח וכי

נשא לבבנו אל כפים אל אל בשמים : תבא לפניך אנתק אסור כגדל ורועה הותר בני
המורה : לאדני אלהינו הרחמים והסליחות כי מרדנו בו : כרחם אב וכי
אלהים בישראל גדול נודעת . אתה יי אבינו אתה : בכל קראנו אליך קרבנו . רם ונשא
אתה כקרבנו : נמלתנו הטובות גם בחובנו . לא בצדקותינו וכישר לבבנו :
דודנו גם כי זנחנו נאלנו כי עבדים אנחנו : הננו בעוננו עד דכא ותקצר גפיש לך
מחכה

סליחות לשני

מחכה: ואיה חסדיה הראשונים עָנּוּ. מעולם ועד עולם נאמנו: זעף נשא ותש כחנו.
 אל באפק תזכירנו: חללות רבות בלו בשָׁרְנוּ. נא אל בחסדך תיִסְרֵנוּ: מִן
 הצרות אין להספר. איה שוקל ואיה סופר: ידענו רשענו כי פשענו. כי אמת עשית ואנחנו
 הרשענו: בפעם וחרון מנו יחדל. כי קטן ועקב גדל: לחץ יוסר ועול מנו יחבל. כי קשל כח
 הסבל: מנת מדתנו לא תגבה. כי נשאָרנו מעט מהרבה: נחם על הרעה לא יסתך. מטה כלפי
 חסד אָמְנֹתְךָ: סלחה אם עוֹנֵינוּ עָנּוּ בְנוּ. עֲזָרְנוּ כִּי עֲלִיד נשענו: עָרְפָנוּ כֹּף לך להשתעבד.
 באהבה וביראה אותך לעבוד ולכבד: פוקדיך קדשו צימות לקבוע. דעתם קצרה צרכם
 לתבוע: צקון לחשם אליך תבא. חתל לאיש איש נעו ומכאזבו: קול יעקב נוהם מתהומותיך.
 תשמע השמים מכון שבתך: רודה רודה באף תכלה. שנת שלומים לריב ציון תגלה: שרת
 ורתת מנער קנותנו. ואל תשליכנו לעת זקנתנו: תעינו לשמאל וימינך תקרבנו. ככדות
 פחנו אל תעזבנו: תביט ותציץ ותשגיח לרחמיך. תתאזר בחנינותיך. תתלבש בצדקותיך.
 תתקפה ברחמיך. ותתעטף בחסידותך. ותבא לפניך מדת טובך וענותנותך: אל מלך וכו'

פזמון שם המחבר שמואל הכהן

מְלֹאכֵי רַחֲמִים מְשַׁרְתֵי עֲלִיּוֹן. חלו נא פני אל במיטב הַגִּיּוֹן. אולי
 יחוס עם עני ואביון. אולי ירחם: אולי ירחם שארית יוסף.
 שפלים ונבזים פשותי שסף. שבוני חנם מכורי בלא כסף. שואגים
 בתפלה ומבקשים רשיון. אולי: אולי ירחם מעני ככל. מלמדי
 מכות בעני סבל. מנוד ראש נתונים ביושבי תבל. משל בעמים
 בקצה ובגיון. אולי: אולי ירחם וירא בעני עמו. ויקשב וישמע
 הצגים לעמו. ועודים בלחש מוסר למז. ועיניהם תולים למצוא
 רציון. אולי: אולי ירחם אומרי סלח נא. אומצי שבתו בכל עת
 ועינה. אגודים בצרה לשפוך תחנה. את פני אליהם שופכים לב
 דגיון. אולי: אולי ירחם לקתה בכפלים. לעושה אריות כמו בפי
 שחלים. לקה ומשתלמת בעון שוטים. לא שכחה בכל זאת מכתב
 עזי חביון. אולי: אולי ירחם כבושי פנים. השומעים חרפתם ולא
 משיבים ועונים. נצחו מקנים ולישעו נשענים. כי לא כלו רחמיו
 בכליון. אולי: אולי ירחם יחליץ עני בעניו. חבושו יתיר מארץ
 שביו. יגהה מזורו ויחבוש חליו. צעקתו ישמע ויחיש עת פדיון.
 אולי יחוס עם עני ואביון אולי ירחם: אל מלך וכו'

זכור רחמיך יי נחמדיך כי מעולם הטה: זכרנו יי ברצון עסק פקדנו בישועתך: זכור
 עדתך קניית קדם גאלת שבט נחלתך הר ציון זה שכנת בו: זכור יי חבת ירושלים
 אהבת ציון אל השם: אלה תקום תרחם ציון כי עת לחנה כי בא מועד: זכור
 יי לבני אדם את יום ירושלים האומרים ערו ערו עד היסוד בה: זכור לאברהם ליצחק
 לישראל עבדיך אשר נשבעת להם כך ותדבר אליהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים
 וכל

סליחות לשני

וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אִתָּן לְזַרְעֲכֶם וּנְחַלוּ לְעוֹלָם : זְכוֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאֲבָרְתָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב אֵל תִּפְּן אֵל קָשִׁי הָעַם הַזֶּה וְאֵל רָשָׁעוֹ וְאֵל חַטָּאתוֹ :

בקול קולות אומרים כלן אל טא רטא וא תמלא כסוף סליחה :

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית אֲבוֹת כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאָף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאָף אֶת בְּרִיתִי אֲבָרְתָם אֲזַכּוֹר וְהָאָרֶץ אֲזַכּוֹר : זְכוֹר לָנוּ בְּרִית רֵאשׁוּנִים כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רֵאשׁוּנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אִתְּם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהִיּוֹת לָהֶם לְאֵלִים אֲנִי יי' עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ. וְאָף גַּם זֹאת בְּהִיוֹתֶם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא מֵאֲסִתִּים וְלֹא גַעְלֹתִים לְכַלּוֹתֶם לְהַפֵּר בְּרִיתִי אִתְּם כִּי אֲנִי יי' אֱלֹהֵיהֶם : הֲשִׁב שְׂכוֹתֵנוּ וּרְחַמְנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב וְשָׁב יי' אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׂכוֹתֶךָ וּרְחַמְךָ וְשָׁב וּקְבֹצֵךְ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפִּיצֶךָ יי' אֱלֹהֶיךָ שְׁמָה : קִבֵּן נִדְחֵינוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב . אִם יִהְיֶה נִדְחֶךָ בְּקֶצֶה הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבֹּצֶךָ יי' אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ : מִחָה פִּשְׁעֵינוּ כְּעַב וּכְעָנָן כְּמָה שֶׁכָּתוּב מִחִיתִי כְּעַב פִּשְׁעֶיךָ וּכְעָנָן חַטָּאתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גָאֻלְתֶּיךָ : מִחָה פִּשְׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ אֲנִכִּי אֲנִכִּי הוּא מוֹחָה פִּשְׁעֶיךָ לְמַעַנִּי וְחַטָּאתֶיךָ לֹא אֲזַכּוֹר : הֲלִבֵּן חַטָּאֵינוּ כַּשָּׁלַג וּכְצִמְרֵךְ כְּמָה שֶׁכָּתוּב . לָכוּ נָא וּנְנַכְחָה יֵאמֵר יי' אִם יִהְיוּ חַטָּאֵיכֶם כַּשָּׁלַג יִלְבֵּנוּ אִם יֵאָדְמוּ כַתּוֹלַע בְּצִמְרֵי יִהְיוּ : זְרוּק עֵלְינוּ מִיַּם מְהוֹרִים וּמְהֻרָּנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב . וּזְרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִיַּם מְהוֹרִים וּמְהֻרָּתֶם מִכָּל טַמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲמַהַר אִתְּכֶם : רַחֵם עָלֵינוּ וְאֵל תִּשְׁחִיתֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב . כִּי אֵל רַחוּם יי' אֱלֹהֶיךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם : מוֹל אֶת לִבְבָנוּ לְאַהֲבָה אֶת שִׁמְךָ כְּמָה שֶׁכָּתוּב וּמִלֵּי יי' אֱלֹהֶיךָ אֶת לִבְבְּךָ וְאֶת לִבְבִּי וְרָצִיךָ לְאַהֲבָה אֶת יי' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ : הַמִּצֵּא לָנוּ בְּבִקְשֵׁתֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב וּבְבִקְשֵׁתֶם מִשָּׁם אֶת יי' אֱלֹהֶיךָ וּמִצֵּאתָ כִּי תִדְרָשֶׁנוּ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ תִּבְיָאֵנוּ אֵל הַר קָדְשְׁךָ וּשְׁמַחְנוּ בְּבֵית תְּפִלָּתֶךָ כְּמָה שֶׁכָּתוּב . וְהִבִּיאוּתִים אֵל הַר קָדְשִׁי וּשְׁמַחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלֹתֵיהֶם וּזְבַחֵיהֶם לְרִצּוֹן עַל מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים : **שְׁמַע** קוֹלֵנוּ יי' אֱלֹהֵינוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ וּקְבַל בְּרַחֲמִים וּבְרִצּוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ : הַשִּׁיבֵנוּ יי' אֱלֹהֶיךָ וְנִשׁוּבָה חַדְשׁ יְמֵינוּ כְּקִדְשׁ : אֲמַרְנוּ הַאֲזִינָה יי' בִּינָה הִגִּיגְנוּ : יִהְיֶה לְרִצּוֹן אֲמַרְי פִּינוּ וְהִגִּיוֹן לִבְנוּ לְפָנֶיךָ יי' צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ : אֵל תִּשְׁלִיכֵנוּ מִדְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קָדְשְׁךָ אֵל תִּקַּח מִמֶּנּוּ : אֵל תִּשְׁלִיכֵנוּ לְעַת זְקִנָּה כְּכֹלֹת כַּחֲנוּ אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ : אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ יי' אֱלֹהֵינוּ . אֵל תִּרְחַק מִמֶּנּוּ : עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְמוֹיְבָה וְיִרְאוּ שׁוֹנְאֵינוּ וַיִּבְשׂוּ כִּי אַתָּה יי' עֲזַרְתָּנוּ וּנְחַמְתָּנוּ : כִּי לָךְ יי' הוֹחֵלֵנוּ אַתָּה תַּעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ :

אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ תִּבְא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ . וְאֵל תִּתְּעַלֵּם מִתְּחַנְתָּנוּ שְׂאִין אָנוּ עֲצֵי פְנִים וְקָשִׁי עֵרֶף לִזְמֵר לְפָנֶיךָ יי' אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא זָמְאָנוּ אֶבֶל אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חַטָּאֵנוּ :

אֲשַׁמְנוּ . בְּגִדְנוּ . גְּזַלְנוּ . דִּבְרַנּוּ דְּפִי : הִשְׁעֵנוּ . וְהִרְשַׁעְנוּ . זָדְנוּ . חִמְסָנוּ . טַפְלָנוּ שִׁקְרָה : יַעֲצָנוּ רָע . כּוֹזְבָנוּ . לָצָנוּ . מְדַרְנוּ . נֶאֱצָנוּ . סָרְנוּ . שָׁיְנוּ . פִּשְׁעֵנוּ . צָרְנוּ . עֵרֶף : רָשָׁעֵנוּ . שָׁחַתְנוּ . תַּעֲבָנוּ . תַּעֲיָנוּ .

סליחות

תעֲתַעֲנוּ: סָדְנוּ מִמִּצְוֹתֶיהָ וּמִשְׁפָּטֶיהָ הַשּׁוֹבִים וְלֹא שָׁוֶה לָנוּ. וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ. כִּי אִמַּת עֲשִׂיתָ וְאַנְחֵנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

הִרְשַׁעְנוּ וַיִּשְׁטַעְנוּ לָכֵן לֹא נוֹשַׁעְנוּ וְתֵן בְּלִבְנוּ לַעֲזוֹב דָּרֶךְ רָשָׁע וְחַיֵּשׁ לָנוּ יֵשַׁע בְּכַתוֹב עַל יַד נְבִיאָךְ יַעֲזוֹב רָשָׁע וְדָכוּ וְאִישׁ אֶן מִחֲשׁוֹבוֹתָיו וַיִּשָּׁב אֵל יי וַיִּרְחַמֶּךָ וְאֵל אֱלֹהֵינוּ כּוּ יִרְבֶּה לְסִלּוֹחַ:

מִיִּשְׁיחַ צְדָקָה אָמַר לִפְנֵיךְ שְׁנִיאוֹת מִי יָבִין מִנְּסִתְרוֹת נִקְנִי: נִקְנֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִכָּל פְּשָׁעֵינוּ וּמִתְהַרְנוּ מִכָּל סְמֵאוֹתֵינוּ וְזָרוֹק עֲלֵינוּ מִיָּם סְהוּרִים וּמִהָרִים וּמִהָרְנוּ בְּכַתוֹב עַל יַד נְבִיאָךְ וְזָרְקֵתִי עֲלֵיכֶם מִיָּם סְהוּרִים וּמִהָרְתֶם מִכָּל סְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲמַתֵּר אֶתְכֶם: עֲמֶךָ וְנִחַלְתָּהּ רַעֲבֵי טוֹבָה צְמֵאֵי חֶסֶד תֵּאבִי. יִשְׁעָךְ יִבְרִיחַ וַיִּדְעוּ כִּי לִי אֱלֹהֵי הַרְחִמִים וְהַסְּלִיחוֹת: אֵל רַחוּם שְׂמֶךָ. אֵל חַנּוּן שְׂמֶךָ. גְּנוּ נִקְרָא שְׂמֶךָ. יי עֲשֵׂה לִמְעַן שְׂמֶךָ: עֲשֵׂה לִמְעַן אֲמַתְךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן בְּרִיתְךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן גְּדֻלָּה וְתַפְאֶרֶתְךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן דָּתְךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן הַיְדוּד. עֲשֵׂה לִמְעַן וְעוֹדָה. עֲשֵׂה לִמְעַן זְכוּרְךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן חֶסֶדְךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן טוֹבָה. עֲשֵׂה לִמְעַן יְחִידָה. עֲשֵׂה לִמְעַן כְּבוֹדְךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן לְמוֹדְךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן מְלֻכוֹתְךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן נִצְחָה. עֲשֵׂה לִמְעַן סוּדְךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן עוֹד. עֲשֵׂה לִמְעַן פֶּאֶרְךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן צְדָקָתְךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן קִדְשֶׁךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. עֲשֵׂה לִמְעַן שְׂכִינְתְךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן תְּהִלַּתְךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן אוֹתְהֶיךָ שׁוֹכְנֵי עַרְלֵי. עֲשֵׂה לִמְעַן אֲבֹרְתֶם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב. עֲשֵׂה לִמְעַן מִשְׁחָה וְאַתְרֵן. עֲשֵׂה לִמְעַן הַזֵּד וְשִׁלְמוֹה. עֲשֵׂה לִמְעַן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן שְׂמֵמוֹת הַיַּבֵּלְךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן הַרִיסוֹת מוֹבְהָה. עֲשֵׂה לִמְעַן תְּרוּגִים עַל שֵׁם קִדְשֶׁךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן סְבוּחִים עַל יְחִידָה. עֲשֵׂה לִמְעַן בְּאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קִדּוּשׁ שְׂמֶךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן יוֹגֵקֵי שָׁדִים שְׁלֹא חֲסֵאוּ. עֲשֵׂה לִמְעַן נְמוּלֵי חֶלֶב שְׁלֹא פָּשְׁעוּ. עֲשֵׂה לִמְעַן הַיְנֻקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן. עֲשֵׂה לִמְעַן אֵם לֹא לִמְעַנּוּ. עֲשֵׂה לִמְעַן חַדְוֵי־עֵנִי:

עֲנֵנוּ יי עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱבֹתֵינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ בְּיָמֵינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ נֹאמְרֵינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ דַרְשָׁנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ הָאֵל הַנּוֹאֲמֵן עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ וְתִיק וְחִסֵּד עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ וְדַ וְיִשָּׁר עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ חַי וְקַיִם עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ טוֹב וּמְטִיב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ יוֹדֵעַ יִצְרָע עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ כּוֹבֵשׁ בְּעַסִּים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ לּוֹבֵשׁ צְדָקוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ נוֹרָא וְנִשְׁבָּה עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ סוֹלַח וּמוֹחַל עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עוֹטֶה בְּעַת רִצּוֹן עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ פוֹדֶה וּמְצִיל עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ צְדִיק וְיִשָּׁר עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ קְרוֹב לְקִרְבָּנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ רַחוּם וְחַנּוּן עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ שׁוֹמֵעַ אֵל אֲבֹתֵינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ תוֹמֵךְ תְּמִימִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אֲבֹרְתֶם עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ פֶחַד יִצְחָק עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עוֹרֵת הַשְּׂקָטִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ מִשְׁבַּח אֲמֵחוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ קִשָּׁה לְקַעוֹס עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ רֶךְ לְרִצּוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ הַעוֹנֶה בְּעַת צָרָה עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֲבֵי יְתוּמִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ בֶּן אֶלְפִנּוֹת עֲנֵנוּ:

מִי שְׁעֵנָה לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעֵנָה לְיִצְחָק בְּנוֹ כְּשֶׁנֶּעֱבַד עַל נְבִי הַמְּזֻבָּח הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעֵנָה לְיַעֲקֹב בְּבֵית אֵל הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעֵנָה לְיוֹסֵף בְּבֵית הָאֲסוּרִים הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעֵנָה לְאַבְרָהָם עַל יָם סוּף הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעֵנָה לְמִשְׁחָה בְּחֹרֶב הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעֵנָה לְאַתְרֵן בְּמַתְתָּה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעֵנָה לְפִינְהָם בְּקִיּוּם סִתּוֹף הַעֲרָה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעֵנָה לְיִהוֹשֻׁעַ בְּנִדְגָל הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעֵנָה לְשִׁמְשׁוֹאֵל בְּמִצְפָּה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעֵנָה לְדָוִד וְשִׁלְמוֹה בְּנוֹ בִּירוּשָׁלַיִם הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעֵנָה לְאַלְתֵּינוּ בְּהַר הַפְּרָסָל הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעֵנָה לְאַלְיֵשֶׁעַ בִּירוּחוֹ הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעֵנָה לְיוֹנָה בְּמַעַי הַדְּגָה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעֵנָה לְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּחֵלְיוֹ הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעֵנָה לְחַנְנִיָּה מִיִּשְׂרָאֵל וְעוֹרֵתָה בְּתוֹךְ כְּבִשָּׁן הָאֵשׁ הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעֵנָה לְדָנְיָאֵל בְּגוֹב הָאֲרִיּוֹת הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעֵנָה לְמַרְדּוּכִי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשַׁן

סליחות

הבירה הוא יעגנו . פי ששנה לעזרא בגולה הוא יעגנו . פי ששנה לקל הצדיקים והחסידים והתמימים והיושרים הוא יעגנו :

רחמנא דעני לעגנו ענגא . רחמנא דעני לתכירי לקא ענגא . רחמנא דעני למכיבי רוחא ענגא . רחמנא ענגא . רחמנא חים . רחמנא פרוק . רחמנא שזיב . רחמנא רחם עלן . השתא בעגלא ובזמן קריב :

סליחות לחמישי

למרים סלח לט אביט עד לכל קראיך ואדכ מסחלין כלן . וק נכל ספתיא נכור .
האוינה יי תפלתנו הקשיבה לקול תחנונותינו : הקשיבה לקול שועתנו מלבנו ואלהינו פי אליה נחפלל : שמע יי ותננו יי היה עוזר לנו : כרחם אב . ליי הישועה . סלח נא . הסת

סליחה מיוסד ע"ס חשרק אלהינו ואלהי אבותינו ובסוף תתוס שם המחבר מאיר חוק

תענית צבור קבעו תבוע צרכים . שוב ערה חפש ולחקור דרכים . בה לרצות בשלש עשרה ערכים . קשה לקעוס תת לאפים ארכים :

צדיקה מקשטים עדים בלי תפשיט . פאר הרחמים והסליחות הוד תכשיט . ערה שועתנו לה לבר נושיט . סדר חיים ופרנסה ליצורים תושיט : נסתמה נבירה ונתרוקן מוהר השלחן . מזין ומזיח סמר מעבודת פלחן . לשפיכת הנפש חשוב כבשית זלחן . כמעט ומשביע נואל ורופא וסלחן : יאות לה יען מפנתה נשנסת . טוב רוחה היות נזונת ומתפרנסת . חלה שואלת קבלת ומתנוססת . זכר דאגותיה לפניה משיחה ומכנסת : ואליה היא גשויה ובה חסיה . הוותיה העבר מי כמזה חסין יה . הרה אפנותה בחלקה ללגינה אפסניא . גמול חסד לעלוכה הלון אכסניא : בקיאים ומישיבים לרצותה בדברים ערבים . אפסו פסו בכחם קשיגור מערובים . מאהבי לאביהם שבשמים זרזים ומערבבים . יראוי נדברים דתו שחרים וערבים : הקדשנו צום עוללים וזקני אספות . ישרנו רנה ותפלה וישקדנו ספות . חשוד למשה בעון ושלומנו תשפות . זקוף דל מעפר ואביון מאשפות : בתור המעלה ובקמדות הגונות הרומות . ערבתנו שים לטוב יושב מרומות . ובמקה סוהר תדים קלות ורמות . מצוא תפלתנו חסד לאדקה רוממות : אל סלך ויעבור וכו'

הושיעה יי פי נמר חסיד כי פסו אמונים מבני אדם : כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחסא : הושע יי את עמך את שארית ישראל : ישראל נושע ביי תשועת עולמים : כרחם אב וכו'

סליחה מיוסד ע"ס א"ב

אגשי אמנה אכדו . באים בכח מעשיהם . גבורים לעמוד בפרץ . דוחים את הגזרות . היו לנו לחומה . ולמחסה ביום זעם . זועכים אף בלהשם . חמה עוצרים בשועם . סרם גראוד עניתם . יודעים לעתר ולרצף . באב רחמתי למענם . לא השיבות פניהם ריקם . כרוב עונינו אכדנום . נאספו מנו בהטאינו . סעו חמה למנוחות . עזבו אותם לאנחות . פסו גודרי פרץ . צמתו משיכי חמה . קמי בפרץ אין . ראונים לרצותה בעתה . שטמנו בארבע פנות . הרופה לא מצאנו . שכנו אליך בבשת פנים . לשחךה אל בעת צרותינו : אל סלך ויעבור וכו'

סליחות לחמישי

פזמון שם המחבר ששטיה

ישראל נושע ביי תשועת עולמים . גם היום יושעו מפיה שוכן
 מרומים . כי אתה רב סליחות ובעל הרחמים : שעריה הם
 דופקים בעניים ודלים . צקון לחשם קשוב יה שוכן מעלים . כי אתה :
 פחודים הם מכל צרות . ממחרפיהם ומלוחציהם . נא אל תעזבם יי
 אלהי אבותיהם . כי אתה : טובותיה יקדמו להם ביום תזכחה . ומתוך
 צרה המציאם פדות ורוחה . כי אתה : יושעו לעין כל ואל ימשלו בם
 רשעים . כלה שעיר וחותרנו ויעלו לציון מושיעים . כי אתה : הקשיבה
 ארון לקול שזעתם . ולמכון שבתה השמים תעלה תפלתם . כי
 אתה רב סליחות ובעל הרחמים : אל מלך ויעבור וכו' וכר רחמך וכו'

סליחות לשני תנינא

לחמרים סלח לנו . אל ארך אפים עד ורב חסד לכל קראך :

אל תקצוף יי עד מאד ואל לעד תזכור עון . הן הבט נא עמך כלנו : העל אלה תתאפק יי
 תחשה ותעננו עד מאד : שובה יי עד סתי והנחם על עבדיה : כרחם אב וכו'

סליחה מיוסד ע"ש אי"ב אלהינו ואלהי אבותינו ובסוף חתום שם המחבר אמתו
 אפסונו מים עד גפוש . באנו בעמקי מצולה . גלי ים עברו עלינו . דכיות
 תהום כפתנו . הוכנו נהפך למשחית . ועוד לא עצרנו כח . וולעפנו
 על טפאתינו . חולחלנו על רוב פשעינו . מבסנו עצה מה לעשות . יועץ
 בקרבנו אין . פוגנו בלב מחשבות . למרחוק שאת העה . מסרת בדינו
 מאבותינו . נאקה תשובה וצדקה . סותרות רוע גזרות . עוד מענות עם .
 פצנו בהסבמה אחת . צום שני וחמישי ושני . קדוש אולי ישקוף . רחמך
 לקדם לרגו . שדי עשינו את שקנו . תקיף עשה את שלך . אל תלשב עפנו
 בדיו . מדבר ומחרב ומרעב מלמנו . תיקר גפשונו בעיניך . יה סלח לנו .
 מחל לנו . בפר לנו . כיום רדתך בענון : אל מלך ויעבור וכו'

האזינה יי תפלתנו והקשיבה בקול תחנונותינו : שמע יי קולנו נקרא חננו ועננו : שמעה יי
 צדק הקשיבה רנתנו האזינה תפלתנו : שמע יי וחננו יי הנה עוזר לנו : כרחם אב וכו'

סליחה ע"ש אי"ב כפול אלהינו ואלהי אבותינו ושם המחבר ר' מאיר בר יצחק
 און מחן והסבת עתירה . אף הפר ושכך עברה . באי לחלותך בנפש מרה . בשמך הגדול
 ימצאו עזרה : געית נאנחים ענותם חזה . גחינת קומתם לא תבזה . דרוש עלבונם

מצר ובזה . דרוך פורה ונצחם יאה : הלא אתה היות והגד . היו תהיה בהדר גאונה .
 ונמתי יבון זרע אמוניך . והגם כלים מתגרת תרונך : זועמו בעוים וממאנים נסחו . זורו
 באפסים ולא נחו . חבלה רוחם ולעפר שחו . חרשו חורשים וסענית המתיתו : טבעו
 כבוץ ואין פוצה . טורפיהם שלו מקצה לקצה . יום יום לוחמם מנצה . יד פורשים
 סלחץ ליצא : קלו חיהם בגזון ואנחה . כשל רבה וערכה שמחה . לישע חזכים והנה
 צנחה . לבטום קמים וקרו שוחה : מעריסים מיד ממך להדיתם . מכבירים על להכשיל כחם .
 נואקים/אלך בהתעטף רוחם . גתת למצוא מכבד טרחם : שיח צקים במעמד צפוף .

סליחות לשני תנינא

סליחה מבקשים בקדקוד בפוף . עושקיהם יקניאום ונתנום לשסוף . ענעים יוסקבו ויהי לספוף : פדה דבקיך מתרין וכלוי . פלטם מצורר ותנם לעלוי . צדה ישועות קשתרדיך בחלוי . צור עלמים הושיענו בגלוי : קנא ונוקם קנא לשמד . קצין עלם מצואר עקד . ראה עמלנו ושוב מועמד . ריבה ריבנו מעם חרמך : שבעתים השב לחיק מאניני . שפר חציק מדם מעני . תטה אונך לקול תתנני . תרצני בקראי יי וי : אל מלך ויעבור וכו'

פומון שם המחבר בראשי חיבות אמתי

יהוה יהוה אל רחום . ותנון . ארך אפים . ורב חסד . ואמת . נצר חסד לאלפים . נשא עון . ופשע . וחטאה . ונקה . וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו : אוכרה אלהים ואהמיה . בראותי כל עיר על תלה בנייה . ועיר האלהים משפלת עד שאול תתתיה . ובכל זאת אנו ליה ועינינו ליה . " : מדת הרחמים עלינו התגלגלי . ולפני קונך תחנתנו הפילי . ובעד עמד רחמים שאלי . כי כל לבב דני וכל ראש לחלי . " : תמכתי יתדותי בשלש עשרה תבות . ובשערי דמעות כי לא נשלבות . לכן שפכתי שית פני בוחן לבות . במוח אני באלה ובזכות שלשת אבות . " : יהי רצון מלפניך שומע קול בכיות . שתשים דמעותינו בנאדה להיות . ותצילנו מכל גזרות אכזריות . כי לך לבד עינינו תלויזות : " . אל מלך . זכור רחמך וכו'

סליחות לעשרה בטבת

למרים סלח לו . אל ארך אמים עד ורב חסד לכל קהוד :

כי עם יי תחסד ותרבה עמו פדות : פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו : ותוא יפדה את ישראל מכל עונותיו : פודה יי נפש עבדיו ולא יאשמו כל החוסים בו : כרחם אב וכו'

סליחה מיוסד ע"פ א"ב אלהינו ואלהי אבותינו ובסוף חתום שם ומחבר יוסף אוכרה מצוק אשר קראני . בשלשה מכות בחדש הזה הכני . גדעני הגיאני הכאני . אך עתה הלאני : דעבני בשמונה בו שמאלית וימנית . הלא שלשתן קבעתי תענית . ומלך יון אנסני לכתוב דת יוגנית . על גבי חרשו חורשים האריכו מענית : זו עמתי בתשעה בו בכלפה וחרפר . חשך מעלי מעיל הוד וצפר . שרוף טרף בו הצותן אמרי שפר . הוא עורא הסופר : יום עשירי צות בן בוזי החוזה . כתב לך בספר החוזה . לזכרון לעם נמס ונגזה . את עצם היום הזה : מגין סדר חדשים בעשרה בו העיר . נהי ויילל במו פי אפער . סדר פודעניות בתוך לבכי יבעיר . קבא אלי הפליט לאמר הכתה העיר : על אקה על פני אבק גריתי . פצתי על ארבעתן לו חץ בלבי יריתי . צרות על אקה קבר לי כריתי . צדיק הוא יי כי פיהו כריתי : קראתי שמך מתנתם על רעתי . ראה עניי ושמע קול פגיעתי . שמע תחנתי חיש נא ישועתי . אל העלם אונך לרוחתי לשועתי : ירח טבת מאד לקיתי בו . ונשתנו עלי סנדי נתיבו .

סליחות לעשרה במבת

סדרתי פשעתי יגלה לי טובו. האומר לים עד פה תבא: אל מלך ועבד וכו'
אלהים באו גוים בנחלתה טמאו את היכל קדשה שמו את ירושלים לעיים: אלהים ודים
קמו עלינו ועדת עריצים בקשו נפשנו ולא שמוה לנגדם: כרחם אב וכו'

סליחה
אלהינו ואלהי אבותינו ושיה תחום אברהם בר מנחם חזק
אבן הראשה. לעיים ולחרישה. ונהלי מורשה. מנוד ראש בלאמים: בקרבי לב נקאב.
נדנה ונדאב. נשאנו כאין אב. והיינו כיתומים: רכה וענוגה. בשושנים סוגה.
ועתה היא נוגה. מסורה ביד קמים: היתה באלמנה. קרחה צאמנה. וזרע מי מנה. נמכרו
בלא דמים: מענגה ורפה. צלחה למלוכה. ומעניתה ארכה. זה כפה שנים וימים: בית
יעקב לבזה. ללעג ולענה. והעיר העליזה. למטעי כרמים: רוזיה תרעלה. ביד בני עולה:
הרצויה בעולה. וכקטרת הפמים: מאסה לזנוח. תורת אבי זנוח. ולא מצאה מנוח.
לילות וגם ימים: נזרא אל עליון. מסך יהי צביון. להשיב לריב ציון. שנת שלומים: חדש
ימינו בקדם. מעונה אלהי קדם. ולפן בעמר אדם. וכשילג פתמים: חזקנו ביראתה.
ובקיום תורתך. ופקדנו בישועתך. אל מלא רחמים: אל מלך וכו'

פומן שם המתבר תחום בראשי תדויות אברהם יצחק אפרים חזק

אבותי כי בטחו בשם אלהי צורי * גדלו והצליחו וגם עשו
פרי * מעת הדתו והלכו עמו קרי * היו הלוד והסוד
עד החדש העשירי: בעשירי לחדש סמך מלך בכל * וצר על
עיר הקדש * ונקרב רב החובל * נתתי חדש ועניתי בכבל * והיה
מדי חדש לאכל בנזרי * אבותי: ראשית בכורה לראשית התרם *
שם אחרים הוקירה והעזן גורם * אל לא הקירה ושטפה בזרם *
צדה כמבכירה בעת במרום תמריא * אבותי: אלהים הביא יום
רעה ומצור * צוה צרי סביבי עוללי לבצור * יום תרך לבבי * ואין
כח לעצור * ודבר אל נביא * משול אל בית המרי * אבותי: מיושבי
שער העביר אדרת * חמתו באש בער והרים עטרת * ומלבנון
יער השליך תפארת * ורוח סועה וסער תסמר שערת בשרי *
אבותי: יפסית נמשלת * ועתה קדורנית * בעזן פי כשלת * ולבך
אתורנית * ונבוך ונהשלת: ראשונה ושנית * והתהל לא תתלת *
מעט צרי * אבותי: צדיק הצור תם * נשוא עזן נלאה * מכרוב
למפתן לפנת נג דאה * מעזן הנכתם * וצעקתם באה * רכה רעתם
בעין עשה פרי * אבותי: חזק כל קמי תוכן העלילות * פי מלאו
ימי ברוע מפעלות * ומבוששת עלומי שכחתי גמולות * נותן לחמי
ומימי פשתי וצמרי * אבותי: קמי פיהם פערנו ונחלתי בלעו * מאד
עלי גברו ודמי שתו ולעו * עוברי כוכבים עלי צרו * ואת אחי

סליחות לעשרה בטבת

הָרַעוּ • הָאוֹמְרִים עָרוּ עָרוּ בְּנֵי שְׁעֵיר הַחֹרֵי • אֲבוֹתַי • אָמְרוּ לְכוּ
 גְּבַלְמִם וְנִשְׁבִּיתֶהּ זְכָרָם • אֵל קִנָּא וְנוֹקֵם גְּמַלְמִם יִשְׂאוּ אֶת שְׁבָרָם •
 כְּמַעֲשֵׂיהֶם שָׁלֵם וַיִּבְשׂוּ מִסִּבְרָם • כָּאִישׁ חָלוּם חוֹלֵם שְׁלֹשָׁה סְלֵי
 חֹרֵי • אֲבוֹתַי • פָּצְעֵי לֹא רִבְכָּה וְחַבּוּרוֹתַי רָצַח • וְעֵינַי הוֹכְהֶתָה צוֹפָה
 לְדוֹרֵי צַח • הָעוֹד לֹא שָׁכְכָה חֲמַתּוֹ לְנֹצַח • עַל מָה עָשָׂה כְּכָה וּמָה
 חָרִי • אֲבוֹתַי • רַחוּם זֶה אֵלֵי אֵל לְעַד תִּזְנַח • אָרְכּוּ יָמֵי אֲבָלֵי וְעוֹד
 לְבֵי נְאֻנַח • שׁוּבָה אֵל לְאַהֲלֵי מְקוֹמָה אֵל תִּנַּח • שָׁלֵם יָמֵי אֲבָלֵי כִּי
 תָּבֹא עַל שְׁכָרֵי • אֲבוֹתַי • יִהְיֶה מְנַת תִּלְקִי חוֹשָׁה לִי לְעוֹרָה • וּפְתַחֲתָ
 שְׁקִי שְׁמַחָה לִי לְאוֹרָה • וְתִגִּיהַ אֶת חֲשָׁבֵי בְּאוֹרָה לְהַאֲרִיחַ • אֶת
 גִּשְׁפֵי חֲשָׁקֵי כִּי אֶתָּה גְרִי • אֲבוֹתַי • מִיָּגוֹן וְאַנְחָה פָּדֵה אֵל אֶת נַפְשֵׁי •
 עֲשֵׂה לְעַמֶּךָ הַנְּחָה • מַלְכֵי וְקַדוֹשֵׁי • תִּהְפּוּךְ לְרוּחָה אֶת צוּם
 הַחַמִּישֵׁי • לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְתָה צוּם הַרְבִּיעִי וְצוּם הָעֲשִׁירִי • אֲבוֹתַי •

אל סלך ויעבור וכו' • זכור רחמך וכו' סמנא לעיל :

סליחות לתענית אסתר

לומדים סלח לנו עד ורב חסד לכל קראוך :

קוּדָה קִינּוּ אֵל יְיָ וַיִּט אֱלִינוּ וַיִּשְׁמַע שׁוֹעֲתֵנוּ : אֵף אֲרַח מִטְּפִיךָ • קִינּוּךָ לְשִׁמְךָ וְלוֹכְרָה
 תְּאוֹת גִּפְשׁ : כְּרַחֵם אֲב וְכוּ

סליחה עם א"ב אלהינו ואלהי אבותינו ושרמ"ח מנחם כרבי מכיר יחיה אמן ואמן
 אָדָם בְּקוּם עֲלִינוּ חֵיל אַחֲזוּתֵנוּ לְרַעוּד • בְּהִסְתַּפְּחוּ לְמַלְכוּת חֲנֹף • כְּמַעַם
 כְּנִשְׁלָנוּ לְמַעוֹד • גָּמְרוּ לְמַכְרֵנוּ כְּתֵל ; חֲרִיץ בְּלֵי מִסְעוֹד • אָמְרוּ לְכוּ
 וְגַבְחִידִם מְגוּי וְלֹא יִזְכֹּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד : דִּדְכוּ עֵינַי לְפָרוֹם קְרֵאתֶיךָ אוֹיְבֵי לְקוֹב •
 הִכְרַת שֵׁם וּשְׂאֵר וּמַחָה שֵׁם לְרִקוֹב • וְצַר צוֹרְרֵי בְּגַבְלֵיהֶם אִשָּׁר נִכְלָו לְעִקוֹב •
 וַיֵּאמְרוּ לֹא יִדְאָה יְהוָה • וְלֹא יִבִּין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב : זְרוּיִם עֲנָה וַיִּגָּה וְלֹא מִקֵּב לְכִדּוּתֵם •
 חָבוּ לְפָנִים וְרָדִם בְּהִסְרַת טְבַעַת לְהַחֲלוּתֵם • טוֹב דִּבְרוּ הַקִּים לְעֵינֵי הַגּוֹיִם
 לְהַעֲלוּתֵם • בְּאַרְץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא מְאֻסְתִּים וְלֹא גַעְלֹתִים לְכִלּוּתֵם : יַדַּע רָמּוֹן
 הַקּוֹרוֹת לְעַם מְעַפֵּר וּמְהַדֵּם • כְּתַב הַסֵּתֵר אֶסְתִּיר וְצַר דְּרוֹר מְפָרְדִם • לְשִׁבּוֹת
 הַמֶּן מִמְּחַרְתֵּי הַמֶּן הַעֵץ קִנְדִם • כִּתְתֵי הַנְּעֻצוֹן יַעֲלֶה כְרוֹשׁוֹתֵת הַסְּרָפֵד יַעֲלֶה
 הַדָּם : מִקְשִׁיב דְּבַר שְׁקֵר כְּתַב שִׁטְנָה וְעֻצָב • נִתְעַטַּף בְּבִגְדֵי שָׂרָד כְּטַעַה
 בְּמִנּוּן קָצֵב • סַדֵּר לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּשׁוֹנִים כְּלֵי הַמַּחְצֵב • וַיִּבֹא גַם הַשֶּׁטֶן בְּתוֹכְכֶם
 לְהַתִּיצֵב : עִם הַנְּמַצָּאִים בְּשׁוֹשֵׁן בְּאֶכְלָם מְזַבַּח עֲכָרָם • פָּעַר פִּיו לְהַשְׁטִינָם
 וּלְהַסְגִּירָם בְּיַד נוֹתָן מְכָרָם • צוֹר הַסְּכִים לְכַהֲנֹב אֲנָרַת לְאַבְד שְׁבָרָם • אֲמַרְתִּי
 אֲפֹאֲיֵהֶם אֲשַׁבִּיתֶהּ מֵאֲנוּשׁ זְכָרָם : קְדוֹשִׁים מְלֹאכֵי הַשְּׂרַת מִר יִבְרִיּוֹן בְּצַעֲקָה •
 רַחוּם הַבִּטְלָבְרִית וְאֵל תִּפְרֹ לְהִרְחִיקָה • שְׁמַעְהָ פוֹרֶשֶׁה וְהַלְבֵּשׁ בְּגָדֵי אֲלִמְנוֹת
 וּמְנַעֲקָה • וְתִשָּׁם יְדֶה עַל רֵאשִׁית וְתִלְדֶה הַלוֹךְ וְנִעְקָה : תִּשְׁבִּי שֵׁם אֲזוֹר שֶׁק בְּמִתְנִי
 תִּתְבַּשֵּׁת • כִּהֵר וְהוֹדִיעַ יִשְׁנֵי מִכְפַּל אֲבוֹת שְׁלֹשֶׁת • נַחֵץ לְרוּעָה מַה לָּךְ גְּרָדִם
 לְהַתְעַשֵּׂת • קוּם קְרֵא אֵל אֱלֹהֶיךָ אוֹלֵי יַתְעַשֵּׂת : חוֹתֵם טִיט אִשָּׁר נַעֲשֵׂה לְבַלְשׁוֹן

סליחות לתענית אסתר

ספר . מציגוה למדו לאתר גזרה כעם להפר . בן קיש הקיש בלחות בית הספר .
 נבס שקוישב על האפר : רבץ תינוקות לפניו ימים שלשה צמים ומקבנים .
 בקול יעקב לחלוש ידי עו פנים . ידיו אמונה לאל הצילני מעלבונים . פן יבא
 והבני אם על בנים : מזה אלה ומזה אלה בני איתני ורבני . בלם צעקו ופעל
 שועתם אל יי : יה לקול רנון קבוא שאל לפני . ומה קול הצאן הזה באוני :
 רועה השיבו הם קטני קדש ורע . יה הצל לקוחי למות מאויב הרע . חנון
 נקמרו רחמיו ויבקש לבבות המאורע . גיהי בקרא מלה ישראל את הספר
 ניקרע : יהודי הוקיע ילדיו למטה ואביהם למעלה . איש איש בשלש אמות
 והרביעית צויד מגלה . משנה נקם תוה ושמה ושה תהלה . אותי השיב על
 בני ואותו תלה : והכתוב אסתר תקף לקרא בבהלל מהודים . מלמעלה קימו
 מה שיקבלו למטה הודים . גם יגוסס לפרסם כאן פלאו מסהידים . בעת

הזאת הוח והצלה יעמד ליהודים : אל מלך וכו'

כי עמך סקור חיים באורה נראה אור : בקראנו עננו אלהי ישענו בצר הרחבת לנו חנון
 ושמע תפלתנו : נעתה יגדל נא פח אדני כאשר דברת לאמר : כרחם אב וכו'

סליחה מיוסד עים איב אלהינו ואלהי אבותינו ובסוף חתום שהמייח שמעון בר יצחק
 אסתר האל עושה פלאות . בעמים הודעת עז נוראות . גאלת בזרוע עמך מתלאות .
 דבית צריהם במתי תחלואות : האויב בקומו לעורר מדנים . ודמה לתברית פרחי
 צדנים . זמס לשקול לגני אדונים . חליפי מאת כפרי אדנים : מלאכה הזחרת שקליהם
 לתקדים . ידעת השתידות ודרשת נשקדים . כבוי לתקציא לתקב יוקדים . לקוחים למות
 לתחי נשקדים : ספקה צרה בעבדם לפנים . נמסרו לתמו קנוקנות וגפנים . סבבוס
 מוקשים בכל דפנים . עיניהם לך תולים ובסתרה נצפנים : פור נהפך באויבים לשלום .
 צליכה הוכן אנני לקלוט . קלע ובלע פני הלזט הלזט . ריבי עם באשמונים לעלוט : שלום
 נאסת נכתב סבל צד . תקף ישע קלע ומצד . שורד השודד וברשותו נוצד . מלשני נסתה
 נצמט ונרצד : עשו שמחות וידורות קבעום . ומקראות שלשום ולא רבעום . נקבמו סמעל
 ולמטה טבעום . בספר נחקק על מה קבעום : גמה ידה לקלוט לפושעים . יהודי והדסה
 הקמת מושיעים . צדקתם עומדת לעד לשעשועים . תקר כבודם להזכר לנושעים : קבא
 לשמך נורא ונקדש . חזה ברמך נהרם ונדש : ורויניו קבץ ושיר לך יחדש . קימם והתים
 בבנין בית המקדש : וכעשותה נוראות באותן הימים . אתנו הפלא השועת עולמים .
 מצוא לפניך בפר ותנחומים . אל מלה יושב על כפא רחמים : אל מלך וכו'

פומן מיוסד עים תשריג ובסוף חתום שם הסחבר משלם

במתי מספר חלינו פניך . לשועת נכאים אל תעלם אנך . הקשב
 תחנתם משמי מעונך . כבימי מזר והדס הושעת בניך :
 תהלות ישראל אתה יושב . שועתם מאזין ורנתם קושב . רפאות
 למחץ מקדים ומחשב . קנוייה להיטיב ונוייהם לישב . במתי : צר ואויב
 הלטיש עיניו . פיהו פער לשאוף עניו . עשת בשליו להשמיד קהל
 המוניו . סגל לאבד חרת בגשתוניו . במתי : נוקם לצדים ונומר

סליחות לתענית אסתר

לאויבים. בְּהַרְדֵּת מְדַתֶם כְּזָרוּ לְאֹהוּבִים. לַחֶם וְנִינֵי הוֹתְלוּ מוֹצְלָבִים.
 כְּבַתְרוֹזֹת דָּגִים חִזְרוּ תְּחוּבִים. בַּמַּי: יוֹם אֲשֶׁר שָׁבְרוּ צוּרֵרִים. מִבְּהָה
 לְשִׁית בְּעַם נְצוּרִים. חֲלָפָה הִדַּת וְנִפְלוּ פְּגָרִים. זוֹלַעְפוּ זוֹעְמוּ
 מוֹבְסִים מוֹגָרִים. בַּמַּי: וּבְכֵן יִתְעַלֶּה שְׁמֶךָ וַיִּתְנַשֵּׂא. הוֹדָה שְׁמִי
 שְׁמַיִם כְּסָה. דְּבִים בְּרוֹמְמָךְ נְתוּנִים לְמַשְׁסָה. גִּיא וְאַפְסִיָּה תִּהְלֶתְךָ
 מִכְּסָה. בַּמַּי: בִּינָה הִגִּינֵנוּ עֵתָה וּרְאֵה בְּצָר. הַשִּׁיבֵנוּ לְמְנוּחֶתְךָ כִּי
 יָדָה לֹא תִקְצָר. אֲדוֹן קְרֹאנוּךָ מִן הַמִּצָּר. אָנָּה הוֹצִיאֵנוּ לְמִרְחָב
 וְחִלְצָנוּ מִצָּר. בַּמַּי: מָאֵד תִּרְבֶּה לָנוּ מַחִילָה. שְׁמַע תְּפִלָּה וְהַעֲבֵר
 תְּפִלָּה. רֹחֲצֵנוּ יִשְׁלִימוּ אֶתְנוּ וְעֲזוֹנוֹתֵינוּ תִשְׁלִיךְ בְּמִצּוֹלָה. מִמָּנוּ
 רַחֲמֶיךָ לֹא תִכְלָא. בַּמַּי: אֵל מֶלֶךְ וְכו'. זְכוּר רַחֲמֶיךָ תַּמְנִי לַעֲלֵי

סליחות לשבעה עשר בתמוז

לחמרים פלח לנו. אל ארך אפים עד ורב חסד לכל קוראך:
 אל תתנו דמי לו עד יבוגן ועד ישום את ירושלים תהלה בארץ: כי עמך מקור חיים בארץ
 נראה אור: אלהינו בושנו במעשינו ונכלמנו בעונינו: כרחם אב וכו'

סליחה מיוסר ע"ש אי"ב

אלהינו ואלהי אבותינו

אֶתְאָנוּ לָךְ יוֹצֵר רוּחוֹת. בְּרוּבַעֲוֵנוּ כְּבָדוֹ אֲנַחוֹת. גְּזוּרֹת עֲצֵמוֹ וּרְבוּ צְרִיחוֹת.
 כִּי בְּשִׁבְעָה עֶשְׂרֵת בְּתַמּוּז נִשְׁתַּבְּרוּ הַלוּחוֹת: גְּלִינוּ מִבֵּית הַבְּחִירָה.
 דִּינֵנוּ נַחֲתִם וּנְגִזְרָה גְּזוּרָה. וְחֲשֵׁךְ בַּעֲדֵנוּ אוֹרָה. כִּי בְּשִׁבְעָה עֶשְׂרֵת בְּתַמּוּז נִשְׁרָפָה
 הַתּוֹרָה: הָרְסוּ אוֹיְבֵינוּ הַהִיכָל. וּבְרָחָה שְׂכִינָה מְזוּיַת הַיִּכָּל. וְנִמְסְרֵנוּ בְּיַד
 יָדִים לְהַתְאָבֵל. כִּי בְּשִׁבְעָה עֶשְׂרֵת בְּתַמּוּז הָעַמֵּד צָלַם בְּהִיכָל: זְרוּנוּ מַעִיר אֵל
 עִיר. וְנִלְכַד מָנוּ רַב וְצַעִיר. חֲרָבָה מְשׁוֹשָׁנוּ וְאִשׁ בָּהּ הִבְעִיר. כִּי בְּשִׁבְעָה
 עֶשְׂרֵת בְּתַמּוּז הִבְקַעַה הָעִיר: מִפֶּשַׁע מְקַדְּשָׁנוּ צָר הַמִּשְׁמִיד. וְנִפְּלַל מִחֲתָן וְכֹלָה
 אֲצַעֲדָה וְצַמִּיד. יַעַן כַּעֲסוּנוֹ נִתְּנוּ לְהַשְׁמִיד. כִּי בְּשִׁבְעָה עֶשְׂרֵת בְּתַמּוּז כָּטַל
 הַתְּמִיד: כָּלָה מָנוּ כָּל הוֹד וְשִׁבְחָה. חֲרָבוּ שְׁלַף אוֹיֵב עָלֵינוּ לְאַבְחָה. לְהִיּוֹת
 עוֹלָלִים וַיּוֹנְקִים מוֹכְנִים לְטַבָּחָה. כִּי בְּשִׁבְעָה עֶשְׂרֵת בְּתַמּוּז כָּטַלוּ עוֹלָה וְזִבְחָה:
 מְרַדְּנוּ לְשׁוֹבֵן מְעוֹנוֹת. לָכֵן נִתְפַּזְּרֵנוּ בְּכָל פְּנוֹת. נִהַפְּךָ מְחוּלָנוּ לְקִינוֹת. כִּי
 בְּשִׁבְעָה עֶשְׂרֵת בְּתַמּוּז כָּטְלוּ קַרְבָּנוֹת: סָרְדְּנוּ לְפָנֶיךָ מְרִיב לְשׁוֹנוֹת. לָכֵן לְמִקְדָּה
 לְשׁוֹנֵנוּ לֹאמַר קִינוֹת. עֲזָבְנוּ בְּלִי לְהַמְנוֹת. כִּי בְּשִׁבְעָה עֶשְׂרֵת בְּתַמּוּז גָּרְמוּ לָנוּ
 עוֹנוֹת: וּפְזַרְנוּ בְּלִי מִצּוֹא רִוְחָה. לָכֵן רַבְּתָה בְּנוּ אֲנַחְתָּה. צוּר רְאֵה נִפְשָׁנוּ כִּי
 נִשְׁחָה. וְשִׁבְעָה עֶשְׂרֵת בְּתַמּוּז הִפָּךְ לָנוּ לְשִׁשׁוֹן וּלְשִׁמְחָה: קִשִּׁינוּ עֲרֵף וּרְבִתָּה
 בְּנוֹ אֶסּוֹן. לָכֵן נִתְּנוּ לְמַשְׁסָה וּרְפִשׁוֹן. רְאֵה יְיָ וְחִלְצָנוּ מֵאֶסּוֹן. וְשִׁבְעָה עֶשְׂרֵת בְּתַמּוּז
 הִפָּךְ לָנוּ לְשִׁמְחָה וּלְשִׁשׁוֹן: שְׁעָנוּ שׁוֹבֵן רוּמָה. וְקִבְּצָנוּ פּוֹצוֹתֵינוּ מִקְצוֹת אֲרָמָה.
 תֵּאמַר לְצִוּוֹן קוּמָה. וְשִׁבְעָה עֶשְׂרֵת בְּתַמּוּז הִפָּךְ לָנוּ לְיוֹם יְשׁוּעָה וְנִחְמָה: אֵל מֶלֶךְ וְכו'

אלהים

נ"י

סליחות לשבעה עשר בתמוז

אלהים אל דָּסִי לָךְ אֵל תִּתְרַשׁ וְאֵל תִּשְׁקוּט אֵל : כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ הִדְמִינּוּ וּפְשָׁנֵיךָ נִשְׁאֵשׁ
 ראשׁ : אֵל נִקְמָת יְיָ אֵל נִקְמָת הוֹפִיעַ : כִּרְחֵם אֱב וְכוּ

סליחה שם הסחבר מנחם מרבי סכור יגדל ויחי לנצח היי עד סלה

אלהינו ואלהי אבותינו

אָמַרְדּוּ בְּבָבִי פָּנֵי יָד שְׁלוּחָהּ בְּעֵי בְּנֵי אֶצִי בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ בְּבִגְדֵי וּקְבָעֵי יָח וּבְרַח וְנִסְעוּ
 עֶשֶׂר וְעֵדָה לְשִׁבְעֵי . דַּמְנֵי הַצִּיּוֹנִי הַסִּיקְנֵי בְּחֹדֶשׁ הַרְבִּיעֵי : הִבִּיא מוֹעֵד בְּמִלְאָתוֹ
 לְשִׁבּוֹר בְּחֹרֵי נִפְזוֹ . וְרָבָה בּו פְּעַמִּים בְּמַסְמָס וּמִזְמוֹ . זְבוּלוֹ כִּשְׁר שְׁאֲנָנוֹת סִכְבוֹת אֶת
 הַתְּמוֹז . חִיבְנֵי אֵיבְנֵי אֲזִי בִּרְחַת תְּמוֹז : טָמְנוּ פָּחִים הַמְּשִׁיחַ בְּמַקְרָא תְּלֵאוֹת מְשִׁלְחוֹת .
 יָכְלוּ לִי בְּשִׁבְעָה עֶשֶׂר בּו בְּאֵלִיחוֹת . כִּי נִקְשְׁתִּי כְּבִלָּה עֲלוּכָה בְּחַפְתִּי שְׁלוּהַ וְהַצְּלוּוֹת .
 לְדוֹעֵי לֹא הִסְתַּנְתִּי שֵׁשׁ וּנְשַׁתְּבְּרוּ הַלְחוֹת : מִיָּדוֹ עֲרִיתִי חֲלִי וְכַתָּם אֲצַעֲרֶה וְצָמִיד . נְגָרוֹת
 בְּיוֹם אֲפּוֹ כִּשְׁתִּי דְרָכֵי לְהַשְׁמִיד . קָדַר עֲבוֹדָתוֹ וְקִרְיָן מִזְבַּח־קִצְתִּי לְהַעֲמִיד . עַל פֶּן
 מְלִשְׁכַת הַמַּלְאִים בְּמַל הַתְּמִיד : פֹּזַר הַתְּפֹרְדָּה וְנִתְפֹרְדָּה מוֹעֲרָה עֲנִיָּה . צִיָּה נִמְשָׁלָה מִבְּלִי
 הוֹבֵל וְנִטְרָפָה כְּאֵנִיָּה . קִתְּתָהּ בְּחַסְאָתָהּ בְּרֵאשִׁיחָה וּבְכַפְלֵי תֵּאֲנִיָּה וְאֵנִיָּה . רִיבּוֹהַ צְרִיקָה
 כְּהַיּוֹם וְהַבְּקָעָה הָעִיר בְּשִׁנְיָה : שְׁלוּחָהּ כְּצִבִי קָדַח מֵאֵין דוֹרֵשׁ לְהַסְתִּירָהּ . שְׁנַנּוּ לְשׁוֹנָם
 וְנִתְנָה כֶּשֶׁה צְמָרָה וְחִלְבָּה לְהַתִּירָהּ . הַצַּעֲקָה עַל כָּלִי חֲמָדָה שֶׁבּוֹ נִכְתְּרָה . תַּחֲמוֹד עֵינֶיךָ
 נִצַּל כְּשׁוֹרֵף אֲפּוֹסְטָמוֹס הַתּוֹרָה : חֲרָף עֲשׂוּקִים וְרִצּוּצִים בְּעִבּוֹר תְּרַעֲמָה כָּל . יוֹדִים
 בּוֹהִיָּה לְאֶכּוֹל וּבְחִסְתֵּר פָּנִים מִלְּהַסְתַּכָּל . יָד הַשְּׁלֵמִים מִכַּנְף שְׁפוּצִים נֶאֱבָל . עַת צָרָה
 כְּהַתְּכַנֵּם וְהַעֲמִיד אֲלֵם בְּהִיכָל : דְּוִיִּים סְנוּפִים בְּגִים הָהָיוּ מִקְדָּם רֵאשׁוֹנִים . סְמוּכוֹת
 צְרוֹתֵיהֶם זו לְזוֹ כְּפֶה שְׁנַיִם . לֹזְקִים בְּאֲשֶׁר תַּעֲשִׂינָה הַדְּבֹרִים וְהַעֲקָרִים שׁוֹנִים . הוֹנִים
 אֲבָד שְׁבָרָם וּבְטַל סְבוּיִם בְּאִישׁוֹנִים : אֵל קָנָא בְּהַתְּאִפֵּק בְּמַקְנֵי אֵיךְ דְּשִׁנִּים רְטוּבִים . מַחֲבִים
 תִּקִּים עוֹמְדִים לְעוֹלָמִים כְּנִטְיָעִים סְחָטְכִים בְּאֵהָבִים . הָאֶמֶת וְהַשְּׁלוֹם בְּצוּמוֹת חֲטוּגִים .
 נִצַּח הַיּוֹתָם לְשִׁמְחָה וּלְשִׁשׁוֹן וּלְמוֹעֲדִים טוֹבִים : אֵל מֶלֶךְ . וַיַּעֲבֹד וְכוּ

פזמון שם הסחבר שלמה (מיוסד במשקל יחד ושתי הנעות)

שְׁעָה נֶאֱסַר . אֲשֶׁר נִמְסַר . בְּיַד בְּבַל וְגַם שְׁעִיר . לָךְ יְהִמָּה . זֶה
 כְּפֶה . וַיִּתְחַזַּן בְּבֶן צְעִיר . יוֹם גָּבַר הָאוֹיֵב וְהַתְּבַקַּע הָעִיר :
 לְזֹאת אִבְכָּה . וְאֲסַפּוֹק כֶּה . בְּיוֹם חֲמִישׁ פְּזוּרֵנִי . וְעַל הַגָּל . הַעֲגָל . הַלְוֹחוֹת
 יִצְאוּנִי . וְגַם הַשְּׁמִיד . הַתְּמִיד . וּמַעֲצָתוֹ כְּלֵאֲנִי . וְלִכְרֹד צָר . עִיר מִבְּצָר .
 וּבְסוּגָר הִבִּיאֲנִי . וְהוֹשֵׁם אֶלִּיל . בְּהִיכָל כְּלִיל . וְהַמְּנַתָּה הוֹנְתָה . וְדַתְךָ
 צָר בְּאֵשׁ הַבְּעִיר . יוֹם : מָאֵד אֶתְחַל . וְאֶתְחַלְחַל . בְּיוֹם שְׂדֵי דַחְפָּנִי .
 וְהַשְּׁפִיפוֹן . מְצַפּוֹן . בְּשִׁבְלֵת שְׁטַפְּנִי . מֵאוֹר חֲשֵׁךְ . וְגַם שְׁשׁוֹךְ . כְּמוֹ
 כְּדוֹר צִנְפָּנִי . וְגַם צִיד . שְׁלַח יָד . וְהַצְּפִיר וְהַשְּׁעִיר . יוֹם : הוֹד לְבִי .
 וּמִשְׁגָּבִי . הִלְעַד אִפְּךָ יַעֲשֵׂן . הִלֵּא תִרְאָה . עִם גְּלֵאָה . אֲשֶׁר הַשְּׁתִיר
 כְּמוֹ כְּבִשָּׁן . גְּדוֹר פְּרִצִי . בְּבֶן פְּרִצִי . וּמִחֲדָק לְקוֹט שׁוֹשָׁן . בְּנֵי בֵּית
 זְבוּל . לְהַשִּׁיב גְּמוּל . הַכְּרָמֶל וְהַבְּשָׁן . וְעֵינֵי פִקָּח . וְנִקְמָה קַח . מֵאֲצָר
 וּמִדִּישָׁן . שְׁפוּט אֵלִים . וְאִזּוֹ יִשְׁלַם . הַמְּבַעֵה וְהַמְּבַעֵיר . יוֹם גָּבַר הָאוֹיֵב
 וְהַתְּבַקַּע הָעִיר : אֵל מֶלֶךְ וְכוּ . זְכוֹר רַחֲמֶיךָ חַמּוּלָה לְעִיל

סליחות לתחלואי ילדים ר"ל

אל נא תשט עלינו תפאת אשר נואלטו ואשר התאנו : התאנו צורנו סלח לנו יוצרנו :
 אל נארפא נא תחלואי גפן פוריה . בוששה וחפורה ואמלל פריה .
 גאלנה משחת וממכה טריה . עננו בשענית לאברהם אבינו
 בחר המוריה : חסאנו דגלי עם פדויי בזרוע חשוף . הצל מנגף ואל
 יהיו לשסוף . ותענה קריאתנו למעשה ידיה תכסוף . עננו בשענית
 לאבותינו עלים סוף : חסאנו זכות צור חצב היום לנו תגל . חשכנו
 מאנף ונחנו בישר מעגל . מהר טומאתנו ולמאור תורתך עינינו גל .
 עננו בשענית ליהושע בגלגל : חסאנו יה ראה דשן עקוד והצמח לנו
 תרופה . בלה שוד ושבר סער וסופה . למדנו וחכמנו אמרתך
 הצרופה . עננו בשענית לשמואל במצפה : חסאנו מותם מרחם
 שרשיו אל תקמל . נקנו מכתם ושמן ולא נאמל . סעדנו ונושעה
 וארחות חסדיך נגמל . עננו בשענית לאליהו בחר הכרמל : חסאנו
 עודדנו בצדק משוי ממים וכפר זדון ומשוגה . פדנו ממהומת מות
 ואחור בל נסוגה . צוה ישועתנו ובעונותינו אל נתמוגה . עננו
 בשענית ליונה במעי הדגה : חסאנו קדשת איש חסידך זכור ליפת
 פעמים . רחמך תעזרר כי לקינו בכפלים . שובנו תקף ליראתך
 ולא נחשף שוליים . עננו בשענית לדוד ולשלמה בנו בירושלים :
 חסאנו (תענה לקוראיה . והסבת ממעונים . תשמע שועת צועקה .
 שומע אל אביונים . תרחם על בניה . פרחם אב על בנים . עננו
 כמו שענית למרדכי ואסתר . ותלו על העין חמשים . האב עם
 הבנים) : חסאנו זכור לנו וכו'

ברכות הדלקת נר חנוכה

יברך ככל לילם להדליק נר חנוכה ושעשה נסים וילים הראשון יברך ג"כ שחיינו ואין להדליק עד שיגמור כל ספרים
 כמנהג כנסן לדבק ספרות או לפנות המנוחה בעובי כמוזכר בחלל ספחה ויחיל להדליק נליל ראשון מנו סימן ומליל
 שי ואילך יברך על כוסף וילך משמאל לימין :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
 במצותיו וצונו להדליק נר חנוכה :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה נסים
 לאבותינו בימים ההם בזמן הזה :

סדר הדלקת נר תצוה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו
והגיענו לזמן הזה :

מיד אחר הדלקת נר כראשון סבא טיקר יאמר או ויגמור סדוקתן כבוד שלומי תרות הללו :

הנרות הללו אנתנו מדליקין על הנסים ועל הנפלאות ועל התשועות ועל
המלחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה. על ידי
כהגיה הקדושים. וכל שמזנת ימי חגכה הנרות הללו קדש הם ואין לנו
רשות להשתמש בהם אלא לראוחם בלבד כדרי להודות ולהלל לשמך
הגדול על נסיה ועל ישועתה ועל נפלאותיה :

מ עוז צור ישועתי. לה נאה לשבח. תפון בית תפילתי. ושם תודה גבב. לעת תבין
מטבב. מצר המבב. אז אגמור. בשיר מזמור. חגבת המזבב :

ך עזת שבעה נפשי. בינון כחי כלה. חיי סריו בקושי. בשעבוד מלכות עגלה. ובחז
הנדולה. הוציא את הסגלה. חיל פרעה. וכל זרעו. ירדו כאבן במצולה :

ך ביר קדשו הכיאני. וגם שם לא שקמתי. וקא נוגש והגלני. פי זרים עבדתי. ויין
העל מסבתי כמעט שעבדתי. קץ בכל זרבבל. לקץ שבעים נשעתי :

כ רות קובית ברוש בקש. אנני כן המדתא. ונהיתה לו לפח ולמוקש. ונאותו גשבתה.
ראש ימיני נשאת. ואויב שמו מחית. רוב בניו וקניניו. על העץ תלית :

י וגים נקבצו עלי. אזי בימי חשמונים. ופרצו חומות מגדלי. ומסאו כל השמנים. וימנעו
קנקבים. נעשה גם לשושנים. בני בינה. ימי שמונה. קבעו שיר ורנגים :

ח שוף ירוע קדשך. וקרב קץ הישועה. עשה נא למען שמך. להיות לנו תשועה. פי ארבה
לנו הישועה. ואין קץ לימי הרעה. מחה פשע. וגם רשע. הקם לנו רועה שבעה :

ברכות קידם המגלה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו על מקרא מגלה :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה נסים
לאבותינו בימים ההם בזמן הזה :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו
והגיענו לזמן הזה :

ברכה אחר קריאת המגלה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם (האל) הרב את ריבנו והדן את
דיננו והנוקם את נקמתנו והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו

והנפרע לנו מצרינו : ברוך אתה יי הנפרע לעמו ישראל מכל
צריהם האל המושיע :

ברכה אתר המגילה

אשר הניא עצות גוים ויפך מחשבות צדוקים: בקום עלינו אדם רשע גצר ודון מזרע עמלק: גאה בעשרו וברה לו בוד. ונדלתו יקשה לו לכד: דסה בגפשו ללבוד ונלכד. בקש להשמיד ונשמד סתרה: חסן הודיע איבת אבותיו. ועורר שנאת אחים לבגים: ולא זכר רחמי שאול. בי כהמלתו על אנג נולד אויב: זמם רשע להכרית צדיק. ונלכד טמא בידי טהור: חסד גבר על שגת אב. ורשע הוסיף חטא על חטאיו: טמן בלבו מחשבות צדוקיו. ויתמכר לעשות רעה: ידו שלח בקדושי אל. בספו נתן להכרית זכרם: ברעות סרדכי פי יצא קצף. ודחי חסן נתנו בשושן: לבש שק וקשר מספר. ונזר צום וישב על האפר: מי זה יעמד לכפר שגגה. ולמחול חטאת עון אבותינו: גין ברח מלולב. הן הנפה עסקה לעורר לשנים: סריסיה הבחילו להסן. להשקותו יין חמת תגינים: עמד בעשרו ונפל בלשעו. עשה לו עץ ונתלה עליו: פיהם פתחו בל יושבי תבל. בי פור חסן נהפך לפורנו: צדיק נחלץ מיד רשע. אויב נתן פתח גפשו: קימו עליהם לעשות פורים. ולשקות בכל שנה ושנה: ראית את הפלת סרדכי ואסתר. חסן ויגיו על העץ תלית:

שושנת יעקב ^{בשחית מתחילין כאן} צהלה ושמחה. בראותם יחד תקלת סרדכי. תשועתם היית לנצח ותקנותם בכל דור ודור. לתודיע שכל קניה לא יבושו ולא יקרמו לנצח כל החוסים בה: ארור חסן אשר בקש לאברי. ברוך סרדכי היהודי. ארורה זרש אשת מפחדי. ברוכה אסתר בעדי. וגם הרבנה זכור לטוב: כלילס אומרים ואתה קדוש. ונמו"ג גס רחמי נעים. ק"ש בלז התקין. וכשמרית אכרי וכו' לציון. ק"ש. מ"ט. ק"י

סדר עירובי תבשילין

כש'זל יוש' כע"ס אכור לנצל לאורך שנת נק ע"י פירוב תבשילין סיקה כשר או דג עם סת' ויחמר. וכוונתו לאחריהם לרדך לזכות ע"י אחת

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות ערוב:

בהדין ערובא יהא שרא לנא למיפא ולבשלא ולאטמנא ולאדלקא שרגא. ולמעבד כל צרכנא מיומא טבא לשבתא. לנו ולכל תדריס בעיר הזאת:

סדר בדיקת המץ

אור ליד (וכסאל בשנת אור לייג) מיד אחר ח'ע בודקין החמן נאור הנר בכל במקומות שרנילים לסתתמש שם אפי' בחורין ובסדקין וצודקין מר של עעיס. ואכור לאכול סעודה קבע בלוחה שעס אפי' כמענה קודם שינדוק. מיטו סעימה מוחר. וקודם סכדיקה יאמר:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על בעור חמץ: אחר סכדיקה: מיד כלילס יבטלו ויחמר זכ'

כל חמירא וחמיעא דאכא ברשותי דלא חמתיה ודלא בערתיה ודלא ידענא ליה לבטל ולהוי הפקר בעפרא דארעא:

כל חמירא וחמיעא דאכא ברשותי דהותיה ודלא חמתיה דחמתיה ודלא חמתיה דבערתיה ודלא בערתיה דארעא:

סדר הגדה

קדש. ורחץ. כרפס. יחץ. מגיד. רחצה. מוציא. מצה.
מרור. בורק. שלחן עורך. צפון. ברוך. הלל. נרצה:

קדש ימוג לו סם ראשון איש אחר דרך חירות ולא כעלמו ומקדש עליו. וקודם סקידוש יאמר זה כסס מלא:
הגני סוכן ומזמן לקים מצות בום ראשון של ארבע כוסות לשם יחוד קודשא בריך
הוא ושכינתיה על ידי ההוא סמיר ונעלם בשם כל ישראל:

קידוש לשלש רגלים

כשתל יום בשנת מתחילין יום הששי. וכשתל כחול מתחילין סברי וכו':

סברי מרגן ורבנן ורבתי ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל
לשון וקדשנו במצותיו. ונתת לנו יי אלהינו באהבה (לשנת שבתות

למנוחה) מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון את יום (לשנת השבת הוה ואת יום)

לשמיני עצרת ולש"ת	לשבויות	לסוכות	לשמיני עצרת ולש"ת
חג המצות הזה	חג השבועות הזה	חג הסוכות הזה	חג העצרת הזה
זמן תרותנו	זמן מתן תורתנו	זמן שמחתנו	זמן שמחתנו

באהבה מקרא קדש וקר ליציאת מצרים. פי ברו בחרת ואותנו קדשת מכל
העמים ושבת ומועדי קדשך באהבה וברצון בישמחה ובששון הנתת לנו: ברוך
אתה יי מקדש השבת וישראל והזמנים:

כלל ראשון של סוכות אומרים לישב בסוכה ואת"כ אומרים שהחיינו וכלל ב' שהחיינו קודם:

לסוכות ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לישב בסוכה:

ב' ימים אחרונים של פסח א"ל זה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

כשתל יום טוב כמולאי שנת מקדשין יקנה"ז. ר"ס יין קידוש. ע. סנדלס. זמן. וכסוכות יקנו"ם:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדש לחול בין אור לחשך בין ישראל
לעמים. בין יום השביעי לששת ימי המעשה. בין קדשת שבת לקדשת יום
טוב הבדלת. ואת יום השביעי מששת ימי המעשה קדשת. הבדלת וקדשת את עמך
ישראל בקדשתך: ברוך אתה יי המבדיל בין קדש לקדש: שהחיינו וכו':

ורחץ נוטל ידיו ללורך סיבול הראשון ואינו מברך על נטילת ידים:

כרפס יקח האופוך הנקרא פעטריסקע ויטבול בני מלה ויברך כס"א ויכוין לפטור ג"כ את המזכור ויכלל ויתן ג"כ (בני כ"ס):
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי האדמה:

יחץ יבטע סמס סניס ויניח חליס במקומה וכשאר יספון לאסיקומן:

מגיד יסיר כניס וכבשר מהקפירה ויגביה הקערה שיש בה המטת ויאמר (הא לחמא) בקול רם:

הגני סוכן ומזמן לקים המצוה לספר ביציאת מצרים לשם יחוד קודשא בריך הוא
ושכינתיה על ידי ההוא סמיר ונעלם בשם כל ישראל:

הא לחמא עניא די אכלו אבהתנא בארעא דמצרים. כל דכפין
ייתי וייכול. כל דצריך ייתי ויפסח. השתא חבא. לשנה

הבאה בארעא דישראל השתא עבדי לשנה הבאה בני חורין:

ומחזין לו טם שני וכלן ככן אולל מאכיו מה נשתנה

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות. שבכל הלילות
 אין אנו מטבילין אפילו פעם אחת. הלילה הזה שתי
 פעמים: שבכל הלילות אנו אוכלין חמץ או מצה. הלילה
 הזה כלו מצה: שבכל הלילות אנו אוכלין שאר ירקות.
 הלילה הזה מרור: שבכל הלילות אנו אוכלין בין יושבין
 ובין מסבין. הלילה הזה כלנו מסבין:

יבא ספח מגולה נכסה שאומרים סגדה :

עבדים היינו לפרעה במצרים. ויוציאנו יי אלהינו משם ביד חזקה ובזרוע
 נטויה. ואלו לא הוציא הקדוש ברוך הוא את אבותינו ממצרים.
 הרי אנו ובנינו ובני בנינו משעבדים היינו לפרעה במצרים. ואפילו כלנו
 נתקמים כלנו נבונים כלנו זקנים כלנו יודעים את התורה מצוה עלינו לספר
 ביציאת מצרים. וכל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משבח:

מעשה ברפי אלעזר ורפי יהושע ורפי אלעזר בן עזריה ורפי עקיבא ורפי מרמון
 שהיו מסבין בבני ברק והיו מספרים ביציאת מצרים כל אותו הלילה עד
 שבאו תלמידיהם ואמרו להם רבותינו הניע זמן קריאת שמע של שתירת:
 אמר רבי אלעזר בן עזריה הרי אני כבן שבעים שנה ולא זכיתי שתאמר
 יציאת מצרים בלילות עד שדרשה בן זומא שנאמר למען תזכור את
 יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך. ימי חייך הימים. כל ימי חייך הלילות.
 נתקמים אומרים ימי חייך העולם הזה. כל ימי חייך להביא לימות המשיח:
 ברוך המקום. ברוך הוא. ברוך שנתן תורה לעמו ישראל. ברוך
 הוא. בנגד ארבעה בנים דברה תורה. אחד חכם. ואחד

רשע. ואחד תם. ואחד שאינו יודע לשאול:

חכם מה הוא אומר. מה העדות והחקים והמשפטים אשר צוה יי אלהינו אתכם. ואף
 אתה אומר לו בהלכות הפסח. אין מפטירין אחר הפסח אפיקומן:

רשע מה הוא אומר. מה העבדה הזאת לכם. לכם ולא לו. ולפי שהוציא את
 עצמו מן הכלל בפר בעקר. ואף אתה הקתה את שניו ואמר לו בעבור
 זה עשה יי לי בצאתי ממצרים. לי ולא לו. אלו הנה שם לא היה נגאל:
 תם מה הוא אומר. מה זאת. ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יי ממצרים מבית עבדים:
 ושאינו יודע לשאול את פתח לו. שנאמר והנדת לבנד ביום ההוא לאמר בעבור זה
 עשה יי לי בצאתי ממצרים:

יכול מראש חדש תלמוד לומר ביום ההוא. אי ביום ההוא יכול מבועור
 יום. תלמוד לומר בעבור זה. בעבור זה לא אמרתי אלא בשעה
 שיש מצה ומרור מנחים לפניה:

סדר הגדה

מִתְחַלֵּה עֹבְדֵי כּוֹכְבִים הִיוּ אֲבוֹתֵינוּ וְעָשׂוּ קִרְבָּנוּ הַמְּקוֹם לְעִבּוֹדָתוֹ. שֶׁנֶּאֱמַר וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כֹּה אָמַר יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֶבֶר הַנְּהַר יָשְׁבוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵעוֹלָם
 תִּרְחַ אֲבִי אֲבֹרָהּ וְאֲבִי נַחֲוֹר וַיַּעֲבֹדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים: וְאָקַח אֶת אֲבִיכֶם אֶת אֲבֹרָהּ מֵעֶבֶר
 הַנְּהַר וְאוֹלָךְ אֶתוֹ בְּכָל אֶרֶץ כְּנָעַן וְאַרְבָּה אֶת זֶרְעוֹ וְאֶתָּן לוֹ אֶת יִצְחָק וְאֶתָּן לְיִצְחָק אֶת
 יַעֲקֹב וְאֶת עֵשָׂו וְאֶתָּן לְעֵשָׂו אֶת הַר שֵׁעִיר לְרֵשֶׁת אוֹתוֹ וַיַּעֲקֹב וּבְנָיו יָרְדוּ מִצְרָיִם:

בְּרוּךְ שׁוֹמֵר הַבְּמִחְתּוֹ לְיִשְׂרָאֵל. בְּרוּךְ הוּא. שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חָשַׁב אֶת הַקֶּץ
 לַעֲשׂוֹת כְּמָה שֶׁאָמַר לְאַבְרָהָם אֲבִינוּ בְּבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים שֶׁנֶּאֱמַר וַיֹּאמֶר
 לְאַבְרָם יְדוּעַ תִּדְעַ כִּי גֵר יִהְיֶה זֶרְעֶךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם וַעֲבָדוּם וְעָנּוּ אוֹתָם אַרְבַּע
 מֵאוֹת שָׁנָה: וְגַם אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבָדוּ בְּן אֲנָכִי וְאַחֲרָיו בֶּן יִצְחָק בְּרַכּוֹשׁ גְּדוֹל:

לְרִיךְ לַסְגִּיטָה הַכּוֹס וְלַכּוֹסוֹת כֶּסֶף כִּי כֹה כֹאֲרִי זֶל:

וְהִיא שְׁעֵמֶדָה לְאַבוֹתֵינוּ וְלָנוּ. שְׂלֵא אַחַד בְּלָבָד עֵמֶד
 עֲלֵינוּ לְכַלּוֹתָנוּ. אֲלֵא שְׂבָכָל דּוֹר וְדוֹר עוֹמְדִים עֲלֵינוּ

לְכַלּוֹתָנוּ. וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְצִילָנוּ מִיָּדָם: יַעֲמִיד כּוֹס וַיְגַלֵּה כֶּסֶף

צִיא וְלִמַּד מִה בְּקִישׁ לְבֵן הָאֲרָמִי לַעֲשׂוֹת לְיַעֲקֹב אֲבִינוּ שֶׁפָּרְעָה לֹא גִזַּר אֲלֵא עַל
 הַזְּכָרִים וְלְבֵן בְּקִישׁ לַעֲקֹר אֶת הַכֹּל שֶׁנֶּאֱמַר אֲרָמִי אֲבִי וַיִּרְדַּ מִצְרַיִמָּה

וַיִּגַּר שָׁם בְּמִתֵּי מַעֲטָ וַיְהִי שָׁם לְגוֹי גְּדוֹל עֲצוּם וְרַב: וַיִּרְדַּ מִצְרַיִמָּה אָנוּס עַל פִּי

הַדְּבָר: וַיִּגַּר שָׁם מִלְּמַד שְׂלֵא יִרְדַּ יַעֲקֹב אֲבִינוּ לְהַשְׁתַּקֵּעַ בְּמִצְרַיִם אֲלֵא לְגוֹר

שָׁם שֶׁנֶּאֱמַר וַיֹּאמְרוּ אֵל פִּרְעָה לְגוֹר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן כִּי אֵין מִרְעָה לְצֹאֵן אֲשֶׁר

לְעִבְדֶיךָ כִּי כָבֵד הָרַעַב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וְעַתָּה יִשְׁבּוּ גַא עִבְדֶיךָ בְּאֶרֶץ גִּשְׁוֹן:

בְּמִתֵּי מַעֲטָ כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יָרְדוּ אֲבוֹתֶיךָ מִצְרַיִמָּה וְעַתָּה

שְׂמֶךָ יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרֹב: וַיְהִי שָׁם לְגוֹי מְלֻמַּד שֶׁהָיוּ

יִשְׂרָאֵל מְצִינִים שָׁם גְּדוֹל עֲצוּם כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ

וַיִּרְבּוּ וַיַּעֲצִמוּ בְּמֵאֵד מְאֹד וַתִּמְלֵא הָאֶרֶץ אֲתָם: וְרַב כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר רַבְּכָה

בְּצִמְחַת הַשָּׂדֶה גִּתְתִּיךָ וְחֵרְבִי וְחֵרְבִי וְחֵרְבִי וְחֵרְבִי בְּעֵדֵי עַדִּים שְׂדֵיִם נִכְוָנוּ וְשִׁעְרֶךָ

צִמְחָה וְאֶת עָרוֹם וְעָרִיתָ:

וַיִּרְעוּ אוֹתָנוּ הַמִּצְרַיִם וַיַּעֲנוּנוּ וַיִּחַנוּ עֲלֵינוּ עֲבָדָה קָשָׁה וַיִּרְעוּ אוֹתָנוּ

הַמִּצְרַיִם כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר הִבֵּה גִתְתְּכָמָה לוֹ פֶּן יִרְבֶּה וְהָיָה כִּי תִקְרָאנָה

מִלְחָמָה וְגוֹסֵף גַּם הוּא עַל שְׁנֵאֵינוּ וְגַלְהֵם בָּנוּ וְעָלָה מִן הָאֶרֶץ:

וַיַּעֲנוּנוּ כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּשְׁיִמוּ עָלָיו שָׂרֵי מִסִּים לְמַעַן עַנּוּתוֹ בְּסִבְלָתָם וַיִּבְּן

עָרֵי מִסְכְּנוֹת לְפִרְעָה אֶת פִּתּוֹם וְאֶת רַעַמְסֵס וַיִּחַנוּ עֲלֵינוּ עֲבָדָה קָשָׁה כְּמָה

שֶׁנֶּאֱמַר וַיַּעֲבָדוּ מִצְרַיִם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפִרְסָה:

וְנִצְעַק אֵל יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת

קוֹלָנוּ וַיִּרְא אֶת עַנְיָנוּ וְאֶת עַמְלָנוּ וְאֶת לַחֲצוֹנוּ:

וְנִצְעַק אֵל יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וַיְהִי בַיּוֹם הַרְבִּים הָהֵם

וַיִּמַּת מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּאֲנַחוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעֲבָדָה וַיִּזְעַקוּ וַתַּעַל שׁוֹעַתָם אֵל

האלהים מן העבודה : וישמע יהוה את קולנו כמה שנאמר וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב : וירא את ענינו זו פרישות דרך ארץ כמה שנאמר וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים :

ואת עמלנו אלו הבנים כמה שנאמר כל הבן הילוד היארה תשליכוהו וכל הבת תחיון : ואת לחצנו זו הדחק כמה שנאמר וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים לחצים אותם :

ויוציאנו יהוה ממצרים ביד חזקה ובזרוע נטויה ובמורא גדול ובאתות ובמפתים :

ויוציאנו יהוה ממצרים לא על ידי מלאך ולא על ידי שרף ולא על ידי שליח אלא הקרוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו שנאמר ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והפיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה : ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה אני ולא מלאך : והפיתי כל בכור בארץ מצרים אני ולא שרף : ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה אני הוא ולא השליח אני יהוה אני הוא ולא אחר : ביד חזקה זו הדבר כמה שנאמר הנה יד יהוה הויה במקנה אשר בשדה בסוסים בחמורים בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד : ובזרוע נטויה זו החרב כמה שנאמר וחרבו שלופה בידו נטויה על ירושלים : ובמורא גדול זו גלוי שכנינה כמה שנאמר או הנסה אלהים לבא לקחת לו גוי מקרב גוי במסות באתת ובמזפתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך : ובאתות זה המטה כמה שנאמר ואת המטה הוה תקח בידך אשר תעשה בו את האתת : ובמפתים זה הדם כמה שנאמר ונתתי מפתים בשמים ובארץ :

דם • ואיש • ותמרות עיני :

דבר אחר ביד חזקה שתיים ובזרוע נטויה שתיים ובמורא גדול שתיים ובאותות שתיים ובמפתים שתיים : אלו עשר מכות שהביא הקרוש ברוך הוא על המצרים במצרים ואלו הן :

דם • צפרדע • בנים • ערוב • דבר • שחין •
 ברד • ארבה • השך • מכת בכורות :
 רפי יהודה היה נותן בהם סמנים :
 ודצ"ך עד"ש באח"ב :

סדר הגדה

רבי חמי הגלילי אומר ספק אתה אומר שלקו המצרים במצרים עשר מכות ועל הים לקו חמשים מכות. במצרים קה הוא אומר. ויאמרו החרממים אל פרעה אצבע אלהים הוא. ועל תים קה הוא אומר וירא ישראל את ה' הגדולה אשר עשה ב' במצרים ניראו העם את יי ויאמינו ב'י ובמשה עבדו: כפה לקו כאצבע עשר מכות. אומר מעתה במצרים לקו עשר מכות ועל הים לקו חמשים מכות:

רבי אליעזר אומר מגין שכל מכה ומכה שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים היתה של ארבע מכות שנאמר ישלח בם חרון אפו עברה וזעם וצרה משלחת מלאכי רעים. עברה אחת וזעם שתיים וצרה שלש משלחת מלאכי רעים ארבע. אומר מעתה במצרים לקו ארבעים מכות ועל הים לקו מאתיים מכות:

רבי עקיבא אומר. מגין שכל מכה ומכה שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים היתה של חמש מכות. שנאמר ישלח בם חרון אפו עברה וזעם וצרה משלחת מלאכי רעים. אפוא אחת. עברה שתיים. וזעם שלש. וצרה ארבע. משלחת מלאכי רעים המש. אומר מעתה במצרים לקו חמשים מכות ועל הים לקו חמשים וסאתים מכות:

עמה מעלות טובות למקום עלינו: אלו הוציאנו ממצרים ולא עשה בהם שפטים דינו: אלו עשה בהם שפטים ולא עשה באלהיהם דינו: אלו עשה באלהיהם ולא הרג את בכוריהם דינו: אלו הרג את בכוריהם ולא נתן לנו את סמונם דינו: אלו נתן לנו את סמונם ולא קרע לנו את הים דינו: אלו קרע לנו את הים ולא העבירנו בתוכו בחרבה דינו: אלו העבירנו בתוכו בחרבה ולא שקע צרנו בתוכו דינו: אלו שקע צרנו בתוכו בחרבה ולא ספק צרכנו במדבר ארבעים שנה דינו: אלו ספק צרכנו במדבר ארבעים שנה ולא האכילנו את המן דינו: אלו האכילנו את המן ולא נתן לנו את השבת דינו: אלו נתן לנו את השבת ולא קרבנו לפני הר סיני דינו: אלו קרבנו לפני הר סיני ולא נתן לנו את התורה דינו: אלו נתן לנו את התורה ולא הכניסנו לארץ ישראל דינו: אלו הכניסנו לארץ ישראל ולא בנה לנו את בית הבחירה דינו:

על אחת במה וכמה טובה כפולה ומכפלת למקום עלינו. שהוציאנו ממצרים. ועשה בהם שפטים. ועשה באלהיהם. והרג את בכוריהם. ונתן לנו את סמונם. וקרע לנו את הים. והעבירנו בתוכו בחרבה. ושקע צרנו בתוכו. וספק צרכנו במדבר ארבעים שנה. והאכילנו את המן. ונתן לנו את השבת. וקרבנו לפני הר סיני. ונתן לנו את התורה. והכניסנו לארץ ישראל. ובנה לנו את בית הבחירה. לכפר על כל עונותינו:

עד כאן אומרים בשנת הגדול

רבו גמליאל היה אומר כל שלא אמר שלשה דברים אלו בפסח לא יצא ידי חובתו. ואלו הן פסח מצה ומרור:

פסח שהיו אבותינו אוכלין בזמן שבית המקדש היה קים על שום מה. על שום שפסח הקדוש ברוך הוא על בתי אבותינו במצרים שנאמר ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקוד העם וישתחוו:

סדר תורה

לוח המזכ כידו ומלאכ לוחס להמסוכין :

מצה זו שאנו אוכלין על שום מה על שום שלא הספיק בצקם של אבותינו להתמיץ עד ושנגלה עליהם מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא וגאלם שנאמר ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגות מצות כי לא חמץ כי גרשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם :

לוח המזכ כידו ומלאכ לוחס להמסוכין :

מרור זה שאנו אוכלין על שום מה על שום שמררו המצרים את חיי אבותינו במצרים שנאמר וימררו את חייהם בעבודה קשה בהומר ובלבנים ובכל עבודה בשדה את כל עבודתם אשר עבדו בהם בפרה : בכל דור ודור חיב אדם לראות את עצמו כאלו הוא יצא מצרים : שנאמר והגדת לבנה ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי מצרים : לא את אבותינו בלבד גאל הקדוש ברוך הוא אלא אף אותנו גאל עמקם שנאמר ואותנו הוציא משם למען הביא אותנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו :

לוח סכום כידו ויכסה סמנות עד הלוייה :

לפיכך אנתנו חיבים להודות להלל לשבח לפאר לרומם להדר לברך לעלה ולקלם למי שעשה לאבותינו ולנו את כל הנסים האלו הוציאנו מעבודת לחרות מיגון לשמחה ומאכל ליום טוב ומאפלה לאור גדול ומשעבוד לגאלה ונאמר לפניו שירה חדשה הללויה :

ולמר סלג הללויה בצאת ישראל עד למעיט סים . ולח'כ לוחס סכום כידו עד גאל ישראל ולומר :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר גאלנו וגאל את אבותינו ממצרים והגיענו הלילה הזה לאכל בו מצה ומרור כן יהוה אלהינו ואלהי אבותינו יגיענו למועדים ולרגלים אחרים הבאים לקראתנו לשלום שמחים בבנין עירך וששים בעבודתך ונאכל שם מן הזבחים ומנהפסחים כסו' ש אומרים מן הפסחים ומן הזבחים אשר יגיע דמם על קיר מזבחה לרצון ונורה לך שיר חדש על גאלתנו ועל פדות נפשנו ברוך אתה יהוה גאל ישראל :

הגני מוכן ומזמן לקדם מצותיכום שני של ארבע כוסות לשם יחיד קודשא בריך הוא ושכינתיה על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל :

לח סוחה של משקים מנך סככל ולח סוחה יין מנך כדכס ז :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן :

סדר הגדה

החצה והח' טעל ידיו לזרז אכילת ומנך
 ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על גמילת ידים:
 מוציא יקח סלם מנזם כידו ויאמר חגי וכו' והח' יכרך ברכה כמוניח
 תגני סוכן ומזמן לקים מצות אכילת מצה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה על
 ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל : ויהי גועס וכו'

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם המוציא לחם מן הארץ :

מצה חד יניח מנח כפחוטט ומנח כפליונה וכפרוסט ויכרך ויכוזן למסוד בנכרת אכילת מנח מנח ככריכס
 ואכילת אסיקומן :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על אכילת מצה:
 ינע כויה פכל אחד משתיסן וככס יתן לכל או"א מבי"ב ויאכלס כאחד וככסנת שמאל ויאכלס כטיכול פלח חקא :
 מרור והח' יקח כוים לעוגל ויטכול כחכוסת ולא ישטו כח:וסת כדי שלא יתכטל טעס מדירטו לכן גריד לעפר
 כמדוסס פעליו ויאכלט כלא ככסס ויתן לכולס ג"כ לכל אחד כוים ויאמר זס :

תגני סוכן ומזמן לקים מצות אכילת מרור לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה על
 ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל : ויהי גועס וכו'

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על אכילת מרור:

כורך יקח כוים מסעסס כשלישית וחורס עמס ואוכל שתיסן כיחד ככסנת שמאל וכלל כרכס וטוסן לכולס ויאמר זס
 זכר למקדש בהלילי בן עשה הליל • בזמן שבית המקדש היה
 קים היה כורך מצה ומרור ואוכל ביהוד לקים מה שנאמר
 על מצות ומרורים יאכלהו :

שולחן עורך והח' אוכלין ושתיין • וראוי להזכר שלא ימנח כריסו כעס כסעודס כי מלא כריסו זכי כישל
 כוא שלא יוכל לאכול מנח של אסיקומן להאכילן :

צפון והח' יטול האסיקומן ויאכל כוים ממנו • וכיון לאכול כשיטור שני זתיכ • וככס יחלק לכל או"א מבני
 כיוטו ויזכר שלא יאכל אחד אסיקומן טוס דכר • וכן לא ישחט כלל אפילו מים כין אכילס האסיקומן לכסמ"א
 סד אחד כרכת על כגסן על ככוס כרכיטי • ויאכל את האסיקומן ככסנת קודס חנות וקודס אכילס האסיקומן יאמר זס :
 תגני סוכן ומזמן לקים מצות אכילת אפיקומן לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה
 על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל : ויהי גועס וכו'

ברך יטונ טוס שליטי ויכרך ברכה סמוזן (תמזל לעיל) ואחר כרכה סמוזן יאמר זס :

תגני סוכן ומזמן לקים מצות כום שלישי של ארבע כוסות לשם יחוד קודשא בריך הוא
 ושכינתיה על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל : ויהי גועס וכו'

אס שותס שאר משיקס מנך סהכל ואס שותס יין מנך כרכס זז :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן :

ושותס ככסנת שמאל ואינו מנך כרכס אחרונס :
 שותמין סדלת כדי לזכור סהוא ליל שמוריס ואומריס זס :

שפוך חמתך אל הגוים אשר לא ידעוה ועל ממלכות
 אשר בשמך לא קראו : כי אבל את יעקב ואת
 גוהו השמו : שפך עליהם זעמך וחרון אפך ישיגם :
 תרדוף באף ותשמידם מתחת שמי יהוה :

הלל מועין כוס רביעי וגומרין עליו את ההלל :

פרד תנה

כלל שני למתים זכ ובכנ ואמרתם זבח פסח :
 אז רוב נסים הפלאות בלילה . בראש
 אשמודות זה הלילה . גר צדק נצחתו
 פנתלק לו לילה . ויהי בחצי הלילה : דנת
 מלך גר בחלום הלילה . הפחדת ארמי
 באמש לילה . וישראל ישר לאל ויובל
 לו לילה . ויהי בחצי הלילה : זרע בכורי
 פתרום מחצת בחצי הלילה . חילם לא
 קצאו בקומם בלילה . טיפת נגיד חרושת
 סלית בקובבי לילה . ויהי בחצי הלילה : יען
 קחרף לנופף אווי הובשת פגרו בלילה כרע
 כל ומצבו באישון לילה . לאיש המודות
 נגלה רז חזות לילה . ויהי בחצי הלילה : משתכר
 בקלי קדש נהרג בו בלילה . נושע ספור
 אריות פותר בעתותי לילה שגאה נטה אנני
 וכתב ספרים בלילה . ויהי בחצי הלילה : עוררת
 נצחך עליו פגוד שנת לילה . פורה תדרוך
 לשומר מה מלילה . צרח בשומר ושח אתא
 בקר וגם לילה . ויהי בחצי הלילה : קרב יום
 אשר הוא לא יום ולא לילה . רם הודע כי
 לה חיוס אף לה הלילה . שומרים הפקד
 לערף כל היום וכל הלילה . תאיר קאור
 חם חשבת לילה . ויהי בחצי הלילה :

כלל שני למתים זכ ובכנ ואמרתם זבח פסח :
 אוטץ גבורתיה הפלאות בפסח . בראש כל
 מעדות נשאת פסח . גלית לאורחי
 חצות ליל פסח . ואמרתם זבח פסח : דלתיו
 דפקת כחום חיוס בפסח המעיד נוצצים ענות
 מצות בפסח . ואל הבקר רץ זקר לשור ערך
 פסח . ואמרתם זבח פסח : זועמו סדומים ולזהמו
 באש בפסח חליל לזש מהם ומצות אפה בקין
 פסח . מאמאת אדמת מוף ונוף בעברך
 בפסח . ואמרתם זבח פסח : יה ראש כל און
 מחצת בליל שמור פסח . כביר על פן בכור
 פסתת בדם פסח . לבלתי תת משחית לבא
 בפתחי בפסח ואמרתם זבח פסח : מסגרת סגרת
 בעתותי פסח . נשמדה מדין בצליל שעורי
 עומר פסח . שורפו טשמיני פול ולוד ביקר
 יקוד פסח . ואמרתם זבח פסח : עוד היום בנוב
 לעמוד עד נעה עונת פסח . פס יד כתבת
 לקעקע צול בפסח צפה הצסית ערוך השלחן
 בפסח . ואמרתם זבח פסח : קהל בנסח הדסה
 צום לשלש בפסח . ראש מבית רשע מחצת
 בעץ המשים בפסח . שתי אלה רגע תביא
 לעוצית בפסח יתעוז ידה ותרום מינה כליל
 התקדש נח פסח . ואמרתם זבח פסח :

כי לו נאה . כי לו יאה :

אדיר במלוכה . בתור פהלקה . גודדיו יאמרו לו . לה ולה לה . כי לה לה אלהי .
 לה יהוה הממלכה . כי לו נאה כי לו יאה : דגול במלוכה . הדור פדהלקה .
 ותיקיו יאמרו לו . לד ולד וכו' : זפאי במלוכה . תסין פהלקה . טפסקרו יאמרו לו .
 לד וכו' : יחיד במלוכה . פביר פהלקה . למודיו יאמרו לו . לד וכו' : מלך במלוכה .
 גורא פהלקה . סביביו יאמרו לו . עניו במלוכה . פודה פהלקה . צדיקיו
 יאמרו לו . לד וכו' : קדוש במלוכה . רחום פהלקה . שנאניו יאמרו לו . לד וכו' :
 תקיף במלוכה . תומך פהלקה . תמימיו יאמרו לו . לה ולה לה . כי לה לה אף
 לה . לה יהוה הממלכה . כי לו נאה כי לו יאה :

וקדם שמנך על כוס רכיש יאמר זכ
 תבני סין וממן לקים מצות בום רביעי של ארבע כוסות לשם יחד קודשא בריך הוא
 לשבנתיה על ידי הווא פסיד ונעלם בשם כל ישראל : ויהי נועם וכו'

סדר הגדה

אח שופט יין פנך נרכס זו :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן :

ושופט כסכת שמואל ואח"כ מנך נרכס אחרונה :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם על הגפן ועל פרי הגפן ועל תנובת השדה ועל ארץ המדה טובה ורחבה שרצית והנחלת לאבותינו לאכול מפריה ולשבוע מטובה רחם (גא) יהוה אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון כשבן כבודך ועל מזבחה ועל היכלך וזבנת ירושלים עיר הקדש במהרה קיימנו ותעלנו לתובה ושמתנו כבנינה ונאכל מפריה ונשבוע מטובה ונברך עליה בקדשה ובטהרה (כסכת רצה והחליצנו ביום השבת הזה) ושמתנו ביום נג המצות הזה כי אתה יהוה טוב ומטיב לכל ונודה לך על הארץ ועל פרי הגפן : ברוך אתה יהוה על הארץ ועל פרי הגפן :

נרצה אח עשה כסאי כוס הוא מרוכס לשמים :

אחר ארכע כוסות אין כסאי לשמים יין לו שאל משקים רק מיס ויאל חסינו סמית קלפע :

חסל סדור פסח כהלכתו • ככל משפטו וחקתו •
כאשר זכינו לסדר אותו • כן נזכה לעשותו : זך שוכן
מעונה • קומם קהל עדת מי מנה • בקרוב נהל נטעי
כנה • פדוים לציון ברנה :
לשנה הבאה בירושלים :

אריד הוא יבנה ביתו בקרוב : במהרה במהרה ביימינו בקרוב • אל
בנה יאל בנה • בנה ביתה בקרוב : בחור הוא • גדול הוא • דגול הוא • יבנה
ביתו בקרוב • במהרה במהרה : הדור הוא • ותיק הוא • זכאי הוא • חסיד הוא •
יבנה ביתו בקרוב • במהרה במהרה : טהור הוא • יחיד הוא • כפיר הוא • למד
הוא • מלך הוא • נורא הוא • סגיב הוא • עוזו הוא • פודה הוא • צדיק הוא •
יבנה ביתו בקרוב • במהרה במהרה : קדוש הוא • רחום הוא • שרי הוא •
תקוף הוא • יבנה ביתו בקרוב • במהרה במהרה ביימינו בקרוב • אל בנה •
אל בנה • בנה ביתה בקרוב :

כליל עני מסחילין כלן לספור ספירס ואלר ספירס לומרס זכ :

אחד מי ידע • אחד אני ידע • אחד אלהינו שבשמים ובארץ :

ענין מי ידע שנים אני ידע • שני לחות הברית • אחד אלהינו שבשמים ובארץ
שלשה מי ידע • שלשה אני ידע • שלשה אבות • שני לחות הברית • אחד אלקי
שבשמים ובארץ :

ארבע מי ידע • ארבע אני ידע • ארבע אמהות • שלשה אבות • שני לחות הברית •
אחד אלקי שבשמים ובארץ :

סדר הגדה

הַמָּשָׁה מִי יוֹדֵעַ תְּמַשָּׁה אֲנִי יוֹדֵעַ תְּמַשָּׁה חוֹמְשֵׁי תוֹרָה אַרְבַּע אִמְהוֹת שְׁלֹשָׁה אָבוֹת
שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאָרְץ .

שְׁשָׁה מִי יוֹדֵעַ שְׁשָׁה אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁשָׁה כְּדָרֵי מִשְׁנָה תְּמַשָּׁה חוֹמְשֵׁי תוֹרָה אַרְבַּע
אִמְהוֹת שְׁלֹשָׁה אָבוֹת שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאָרְץ :
שְׁבַעַת מִי יוֹדֵעַ שְׁבַעַת אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁבַעַת יְמֵי שְׁפָתָא שְׁשָׁה כְּדָרֵי מִשְׁנָה תְּמַשָּׁה
חוֹמְשֵׁי תוֹרָה אַרְבַּע אִמְהוֹת שְׁלֹשָׁה אָבוֹת שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית אֶחָד אֱלֹהֵינוּ
שְׁבַשְׁמִים וּבְאָרְץ :

שְׁמוֹנָה מִי יוֹדֵעַ שְׁמוֹנָה אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁמוֹנָה יְמֵי מִלְּחָה שְׁבַעַת יְמֵי שְׁפָתָא שְׁשָׁה כְּדָרֵי
מִשְׁנָה תְּמַשָּׁה חוֹמְשֵׁי תוֹרָה אַרְבַּע אִמְהוֹת שְׁלֹשָׁה אָבוֹת שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית אֶחָד
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאָרְץ :

תְּשַׁעָה מִי יוֹדֵעַ תְּשַׁעָה אֲנִי יוֹדֵעַ תְּשַׁעָה יְרַחֵי לְדָה שְׁמוֹנָה יְמֵי מִלְּחָה שְׁבַעַת יְמֵי
שְׁפָתָא שְׁשָׁה כְּדָרֵי מִשְׁנָה תְּמַשָּׁה חוֹמְשֵׁי תוֹרָה אַרְבַּע אִמְהוֹת שְׁלֹשָׁה אָבוֹת שְׁנֵי
לַחֹת הַבְּרִית אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאָרְץ :

עֶשְׂרֵה מִי יוֹדֵעַ עֶשְׂרֵה אֲנִי יוֹדֵעַ עֶשְׂרֵה דְבָרִיא תְּשַׁעָה יְרַחֵי לְדָה שְׁמוֹנָה יְמֵי מִלְּחָה
שְׁבַעַת יְמֵי שְׁפָתָא שְׁשָׁה כְּדָרֵי מִשְׁנָה תְּמַשָּׁה חוֹמְשֵׁי תוֹרָה אַרְבַּע אִמְהוֹת שְׁלֹשָׁה
אָבוֹת שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאָרְץ :

אֶחָד עֶשֶׂר מִי יוֹדֵעַ אֶחָד עֶשֶׂר אֲנִי יוֹדֵעַ אֶחָד עֶשֶׂר כּוֹכְבֵיא עֶשְׂרֵה דְבָרִיא
תְּשַׁעָה יְרַחֵי לְדָה שְׁמוֹנָה יְמֵי מִלְּחָה שְׁבַעַת יְמֵי שְׁפָתָא שְׁשָׁה כְּדָרֵי מִשְׁנָה תְּמַשָּׁה
חוֹמְשֵׁי תוֹרָה אַרְבַּע אִמְהוֹת שְׁלֹשָׁה אָבוֹת שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית אֶחָד אֱלֹהֵינוּ
שְׁבַשְׁמִים וּבְאָרְץ :

שְׁנַיִם עֶשֶׂר מִי יוֹדֵעַ שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁבַטֵיא אֶחָד עֶשֶׂר כּוֹכְבֵיא
עֶשְׂרֵה דְבָרִיא תְּשַׁעָה יְרַחֵי לְדָה שְׁמוֹנָה יְמֵי מִלְּחָה שְׁבַעַת יְמֵי שְׁפָתָא שְׁשָׁה כְּדָרֵי
מִשְׁנָה תְּמַשָּׁה חוֹמְשֵׁי תוֹרָה אַרְבַּע אִמְהוֹת שְׁלֹשָׁה אָבוֹת שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית אֶחָד
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאָרְץ :

שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר מִי יוֹדֵעַ שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר כְּדָרֵי מִשְׁנָה עֶשֶׂר שְׁבַטֵיא
אֶחָד עֶשֶׂר כּוֹכְבֵיא עֶשְׂרֵה דְבָרִיא תְּשַׁעָה יְרַחֵי לְדָה שְׁמוֹנָה יְמֵי מִלְּחָה שְׁבַעַת יְמֵי
שְׁפָתָא שְׁשָׁה כְּדָרֵי מִשְׁנָה תְּמַשָּׁה חוֹמְשֵׁי תוֹרָה אַרְבַּע אִמְהוֹת שְׁלֹשָׁה אָבוֹת שְׁנֵי לַחֹת
הַבְּרִית אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאָרְץ :

חַד גְּדִיא חַד גְּדִיא רְזַבִּין אַבָּא בְּתַרֵי זַוְיֵי חַד גְּדִיא
חַד גְּדִיא :

וְאַתָּא שׁוֹנְרָא וְאַכְלָה לְגְדִיא רְזַבִּין אַבָּא בְּתַרֵי זַוְיֵי חַד גְּדִיא חַד גְּדִיא
וְאַתָּא כְּלָבָא וְנִשְׁךְ לְשׁוֹנְרָא דְאַכְלָה לְגְדִיא רְזַבִּין אַבָּא בְּתַרֵי זַוְיֵי
חַד גְּדִיא חַד גְּדִיא :

וְאַתָּא חוֹמְרָא וְהִכָּה לְכָלְבָא דְנִשְׁךְ לְשׁוֹנְרָא דְאַכְלָה לְגְדִיא רְזַבִּין
אַבָּא בְּתַרֵי זַוְיֵי חַד גְּדִיא חַד גְּדִיא :

סדר תגרה

וְאֵתָא נֹרָא • וְשָׂרְף לְחוּמְרָא • דְּהִבָּה לְכַלְבָּא • דְּנִשְׁךְ לְשׁוּנְרָא • דְּאֵכְלָה
לְגַדְיָא • דְּזַבִּין אָבָא בְּתַרֵּי זַוְיָי • חַד גְּדִיָּא • חַד גְּדִיָּא :

וְאֵתָא מִיָּא יֹכְבָה לְנֹרָא • דְּשָׂרְף לְחוּמְרָא • דְּהִבָּה לְכַלְבָּא • דְּנִשְׁךְ לְשׁוּנְרָא •
דְּאֵכְלָה לְגַדְיָא • דְּזַבִּין אָבָא בְּתַרֵּי זַוְיָי • חַד גְּדִיָּא • חַד גְּדִיָּא :
וְאֵתָא תוֹרָא • וְשִׁתָּה לְמִיָּא • דְּכָבָה לְנֹרָא • דְּשָׂרְף לְחוּמְרָא • דְּהִבָּה
לְכַלְבָּא • דְּנִשְׁךְ לְשׁוּנְרָא • דְּאֵכְלָה לְגַדְיָא • דְּזַבִּין אָבָא בְּתַרֵּי זַוְיָי • חַד גְּדִיָּא •
חַד גְּדִיָּא :

וְאֵתָא הַשׁוּחַטִּים וְשִׁחַט לְתוֹרָא • דְּשִׁתָּה לְמִיָּא • דְּכָבָה לְנֹרָא • דְּשָׂרְף לְחוּמְרָא •
דְּהִבָּה לְכַלְבָּא • דְּנִשְׁךְ לְשׁוּנְרָא • דְּאֵכְלָה לְגַדְיָא • דְּזַבִּין אָבָא בְּתַרֵּי זַוְיָי •
חַד גְּדִיָּא • חַד גְּדִיָּא :

וְאֵתָא מְלֵאךְ הַמּוֹתִים • וְשִׁחַט לְשׁוּחַטִּים • דְּשִׁחַט לְתוֹרָא • דְּשִׁתָּה לְמִיָּא • דְּכָבָה
לְנֹרָא • דְּשָׂרְף לְחוּמְרָא • דְּהִבָּה לְכַלְבָּא • דְּנִשְׁךְ לְשׁוּנְרָא • דְּאֵכְלָה לְגַדְיָא • דְּזַבִּין
אָבָא בְּתַרֵּי זַוְיָי • חַד גְּדִיָּא • חַד גְּדִיָּא :

וְאֵתָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא • וְשִׁחַט לְמְלֵאךְ הַמּוֹתִים • דְּשִׁחַט לְשׁוּחַטִּים •
דְּשִׁחַט לְתוֹרָא • דְּשִׁתָּה לְמִיָּא • דְּכָבָה לְנֹרָא • דְּשָׂרְף לְחוּמְרָא • דְּהִבָּה
לְכַלְבָּא • דְּנִשְׁךְ לְשׁוּנְרָא • דְּאֵכְלָה לְגַדְיָא • דְּזַבִּין אָבָא בְּתַרֵּי זַוְיָי • חַד גְּדִיָּא •
חַד גְּדִיָּא :

אל מלא רחמים • שוכן במרומים • המצא מנוחה נכונה

תחת כנפי השכינה • במעלות קדושים וטהורים • כזהר

הרקיע מזהירים • את-נשמות אחינו אשר נרצחו ונטבחו

ונחנקו המנים המנים באכזריות נוראות בכל ארצות תחת

ממשלת הודון : אנא בעל הרחמים • הסתירם בסתר

כנפיד לעולמים • וצרור בצרור החיים את-נשמתם • " הוא

נחלתם • ונאמר אמן :

20

16 lbs 7 1/2 oz
18 1/2 oz

